Kavi Raghavanka
Siddharameshwarapurana
सिद्धरामेश्वरपुराण (Vardik saptapadi)
(वार्दिक षट्पदी)
Kannad
Handwritten on paper
N.A. Very old
Folio: 66 (549 sloka)
12.6"X4.4"
Complete

[redacted] ಶ್ರೀ ಸಾಂಬಸದಾಶಿವಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಶಾರದಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಗಣಾಧಿಪತಯೆ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಪ್ರಭುವೆ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನ ಪುರಾಣ ಪ್ರಬಳಯದಕ್ಕೆ ಕೃತುವಾಮಸ್ತು ॥ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯಮಸ್ತು ॥ ರಾಗ
ಶಂಕರಾಭರಣ ॥ ತಾಳ ಝಂಪೆ ॥ ವಾರ್ಧಿಕ ॥ ಷಟ್ಪದಿ ॥ ಪಲ್ಲವ ॥ ಪ್ರಮಥಾವಳಿಯ ಪೊಗಳಲು ಶಕ್ಯವೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ವಾಣಿಗಳ ಪಾವನ ಮಾಡಲೆಂದು
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ಧ ॥ ಪಾವಳವರಿದವಕುಲ ಶತ್ರುವ ತಲೆದೋರ್ದು ಜನಿಸಿದನು ಪುರಕೆ ಮಸುತಿ ॥ ಶ್ರೀ ಮದುರುತ ಶಬ ಹೊರಡಿತ್ತ ಹಾನ ಚರ
ಸೋಮನಾಥ ಮಾಪ್ರತು ತಡೆ ಜೌಪಟ ಲುವಿಷ್ಟ ನಾನಾ ವರ್ಣ ಮಾತ್ರ ತನ್ನಾತನಂಗ ಮಂಗಳ ಹೊದಯದ ಮಾರ್ಗವಿತನ ॥ ಶ್ರೀಮದ್ದಿಂದೆ
ನಡೆನಕ್ರಮ ನಿಗತ್ರಿವ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಪ್ರಭುರಾಯ ಚಿತ್ರ ಮನ ಧ್ಯಾ ಮಡಿ ತತ್ತ್ವ ನಶ್ರೀ ಮನ ತನಾಮ ಸುಖಧಾಮ ಮಾಮಾಯ ಥವನ್ನ
ರ್ತಾಮನಾ ॥ ೧ ॥ ಯ ಶಿವ ಶಿವ ಸರ್ವಸಾಮ ಥಲ ರಾಸನ ರೂಪ ಶಿವ ಶಿವ ಮಹಿಮೋತ್ಸ ಧಾಮ ನಸಂತುಷ್ಟ ॥ ಶಿವ ಶಿವ ಸಂಗ ವಿಶ್ವ
ಪ್ರಭಾವ ವದಿ ವರ್ಧನ ಮಹಿಮ ನಕ್ಷರ ರೂಪ ಶಂ ॥ ಯ ಶಿವ ಶಿವ ಸಮ ಮದನಾಜ್ಞ ಪಾಲನಾಧಿಷ್ಟ ॥ ಶಿವ ಶಿವ ಮೊಸದರುಶಿತ ಮಥನ ಸಥ ನಿ
ಹೊರಗ ಶಿವ ಶಿವ ದುಸಂತನ ಹೊಳೆಕ್ಕೆ ವಿಂಡಂ ನಿಲ ಪ್ರಸಾದ ಸಿದ್ಧ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ॥ ಪ್ರಸಿಮದುಂಗದ ಬೆಮರ ಡಿವೆಯುಕ್ತ ದಾಸು ಶಿವ ॥
ದ ಸುಶಿಕ್ಷದನು ನಿಡದ ವಿಣ್ಣಾತ್ರಮಂ ವಿಸಿ ಸ್ಥಿರ ಸರದಕ್ಕಾ ಮಿಸರ ಕೋವಿಸರದ ಕಯ ಕ್ಷೇಮಂ ಶೂವಿಸರ ದವಿಮಾರ್ಗಯವಾ ॥ ಮೊಸಲ
ನಂ ಣ್ಣಕೈ ಮಕಟ ಬಸ ಹಾರ್ಚ ಕುಂಡಲ ಚೆತವ ॥ ಕಸಿ ಯತ್ರಂ ಕಳವನಿ ಪತ್ರಿವ ಸಿದ್ಧರಾಮನಂ ತೊಸರು ತಂನವಿಗ ಕೈಮಾತಿಮಾತ

ನೆಂದೆಂ ನಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವಾದನು ॥೩॥ ವರಸುಧಾಕರಗಣಿಗೆ ಮಧುರ್ದ್ವರ ಹಂಗಾಪ್ಲೆ ತರಣಿ ಮೊಳಗಕ್ಕೆ ಸೋಡಲಂ ಬಿಡವತೊಡರಾಪ್ಲೆ
ಪರುಷದಾವರಣ ಗೆಲಸಕೆ ಮಿಸ್ಸನಿಯಂ ವರಸ್ರತ್ರೋಳಯವಾಮಸವಾಪ್ತತಕ್ಕೆ ॥ ನೆರದಸೊಬಗಿನ ಸುನ್ನಿಸ್ಸಿದಮದ ಪೆಂಗಾಪ್ದಾಗರ
ವೆನಿಪ ತಿಕ್ಷರಾಮನಕ್ಕೆ ಭಿಗೆಸಾಪ್ಲಮಂ । ವಿರಚಿಸುವಡಪ್ಪಿದತಪ್ಪುರಬಿಾದರವಾಪ್ಲರಗ್ಗದಸಮಥರ್ಸ್ವವಿಗೆ ॥೪॥ ಸಲ್ಲಲಿತ ವಪ್ಪಮಂಗಾ
ಶಾವಪ್ಲಕಥವದೊಳುಮಂ । ನಿಲ್ಲದುದಮದಿದುದುಶ್ಯದಂ ಪಿಂಗ್ಯಾಹಾಲ್ಲಪ್ಲೊಲ । ನೆಲ್ಲವಂಬಿಾಕಳಿಸಿ ಧಿಮೊಳಗೆನಂಬೆದುವಂತ್ರೆ
ಮಿಳವಿಷ ಪಿಳಿವಾನು ॥ ಬಲ್ಲಂತ್ರೆ ಮತಾಪ್ಲನಸಾರದಿಂತ್ರಿವಣಿಕ್ಷವಲ್ಲವವಮಹಿಮೆ ಮಂಸವರಶಿಯಲುವಕ್ಷ್ಯೇಶವ್ಲೆನಿಸದಿಳಿಮೊಳಗೆ
॥೧॥ ಸುಶಿಮತಾಸನ ಮೆನಿಪಿ ಪಿಕ್ಷ್ಮಿ ಸ್ತ್ರಕ್ರತಿಮನು ॥೫॥ ಸೌಧರಥಿ ಮಿಗೆಶಥಾನಾಮಕಂದುವೆರಸನಿಯಾದೊರಂ । ನಿಷ್ಠಾ ಮನೆಂದೆಂದುದುವೆತ್ತ ॥೧॥
ನಾದೊಡಂ ನೆತ್ತಿ ವಿಥನೆಂದಜ್ಞಾನಾದೊಡಂ ಸವೆತಿವಜ್ಞಾನಿಯಂದು ॥ ಮೊದದಿಂತವಿಶಾವಪ್ಲದೊಸ್ತ್ರೋಗಳಚಿತೆಂ ಬಭ್ರಾದಿಯಂಪಿಾಗ
ಸ್ವದಿಕ್ತ್ವರನಾಣಿತಿವಣಿಕ್ಷ ಶಾದಿತಪ್ಲಣಿಕ್ಷರಾಮನಚರಿತ್ರವನ್ರೈದೆಪಿಾಗಳವಾನೆ ತೆರವನು ॥೬॥ ಆರರಿತನು ವೆರಣಿಮನವೆರ
ಖ್ಯವಂಟರುವೆರಣಿ । ಮುರವೆರಣಿನಾದು ಗಕ್ಷ್ವಿರಣರಾಬೆಲಂ ವೆರಣಿ । ಹರವನ್ರೈದಿದಮುರಾತರರಥೆಗಳಂಮುಶಾಣಂಗಳಿಾಳಗಲ್ಲ
ದಿಲ್ಲಾ ॥ ಧರಿಯರಿಮವಿಂತಸಿಾಂನವಿನಿಯವಿನಡೆ ಯತಿಷ್ಪ । ಶಿರಿಯಾಕ್ಷಿಸಾಮಥರ್ಸ್ವತಿಪಿಳಯಸ್ತೆಗಳು । ಗುರುಣಿಕ್ಷರಾಮನಾ
ಥಂ ಮಮನ್ತೆನಲ್ಲಶಾರಣಾರುದ್ರವೆಂದರಿಸದು ॥೭॥ ಧರಿಗೆಸಿಾಂನವಿಗೆಮುರಸ್ಯೆವಾಸತಾಸ್ತೆನದು । ಗುರುಣಿಕ್ಷರಾಮನ

ತ್ರೈರನಲ್ಲಿ ಮೆರವ(ಗುಣ್ಡರಿಗಣಕ್ತೈರರಬಿಳ್ಪೆನವಮರರವರಸ್ತಿಮರಿಸ್ತ್ರಿರನಿಕ್ಷೆಮರ್ಹಾ। ನಿರದತಿಪ್ರಾವನಂಗಳಪ್ಪಮಪ್ಪೈ
ತ್ರೈನಿಕುತವೆಂಡಿತ್ರಿದೆನಕ್ಕೈಮಳ್ವನಿಡನಲ್ಲೆಂಬ।ಪರವಾದಿಯಾರವನರಿರದೊಳಿಕ್ಷಪ್ರುವೆಮೆಂನವಾ ಮಪದವಾದುಶಿವ
ನಾ॥೮॥ನಾಕುಚಿರಂಪ್ಪೆನಂಷುಬಿಕೆಮುನಿಕೆಬಿಲ।ಪ್ಪಾರರಸಭಕ್ಷಿಧಾತುವಾರ್ದದಪ್ರೈತ್ರಳಕುಬಿ।ಪಾದಾಧನಂವಳಿತಷ್ಟಿತವಾ
ಸನರಾಲವಂಚನಾಶ್ಚೌನೆಮೊಠಾ॥ಮಾರಣಾದಿವಿರ್ಷಮರ್ದಮಂತ್ರಮತ್ರಂ ತಂ।ತ್ರಾ।ನಾರಪರನಾಮ(ಪ್ರವೆತ್ತವಂಬ್ಬಯಸುವವಿ
ರಾಶಿಭಕ್ಷಕುಸೆರಿಯೆಭಕ್ಷಣಾಮಂಗೆತ್ರಿವಸಭಕ್ಷ ಳಕ್ಷಮಳರವಿದೇ॥೯॥ಸಾರಿಮೊಳರಿದಂವಾಬ್ಳಿಕೆರಿಮೊಕ್ಷಕೊಠಾಂಟ।ನಿರದಿಚಕ್ರಕ್ಕೆತ
ವಿಕೊಟ್ಟನಾನಾದ್ವೈದನಂ।ವಿಾಮಕೆಸಕೊಚಗಣ್ಣರತ್ನಘೊಷ್ಟಂಸರಿಮೆಕ್ಕೆಳಂಮತ್ರಿಕ್ಷೆಂದ್ರನೆ॥ಸಾರಿಮವಾಸ್ವಾಪ್ಪೆರದದಿಬಳ್ವಮಂಡಿವಿದ
ನಾ।ಕ್ಷೆರಿಮನಾದರಿಭರಬ್ಬ್ರಭಥಾಚಕ್ರಡೊ।ಕ್ಷೈರದಕ್ಷಂದರವಾಪಕ್ಕೆನರತ್ತೊರದಂಭಕ್ಷಣಾಮವಂ।ಣಾಬ್ಬಣಾಮನಾ॥೧೦॥ ಭಕ್ಷ್ಯತವಿ
ಷುಬಿಕೆಕು(ಪ್ರಾಕ್ಷಮಾರಿಕೆಭಕ್ಷ।ರಸಮಾಂ ಮಂ।ತ್ರನಿಸ್ತ್ಯ ಚ್ಛಸ್ತ ಮಾಮಿಕ್ಕೆನಿವಾ।ಯಿಸುವಾಕ್ಕಸಾಧನಂಗ್ಲಾನಾಕ್ಕಮುಪದೆತ್ತಶಂಣಿ
ಘುವದಾನ॥ಪೊಸೆವಾಪಗಂಧಶಾರಿಕೆಕೆದಳ್ಳುವವಿತೊಪ್ಪೆಸರಮಕ್ಷರಡುಮಹ್ಯಮಪ್ಪೆತ್ರೈರರಿನಿಪ।ಯಿಸುವಿಯಂ।ಮಾಡಿಕುತ್ರಂಗೆ
ಮಾಕುವಭಕ್ಷನಾಭಕ್ಷಣಾಮಮಬ್ಳ ಮಾ॥೧೧॥ ಕ್ರತಿಚೆಸಕುಶ್ರೀಭಕ್ಷಣಾಮಚಾಭತ್ರವಕ್ರತಿಸೊದಿಮನಾಬೆಗದ್ದರಭಕ್ಷಣಾಮವಿ
ಕ್ರತಿಗೆವಾಳಕ್ಷಕುಗುರುವತ್ತರಿನಿಪಿಕ್ಕೆವಿಂಶ್ರುಡುಗಳಿದಂಪಿಪ್ಲಾತನಾ॥ಚತುರರವಿರಾಮಪಂಬಿಮಪಾರಕ್ಷ್ಯರನವರ॥ಸುತನ್ನುವಮರವಿ

ಶಮಲಶವಿಶಾಘ ವಂಶಪಂಡಿತ್ತನೆಂದ ಡೆಶ್ಕಾರನದಲ ಪರಿಮನುಪವಣಿಸುವ ಪಾರ್ಥರಿ ಮೊಳು ॥೧೨॥ ಮಿಶಪಾಶರ ಮಮಶಥನ
ವಿರಿಮಂಬರ್ಣ ವೆಗಾತಟಂಗಿಂತ್ರೈಲದಿಂ ಶಮ್ಲೋಲ ಮೂಶೆಮಂತ್ರೈವಾಗತ್ರ್ದಾವತ್ರ ದಿಂ ತಿಮಿ [illegible] ಮಂಗಶಕ್ಷಮಶಂಗಶಿಂ ॥ ಪಾ
ಶಕಶಿಮಕ್ಕರನಿವಾ ನಿಸತಶಂಗಕ್ಷಶಾಞಾಶವಿಕ್ರುಮಶಂತ್ನಬುಕ್ಷ್ರದಾಫಿವಂಗಳೊಶಿಯಂದಿನಿವನಶಾಶಶಂತ್ರಾಮಂಡವಕ್ಷೈಪಶಿವಿಷಥಂ
॥೨॥ ತ್ರೈ ॥೧೩॥ ಹಾಸಚಿಶವನನಿಧಿಯೊಳಿಟ್ಟವನುಮಂತ್ರಿಮಂಬುಜಾಶನಾವಿಮಕ್ಕಾಪಕ್ಕಂತ್ರವಬೆಂಬಂತೆನವಮೆಶವಿಂಶುತ್ರಶಾನಿಮೊ
ಪುಶಪ್ಪುಖವಂತಿ ವಿ ನಾನಿಕ್ಕಿ ನಿಶಡಿದಾ ॥ ನಾಶತ್ರಿಬಿಂಬಡೊಲ್ಪಿಲತೆನಮತಿಶಳಿತ್ರಿ ಕೊಶ್ಯಿಖಮುಟವಿಟ್ಟಮಂಗಾವಡೊಲ್ಪುಳಿಮೊ ॥೨॥
ಶ್ರಿ ಗಾಶಶಿವಶಿಂಬಂತೆ ಮೆಶವಕ್ಷೈವಾನಿವಗಡೊಪ್ಪುವನದಿಂವಗಕ್ಷೈನಾ ॥೧೪॥ ಕಣಿಮಕ್ಕಣಿಮದದಾಶವಟ್ಟವ ಪ್ರಿದಕದರ ಫಣಿಗ
ಗಾಶಪ್ರಿದಿಂ ಡಿಸವಕ್ಕ ಕ್ರಶಾಪ ನೆಣಿನಿ ಬಾಶದ ಕ್ರಮಕ್ಷಶಿತನಂಗಳಟ್ಟಣಿಗಳ ಹೊತ್ರವಡೊತ್ರನಾ ॥ ಮಣಿಶವನಿಶಾಟಿಗಳಗ
ಹಿಮಾಶ್ರ ಕ್ರನಳಗಣವೆಗಳನಾಚಲ್ಲ ಶ್ರೈಷ್ಟೋನಶಂ ನಶೀ ವಣದತ್ರಿವಿಗಳವಿಮೆಶಯುತ್ರ ತ್ರಿಣಿಮನವಾನಿಪವಕ್ಷತವನಾವಿ
ಸ್ತ್ರ ತಲೆ ॥೧೫॥ ನಿರಿಯ ನಾಮಗಳಿಂದಪರಿವಾರನ ಡೊಚ್ಚೈರದ ಪರಿಶಾಲವರ್ಕಿಂಡುಬಿಳವನುಶಕ್ಷೆ ವನದ ಮಕುಬಿವಣಿಯ
ಪುಲ್ಲಮೆಳಿಮ ಮರಿಮೊಳು ಮ್ಯವನು ಶ್ರಾವಿಂಡಿನತ್ರಿಕ್ಷೆಮಾ ॥ ಪಕಮರಶಿಸುಂಡುಬಿಂತಾಮಣಿಯ ಮೊರಡಿಗಳ ಪುಕಮೃಗ
ದಿಕ್ಕೆಬಾಮರಿ ಮೃಗದ ತ್ರೊಕ್ಕೆ ಮೊಳು ವಿರಚಿ ನಿತು ಶಿಂ ವರವಿಹಂಗಪುಂನಗಕ್ಕೊಬಿಬಳತ್ರಿತ್ರವನ ಚರಡೊಳು ॥೧೬॥ ಮಾನಗಿಂ

ಶ್ರೀವಮಹಪವಮಣಿನಿಕರವೆಂಬಂತೆಗ್ರಾನುವತಕಹಿಬಿಪ್ರಸಾಪಟಲಮಂಕಶಿವನಾನಾನಬೀವಬಚ್ಚನಾಕಚನಕಮರ್ನನಿಮರ್ಕರ
ದವವನಿಕಮಂಗಳಾ॥ಮಿನನೆಂಚೆನೆನವಮನಕ್ಕೆಘನವೆನಿಕ್ಕೆತೆ೯।ಪಾನಾಲಗಿಗೆನಿಲುಕದೆನಡುವೆಗಿರಿತವಸ್ತ್ರಾನವವ್ರುಮ
ನಮೆಸಡುಡಬೆಗಡಘೊಡಲುಮಂಕಡೆದುಕುಹುಬಿಟ್ಟಂತಿಕೆ॥೧೨॥ಶ್ರೀನ್ನಸ್ರಾಸಿದನಮಥುಲದೊಳಿಟ್ಟಕಂತ್ತುಹಂಪ್ರಾಸನದಮೆಲುವೆದ
ಪ್ರಿಸ್ಫುದಪ್ರಿರ್ಕಕಶಿಪ್ಪುಗೆತನಗಜಾತೆವೆರಸಿಾಲಗಂಹೊಟ್ಟುಯಡವಂಕಬಲವಂಕವಿದಿದೂ॥ಕೆತವಾಂಚಾಬೆಮಿತ್ರಕಿಂದ್ರಾಶ್ನಿಯವನಿ
ಹುತಿಪಾತಧಕರನಿಲಬಿತ್ರಪಕತಕಿಂಚದಿಧುಥಿತಕಿದ್ರುರ್ನಕುಬಪೂಕತೆಜೆಪ್ಪುಮಂನಣಿಯಗಣವಿದುರ್ನದೆಂವಗಳ್ಗೆನಾ॥೧೮॥ಪ್ರುಡ
ವನಡುಗಂಣನೆನಿಹಿಮಿಡಿವಕ್ರೈದುನಳೆನಿಹಿ।ಕುಡುವಕ್ರೈಮಲನಿಹನೆನವಡೆಮನಂತಾನೆನಿಹಿ।ಮಹುಬಲದಗಪ್ಪುಗಿಮಪೂಕಿಮಜ್ಜಿಕ
॥೩॥ ವೆಕ್ಕಿಸದೆತ್ರಿಬನವಹಿಕಿಬಿಪ್ಪುಕವನಾ॥೬॥ಡಹಿಕತ್ರಿದುರ್ನಾತೊಕಲನಾಮಿಪಲ್ಲಂಗಳೊಡೆತನದು।ನಾಹುಪಲ್ಲನಾಮುಜ್ಜಿಲಪದವದದಾಕ ॥೩॥
ಡುಗವಿಗಣೆಪ್ಪುಕರನಾಮಧುಲದಕವಬಂಣಿಪುಡಿಘಣಿಪತಿನಾಗದೂ॥೧೯॥ಮೆಹುಕಡವೆಡೆಮನೊಡದಡನಿದರ್ನಪ್ಪೊಲಮಂ।ಪೊಘು
ಮಹುವಡ್ರುವಹಬಿತಂಣಿತೆನಿಕ್ಕೊಪಮಂ।ತಾಳುಮಹುಕಾಳಗದೊಳಿದಿನಾಗೆಕ್ಕೆಹುಮಹುಬೆವನಹೊಣಿನಹೊಡನಾ॥೨೦॥ತಾಳುಸುಟ್ಟುಮಹು
ಕವಿತತಿಗಳನಜಾಂಡಕಹುಜಾಳಮಂಮಣಿಮಾಡಿಹೊಕಳೊಳಿಕ್ಕುವಕದನಹೊಣಿಪೂಕಹುಹಸಂಮಾಲತಗಣನೆಕಡನಾಹೂಣಿಮೊಕ್ಕೆ
ಲಗದೊಳಾ॥೨೦॥ಕಾಬೆನನಪ್ಪಾಮುಪುಲನೆಂಬರಾತನವಿತನ।ನಿಬೆಕಾಪಬಿಡಿನಪೂತ್ರವತಾಕಡೊಪ್ಪುಕಿಹಿ।ಶ್ರೀಬಿಹಿಬೆಲಕೊಂದುಶ್ರೀ
ಪ್ಪೆಮನುಶ್ರೀಕ್ರನಹಿಕಿಯನೊಕಣಿವಾಕುಧಿಯಕುದಿದೂ॥ಪ್ರಬಿಹಿಶಿವನಂಪಾಳ್ಗೆಕ್ಕಿಕವಾಕುಧಿಪಡೆದುಶ್ರೀಬೆಗತಪ್ಪುಂಗನುಶ್ರೀಪೂಮಾ

ವನಾಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರಸ್ತ್ರಕೋಡಿ ಮಂತ್ರಳಿದತ್ತಿ ವನನೊಳಿಹದಮುನಿ ಸ್ತೋತ್ರದೇನಾಸ್ತುತಿಯೊಳು ॥೧॥ ಆಗಾಕ್ಷಣದಿಂ ಮುದದತ್ತತಿಶಯಾತಿಶಯದಿಂ
ತಾಳಕ್ರಮಂ ತಳೆವುತ್ತೆ ತನ್ನಪ್ರೀಡ ಪರ್ವಪಾಳಿಸಿಹರಂತ್ನದಿಧತ್ರಿ ವಿತತಕಾಮದುಷ್ಟಾಳದುಪ್ಪಳಕಾಂತಿಯಂ ॥ ಮಾಳಿಳವಿನದಿವಿಷ
ಮತಟದಮಣಿಗಣಾಳಪು ॥ ಡಾಳದಿಂದೆಸೆವರಿವಿಶ್ವಾಂಗನಿಮಳಕ್ಷಿಗಳೊ ॥ ಗಾತೊಳಿಸಲುಚೆಳದಚೆಳಗುಬಳನಿಳವೆಸೆದನೊತ್ತನ
ಗಜೆತ್ತವಂದು ॥೨॥ ಸಂಳಳಸಂದಣಿಯಳಿಂ ನಳಳಗೊಂದಣವಪ್ಪೆ ಚಳಳಕೋಟಿಯಪಂನಗಪತಿಯಂದಮಸಾಗಸದಳಗ
॥ ೩ ॥ ದಣಮಕ್ಷರಾಕ್ಷನಿಳಳಳಳವಜ್ಜಡತುತಿಪ್ರಪದಿಮಾಳಿಂ ॥ ನೆಳದುಕೆಳಿಸುವತುಂಬುಳಂತ್ರೀ ಪ್ರಾಂಗಿಯಂ ॥ ಪುಳಿಕಿಪನಾಮ ॥ ೩ ॥
ಮಂ ಪಾಡುವಾಣಿಯ ಕೊಡುವ ನೆಳದಿರ್ದಪಾಳವಸ್ತುತಿ ಸುಖದಶ್ರೀಗನಿನಜೊಂಯುವಿಡದು ಮೆಳದಿಳಲಕ್ಷಿಗೆ ॥೩॥ ಗಾವ
ಕೊಳುವಿದಬಿಡೊಳು ಪ್ರಾಮದೊಳು ಚೆಲುವಿನೊಳು ಮಾನದೊಳು ಪದವಿಯೊಳು ಪ್ರಿಯದೊಳು ತಿವ್ರಸತ್ತೆ ॥ ಯಾನಂದದೊಳು ತಿವ
ನಳಣದೊಳು ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳನಿಪಪುಂಣ್ಯವನುತಳಿದು ॥ ಸ್ವಾಳವಮಯಮಳತ್ರಿಜಳಹಧರ್ಮಳಳಿನಿಪ್ರಸುವುಬಿಧಾನದಿಂದೆಸೆ
ವಗಂಧವರ್ಣಗಜೆತ್ತವ ॥ ಸ್ವಾನಕ್ಷೆಬಳುತ್ತಬಳುತ್ತಿ ದಿನಾನಿಬ ಪ್ರಸ್ತುಂಗಿಯಂ ಕಂಡುವಸುನಕ್ಷತ್ರ ॥೪॥ ಯಿಂದೆಂನ್ನನಳಿದ
ಶಿವಧಂತ್ತೆನಕ್ಷದಳದಿತ್ತೆ ॥ ಯಿಂದಲಿಸ್ವಾಳವನೆಮಮವಪ್ಪುನಳವೆನ್ನದೊಳು ಬಂದುವಚಿಸತ್ತಿಪತಿಗಣಾಗಿನಿವೆಂದು ಸ್ವಾಪವನ
ಮುನಿದಾತನೆಮೆಚ್ಚಿ ॥ ಯುಂದುಗೆಟ್ಟಶಿವನೆಟ್ಟಳುಕುತ್ತಬಳಕುತ್ತ ॥ ತಂದೆಕರುಣಿಸಿ ಶಾಪವನೆಂದು ಬಾಜ್ಜುದುವ ಯಂ

ದಮತಿಗಳಿಗೆ ಬೋರಶದ ವಿಸ್ಸನಿಮಳ ಬೆಕೆಂಡು ನೆನೆದನು ಮನದ ಶಿ॥ ತ್ರಾ॥ ಮಮಿಯ ಕ್ಕರು ಸುಶಿಕ್ಷರುಂಣ ದಷಿ ತ್ರೆಂದ್ರಿಯ । ತ್ತೆ
ವತ್ತಳಿದನಿರ್ವಾಹ ಮನೆನಿಸುವತಿ ವರ್ಣ್ನ ॥ ನಿವಗಿ ಮಗನೆನಿಸಿ ಮುಟ್ಟಲು ವಿಶಾಪ ವಿನಿಷ್ಟೈಯಾಸು ಸುಣ ಮಣ್ಣ ತನ್ನ॥ ಮವರ್
ಹೊಳಗಿಳ್ಳವಿಂ ತಪ್ಪಿ ತನೆಮಗೆಂತು ॥ ವನಪ್ಪುನ್ನೈ ಮಚ್ಚಪೆಳೆಂದ ಡದನಂ ಬಿಶಾ । ಧವನಶೆಳೆಂದು ಚ ಪಗಂ ಭವರ್ಕಶಂ ಕಳವಿಪಿಪೊ
ದನ್ನ॥ಪ್ರುಂಗಿತನಾ ॥೯॥ ಬಿಪಮತಿಕ್ರಾಪ ನಾವ(ಪ್ರು)ರಾಗಿ ಮು ಮಾವತಿ ಮಂಡಲಂ ಕಂಡಿ ಕಳೆಗುಂದಿ ಚಂದುವಂ । ದಿಸುವಗಂ
ಭರ್ವಕಾಶಮಂ ಕಂಡು ಕಳದಂ ತಪ್ಪಮಂ ಕಳೆಯಾ ॥ ವಸುದಿ ಪೊಳಪಿಗೆ ಜಡಲು ದಿಗುಲಂಬಿದರ್ ನಡಿಪಸರಿಸು ವನಾಡು ಗಾಢೆಮ
ತ್ತೆರಂ ನಿಂಮಸಿ । ವಿಸಬಂ ದಕ್ಷಿಮ ಗಾಮ್ರು ನರಕವಂಗ ಚೆದಪ್ಪು ದಳ್ಗಣವೆಕೆಳೆಂ ದರ್ಶ॥೨॥೫೪ ರಿಂದ ನರಕವಾದು ದು(ಪ್ರುಂ)ಗಿಯುಂ
ದದೆಂ । ಶಾರಣಂ ಕಂಡು ವಕ್ಷ್ಯ ದರಿಂದ ವಿಮಮಗಿಗೆ ಘೋರ ತಶ್ರುವ ಬಿಗಳವ್ಪನರನಾಗಿ ಮಂ ದಮಾವೆಂ ವಿಪಾಪಂ ಗೊಟ್ಟ ನಾ॥ಕ್ರ
ರಸಲ್ಲದ ನಿತರ(ಪ್ರುಪ್ರ)ಂ ಚಿತೆಂದ್ರಿಯಂ ಮೊರನೆಕೊನಿಷ್ಟ ನಕ್ಷಮಂ ಮಂಗಳ । ಶಾರತಿವ ಮೋಗಿಮ ಗನೆನಿನಿಸು ಟ್ಟ್ರಮನಿ ಮಗೆನರ ವಂಶ ಮೊಕ್ಕಿಂ ಗೆ
ದನ್ನ॥೮॥ ಮಂ ತಪ್ಪು ಮ ಪಿಮ ನುಂಟಿ ಸಿ(ತ್ರ) ತಮು ಕ್ಕಡೆಂ । ಮಂ ತಪ್ಪು ಪಾಬಿ ಗತ್ತಳಿಗೊಳಿವನಿತಂ ದಿಮನ । ಲಂತ ದಂತಿ ವನಕೆಳೆಂದ ನಿಂನೆಗ್ಗೆವಿ
ಪಿಂದೈವ ಬಡೊಳು ನುಡಿಮೇ ॥ ಶಂತು ಮದಪಾರನವರಿಗ್ರುವ ಮವಿತ್ರ ತನೆಂ । ದಂ ತೆಮಾಸರನಳಿವಿನ ಬಿಳಮಂ ಪೊರವೆನಿಂ । ಮಂ ತೆಗದು ತಪ್ಪಿನಂ

ಮಳಸಬಿಲ್ದಡಂ ಜೊಬಿಲ್ದಡೆಂ ದುನಂಬುಗೆಗೊಟ್ಟನಾ॥೨೯॥ ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆನ್ನವಿಷಮಿನಿಸಿವೆಂದರಾ। ಸಕೊಳಸಿಸಿಹಾಂ ನವಿಗಿ ಮೊಳಗೆಂ ಹೊಡೆ
ಮಗೆಂ ದುಃಶಾಸನಾಲದಿಂ ದ್ವಿನಿಬಿಮನಮುಜಿಪ ವಿಕಾರವಿಷ್ಟು ಮಂಗಳರತಬಳಿಕಾ॥ ಬಾರಜಿಸ್ನಮಾರದೊಳಜಾತನನಿಪ್ಪುಸು ವಚಿರಿದು। ತ್ರಿರದಂತೆ
ಗಿದುನಿಯಂ ಕಾಷ್ಟೆನೆನಮನಿರಿ। ಶ್ರಾರಮಣಾನಡಿಗೆರನಿಬಿಷ್ಟಿಂ ದುರುದು ಳಸಂ ರವಕಾರಣಾಹೊ ಡೊಬಗರ॥೩೦॥ ನಡಿತಂದು ಧರಿಮಸುವಿಶಾ
ಲತ್ತಿಮೊಳತ್ತಿಬಿಸ್ನ। ವರಕಿದಿಪ್ಪುರ ಘುರಪಟ್ಟಣ ಗ್ರಾಮಸಂಕೀರ್ಣನದು ವಿಶಿರುವಳ್ಗಿಯಾಗಿಯು ಕಂಗೆಮೆರದು ಬಿಂ ವಿನೊಳಿಪ್ಪುದೆಂ ತಿಂಡೊಡೆ
ವಡಮೊಳತಿ ತೊರದೆತ್ತಿ ಪ್ಪುರ ವಮವಂಗಕೊಳು। ನದುಸಂ ಣವಾಗಿಯುಂ ಕಣ್ಣಾ ಳಿಸುವಂ ತೊಪ್ಪುರ। ವಿಡಿದಸುವರ್ಣವಳಿಪುರತ್ನೈತಂ
ದರಾಗರುವಗಂಧರ್ವಸ್ಥ॥೩೧॥ ಕ್ಷರಿಯಕ್ಕುಡಿವರಕುಲವಿಕೊಮಣಿಗಳನಿಪಗಾ। ಡಿರಬಸುಕೊಳೊಗೆದುಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳುಶಲ
ಕಲು। ಮೊರಡಿಜೆಳಿಮಲು ತಂದಿಬಾಲಂಗೆ ವೆಸರು ಮೊರಡಿಯ ಮುದ್ದನೆಂದಿಟ್ಟನಾ॥ ತರುಣಿಯ ತಂದೆಸುಗ್ಗಪ್ಪೆಯಂದಿಟ್ಟನಿಬ್ಬ
ರಮನೆಯೊಳಿಬ್ಬರತಿಗಳಗಳನಿನವವನಾಂ। ತರದಕ್ಕೊಳನೊಳಗೆಮರಿದುಂ ಬಿಮುಂ ಸಂಣವೆನೆಯುಂ ಚೆಳವಯಾಳ್ಪಿಳದರಾ॥೩೨॥
ಘನವಿದಲದೊಳ್ಪಿನಮಕುಲದೊಳಾಚಾರರಾ। ವಿನೊಳ ಗುಣಾವಶಿತ್ತುಮೊಳ್ಪುವ ಮುಗಾಗಲದೊಳುದಾನ। ವಿನುತ ಸತ್ಯದೊಳುಸ ಹಸತ
ಪುದೊಳಗೆಶಾಂತಿ ಗುಡಿದೊಡೆ ವಪ್ಪುವಂತೆ॥ ನೆನಪುನಿಲುಕದಮಂಣಲಚುಂಜಿಮ ಹಸುಗ್ಗಪ್ಪೆ। ಗನುಕ್ಕನಪ್ಪುಮೊರಡಿಯಮು
ದ್ದಗಾಡನೆಂ। ದೆನಿಪದಂಪತಿಮಾಗಿಸಮರಳಾಸಂ ಪ್ರೀತ್ರಿಯುಂದಿರ್ದರಿಂ ವಗಳ್ಪಿನಾ॥೩೩॥ ವನಿತೆಯೈದಾರುಷಾಲ್ಗಲಂಗೆ ವಿದಳುರಿ

॥೪॥

ತ್ತಂ ನ ತನು ಮಿತ್ರ ದಾರ ಸುತಾಂಗಳಂಗಳು ಮೆಂತ್ರಿ ಜನನ ಮರಣಾದ್ಯನಾತ್ರಸಂಕೀರ್ಣ ಸುವತೆರದಿಶಲ್ಕ್ಯ ಯಪ್ರೀತಿಗಳಾದಿನಕ್ಕೆ । ಯಮನದ
ತ್ತುಕ್ಷತಿಕ್ಕೆ ತತಿಹೊರ್ಪ ಯಾಲುನಶಿಮೊಳತು । ಅನನನ ಹೋಗಿ ತೆರ ಹೊಗಳೆಯ ಸುತಿರಹೊಂದು । ದಿನಬಳು ತ್ರಿದೃಷ್ಟನಾಶ ಶತ್ರುಲಪ್ರ
ತ್ರಿಮಶಿಸ್ಥಶಲಚಕ್ರತ್ರಿತನಾ ॥೩೪॥ ಪುರುಷದಿಂ ದಲಗನಾಪು ತಿಕೊಂಡು ದಿಬಳುನಿಲ್ಲರನಳಿಸಲು ಧಾವನಡೊಳಗಿದು ನಿಶಿಕೆಷ್ಟ । ಪುರಿ
ತಂಡುನದಿಮನಡು ವರಾಸುರಿಪಿ ಜಿಡು ತೆಗದಾಮಾನನೂರನೆರಡಾ । ತ್ರರುಣಿ ಮರಪೂರಣಮಂಶಾಷ್ಟೊಂ ಧ್ರುವಿಶ್ವದಿಂ । ಧರುಣಿಪನರಾಟ
ಕವೆಲ್ಲವನು ಣಿಸಿದ ಪ್ರತಿಮಹಾಸುರರವಣಿ ಚಾಮರ್ವನಾಯಾಸಸಿಮೆ ಮೊಳಸು ದಂಡಿಸಿಮನೊಲಿದಿರ್ದನಾ ॥೩೫॥ ಪಾಪಗಳಂಕರದು
ಷ್ಟ್ರಿಯ ಸ್ಕ್ರೆ ಮಿ ಪುಕ್ಕಸ ತ್ರ್ಯಾವಿಸು ತರಂ ವಿಸುತ್ರ ಜಿನೆಲನ ತ್ರಾಗದಂ । ತೊ ವಿನಡನಡದುನಿಂ ದಡಿಗಡಿಗೆ ನಿನದು ವಾಶ್ವಿನಿ ಚರಣಾಸು ತಿಕ
ಲಾ ॥ ಶಿವನ ವಿನಿತ್ರಂ ಕ್ರುತಾರ್ಥ ತ್ರಿನ್ಯ್ರದುವಡಿ । ದಾವರಾರವಿಂ ಯಾಪ್ರದೆತಂಗಳೊಳು ಮವಾ । ದೆವಕ್ರುಪವಿಲ್ಲಾಮವಿರಿಲ್ಲ ತ್ರಿರ್ಥಂ
ಗಳಿಲ್ಲಂದು ಕಿಸ್ತ್ರರು ತ್ರಿಷುಲರಾ ॥೩೬॥ ಪರರ ವಿಲ್ಲದ ತಿರ್ಥ ವೆವೆತಿವಾನಾಮವಿಲ್ಲದ ತ್ರಿವಂ ತನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮರ್ಕ್ಕಲ್ಪ ಮಾತ್ರೆ ಯುಳ್ಳ ದಮಿ
ಅ ಮರಿನಿಪತಿವಸಿದ್ಧ ನಿಮುರಡೊಳಗಿ ಜಿನಿಸಿದಪನಾತನಿಂದೇ ॥ ಯಿದು ವಿಂಗಚಿಡಾನಿಸಿರಿಗಿಕರು ವಾನಿಮಂ । ಣಾವಿದಮಿಂ ಜಿವಾ
ನಿಮುಕ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರವಾನಿ ಧ । ಮರ್ದದಾನಿ ಮಾನಿ ಧರಿಯಮಿರಿಮೆ ಮೆರದಿಪ್ಪ ದಿಸ್ತೊಂನವಿಗಿಕೆ ಕಿಂದನಾ ॥೩೭॥ ಮಂದುದಮವಾದಪ
ನ್ನಿಮವಿಮಂಡಿನೆವರುಷ । ದಿಂ ಡೊಳಗೆ ಯಾಹೊಳಿಯಾಕೊ ಪಾರಬಸು । ಅಂದಮೊರಡಿಮಮುದ್ದ ಗಾಡನಂ ಗನಿಮವಸು ಶಿಂದ

ವರ್ಗ್ಗಕ್ಕೆ ಮಾಶೋ ಶ್ಶಾ ॥ ಯಂ ದಿಪ್ಪುರ್ಕಿಯ ಪ್ಪುರ್ಕಿಮಗೆ ತ್ತೋ ಬಿಕ್ಕಿತ್ರೋ ಪ್ಪುರ್ಕ ವೆಂದಕ್ಷ್ಟ ತಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಬೆಕ್ಕೆಂದವಿ ಒತ್ತಿ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಂತವೆಕ್ಕೆ
ತಂದು ಪ್ರೋಕ್ತಂ ಪ್ರಿಶಾ ಹೊಚಿ ತಗ್ನಾನಿ ವಾಮುಕವನಾ ॥ ೩ ವಸ್ತುವಶವಸಿದಿ ಬಳವಳು ತ್ರಿಶಿ ತಂವ ಮಂದಿರದು ಪಿರಿಯ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದಿನಿಂ
ತಿಕಲು ಗುಶಕಲ್ಪು । ತಕು ವಿನಗೆ ಮೊಗಿಮುಲನ ವಾಗಿರ್ದ್ದವೆನದಂ ತ್ತಿಪಕ್ರಯಕಮವಾಗವಿಜ್ಞಾನ ॥ ಮಕನಂತಿಕಂ ಪೊಗೆಮುವಿರ್ದಮುಗುಳಂ
ತ್ರೆನಿಂ । ಗಣಿನಿರ್ದ ಸುಗ್ಗಪ್ಪೆಮುದಕವಂ ಮುಟ್ಟಿನಿ । ಧ್ವಕಿದಿವನೆಕನಿ ದಡಿಪಿದಶಿಕೆಸ್ತ್ರಷು ಶಾಣಿ ಪೊಡಮುಟ್ಟ ಶಾಕಣವನಾ ॥ ೩ ॥ ಮಂದುಪ್ಪೆ
ಸುಖದುಃಖವೆಂದಿಲ್ಲ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯವೆಂದಿಲ್ಲ ಹಗೆಕೆಳೆಮಕೆಂದಿಲ್ಲ ಮುಕವಡವಿ । ಮೆಂದಿಲ್ಲ ಹಾಸವತಣಿವೆಂದಿಲ್ಲ ಹಾಕುಮ್ಮಂ ವಿಪ್ಪಾದ
ಸಳೆಂದು ವಿಪ್ಪಾ ॥ ನಿಂದಬಿಸ್ತುತಿಯಮಂದಿಲ್ಲ ನಾಶಿಪುಕುಮ ಪ್ರತಪದೆಂದಿಲ್ಲ ದಿವರಾ ತ್ರಿಯಮಂದಿಲ್ಲ ಪ್ರಮದು ಕ್ಕಶಿಣವೆಂದಿಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಮುತಿ
ವಮೊಗಮುತನಿ ಮಗೆಪುತ್ರನಾಡಪವೆಂದನಾ ॥ ೪೦ ॥ ಮಂನಹಕಿಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಒಕಿವಟ್ಟ ಪ್ಪೊ ವೆಗೆಟ್ಟು । ಕಂನೆನಕಿ ಹೊಟ್ಟಿನಿ ಥಿಲತ್ತೆ
ವಳವಟ್ಟನೆಕೆ । ಮುಂನಿ ವಂಗವಿಶಾಕಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೊಗಿ ಧಾತುಗಳು ಪಲ್ಲಟವಾದರು ॥ ಯಂ ನುವಾನೆತ್ರಾಯ ಗವಂ ಪಡೆದು ಪವಿತ್ರರಾತ್ತಂ
ನೆರದು ಕಲವಳಿದು ಮೊಗಿಮ ಹಾದಿತ್ರವೊ । ಕಂನಗುವಮಾತನಾದಿ ದಿಕಿಹಾಟ್ಟವಡಿ ಮಟ್ಟನೆ ಹಿಂದಿ ಪ್ಪೆಳೆಂದರು ॥ ೪೧ ॥ ಮುಕು
ಮುಕಿಲ್ಲರು ಕಂಡುಕ್ಕಾಡವೆಳಸು ವನಿಂನ । ಪೂಶಿಮದಲು ಪ್ಪೊ ವೆಗೆನೆವೆಯ ಪ್ಪುಕುತು ಶಾವಡೊಳು । ಪುಕಮದಂಪತಿಗಳವಿಕಾಕ್ರವದ
ಹಿಮದತ್ತುಕ್ಕ ಪ್ರೋಣಿತಡೊಳು ॥ ಚೆಕಳ ಒನಿಯುನಿ ಶಾರ್ವನೆಮುಕುಳೆ ಒನಿನಿ ಮುಂ । ಪಿರಿಯ ನೆಮಂದಶಿಂನೆಂದೊಗೆವನೆಂದಕ್ಷಿಡೊ ॥

॥೨॥ ॥೨॥

ಧರಡು ಮಾಸಕ್ಕೆ ಮನವಾತನ ಚರಿತ್ರಮಂ ತೆಂದು ಕೇಳ್ದ ಘುಸುರುವನಾ॥ ೮ ॥ ಇದನೆಂದು ಕೇಳ್ವನೆಂದವನೆಂದನಗನೆಂದು। ನುಡಿಯನೆಂದು
ಣಾವೆಂದು ಸುರಿಕ್ಕನೆಂದು ಶ್ರುತಿಗೆ ಡಿಬಿಕುಂ ಮಳಿಸದಿಕುನಾಮ ವಂಶಿವಖಿಳ ಕಾಯನೆಂದಿಡು ಮರಿಯದೆ॥ ಯಡದಿಯ ರವಾಣಿಕ್ಷವೆ ಪೊ
ಷೆನೆ ಮೆಂ ಬೊಡಲ। ತಡಪಿಬಲಗೊಂಡು ಪೊಕಮಟ್ಟು ಚಾಮಲದೆ ವಿಸೊಡನರಿದಿಗಾಮಂದು ಕಾಣ್ಬುದೆಂದಾಡಿ ಪೊದಂಖಿಳ ಕಾಡಿ
ತ್ರುವಮಾ॥ ೪೩॥ ಜ್ಞಾನೆತ್ರಯಂ ಮಮಗನಪದಿವಡಿತ್ರ ವಾಜ್ಞಾನಿಕೆನಗೆತ್ರದಿವಳ್ಪನಿಂಮೊಗೆಪಡಿ ತ್ರಾವೆಲ ಕೊಳ್ಗಂಗನಿಕೆಪ್ರೈಶು
ಮ್ರನ್ನಂಗಂಪ ಮನಿಸದೆಗರ್ವವಪ್ಪುದೆತ್ತ॥ ಮೆನೆವ್ವಾವಿ ತುವನಾಡೊಡಂ ಪ್ರಕ್ಷ್ಕೆಶನು। ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿ ವಶೆಂದು ತಂಮೊಡನಿರ್ದ್ದ ಮಾವಿ
ವಿಕೆನಡಿದು ಕಾರ್ಣನದಿಂ ಮರಡಘಾವರ್ನವಪುಂ ಣಾವಸಾಚನಿಯನಾ। ೪೪॥ ವಂದೆನುಡಿ ನಾಶ ಪ್ರುಖಿ ಮಲ್ಲ ಪ್ರಜ್ಞರಿಕೆಂ। ತೆಂದೊಡೆ
ಕುವತ್ತು ತಂಚಿರಡೆಮರು ಮಾತಭಿ। ಶೆಂದು ನಾಂಣುಡಿಗಳುಂ ಬರಿದೆ ಘು ಸಾಕುಲು ರಿವಡೆ ಕ್ಷೂರುಸಂ ವಪ್ಪುದಾ। ಸಂದರಿವಣ ಖಿಳನಾಡಿತ
ಪ್ಪುವನೆಮಾ। ವಂದದೊಳ್ ರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳ್ ಂದಿಂಕೆತರು। ಣಾಸಿಂದು ಮುಚಿತಂಶರಿಸಲ ನುಚಾದಗರ್ವವನದಾವತವಿ ಬಂಣಾಸಿವನಾ॥ ೪೫॥
ಅತ್ರಲ್ವವಂ ನೆನದು ತಂನ ತನುವಂ ಸುತ್ರಿ ಮುತ್ರಿ ಸೆವಿಸುತಿಪ್ಪೆ ಸಮತಿಮಂಸಪ್ಪಮಂ। ವಿತಳ್ವಮಂ ಶ್ರುಪ್ರಿಯಂದ ಮನಮತ್ತು ಳ್ವ
ಕಿಜ್ಞಾನವೈರಾಗವಮಂ॥ ಮೆತ್ರಿ ಸರ್ಗ್ಗ ಣಾವತವನಾ ವ್ಯಸುಕೆಂಡೊಂದು ಕೆರು। ಪುತ್ರ ರಿಯ ಮಾಡಿನಿಬಿಣಿ ಮಥುರಸಂ ಶಳ್ವವ ನಿತ್ರತಂಡಿ
ರಿಖಿ ದಂಸಗ್ಗಜ್ಜೆಯುದರಡೊ ಘುಸುರರು ಬಮಜಿಯಲ್ಲ ಮನಲೂ॥ ೪೬॥ ಮದವಂಗೆ ಬೆಂತೆಮಾಯಿನಿದು ಗುಡವಂ ತಕ್ಕಂ। ಗೆಡೆವಲ್ಲ

ಣಾವಿಗಾದಿವಿಷಯಪ್ರಿಯವರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯದುಃಖಮರ್ಗಕ್ಕೆ ನಡುಕವಾಜಿವನಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಣಂ ತವೆ ಕೊಳಲು॥ ಸುವತಿಷ್ಣಪ್ರಿಗೆ ಗೆಯ್ವುತ್ತವವಗ್ರರ್ವ
ಮೊಳದಗ್ರರ್ವದಂತಲ್ಲದನುಪಮಂ ಬಿಜವಿಲ್ಲದಿ ಮೊಳವವತ್ತಿಯನಾ ಪಂಚಲ್ಲನಾ ತನಿಗರ್ವದನು ಪಂಚಲ್ಲನಾ॥೪೭॥ ಮಾನಿಯಪ್ಪಳಿಯಿಂ
ದಬಳತ್ತವನಮಂ ಪನಿಂ ತಾನಮಂ ಪಿಗಪೊಡನೆಯಂ ಗಳದಮನೆಪ್ಪೆಯ ವಾಗಿ ಮಿಳವಂತೆ ಜಿಳಿಯಂಡವೆಯೊಳೊಪ್ಪುವಳಿದಂಗನುಮದಾ
ಯತ್ತಾಕ್ಷಿಕೆ॥ ಯೊನಿಪತಿಗರ್ವದೊಳು ಮೊಳಿಮೆಯುಂ ಎನನಣಂ ಪೊನಿಪಳಿಮಠಚಲು ಪನ್ನೆಪಡಿನಿದಂತೆ ಚಲು ವಾಗಿ ತೊಳತೊಳಗ
॥೬॥ ಾವನಿತೆವ ಪ್ರಿದಳಿಂದು ಪಂತಳಿದನಾ ಕ್ರಮಂತೆ॥೪೯॥ ತುಂಗವಿಕ್ರಮನಿಕ್ಷಣಾಮನಳಿಮಕ್ಷಗ್ಣ ಮಂ ಗೆಲಲು ನಡೆವಡವನಿಬ್ಬಿಪ ॥೬॥
ಗಡಾಳವಾ ಕಂಗೊಳಿನಿತ್ತೆನತ್ತೆಳುವನು ಪ್ರಿಚ್ಛೆತ್ತಂದು ಮೊದಳಿಕೆಯಿಂದ ತಾಪಕ್ರಮಾ॥ ಬಿಂಗಿದವೆನಲು ವಳಿಕ್ರಮವಡಂಗಿದಪಷ್ಟೆ
ಗಂಗವಿನಿಕವಿದ್ರವವಗಾಟಳದಬಾವಿಘಾ ತಂಗೆಟ್ಟ ಮುಕ್ಕಮುದೊಯಂ ಚಂತೆಗಂಭಳನಾಳಿನೆಳಿಗುಂ ಪಳಿದುದಾ॥೫೯॥ ಬಟ್ಟಮೊವಿ
ಮೊಪ್ಪುಕ್ಕೆದಿಟ್ಟಿಯಕ್ಕಂ ದುಱಬಿ ವಿಟ್ಟಕಾಪಿನ ಕಳಿಯ ಚೊಟ್ಟಗಳೊಗರ್ವದೊಳು ಪುಟ್ಟವತಿವಗ್ನನಿಗಂ ಜಿಬಿಾಳಮಟ್ಟಾಡವೆಂದುಕೊ
ಜಿದದಾಳಿಯಾ॥ ಬಟ್ಟೆಗಾಂತಿರ್ದ ಮಾಯಾತಮಯಾತಂ ಮೊಳಳ ವಟ್ಟತಮಗಂದಿಟ್ಟ ವಾಲನಿತ್ತಿತುಯುಂದೆ ಯುಟ್ಟನೆಂದುಂ ಮಳಿನಿಯ
ವಿಕಂದಿದಂತೆ ಕಚಬಾಬಕಂ ಕಪ್ಪಾದಪಾ॥೫೦॥ ಪಂಚಮುಖನೆಕಮುಖದಿಂದೊಗೆದನಿತ್ತಜಿತಪಂಚತ್ವಳಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಾಧಿನನ
ಳ್ಳಪಂಚವಾಯುಗಳ ಪಂಗಿಗನಲ್ಲ ಪಂಚಭೂತಾಧಿನಳಿಮವಲ್ಲಾ॥ ಪಂಚಮುದ್ರಾಪ್ಪಿತಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಪ್ರಿಯಂ ಪಂಚವರ್ಣಂಬ

ವಂಶಪ್ಪಿಕೊಟ್ಟಿಂ ನಗಂಡನ ನಿಪ್ಪರ್ಗ ಗಾಮ ಥಳಿ ವಳವಳವಿನಿನಗೆಂದು ಪಾಳಸಿ ವಾಶ್ರೈಖಪಟ್ಟ ಶಿಸಿ ತ್ರಿಶಗೆ ॥ ಪ್ರೈಮವತಿ ಶ್ರೈ ವಾಸಿನಿ ಶಗೆ ತ್ರಿ
ನ್ನಿಶನಿದಕ್ಷಿತ್ರ । ವಾಮ ಪ್ರಿಯಾತ್ಮ ವದನಂ ತ್ರಮಧನಂ ತರಮಂಗಾಳ ಧಾಮಿ ಸುಗ್ಗ ಪ್ರೈರ್ಕ ಡುಸು ವರಸಿ ನಗಳನ ಜೊಂ ಮು ತಿಳಿದು ಪ್ರೈಮು
ಶಿದೆಪ್ಪಳ ॥ ೬೦ ॥ ಯಿತ್ತಶ್ರೀ ನಿರ್ಭರಾಮ ಚಾರಿತ್ರದೊಳ ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿಗೆ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ
ತ್ರಿಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥ ರಾಗ ಪ್ರೈರವಿ । ತಾಳ ಝಂಪೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪ್ರಗಾಬಿಯ ಬಿರಾಬಿರ ವನ ಧ್ವರಿಸಿ ಪಲಕಲಿ ಲಪ । ಸಾಮಥ್ರ
ಮಂ ತೋರ್ಪೆನೆಂದು ಮೆತಂ ಶಿಧರಾಪ್ರೈ ಮನ್ನಾನಿಕೋಂ ನಲಿಗಿ ಪೊಳೆದಮ ವಾದಂ ಶತಶಕ್ಷಾ ಜೋಟಂ ॥ ಪದನ್ನು ॥ ಖಾನಿಂ ನೆಗಂಶಂಡ
ನ ಶ್ರಮುಂ ಕಡಿ ನೆಕ್ಕನ ಸಿಗಾ ನಿಖ ತಪಾ ನಿಶ್ರೈ ಪ್ರೈಭೆ ಮಲ್ಲಯಾ ಯಿ । ದೆನೆಂದು ನೊಡಿ ಬೆರಗಾಗುತ್ತ ಸಿಗಾದರ್ಗ್ಗೆ ಕಿವೆ ಯಂ ದುತ್ತನಗೆ ॥ ಗಾನೆ ಬಸುಕಂ
ತ್ರದವಾ ಪಿದರಿ ಮಗ್ಗಲ ಮರಿಯೊ । ಗಾನಂದದಿಂ ದಿಪ್ಪರ್ಕಂ ದನಂ ಶಂಡತಿ ಕ್ಷಾನದಿಂ ದೆಬ್ಬಿಸಿದ ಕಬ್ಬು ಶಿಸಿ ಗಂಡನಂ ಮನೆಯೊಳಗಿರ್ದ್ದ ವರನಾ ॥ ೧ ॥
ನೆರವನಿಮಮುಂನ್ನಿ ಮನಿಮಪಿಂ ಮಕ್ಕಳಂ ಬೆವರಗ । ಕರಿ ತೋರ ಬೆಕ ಬೆನಗಾದೆ ನೆನೆ ಪಾರಿ ಪಾರಿದು । ಕರದ ನಾವಾಗಲುಂ ತಿಗತಿನದು ಗಂಡು ಯಿ
ರ್ಪ್ಪದೆಲದೆ ಮಾಂದಕ್ಕೆ ॥ ಉರಿಧ್ರುದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆಂ ಬಿನ ತತನ ತನಗೆ । ನೆರದು ಬಿಕ್ಷಂ ಬಿಲವಕು ಡುಗೊಲ ಕಪ್ಪುದವನರಡೆಮಂ ತ್ರೈಲ
ಮಂ ತಾಬೆವರಗ ಬೆನ ತಗಾತನ ಪೊದಕೆ ಮಾತೆಗದರ ॥ ೨ ॥ ಮಸುಕತೆರಿ ಮಲು ಮೊಡಯಾದಿದಿನ ಬಿಂಬದಂ । ತ್ರಿನ ವಿಪ್ರೈ ಬೆರಗೆ
ಪ್ಪ ಬಿಡಿ ವರಿದೊಲ ಗಂಥವ । ರಿಸಿಸಿಗಾದರ್ಗ್ಗೆ ಕಿಂಪ್ಪ ಮಸುಳಿಸಿ ಕೊಬ್ಬುಶಿದು ತಂ ತದಿ ನವಮುತ್ರರಿ ಮೊಳಲ್ಲ । ತಕಿಶಾಂತದ ಪ್ರತಿ ಮೆಬಿ

ಧರಿತ್ರಿಯಬೋಂಬೆ।ಪ್ರನಿತಂ॥ಯವಾಕ್ಯಂ ಶಿಕ್ಷೆಯಜ್ಞಾಮಾತೃಕದತಿಶುವೆಂದುಮುಟ್ಟಿಪ್ರಾದುವಂಶಂದುಮಮಾಜನಪನೆಂದುಪ್ರಾವಿನಿಬಗೆದರು
ನೊಸಲಬಿನಿಗಣ್ಣನೆಶಿಂದುಶಿವಲಿಂಗಮಂ।ಮುನಿಶಿಬೆಳದುತ್ರಯಾಂಗವನುಬಾಪಿಂದುದೀಟ್ಟಿನಿನೋಡುತ್ತಿತಿಯುಕ್ತಕ್ಕೆದಿಪ್ಪುದಣ್ಣನಾದ ॥೭॥
ಶಾಲಿಯಂದುನಿಮಳ್ಳದಿಪಮಂ॥ಶನವಶತ್ತುಬೆಳದಂಗವೆಂದುದುಃಖದೊಳಕನಿ।ದುಸುಕವಾಶ್ರಿದುನಿರ್ಜಿವನೆಂದೆಂದುಶಂ।ಶಿನನೊಡಲಂಮ
ಧೊಮುವಿವಿದೂರದಿಂದಿವಿನಿವಿದಿದುನಿಟ್ಟಿನಿದರು॥೪॥ಪ್ರಸುಶಿಲ್ಲಕಣಂಗಳಲುಸುತಿವೆಮವಿಮಳದು।ಮಿಸುಕವಾಶ್ರಿದುಕಂಣ್ಣಾದುತಿವೆಮಳದು
ಬಾ।ಷ್ಪಸುವಗುತ್ತಿದೆಕುಂದಣಂಗಳೊಲುಮಂಗದಾಣಂಗಳತಿಬಿನಿವೆತ್ರಿವೆ॥ವನದಿಶಿನಬಾಳದಿಶಿನದೆತ್ತೆನಿಮಬಾಳದಿ।ಪ್ರಸುಳಿಯಂದಂಪ್ಪಿ
॥೮॥ ಸತುವನುಥಿಯೊಳಗೆಂದುಶಂಕಿಸುತವಂತಾಸತಿಮನಾತನಂಪ್ರತ್ರಿನೆಂಬಾಚಿಮೊಡನಿಂತೆಂದರು॥೫॥ಸುದತಿಗ್ರಾಕ್ಷ್ಯೆಯುಂನೆವತ್ತ್ವನಿಪ್ರು ॥೮॥
ಪ್ಪು।ಟ್ಟದವಿಯುಂದೆಂತುಬೆಸವಾದಿಪೊಳಿಂದೆಂದು।ಮುದುಸುಣಿಗಳಿನಲಯರಿಮವೆರನಿಪ್ಪಾಮುಳಿಯದುಂದು।ಶಿಮಧ್ವನಿಗಳೊಳಗೆ॥ಮ
ದನಪುರವರನಿಬಿಡಿಯಂಸ್ಸ್ರಿದುವರನಿಮೊ।ಪ್ರದೊಳಿತನಂತಂಮದ್ರಿವವೆಂದೊಮಿಪ್ರಿ।ಮದಿನಿಧರಾಮಯವ್ವನೆಂದುಪೆಸರಿಪ್ಪ್ರದಿಪ್ಪಾದಿ
ಪುರನಿದಳೆಂದರು॥೬॥ಯಂತಗಲವಶತ್ರಪ್ಪೊದರಾನಿತ್ರಶಂ।ಣಂತೆಗದುಶಳನಿಡೆಂನಿಂಯನೆಂದಿನಲಂಗ।ಪ್ಪಾಂತಕನಸತಿಯಾಕ್ಕ್ವ ಜಿನವಶಿ॥
ಸುರಿಳಿವಸಂಶವಬಲುಬೆಳನೆಮಾ॥(ಪ್ರಾಂತೆನಿಪ್ಪಿ)ಮರದುಶಂಡಕನಪ್ಪಿನಿಮರು।ಶಂತೆನಡಿಮದಿಶಿಂಶ್ರದಡದನೊಡಂಬಟ್ಟಣ।ಕಾಂತೆ
ಯಂಬಾಗಳಥಮರಬೊಧಿಯುಂದಾರವಿಸುಬಿಸರವಾಗದು॥೭॥ಅಂಬಿಕಾಪತಿಪೊಶಮಂಸಾಕಲೊಗದನೆಂ।ದೆಂಬುದಂತಂನದಶ್ರತಶರದಿಗಗ

ಗಿವಢಿಚಸುರತ್ರಿಕುವೆಂದು । ವಂಚಿಸದೆ ವಿಶ್ವಂ ಶ್ವಂತ್ರಿಯಿದು ತಿಂಗಳೊಳು ನವಮಾಸ ಚಿಂತ್ನಂ ಬಳಿದುದು ॥ ೧೧ ॥ ಬಸು ಹೊಡನೆ ಬಾಣಿಬಲಕ್ಕೊಳಿಮೆ
ತೊಳ್ಗು ಕುಕ್ಷಿಯುಕ್ತಾ । ಡುಸುತ್ತು ಬಾಹ್ಯಸಿನ ಮಡಿಹೊಡವಿಸ್ಸುದು ಬಾಡವಿದ್ದೆಸಿ ಮಳ್ಳಿ ಮೊಡನೆ ಶಗ್ಗಾಳಿಮೆ ಚೊವೆಗುಡಿಯೊಡನೆ ಶಕ್ತ್ಯ ಮುಟವಣಿತ ಮಾ
ಗೈ ॥ ಬಿಸುಪಮುಖ ದೊಡನೆ ತನುಶಾಂತಿವಳವಳಿಸಿ ಸಂ । ತಸ ದೊಡನೆ ಪುಂಣ್ಯಬಕ್ಕಳೆವಿಮಿಕಿ ಪಕ್ಷ್ಮಾಂಕಿತ ಪ್ರಸವಸಿಮ ಯ ದಕ್ಕೊಡೆಸಿ ಮಾ
ಹು ತ್ರ್ಯವನು ಪಾದ ಪ್ರೈದು ತಿಂಗಳಬಳಿಕ್ಕೆ ॥ ೧೨ ॥ ಹಂಕಸ ಬಲ ಗಂಭೀರ್ಯ ತ್ರಿ ತ್ರಂಬಿಕಿ ಯ ಕಪ ಚಮುಗಂ । ತೊಳದ ವಮಳರುಗು ಷ್ಣಗಾಗಲನು ನೆ
ಯ್ದರೂ । ಪ್ರಕೃತಿಮನ ವಿಚಾಮ್ಯ ಸಿಂಗಂ ನವಿ ಗಿಪು ಳಕಿನಿ ತುನಕ್ಕಿ ತ್ತ್ವನ ಪ್ರಿನಾಗಬ ದಾ । ಭೂಕಕಿ ಬಲವಾಮ್ಯ ಸುತ್ತ ಪ್ಟೆಯುಕ್ತಮ ಬಗಳನೆಕದಕ್ಷ
ಲಕ್ಷೊಟಬಿತ್ತಿ ಚವೊಕಕ್ಕೆ ನಡೆಸೊಂಡು । ಧಕಿಚೆ ಬಮತಿವಿಭಿಕ್ಷಗಾಮ ಮಬ ವಡೆಮವಾಗಲು ಚ ನಂದಂದವೆಲ್ಲವಳೂ ॥ ೧೩ ॥ ಯಂ ಡೊಗಿವತೆಜ
ತ್ರಿ ನಿಕ್ಷ ಚಕ್ರಿ ಪ್ರತರ ನಯುಂ ದಸಿಂ ಕ್ಷೈ ತ್ರೆ ಚಿ ವೆನೆಂದು ಬಿಂಪುಂ ತಿಳವಿ । ಬಂಧನ ಸ್ತ್ರಾಚಕಕ್ಕ ದಯಶಾಲಕ್ಕೆ ಸು ತ್ರಿದಕಿಶಿಮಧೈಕಿಮೊಮನಿಸಿ । ಚಿಂ
ಡಿಕತ್ರ ಪಿಕಬಿದು ತ್ರೆತ್ರಿ ಶಿದಮೆಲ್ಕಕ್ಕೆ । ಶಿಂದಿನಿ ಶಿ ತಾಳಿತಳಿತ ಪ ಪಿಡಿದ ದಪೆಜ್ಞ್ಯ ದಕ ವಿಂದು ಬಿಂಬಂ ಮಿಂತ್ರ ದಾಪ ಸುಗ್ಗ ಪ್ಪೆ ಪುಂಣ್ಯಬ
ವನಿನು ಬಂಣ್ಣಿಸು ಚಿನಾ ॥ ೧೪ ॥ ನಿಳೆಯ ಪಿಡಿದ ವಕ ಪ್ರದ ಯಡು ವನಿಂದಿಲ್ಲಕಲು । ನಾಲದಳ ವಳಿವಬಾಷ್ಟದು ವಸಿಂಕದ
ಬಿಲ್ಲ । ಸೂಳಿಸು ವಬಗ್ಗೆ ಸು ಚನ ಳಿ ವನೊ ಯ ಸು ಚಮರ್ಮ ಸ್ಥಾನ ಪಂ ನಿಸು ಚರ್ಮಮಾ ॥ ಬಾಳೆಯ ಕಪಂ ನಿಲ್ಲ ಮೆಬ ವೆನಾಗ್ಗಿ
ದುವನಿ ಪ್ರಾಲಂಬ ಬಿಲ್ಲ ಮದವ ಯಕಾ ತ್ರಿಮಿ ದಿಗದ । ಕಾಲತೆಯನ ಸ್ಥಲ ಕ್ಕೊಳಿಂದಿನಂದ ಬಿನಿದ್ರಿ ಗಟ ವಟಸು ತಿಪ್ಪಾನಕ್ಕೂ ॥ ೧೫ ॥

ಕಿಲ್ಬಲದೊಳಿದ್ದಿರ್ದುಂ ದುರ್ಗಿಗಳ ವಿಷೆ ಪಾ॥ ಮತಿಸುರಿ ಮೆಱೆ ಮಜ್ಜನ ಮಹಿಮೆಯನು ತತ್ತಮತ ಮಹಿ ಪ್ರಭವಿಸಿದು ಮಂಗಳಾರತಿ ವಿಧಿ
ಶ್ರೀ ಗುರುಬಿಡದ
ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಮನಿಯಮ ಶಿಷ್ಟೆ॥ ಬಳಸಿಸಮಸಿದಮಧ್ಯದಿಂ ಪ್ರಾಂತ್ರಿತು ಮೆಷ್ಟು। ಕೊಳಗಿಂದ ತರುಣಾಕ್ಷಿ ವರಿವಂತ್ತಿನ್ನತಿಮನಿ। ಮಱೆಸ್ತ್ರು
ದಿಂದುದಮಪಾದನಾಪ್ತಮುಕ್ತಿ ಸತಿಮನಚ್ಚಿನ ನಲ್ಲ ನಾ॥೨॥ ಯೋಗಿಲ್ಲಮಲವಿಲ್ಲ ದುರ್ಗಂಧವಿಹೊದಲು। ಪುಣ್ಯದಧ ಮಪ್ರ
ಪಂ ತಾನಿಲ್ಲ ತೊಳಗು ವೆಳಿ। ನವಸಕೊಮಂಬಂತೆ ಶಂಗೆಯಂಗೆ ಳಪಾದಶೈವಲಬಿದಳ ಸುಳಿಗನಾ॥ ಪ್ರಾಸತಿಮಕೊವಿದುಬಲಕೊಂಡೆ
ಶನಿಷ್ಕೊಗಳು ತಿ। ಪ್ರೀ॥ ಸಮಮದೊಳ್ ತ್ರಿವಿಧ ತೊಳ ತೊಡವಾನ ತರ। ಯೋಗಲಮನೊರಥದ ಸಶಸತ್ವತಿ ಪೆಶ ನಿರಿಜ್ಜೆಬಿ
॥೨॥ ಜಂಗ್ರದಶ॥೨॥ ಸಕಲ ಮೊಕ್ಷಂಗಳಂ ಪಾತ್ರಮುತ್ರೈದಿಬಾಲ ಶತವರದನ ಟಣಿಯಂ ನೊಡಿದುಂ ಶರ್ಮಬಾ। ಧಶನಿಬಾವಿಶಾ ॥೨॥
ವತಾರಬಾಜಂಗಮಜ್ಯೊ ತಿಬಾಯಂದುಸುಣವಾ॥ ಪ್ರಕಟಿಸು ತ್ರೈತ್ರಿ ತಾಲಿಸಿದುಕೊಂಡಾಡಿಮೊ। ಪ್ರಕೃತಿಮೊವಿಯನಾದಿ
ತಂ ನೊಡನಿದ್ದ ರುದ್ರಕ್ಷ ವಿಶ್ವಿಮಣ್ಣೆ ಬಾಯನವನಿ ತ್ರೈಶ್ವೆದೊಟ್ಟಿ ಮೊಳ ಜೊಗಳಂ ಪಾಡಿಸಿದಶಾ॥೨॥ ಪ್ರಸಿದುಬಪವಿಂತ್ರ
ಪ್ರಾತಿಮನೆವ ಬಾಲಜ್ಯೊ। ತ್ರಿಮ ಕೊರಳಿಸಿರಸವಮಾಳಿದುಕೊಂಡಿಳಿ ಕೊಗುವ ಪಾಸುಳಿಜ್ಯೊ ಪಡಪುಟ್ಟಿದರನಗಲ್ಪನಿಮೊ
ಮಾಜ್ಯೊಪರಾಂಗನಿಗಿಕಾ ತ್ರೈ॥ ಬಾಸಿದು ತಾಮತ್ತೊರಪ ಬತಿಸ್ನಿ ನಿಜ್ಯೊ ಸುವಕಿಟ್ಟ। ಕೃಷಿ ಮಕ್ಕಿಕೊಳಿಸಿ ಸ್ತಿನು ವಂಪೊರವನಿ
ಬಾಲ
ಪ್ರಸಿರಜ್ಯೊ ಪಂದುಕಟಕೆಯನಾಡಿಸಿ ಸಾಬೆಸಿದರಾಬಮಲ್ಲ ಕಂಗೆ॥೨॥ ಪ್ರಿಯದಿಂ ನಿಧ್ಯಾಯಮುಖ ನೆಂದಾ ತಂಗೆ ನಾಮು

ನಮಿಂಶಿಂಬಭಾಗತಿಯಿಂ ಡಿಥರಿಗೆಹುಗುಶಪ್ಪಿನಾಮಲವೆಂತಂದು ನಿಂದಿರ್ದನೊ ॥ ಮಂಬ್ಪತ್ತಿರವಿಮುದಯನಿರಿಗೆಬಂದಂಡೆನಶದಂಬಪ್ಪಾಮಳಿಗೆಡಿವ
ನಕ್ಕರಿಪುಗೆ ಘೋ । ಧರಿಂಬಟ್ಟರಲ್ಲಲ್ಲಿ ತನತನಗೆಪಾರಿಪಾರಿದುನೆರನೆರದುನೆಡಿನೆಡಿದರು ॥ ಲ ॥ ಛ ॥ ತುತಾತ್ತಂಜಾತಿಸಾತಶಾತೆತ್ತಂಗಿಷಾ
ತಶಮರ್ಚನೆಸೊದಯಿನಿರ್ಥನಾಮಮಲನೆಂ । ದಾತಂಗೆನಿರಿಜಾತ್ರಿಕೊಟ್ಟವೆನೆಶಂಬಿಟ್ಟಧೂರಿಮಹಾಂಶಾವನೆಂದು ॥ ನಿತ್ರಿಗೆಡಿಕುಲದ್ವೈವಚಿ
ಸಿರಿಂದನ್ನೆರಡರು । ವಿಕ್ತರೆಲ್ಲಮಕ್ಕಳಂದವಳ್ಳಿಂದುಮಿಗೆ । ಘಾತುಗೆಟ್ಟಂ ಮಳಿಸುತಿರ್ದರ್ಶಂದಂದಿಂಗೆನೊಡಿಮನದೊಳಮರುಗುತ್ತ ॥ ೯
॥ ೯ ॥ ಘನನಿತಲ್ಲಕ್ರಪ್ರನಂ ಮೊವೆಮುಂಣಾನೆಂದನಮಿ । ಮನನಿತ್ರಿಸ್ವೈಮಲನಂದಕ್ಷ್ಣೆರನಳನೆಂದು । ಮನಮೊ ನಿಸುಡಿಮನೆಂದಮಳಿಂಗೆ ॥ ೯ ॥
ಪ್ರಾಣಿಯುಸಾರನೆಂದಿನವೆತಗೆ ॥ ತನುಧರ್ಮವಿಷ್ಣೆಂದುಸಿಕ್ಷಶ್ರುಮಾತಡೊಳನಂ । ನಲ್ನನನುನಗನೆಂದು ಪೊಣರ್ನಡೆಯಲರಿಯ
ನೆಂ । ದನುಪಮಾಮಲಬಾಲವಿವೆಯಂನರಿಸಿನೆಂದಘುವರಾಮಾತೆಬಿತರು ॥ ೧೦ ॥ ಮಳಿನತನಮಂ ಪುಟ್ಟಿಪುಟ್ಟಿತ್ತ್ರಸಂಪಿದಂ
ಬಿರಿಮತೊಡನಿಡಿಥರಿಬಿಕ್ಕಿಮತ್ತೊಡನಿತ್ರೊಕ್ಷ್ಮಿಸಿರಿಮತ್ತೊಡಗಲುಸಿರಿಮತ್ತೊಡನಿತ್ರ ತಾಮ್ರಂದಿಗಳಕ್ಷಿತ್ರದಿಕ್ಕ್ರುಲಿಡೊರು ॥ ಘುರಿಗೆ
ಜಾವಂರಿನಂಪಿಕ್ಕ್ಷಮಾ ಸಾಚ್ಛತತಿ । ಗಳಪ್ಪಂಗುಪ್ಪಿನಾಕ್ಷದೊಂದಿರದು ಸಿಂಮ ಕ್ಷುರಂ । ಗಳವೆಪ್ಪತ್ರ್ಯದುವರುಪ್ಪಿದಪ್ಪರಿಯ ಯಂತಳಿದನನು
ಪಿಮಸ್ಟಾತಂಕ್ರಮಾ ॥ ೧೧ ॥ ಘೂಳ್ವಿಮಲನೆಂದುರಿವಿಮವಿಶಾನಿಶರದಕಂ । ಶಿರದಂತಿಪರ್ವನಿರಿಕ್ಷಣಾಮಮಲಯೆಂ । ದಾಳ್ಕೊಕ್ಕಿಸಿದಮಂ
ನತಿರಿನಿಸೊಳ್ಗಂನಥಿಕ್ಷತಂದುತ್ರಿವನಿಶ್ರಮದೊಳಗೆ ॥ ವಿಚಿತ್ರಯಿಂಶುಣಿಸಿಕ್ಷಣಿವಂ ಮಡಿಮಬಲ್ಲಾತವಾರಿಸಿಲುಮಡಿವನೊಳ್ವಿಕ್ಕಿಂ ಠ

ದುಪಾಶ್ರಿತ॥ ನೆಳಲೊಳು ಮುನಿಮನೋಳಗಣಿವರ್ಗೆ ನಾಮತ್ರಿಪುರದಗೆ ಮುರುಗಂತಿರ್ಥನೊ॥೧೨॥ ಗ್ರಹದೊಳಗಿ ಮರುಗಂತಿಪಿಡನಾಣಿ
ಮೂಗುವಟ್ಟಿ ಹೂದರಿಂದ ಶರುಗಳಂ ಶಾಯ ಮ್ಹೊಡದಡಾ॥ ಗಹನದೊಳು ಬಿರುಬಿಸಿಲ ಘಾಳಿಯಂ ಪಾಸಿದು ಮಳದುಂಗಾವೆನಿಗು
ಡಿಯನೆ॥ ಯಿ ಪಿಸೊಂತುಮೆ ನೊತ್ತಿನಿಂದಾ ಮುಕ್ತಗಾಡನೆ॥ ಕ್ಷಮಿಯ ಶರನದಯದೊಳು ಶರುಗಳಂ ಬಿಟ್ಟಬೆಲು॥ ವಹಿಶಲಸುಗೂ
ವಿಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟ ನಿಕ್ಷೈಪ್ತರ ಬೆಂಬಳಿಯ ವೃತ್ತಂದನೊ॥೧೩॥ ಬಡನೆಕ್ಕು ಉಗಾಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಗಳಂ ಶರದುತ್ತ್ರ॥ ವಿಡಿದಿಂಯ ತಂಯನಂ ಶಾಡಿ
ಕೊಂಡ್ರು ತಂದು॥ ಕುಡಿತಂಡಿಗಳಿಗಾಮೆಂಡೊಪ್ಪು ವಿನಿದಂಧಿಶಿಮಕ್ಕಳ ಗಂಡೊಗಿದವವನೊ॥ ಬಿಡಬಿವರಸಿಂಗಡಡೊಳು ಶರುಗಳೊಡ
॥೬॥ ದಂ॥ ತೊಡನೆ ಬಳಿವಳಿ ಮವಿಕ್ಷಿಲ್ಲ ಕೊಪಾದಿಯಂ॥ ನಡವಡಿಕೆ ಮಗನೆಯಂದಪ್ಪಿತವಿಡದಮತ್ರ ಹೊದನಾ ಮುಕ್ಷಮುಖನೊ॥ ॥೬॥
॥೧೪॥ ನವೆಮೊಕ್ಷನಂತಾತನತ್ರಕ್ಷೀಧ॥ ತಿಲಶನುಶಿತನಗೆ ವಿತನೆಂಬ ಮುಕ್ಷಯಂಗೆ॥ ಕುಲಕೃವವೆಂಡೆನಿಪ ಧೂಳಿಯ ಪಾಶಾಳಿ
ನಂಶರುಗಾಮಚಿಸನಿತ್ರನೊ॥ ತೊಲಗದೊದನಾ ದಿಗಪುವೆರಿನಡಿಯಮುಂಡೆ॥ ಹೂಳಲುಮಾಯರದಡಿಯ ಮಳ್ಳಿಶಾಯಂಬಪದ
ತರದತಣ್ಣೆಳಲ ತಿರಿಸೊಳನಪುಳಿನಷ್ಟೆಲದದಿವಳಿಂಗಂಮೆರದದೊ॥೧೫॥ ಅಲ್ಲಿಮೊಪ್ಪಿಂಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾವರಿಮೆಯುಂ॥ ನಿಕ್ಷಿಯ
ಮರನಿಲ್ಲಕ್ಷಿವಳ್ಳಿಂಗಕ್ಕೊಳನಿಲ್ಲಶಿವಲಿಂಗವಿಲ್ಲೆಂದು ಬೆರನಾಗು ತಿರಿನಿಕ್ಷನಾನುಪರಿಪರಿಯ ಹೂಪತ್ರಿಸೊಂಡೊ॥ ಹಳ್ಳಿತರಿಚಲಿಂಗಮ
ಜೆಯಂ ಮಾಡಿತಂ॥ ನಲ್ಲಿಡ ಶರಟ್ಟಿಗಳವನು ಪಾರಂಗೊಟ್ಟೆಸೂಳ್ಳಿಸಲು ಬಾರದಾನಂದದಿಂದಾಡಿಪಾಡಿದನು ನಡುವನಲು ತನಶ॥೧೬॥

ಜೆವನಿ ಮುಪಚಾರಕ್ಕೆ ಕಚ್ಚಿ ದೊಕ್ಕೈ ತುಂಬಿ। ದನಿತ್ತೋಗಳವನೊಡನೆ ತೆರುಗಾವ ಮಕ್ಕಳುಗಾ। ಳನಿ ಬಗ್ಗೆ ದೆಣಿ ಮುಣಾರಿಕ್ಷೆ ತಣಿದಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲವಿ
ಸ್ಪಲ್ಲವರಿತ ವಾದಾ॥ ವಿನುತ ಪರಿಣಾಮ ಪ್ರಸಾದ ಮಷ್ಟೆರಿಖ। ನೆನಮು ನಿಲುಕದಸು ಖುಬದಸು ಗ್ಗಿ ಮಂಸವಿದನೀತನಕೆ ಮಾರಂ ಪುಂ
ಣವ ಪೂರನ ಷುದೂರನ ತಿಧಿರನ ಮಹಾಕಾರನೂ॥ ೧೭॥ ಬರಿಕ ವಾರಿಂಗ ಮಂಚೆ ಕ್ಲೋಂಡುತ್ತಿ ಕುನಿಕರು ಗಳ ಹಿಂದುಗೊಂಡು ಬರು
ತಿರಲಿ ತ್ರಯ ಮುಕ್ಷಮವಿ। ಮೊಗಮೊಳಗೆ ಹಾಲವನೆ ಣಿಸುತ್ತಿಂ ನಮ ಕುಳ ಮಗನೆನಾದ ನೊಮನುತ್ರಾ॥ ಬಲವಳಿದು ದೂರಿಸು
ತ್ರಿ ದಿಗಾನಿ ಬರು ತಮ್ಮ। ಕ್ಕಳನಡುವೆ ಬಪ್ಪು ಖ ಧೈರ್ಯರನ ನತಿದೂರ। ಬೊಳು ಕಂಡು ತ್ರಿಯ ಬರವಂ ಕಂಡ ದೆಖಿಗ ಬಕ್ಕೊರನಂ ತಾದ
ನಂದೂ॥ ೧೮॥ ಬಂದು ತೆಗದ ಪ್ಪುತ ವಿದಡು ವಿ ಮುಂಡಾದಿ ಬಿಖ। ವಿಂದ ಬೆಂಡಾನಿ ಮಾಖದಳವಳಿದು ನಡದು ಕಾ। ಸ್ನೊಂದ ವೆಕಂದ
ಮಂಡಿತ್ತಿ ನಂಬ್ರೈ ತಂದನಿತನಂ ಪೊತ್ತನೆಳದಾ॥ ನಂದಿತನೊಮನಿ ಪ್ಪುಂತಿ ಮನೆ ಮೊಕ್ಕಬುದ। ದಿಂದೊವ್ರಾ ವಿಸುತ್ತಿ ಕ್ಷಕಂ
ಬಾಗವಿ। ತಂಡಿತಾಪ್ಗಳ ಪುಂಣವಸ್ತುತಿ ಮನಂ ಪರವನೆ ನೆಂದು ಬಂಣಿಸು ವೆನಾನೂ॥ ೧೯॥ ಮಶಿವ ದಿತೆರದೊಳ ದಂತ್ರಿ ದಿಗೆ ಕರು
ಣಾವ। ತೆರದಿ ವಿಂಗಾಚರನಾಸು ಖ ವಡಮತಂ ಪಾಲ। ಮಶಿವ ಪ್ರುತಂ ದಂತೆ ಮಾತಿನ ಮಶಿವ ಸತವ ದಂ ತೊಡಲ ಮಶಿವಾತ್ರ
ನಂತೇ॥ ಕುಕುವಸಮ ತಿಮ ಮಶಿವ ಪುಂಣವ ದಂದದಿ ಮರನ। ಮಶಿವ ಮಾಕ್ಷಿ ಮಂತೆ ಪುಷ್ಪದ ಮಶಿವ ಪಲ ದಂತೆ। ಮೆರವಬಾ
ಲವದ ಮಶಿವ ಪರಬೊಂ ಮವಾಗಿ ಮೊರತ್ರಿ ಕ್ಷನ ಪ್ರತಿ ಮನಾ॥ ೨೦॥ ಅದಿ ಮುಟ್ಟ ಧಶಿವ ವಾಕ್ಷೇತ್ರ ಮಶಿವ ದಿಪೊಕ್ಕ

ಮಹದಿವ್ಯತೀರ್ಥತುಹಿಕೆಡೆಬೆಳಂತಿಪ್ಪಾಂಬುನ ಪಿಡಿದನಡಿಗಳ ಮೂಲಮಂತ್ರವಾಹುತ್ರಮಂಡಿಮಲಿಶ್ರೈಯ ಪ್ರಾತನೂ॥ಶಿದಿ
ಗಷ್ಟಿ ವಸ್ತ್ರ ಕೃಜ್ಞಾನದಿಂ ಸೊಂಕುವಡೆದಾತಸುಕನಿತ್ತುದೆನಿಧಿ ನಿಶ್ಶೈನಿತೆ। ಪಿಡವಿ ಪಾವನವಹುಮತಿ ಧ್ವರಾಮಂ ಮೆಂಗಾಳನಾಮ
ನುಖಿನವವಸಿಾ ಯನೂ॥೧೧॥ ಮದವೂದ್ರಿಮಂ ಮೆಳಿವತೆಂದು ಮಾಡ್ಬಿದಸೂಯಳ್॥ ಮದಯಪವರ್ತದಮಗನೆಧಳಿಮನ
ಧ್ವಳಿಸಿ। ಮದಯನಿದದಿವಳ ಲಿಂಗಂ ಧಳಿಮ ಮುದ್ರನೆ ಘೋರತ್ತಪದಿಂ ದೊಳಿಸಿದಾ॥ ವಿಧಿತಸುಗ್ಗಷ್ಟೆಯ ದಯಳನಂ ಮೆಳದುವೆ
॥೧೦॥ ಳದಪಾಪಮಂ ಕಳೆಯ ಮದಯನಿದರುದ್ರನೆಂದಡಿನಿ ಧ್ವಜೊ(ಗಾಯ) ನಿಚೆ ನಿಂದವಂಗಾಗದಿಹುದೆನಾಮ ಕನಕಕ ಯೂ॥೧೨॥ ವಂದು ॥೧೦॥
ದಿನತೆಂದಿನಂದದಿಕರುಗಳಂ ಪೋದರು। ತಂದುನಳನಿಸಿಕೊಮಳತೆಯಂ ಕೊಬ್ಬಿನಲ। ಬಿಂದೆಮಡಳಿದ ದಿಟಬೆಳದುವಾ
ಶ್ರೈಸಿ ತಂನಂ ಪೋತ್ರ ಪಾವನಿತೆಗೆ॥ ವಂದಿಸುವತೆಕದಿಂ ದಬಾನಿಬಳಕಳತೆನಿಗ॥ ಬಿಂದೆನಿವ ತಂಮನವಣಿಮಕವಳ
ಬಳಿಮೊಳಾ। ನಂದದಿಂ ದಿಪ್ಪುನಿಪ್ಪಿಂದ್ರನಂ ಮೆಳಿಯಳ್ಳ(ಮ) ಗೆಯ್ಸುನಗಜಾಕಮಣಾನೂ॥೧೩॥ ಸವನ ಹೊಳಪುಕವಳಿಮ
ಕ್ಷಕಪಾಕ್ಷತಂನವೆ। ತ್ರವನು ಚಿಂಗಮ ಕಾವಿನೊಳ್ಳೃತಾನಿನ ಡಿತಂದು। ಶಿವಮಸ್ತನಿತಾಳನಾಗೆಂದುವನಿತವನಿತ್ರ ಕ್ಲಿಳ
ನಾಡುಕನಂದಿದ್ದಕಿ॥ ಶಿವಿಮುನಿಲ ಮಳಿಕೊಂಡಡಂ ಬೆಳಗುವಪೊಕಮಂ। ಧವಳಿಸುವತೆಕದಿ ನಿಚೆಮಂ ಮಾಚಿಕ್ರತಕದೊಳ್
ಗವಿಹೊಡಂ ಪಳಪಳನೆಪೊಳ ಪೊಳದು ದೆವಳಳಿಮನಕೆಮಂಗಳವಿತ್ರ ಹೂ॥೧೪॥ ನಾಳಯದಿಂ ಕಂಣಳಿಮ ದಿದರ್ಕ ಡಂಕಮ

ಶ್ರೀ

ಶರಿಯ।ಚಿಯಾಗಳಂ ತಚ್ಛಿಶಾಣಾ ತೊಡನೆನೆಗಡು।ಘಿಯಂ ದುಷ್ಟ್ರಯುಕ್ತಿ ಕಣಿಕ್ತದಕ್ಕಕ್ಕಿ ರಿದಾ ಡಿ.ಚಾ ಡಿಬದಶ್ಚ ದಿ ಹಾಶ್ರಿ।।ಶ
ಯಖಿಂ ಶರಣದಿಂ ಚರಣಂಗಳಂ ಯುಸುಕಿ।ಪಾಯಂದು ಪಾಶ್ರೈಸು ತತಿತಪ್ಪಿಯುಂ ಡಿಯ।ನಾಯನಿಕ್ತಿನ ಮೆಚ್ಚಿ ಯುಚ್ಚಲಿ
ಯಡೆನಿಾಡಿ ವತ್ತೊರಲು ಡೊಳ್ನಿಸಿ ದನಾ।।೨।। ಸಾಡಿ ಡಿಯ ಯಗುಟದಶ್ರಿಯ ಸುರನದಿಯ ಕಂಡಲಧ।ನದು ಗಂಗಾಪಂಚಾ
ಸವದಿಶ್ರೈದು ।ಸಾಡಿ ರಕ್ಕೊರ।ಳಿಡಿಯ ಗಳ್ಳರಳದತಳಿಧ್ಯುಸಿತದಪ್ರಿ।ಸಾಪ್ಮಣದ ಪೊದದಪೋಸಗ ಡಿ ಚಯ್ಯದಾ।।ಪಿಡಿ
ದಡಯುಶಗತಿಸು ಳಪಳುರಧಸುಸಪ್ಪುದಸಂ।ಬಡುಗನ್ನಿ ವಿಪರಫುಪ್ರುಗಮುವಿಡೊವಲುಸುತ್ರ ಬಿನಿ।ದು ಡಿಯಹಾರಿ
ನಯನತರನಿದಮೆಲ್ಲ ಡಿಯನಿಾಡಿ ದಮೂರ್ತಿಯಂ ತೊರಿನಿದನಾ।।೩।। ಪ್ಲನಮೆಷಯಂ ಶಂ ಡನವಿಲಂತೆ ಡೆವರಾ।ಯ
ನನಿಾಡಿ ಕ್ಕಿಚಿರನಾಡ ತುಸುರಲಂ ಯಡಸುಬಿಯನನಸ್ವವಿನಿ ತಳಿರಿತ್ರ ಹಾಂಸಿರಿಪ್ರುತ್ರಿತ್ರ ಕಲುಯೊರಡಿಯತ್ರಾ।।ನಿನಪ
ನಿಲುರಡಸಪಾಡಿ ಕಸು ಯಾರನನೆತ್ರಾ।ಲನಿಯತ್ರ ಏಯೆ ಡಿಗೆಬರವೆತ್ರ ವನಾಕು।ಯನೆಯಲ್ಲಿ ಪೆಸಗಾಯದಾವನಾಡವ
ನೆಂದು ಶಿಲ್ದವನ ಜಿಪ್ಪೆರನವನಾ।।೭।। ಪತಿತಪಾವನಪ್ರವರ್ತ್ಪವರ್ತಾತ್ರಿಯಡವಿಪ್ಪಿನಂ।ನತಯಲ್ಲಿನಾಥಾನೆಂ ಪೆಂ ವನಾಯಂ।ನಿ
ನನತಿನೆಪದಿಂ ನೊಡಿ ಪಾಡಿಕ್ಕಿಯ ಚಿಡಿಮಿಲಬಂಡೆಟಿಂದು ನಡಿಯ।।೮।। ತುಳಪಾರುಷಾ ತುರಡೊಳಿಪ್ಪುಕ್ರೈ ಮೊಸುತಂ ನಾ।ಯತಿ
ಶಿಯಂಗಳವಪ್ಪು ತೆನೆಯನರಣಿದನುಸುರಪತಿಸು ಕ್ರುನಿಕ್ಕಿವೆಂದ ಪ್ರುತಪುಳವನುಶಪ್ಪುತರು ವನಡೊಳರಸು ವಂತೆ।।೯।। ವಾ।।ನ

నిషుచిళి మదశ్శోచ్ఛ్రీక్షి డదత్తినేన స్తొషు। వసు గం చినించిగిచాని తూగు వచలు వామోనఫాలహనిశవడన్న దత్తేరదత్తినే
గస్థం త్రిరతిరదుతం దుతం దూ॥ వసదోసదుహోనిహోసదురసివ స్త్రహస్తుసురుస్త్ర। చిన్నముళ్ళహన్న మశం పుస్త్రవిల్లనితు
చెూ।ధిన్నదనురశల్పు హూఛవను ఛిం తామణిమచిం గానుపచరిసు వంతే॥౨౯॥ శివపతిరివాధిదేవదేవశగ
దదివనేరితణాదుతవేమత్త్రమం నంసవిదు। శాలుదం నం తం దియం దుచం దది గేరనిపొదవర్తునేదనదిత్రా
॥౧౧॥ చిసు వసు తనశరు మోహయం మదనవవడావనిక్షి సవారదితవం నావిల్లిప్పు తావింగె చరిసు వదశామదొచుక్షి ॥౧౧॥
మం దరన్నక్షం దిం తిం దనా॥౩౦॥ మళ్ళియవనియుం తణిదెనత్రిళియం చశరక్షిమనవేస్త్రన్నత్రనినగిందుతం దుక్షుటి
యుల్లీచత్రమదిం తం దప్తూత ప్పుతాపొపినెపొసుచిగవేనలు॥ హూవియం టుశరదియుం టుం మాయగస్థం టుఘణి
స్త్రయం టుచిొరశం టిం త్రిన్నిహొహినుం। యస్తిసవారిశిం వదివేగం ఛం ఛచిదహొగం దనదగుపుసరదోషు॥౩౧॥
యురవారదగలవారదిసం శటం గొం డు। హిరియ మెళ్ళియదే మల్లిప్తొదశ్శియం వాన్నశ్రుళ్ళరిన్నవం దిన్న పొని పొగవ
రడి త్రిరనిచంద్రోత్ర్రిచమపినిం దా॥ త్రిరినొడుత్ర చాడుత్ర శణ్యరియాగే। మరలినొడుత్రనొయత్రమెళియ
రియాగే। హరిదు చనె మొక్షుచనవియనప్పు చెదిదం సుల్లచిన్న లవ్నెగరదూ॥౩౨॥ హిం దిశ్శరదరిచారను దన్నసుది

ಮಂಕೋಟ್ಯ। ಕೊಂಡು ಮಂಕೋಕೃನಿಕೃದಡುಂಗನಿಂದು ತಂನಿಂದತಾಂ ಬಿಡಿದು ಮಗನೆಂದು ನಡಗಳಿಸಿ ಕಡೆದ ತಾರೆಗಳ ತಿರುಗಿ॥ ಘಂ
ಕಡೊಗರಡೊಳ್ಗೆ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಪೊನ ಪಳುಕ್ಕ। ನೆಂದಡೆಂಯಿ ಮಹೊನರುನೆಲ್ಲಿಯ ಮಾಯಮಿಣಾಸು ಗಳೆ। ಮಂದಿ ಮಂನವಿಸಿಂ
ದುಕಲಿಸಿ ಕೋಟ್ಯ ಘುಕಂದಕ್ಕೊ ಮನುತ ಸಂತೃಡೊಳು॥೩೩॥ ನಿಂದಿರೆ ಶಿಬಪ್ಪುಗಳಿಡದ್ರಾಗಂಕ್ಕೆತ್ರಿ। ಬೆಂಡಿನೆಂವಮತಂಡಿ
ಹುವಿಕರ ಡಿಗಳುಕಷ್ಟ। ನೊಂದನೊಹಸಿದು ಬಿಂದಾಡನೊ ಹಿಡನೊಮೆವಾದನೆಯ ನತ್ರಾ॥ ವಂಡೊಂದು ನೆಣಿಸುತ್ರ ಬಂದುನೆ
ಸ್ತ್ರಗಳ। ಕ್ಲಿಂದ ಮುಂನಂತಿ ಮಂಪೊಗೆಕಸ್ಸಿದ ಮೆಳ। ಮುಂದು ತ್ರೊಲಗಿದರ ತ್ರಿಮಂ ತ್ರೊಪ್ಪುವಳಿದರಲು ಕಂಡವಾನಿದ್ದಂದ್ರನಾ॥
॥೩೪॥ ಬಹುತಪ್ರವಕದಿ ಪೊಲಬುಗಿಡದೆನಲ್ಲೆನಂಮಸ್ತ್ರೆ। ಮಹಾದೊಯ್ಲ್ಲ ನಾಮನುತಸ್ತು ತ್ರಂಮೊಡಿ। ನೆಹಸಿಗನನಾ
ದನಿಲ್ಲಿ
ಮಗೆಮಹಸ್ಥೆಮಿವೆನಿಂದಿರ ನೆಲ್ಲಿ ಕಸ್ಸಿದ್ದನೆಲ್ಲ॥ ಬಹಳಬಿಸ್ತನಿವಕಮಂಡಲವನಿ ಘುಮ್ಮ॥ ಹದಿಂ ಹಂಜೆಕ್ಕೆ ಮಂನವಿದ
ವಿಲ್ಲಬಳಿ। ಕೆಹಗಡಗಿಪೊದನೊ ತಾನೆ ಬಲ್ಲಂ ಕರುಹುತಪ್ಪುದಿನತಾಸ್ತೃಡನಾ॥೩೫॥ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮಬ್ಬಿಪೊದಳಿನೊಳು ಮುಂನಾಡಿ
ಡೆಡಿಗತೊಳು। ತಳಿತಮಾಮರನಡಿಮೊಳ್ಳಿಲತೆಮತಂಪಿನೊಳು। ತಿಳಿನೊಳನತ್ರಿರಡೊಳು ದೆವ್ರಾವನಡೊಳು ಕೆಳಿಮೊಳು ಪುಷ್ಪವ
ಬಿಗತೊಳು॥ ಕಳಿಗತೊಳು ಗುಂಡು ಗಳಮೆರಿಮೊಳಿಡಿ ಮಾಡುವಮ। ಕೊಳುಮೆವತುರುಪಿಂಡಿನೊಳು ದಾಳಿಮೊಳ ಸುತ್ತ ಸುಳಿದರ
ನಿದಂನಿಕ್ಕರಾಮನಂಪವರ ತಾಗ್ರಣಿಮಲ್ಲಿಕಾಜೆರವನನಾ॥೩೬॥ ಬಂನವೆತ್ತಿ ದರಂತಿಮರುಗಿಕಾಣತ್ರದಕ್ಕೊಪು। ದಿಂನೆಂನ

ಗಳಿಚಿ ಕಿವಿಮತ್ತೊಗಳವಳಿದಳಿ।ಕಂನೆಯವಿಶ್ವೈಯುಟ್ಟುತವೆಯತ್ತ್ರಬಿಳಿಬಿಳಿದುದುಬಿಕ್ಕಿಬಾಜ್ಜುಟ್ಟೊಳಲುತಾ॥ಚಂನಮಲ್ಲಯ್ಯವು ಮಲ್ಲಯ್ಯವು

ಬಾಬಾಕಾಡ।ದೆಂನಮಲ್ಲಯ್ಯವುಯಂನಮವುಬಲ್ಲಯ್ಯವುಬಾ।ಪೋಂನಮಲ್ಲಯ್ಯವುಬಾಯಂದೊಳವಿಕರದುಕರದತ್ತ್ರನಾಳಿಥೆ।ಕ್ರಮ॥ ಉತ್ರ2)

ಪೊಳಿಪೊಳಿದುಕರದುಕರದತ್ತ್ರತ್ತ್ರಧಾತುಗೆ।ಟ್ಟ್ರುಳಿವಳಿವಬಿಳಿಮೊಳಗೆಕಾಜ್ಜುಬಟ್ಟೆಯಪೂದಿಯ।ಪೊಳಗೊಳಗೆಬಿಡ್ಡುಮಲ್ಲಯ್ಯವುಮ ಮಲ್ಲಯ್ಯವು

ಮತ್ತ್ರಪ್ರೀಗಳಿತ್ರತ್ರಿದಿದ್ದ॥ಪೊಳಿಪೊಳಿಮಸ್ತಿಗೆಮನಂದಣಿಸು ವಂದಣದ।ತರತರದತುರುಗವೆತ್ತ್ರಗಳಮೊತ್ತ್ರದಮುಂದೆ

॥೧೨॥ ನೆರದಕ್ರುಪ್ತುರ್ಪುದನಾದದಿಂ।ಕ್ರಿಪವರ್ತತದಪುರುಷಬರುತಿರ್ದುದೂ॥೨೯॥ಪೊಳಿಯ ವಿಕಮೂಮಾವಿಕಮತ್ತ್ರಳರುನಾಥುಗಳು ॥೭೨॥

ಕರುಣಿಗಳುನಾಂತರ್ದಮೂವಿಧಿನಾವಾವಂದ್ರುಳಿತಕುತ್ತ್ರಮದಾವಿಗಣ್ಣ।ವಿಗಣ್ಣಾವಿಗಳುತೊನಿಗಳುಸು ಚಿಗಳು।ಳಿರಪಿಕ್ಕೆರಮ್ಮ

ಕ್ಕಿನಿಪ್ಪಮೂನಿಗಳು।ಗರುವನಿರಾಳಂಬರಬಳಿತಂ।ವಿಪ್ರಪೂರು।ವಿರುತವಿಬಾಧಕ್ಕರುನತವುನಾಪರುಷಮೊಳನಂಯಾವುತಬರುತಿರ್ದ

ದೂ॥೨೮॥ಕ್ರಿದಿನೆಕಾಮನವಪೊನರವಡಿನಿಲುಧಾಳಿದುವಪಿಡಿಮೊಕಾಲನಕಟಕ್ಕಮಂನಾಳಿನೊಳ್ವೆಂದು।ವಡವಗ್ನಿವೆಯುಕವಿದವಿಡಾವುದ

ದೊತ್ತ್ರುಳಣಕ್ಕೆಪೊಳಿದಿದುವಬಲವ॥ತ್ರೊಡರ್ವನಿಂತ್ರಾನಾವಳಿಮುಷ್ಟುದುವರ್ಗತತಿಮಜಿಂ।ಬಡಿಗೆನ್ನಪ್ರುವವುನವದೆದಿಗೊಳ್ದಿದ

ನಿಂದೂ।ಡಿವಕಪೂಗಾಳವಂಗಳಕ್ರುವನದಿಂಪವರ್ತತದಪುರುಷಬರುತಿರ್ದುದೂ॥೨೦॥ಕಂಗಿಯಂಗಳವಪ್ಪುಪೊಳಿಪೊಳಿಯತ್ತಿವಶಾ

ಭಾವಂಗಳಿಂದುಕ್ರುಟಿಯುನಾಷ್ಟಿಯುಂ।ವಿವಿಧನಾಮಂಗಳಿಂಬಹುಳವಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯವುವೆಬಳಿದುತನುಗವಾದ।ಜಂಗಮದಿವೆ

ನಯುತ್ರಬಪ ಪುರುಷ ಮೊಳಗೆ ಮಾ। ತಂಗ ಮೊದಲಿರು ಹೊಕಳಿ ಮನೆ ನೊಯ ನದದಮಾ। ಷಂಗಿಗಳು ಬರುತ ಬರುತ ಕಂಠರು ಬಟ್ಟೆ ಮೊಳ ಬಿದ್ದ ಬಾಷ್ಪ
ದುಮ ಬಾಲಕನನಾ ॥೪೧॥ ಪಾಡಿ ಕ್ಷಿತ್ರಿ ಕಕ್ಷ್ಮಿ ಶಶನೆಶ ವಾಗಿ ಬಿಸ ಸ್ತ್ರ್ಯ। ದೊಡಿದು ಬಾಮ ಶಿದಾರ ನರಶದಪ್ರಿ ಯಂದಡಿಂ। ನೊದಿ ಮನೆನ ಶಿಲ್ಲಿ
ಪಾಪಿವರ್ತದಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಸ್ನರು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಂಬುದು ಮಾ। ಕಡಿಗವರಶಾಗ ಚಿಕ್ಕ ಬಿಕ ಬಿಪ್ಪಡಿಂ। ಮೊಡನೆ ಬಾತ್ತೊಪಿ ವೆನೆಪ್ಪ್ರ್ಯ ಬಂದ ಪಿಂತೆ
ಶಿ। ಕುದಿಶ್ರೀ ಮರ್ರ್ಯ ಮಂದು ಪೊಡವಂಟುನಂಬುಗೆಗೊಂಡು ಪೊದವಾ ಪುರುಷ ಮೊಡನೆ ॥೪೨॥ ಅತ್ತಲಾತಂ ಪುರುಷ ಮೊಡನೊಡನೆ
ನಡೆಮೆ ಪಿಂ। ದಿತ್ರ ಲುಕೊಳಗೆಂದಿವಂತೆ ಕಶಗಳ ಬಪ್ಪು। ಪೊತ್ತಾಗೆ ಸುಗ್ಗಿ ಪೈಮಗನ ಬರವಂ ಪಾರು ಮೊಳಗೆ ಬಾಗಿಲ ಪ್ಪಾದಿಯಾ।
ಪಾತ್ರಿನಿಂದಿರು ಬಪ್ಪುವರನದಿಗದಿಗೆಕೆ। ಪುತ್ರನೆನ ಪುತ್ರ ಮೊ ಪುತ್ರನು ಪುತ್ರ ಮರು। ಪುತ್ರ ಯಿರಲಾಗಿ ತಿಮ ಪರು ಮವನ್ನು ಬಿಸು
ವಂತಿನನ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಶಿಶಿಶಿದನಾ ॥೪೩॥ ಕ್ಷುದು ಬಿಂತೆ ಮೊಳವಂತೆ ಶಜನಿ ಮೊಳಿವಾಗ ಪತಿ ಪಿಡಿ ವದಿಮೆ ಬಪ್ಪು ಪಡೆಮಂತೆ ಕಶಗಳ ಪಾ
ದಿ। ಮಡಿವಳಿದು ತಮಗೆ ತಾವೆ ಬಪ್ಪು ದಂಕಂಡು ಬಳಿಕ ಸ್ನ್ಯಶಿನಾಶದ್ಯೆ॥ ಮಡದಿಮ ಚರವರಮನೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಪೊಗಿ ಮಗನೊಡನಾದಿ
ಗನೆಂತ್ರ ಕೆಂ ನಮಗನಾವಳಿ ಬಾರನೆಂ। ದಡಿ ಬಿವಳಿ ಪೊದನಿಂದಿಂ ಮೊಡನೆ ಬಾರನಾವಶಿ ಮೆಚೆಂದಶಿಂದಶಾ ॥೪೪॥ ಶೆಟ್ಟಿ ನಿಂನೆ ತಿನೆಂ
ನಣುಗನ ಡವಿ ಮೊಳ ಪೊಲಬು। ಗೆಟ್ಟ ಮೊಸಪ್ಪುವನಿ ಯುತ್ತ್ರೊಪಿ ಬುವಿಗೆ ಮ್ಯೆ। ಗೊಟ್ಟು ನೊ ಮರನೆರಿನ ಕೊಳದ್ದನೊಪಿ ದಿಸು ವನಂ

ಡೆ ಯುಕ್ತದಿಯನೂ॥ ನಟ್ಟನಡುವಿಕಟ್ಟುಮೊಗಶನಿಶಂ ಪೊರದವರ್॥ ಬಟ್ಟೆಯವಿಶಕ್ತಿಶಂ ಪಿಡಿವಡದನೊಪ್ಪುಯಬ॥ ವಿಟ್ಟ ಗೀದಂ ಪಿಕ್ಕೆಸಿಂ
ಮವತಗಳುವಿದಶಿಮತ್ರ ಶಷ್ಮೊಂಟಳ್ಳಾ॥ ಲಕ್ಕ ॥ ಯುಂಡಿಮಸ್ಸಿ ಶಿದಡಂ ನಿಕ್ಷಗಾವಾಮಂದು ಪಿಂಡಿಪ್ಪಲು ನಿಶ್ಶೇವಲು ನಿಕ್ಷಗಾವಾ ಮಂ
ದುಃಖಂದು ಮಾದಾಶಿ ಮೊಳು ಬಪ್ಪುಶಂ ನಿಕ್ಷಗಾವಾ ಮಂದು ಶಶದು ಶಶದು॥ ಎಂಬಿಶದಿ ಪ್ಪಶಿದು ತಡವಶಿ ನಿಶಾಣಕೆಯುವಂ॥ ನೊಂದುಪ್ಪಲ್ಪ
ತ್ರಶಿಶಳು ವಸ್ತಿಯಾವಳೊ॥ ಯಂದು ಕೆಶ ತ್ರಶ್ಶೈಮ ತ್ರಶಲಿಸ್ಸಂ ತ್ರಿದುರ್ ಬಂದಗಾತಂ ಮವಗ್ಗ ಸ್ಸಾ॥ ೪ ॥ ಮ್ರ ತ್ರಾವಳಿ ಶಿಯಶುಳವಂ
॥೧೩॥ ಪಿತ್ರಶದು ಪಾಪ॥ ನಿತ್ರಿಯಾನೆಂ ದಡೆನಾದು ವಿಂಸಾಬಾರ॥ ವತ್ರಶುಬಂದ ವೆನಗಾಕ್ಕೆ ವೆಶನ್ನವಶಿಲ್ಲಪ್ಪಶಿದು ಬಂದಶಸ್ಸು ತಿಶಲೂ॥ ಕ್ಷತ್ರ ॥೧೩॥
ವಿಮಶಾಪೊಲವನಿನಾದು ವಂತೆತಡ॥ ಯತ್ರನೊದು ತ್ರಪ್ಪಶಿ ಯತ್ರ ಪ್ಪಳವಿಸ್ಸು ತಬಾ॥ ಪ್ಪೆತ್ರ ಮೊಶಲು ತ್ರತಮತಮಗಿಶಶದ
ಶುಶಶದಶಿವೆಂಬಿನದ್ಧುತವನೂ॥ ೪ ೭ ॥ ಬಚ್ಚುಶಿವಿ ನಿಕ್ಷಗಾವಾ ಮಮತಪಿಂಡಿಮ ತ್ರಾ ಬ್ಬುಶಿವಿದೂ ಳಿಯಾಶಾಳನೆಯಂದು ಮ॥ ತ್ರೈ
ಬ್ಬುಶಿವಿಮಶುಳಮಗನೆಮೆಂದು ಮ॥ ತ್ರಾ ಬ್ಬುಶಿವಿತಂ ಮಮೆಂದಿನ ತ್ರಾ॥ ಮಬ್ಬು ನೊಳು ಮೊಳಿಗಳೊಳು ಕಾಳಿಗಳೊಳು ಕಲ್ಲುಗಳೊಳು॥
ಮೊಬ್ಬು ಮೊಳು ಬಳಿಗ್ರಿಮು ಸ್ಸಂದಿಯೊಳು ಗೊಂದಿಮೊಳು ಬ್ಬುಶಿನಿ ತನತನನಿಬ ಶಕಶದುಃಖು ಕಶದಡೆನೆಂಬಿನದ್ಧುತವನೂ
॥೪ ರಾ॥ ಶಿಶಿತನದಾಣಿ ಕ್ಕೊಂಡ್ರಾ ಡಿಬಿಂನಂ ನಿನಾ॥ ಶರಿನಿ ಕಶುಗಾಯಲಬ್ಬಿದಶಿಂದು ಯುನಿದಿ ಮೊ॥ ಸುಕುನಿಕ್ಷ ಶಿವಣಾ ಬಾಯಬಂಬಂದು ನಮಿಸ್ಸಾ
ಬಿನಿದತ್ತಿಶನಂ ಶಾಣದೆ॥ ಮಶು ಳೆಂದು ಬಗದಶಿಂ ದಬಿನಿದಿ ಮೊಯೂನಾಡ॥ ನಶಶಿ ಗಳಸ್ಸಂಗವೆನಗ್ರಿಶೆಂದು ಪ್ಪೊಡಿಮೊಶಶದೊಡೆಬ

ಕ್ಷಾಮಂ ನೆಱೆ ಭಕ್ತಾಮಾಯಂದುಮದಿದಾಕ್ಷೆತ್ರೊ ಕಿಶದಫೂ॥೪೯॥ ಯಂತುಮರವೆಮಚಿಂಣಿ ಮಾಕ್ಕೆಮೊವೆಯಾದಿಷ್ಪೆ। ಯಾವಂತ್ತೊಳೆ
ದುವಣ್ಣಾಶಿಕ್ಷೆನಾಕಿಮೊತರದಬಾಲಶಂತಿಕ್ಷುಕಳೆ ಮೆಸ್ತ್ರಿಶಿಸುವಿಪ್ಪೆಸಲ್ಲದಿಬಯಲು ಬಳಿದಾಶಾರವಾ॥ ದಂತಿಪಾಮಪ್ಪಂತನಿನೆಂತರಣಿ
ಶಿಂಮೊಜವನ। ದಂತಪ್ಪನಶಿಮದವಶಿಗೆ ಪ್ರಭಶಿಗೆಯಾತಾವೆಂತುಮಗನಾದನೆಂಬೆಲ್ಲರುಂ ನಗಲು ನೊಂತೆನೆ ಸಿಭನೆಂದತ್ರಿಸೂ॥೫೦॥
ಆವಿಷ್ಪಯಂಮೊದವಾರದಿಕ್ಷೈರನೊಬ್ಬ। ಮಾನವವರೂಪಿನಿಂ ಬಂದಿದಾರ್ಗೆಸವಿಮೆವೆ। ಮಾನಿನಿಮೆಯೆವವೆಂ ನತನಯಂಗಿರಿಕ್ಷಿಪ್ಪಾ
ಲಗಿದ್ದನೆಂದೆಂದಿಗಫೂ॥ ಮಾನವೆಂಕಾಸು ವಶಿಮದಬಿಡವು ನತಿಕೆಂಚ। ನವಕ್ಷೆತ್ರಿಚಮರುಳನಲ್ಲವೆಮಪಾನಾದದಾನಿಂದುಕ್ಷಂಡೆನಾ
ಪಿಗುಚ್ಛೈದನೆ ಪ್ರವರ್ತದಪರುಷಿಮೊಳಗಿಂದನೂ॥೫೧॥ ಬಶಿಮಮಾತಲ್ಲೆಳೆ ಅಲ್ಲಧಿರವಿಧಿದಂ। ಕುರುಪ್ಪುಂಟಿಮಂಟಾಮದುಬ್ಬಿದ
ಸಿರಂಕೆಂಚ। ವಂಮರುಳಮಾನಿಪ್ಪತಂತ್ರನೆನವೆಂಮಾತನಪ್ಪುದಾದಡಿಂನಲಸಿಕ್ಕೆ। ವರವಬೆವಡೆಂದುಸಂತ್ರೈಸುತಿಷ್ಠಾಗನೆಸರುಮಾಡಿ
ಕಂಡುನಿಮಂಮಳಿಸ ಚಿವಡನಾ। ನರಸಿತಪಿನಂ ದವರತೆಂಮಗಂಚೊಂಮಮವನಾಗಳಂತೆಪಿಾದನೂ॥೫೨॥ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಮೊಡುತ್ತ
ವರವರಕ್ಕೆ ಪುತ್ರನೆರುವಿಲ್ಲದಿರನಿಲುತಕಾಡಿದಡೆನಡಯತಾಗ। ಮೆಲ್ಲನಿತಂಬರಲು ಮುಂದೆಮುಂಚಿದಪರುಷಮೊದನೆಯಾದಾಶಿ
ಮೊಳಗೆ। ಮಲ್ಲಯವುಮಲ್ಲಮವುಮಂದುಕರಿಪುತ್ರಬಿ। ಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿ ದಿಶಾಬಾತುಳದತವಕರಿಂ। ಪಲ್ಲವಿಸಿಪ್ರವರ್ತವನೆರದಂ
ಸಿಭರಾಮಂದುರಿತಗಬಿಟ್ಟಿಮನೂ॥೫೩॥ ಅಟ್ಟದವಿಮಂನದೂರಿಂನದಡೆಮೊಸುಚಪ್ಪು। ಬಟ್ಟೆಯಂನದೆಪಗಳಿದಿರುಳಿರೆಂನದೆನಿಂ

ನಾಷ್ಟೂಟ್ಟಿದುಂ ಬೊದವಿಲ್ಲಿತನಕ್ಕೊಳವಿ ಕೆಳದು ಕೆಳದಲವ ತ್ತಪ್ಪಂ ಬರಿಸುತಾ॥ ಬೆಟ್ಟದೊಳು ಘಟ್ಟದೊಳು ದರುವಿನೊಳು ಸರುವಿನೊಳು
ಕೆಟ್ಟಸಂಧಿಯೊಳು ಸೊಂದಿಯೊಳ್ ಕಳಿಬಳಲಿ ಮನನೊಟ್ಟ ಕಣ್ಣದಣ್ಣವಿವಂ ನನೊಡನೈ ಬಂದೆಂ ಮಂ ಡೊಡೊಷ್ಟರಾತ್ರಿವರಿಳಮಸ್ಕೆ॥೨೪
ಮಲ್ಲಿದೇವಂ ತ್ರೊರಿ ಶ್ರೀಯಮ್ಮರಂ ಚು ಮಮ್ಮತಳು ಬಿಲ್ಲವೆಯಲ್ಲಿಗಳಂಡೆನಾದಡೆ ಚರಣ ದಲ್ಲಿ ತ್ರೊಪ್ಪವೆಬಿಡ್ದು ಬಿಗಿದು ತಕ್ಕೈಸಿ ಭಬಸಳಂ
ಬಿಗಿದು ಪ್ಪೊಕ್ಕ ಬರೆಸಿ॥ ತಲ್ಲಿಮ್ಮವಪ್ಪಿನೆನ್ನ ತಲವರುವ ಕಳಕಾಂಗೆ ಳಿಲ್ಲವಂ ಕಣ್ಣಬಾಗಿ ತೊರಿಟ್ಟಕೊಂಡೆಂಜ್ಜ ಯಮ್ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಮಲ್ಲಮ್ಮ
ಯಂದು ಮಂದಿಯ ಬಗದು ಲಿಂಗಮಂ ತೋರಿದರು॥೨೫॥ ಪೊಂದಿಕಂಡಾ ಮೂರ್ತಿಯೆಂದು ಬಗೆದತಾಳ್ದ ಧನ್ಯದಿಂ ಶಿವಡೆನೊಡೆ ಲಿಂಗಾಕಾರ
॥೧೪॥ ಮಂಕಂಡು ಸೊಂದಡವಿಮೊಳಗೆ ಜೊಲಗೆಟ್ಟೈಗಂ ನವ್ವಳಂ ಕಂಡ ಕಿತ್ತುವಪ್ಪೊಲ್ಪ್ಪಾ॥ ತಂದೆ ಬಾ ತ್ರೊರಿದಪ್ಪಿ ಮಂದದು ಶಿವದಿನಂಬಿಬಂ ॥೧೪॥
ದುಕ್ಕೆಟ್ಟೆಂ ಕೆಟ್ಟೆನೆಂದು ಮಂದಿಗೆ ಯಳುಗು ತಂದು ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಬಾ ಮಂ ಡೊರಿ ಬಾಷ್ಪ ಟ್ಟನಾ॥೨೬॥ ಬರಿದೆ ಬಾ
ಪ್ಪುಡುವಿತಂಮ ಬೆಡಿಮೊಳ ವರಿಮತ್ತೆ ಶಿಮ್ಮನ್ನಿಕಾಜೆ ಕವನ್ತನೆಂದಡಾ॥ ನರಿಮನೆ ಸಾರಿತನಲ್ಲಿ ನಲುನ್ನನ ಶಿವ ಕುರುಪ್ಪಾ ವಾದೆನೆಯ
ದಿಮಲ್ಲಾ॥ ವೊರಿಯಂಟಕ್ಕ ತೊರಿಯಂಟ್ಟ ಕೊಳ್ಳಿಡಿಯ ಕರಿಯಂಟಮ ಪಂಚವುವ ಹಂಟ್ಟದವ್ವ ಮುಚಿ ಹಂಚು ಕರಿ ಘಣವಿಯದಾ
ಡಮಂಟ್ಟ ನೊಸಲ ಕಂಣಂ ಟೋತನಂ ತೋರಿ ಕುದಿಯಂದನಾ॥೨೭॥ ಶೇತನಂ ತ್ರೊರಲಾ ವರಿಯೆ ವಳಬಿಡೆಂ ಡೊಡೆ ತ್ರೆರಿ ತೊಳಂ ಮ
ಗದಿದ ಡಾಸ ತ್ತಬಿ ಟ್ಟಿಪ್ತಂದರಿತ್ರ ಲವಕ ತ್ರಲರಸಿ ತ್ರಗಲಳುಳಿಯ ವಿರಪದಿಂ ದಾ ಪ್ರೀತಿಬೀತಾ ರಿಳ ವಪ್ಪಿಮ್ಮ ದೊರಿಕಾ ಬಾ ತರ

ಡೊಳ್ಳಿದ್ದು ಪ್ರಸಾದವಂ ಟಕ್ಕಬಳಿಕಾನಾ ವಹೊತೆನಾನೆಲ್ಲಿರ್ದನೆವಾಡಿನೆಂದರಿಯದವರಿಂ ವಗತ್ತೈತ್ತಿನಾ ॥೨೭॥ ಶಾಡುಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲವಯ್ಯ ಇಲ್ಲ
ವಯ್ಯ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲದ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲವಯ್ಯ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ಶಂ । ಪಡುಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲವಯ್ಯ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ಮೂರ್ಧನಿಗಡುವಗುಪ್ತಗ ಪ್ರಸಾದ ।
ನಡುವೆ ಮೋಕ್ಷವಯ್ಯ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ಪ್ರಸಾದಿ ಶಿಡಿಯ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ಬಾ । ತದಿಯ ದ್ರೋಯಂನು ಇಲ್ಲವಯ್ಯ
ಉ ಮಯ್ಯ ಪ್ರಮಂದೊದರಿಕರದ ಕರದಸೊ ॥೨೮॥ ಅಚೆಡಿಮೋಳಿಪ್ಪ ಮೊ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ನಿಪರ್ಣಾವಿದೆಂದರು ಪಿಮಡಗು ವರಿಮವೆ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ
ಣಾವಿಲನು ಮರುಳನಿವ ನತ್ರಡಿವೆಂದೆಳಲ ವಮಾಡರಿರು ಬಲ್ಲದೆ ॥ ಉಪದಂಗತಿ ಮಲ್ಲದ್ರಾವಿ ಮಾನಿನಿಚ್ಛನರು । ಣಾವ ವಸ್ತುಯ ನೆದಲದ
ನಿಂನ ತಾಗು ವದು । ಸಾವಂ ನಕ್ರಮ ಚೆಳ್ಡನಿಡ ಕಾಪೆತ್ತೊಶಿಂದು ವದರಿಕರದನು ಕರದನೊ ॥೨೯॥ ಪ್ರತ್ರದಳಿನಿಳಿಕೊನಿತೆಯಸೊಗಸ
ತಿಪ್ಪನಾದ । ಧತ್ರವಿರ್ದಪೆನೆಂದು ಪ್ರೀತಿಗಾಗದೆಯ ಬಾ । ಚ್ಚೆತ್ರೆರಳಿಕರ ಕರದು ಕೆಳಿದಶಿಪ್ಪಂ ಬಳಿನ ಪ್ಪರಿಪುತ್ರನಿತೆ ಟದರ್ವ । ಪ್ರೀತ್ರ
ಬಿದಿರಿಡಿದಡನಿ ಚೆಳದ ಮೆಳ್ಳಿಗಳನಡು ವೇ । ಪ್ರತ್ರಡದ ಡಶಿಮದಸವಮಾ ಧಿನಿಷ್ಟ್ರ ರಚಿ ತ್ರಾ । ಪ್ರತ್ರಿರದ ಡೆಳವಿಶನೆಂದೆಯ ಮಾಶೆವ
ಮಂನೆ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ಮಂದಳುತ್ತವ ॥೩೦॥ ಗಂಗೆಯನು ತಳೆದನಾವೆಡೆ ಮೊಳಿರ್ದಪೆನು ಚರಿ । ಲಿಂಗಳನು ಮುಡಿದನೆಲ್ಲಿರ್ದಪೆರ್ಪ್ಪ
ನುಪ್ರೊಳವ ಘಣಿ । ಪಿಂಗಳನು ತೊಟ್ಟವೆನು ಯತ್ರ ಪ್ರೋದಂ ಯತ್ರವೆರಿರ್ದನಿವಾದ ಪಿಂ । ಅಂಗನೆಯನಿದದ ದಶಿಪ್ಪದೊಳಯ
ತು ನಿಟ್ಟವನು । ಶಂಗ ಳಿಂಗಳ ದಿಂದೆ ಪ್ರಸಾದವನೆರಿಸುಟ್ಟವವ । ವಂಗ ಪ್ರಾಶಿತನ ಕಂಡಿರಿಳಿ ಇಯ್ಯ ಇಯ್ಯ ಮಂ ರವರವರ್ಗ ಬಾಜ್ಜುಟ್ಟ

ಸೂ॥ ೬೨॥ ಹೀನ ಮಾನವರನೆ ಬಾಳ ಹರಂ ಚಂಚರಂ ಶ್ವಾನನರ ತ್ರಕ್ಷ ತಿಗುಳ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಯಂ ವಾನರಂ ಕಿಂನರ ವಿಹಂಗಮೊದಲಾದ
ನಾನಾ ಜೀವಜಾಳಂಗಳಾ॥ ಮೆನೆಂದು ಬಯಲ ಬಯಲೆಯಂ ದು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಡಿನಪ್ಪುದೆಂದು ಕಪಟದಿರಿವಂ ಕೊಪಿಸಿಯು ನಾನಾರಯಲ
ಮನವಾರಿಜ ಗ್ರವಿತತ್ತಿಜೊ ಶಿವಮಂದನೂ॥ ೬೩॥ ಕರದ ದೇವ ಕೊಂಮಂನೆ ಮಲ್ಲಮಲ ಚೆಂಬತ್ತು ಶಿದದೇವ ಕೊಂಮಂನೆಮ
॥೧೫॥ ಲ್ಲಮಲ ಕರದು ಬಿಸಿಲ ಮರಗೆ ಮೊಳಗೆ ರಳಿದುಂ ಮಿಡುಕೆ ಕರಣ ವಿನಿತಿಲ್ಲ ನಿವಗೇ॥ ಮಲ್ಲಂಗನಾಥಂ ಗನನ ॥೧೫॥
ನತಿನಿಂ ನು ಕರುಣಿಸಿ ಯಂಬ ಪ್ರಾಪಕ್ಕೆ ಸ್ವೀಸಿದೆ ತರು ಗುರು ತೆಗಲ್ವೆದರು ತಿರ್ದವಂ ಬರದ ಕಂಬನಿಯ ಕಾಡೆಕಾಡೇ॥ ೬೪॥
ಕರ ಕರದು ಗಂಪ್ಪರದ ಮೂರ್ಧನಿಗಳಂ ಕೆಕ್ಷ ಗಿರಿ ತಮೊಯಂದ ನೆಂಧ್ವ ದಿಕ್ಕಣ್ಣು ಬೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಾಣ ಶಿಖರ ಜೊಳಿದ್ದು ರೂಪಂ ಕಂಡು ಕೆಣ್ದೆರದು
ನೋಡಿ ಕಾಣದೆ ಮರುಗುತ್ತಾ ಶರವಸ್ಯ ದಿನದ ಮುಡು ನಿಬಿರುಬಿಸಿ ಮೊಳಲ್ಲಿ ಪಾರಿಪಾರಿದು ಬನಿಬನಿದು ಪರಿಪರಿಯ ಶಂ ಮರಿಗಳೊ
ಳು ನೋಡುತ್ತ ಬಾಡುತ್ತ ನೆರಳು ದ್ರುಗಂ ಮರಿಗೆ ನಡೆತಂದನೂ॥ ೬೫॥ ಪ್ಪನಸಿ ತಲಮ ಮನಪ್ಪುನಿಂ ಪರ್ವತದ ವಿಪ್ಪಿ ನಿನೆ ನಿಂನ
ಕಾಣವೆಂದಾನಿಲ್ಲಿ ಸೈತಂ ದಾಢನಿ ಮಿತ್ರಮುನಿದು ನಿಂತ ದಗುವರಿ ಬೆಂದಿಕ್ಕೆ ಮೊಳಗೆ ತೊರೆದಾನಿ ಜವನೂ॥ ಮನಗಿನ ತ್ತೊರುವ
ದುತೆಸು ಸಾರದೆ ನಮೂರ್ಚನವಿಳಿಯವಿಂ ನೊಂ ಯೆಕರವೆನಲ್ಲಿಂ ಚೈ ತೆತನುವನ ಕಂ ಯಲೆಗೆ ಕುಡುವೆನೆಂದಾಡುತ್ತಿರೆ ಪರವ
ತಂಕ್ಷೈಮಿಕ್ಕ ದೂ॥ ೬೬॥ ಪರಿಸಾಡಿದ ನವೊಂದೆಕಂ ಡಮೂರ್ತಿ ಯತ್ನಾವ ವೆರಗಿರಂ ತಾಗಿಚಿತ್ರದೊಳಪ್ಪನೊತ್ತಿದಂ ತರಿ

ದಕ್ಷಿಣಸ್ಯವಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷ ಪ್ರಾರಗಂ ಮರದುಸ್ಥಿವಿರಗು ವಕ್ಷ ಮಿರಿಯಾ॥ ಪ್ರರಿಯಲ್ಲಿನಿಂದೂರ್ಧ ಬಾಹು ವಾನಿಮಿಬಾಯ॥ ತ್ರೆರದು ವಾಯು ವೈವಕ್ಷ
ವಾದಂದು ತವಿವಿಟ್ಟ॥ ಬಿರುವಿನಿಲನಾಂ ತಿರಲು ಶಂಡುಸ್ಥಿರಸದೆ ಬಳಿಕೆ ಬರಿಸು ತಿಂತೆಂದನಾ॥೯೨॥ ಶ್ರದು ಮೊಹ ವರಿಮವಾನಡಗಿದಕ್ಷಿವಾ
ಮ್ಲಿಯಂ॥ ಬಡಿದವೆಗು ವೆನಿ ವಾಶರದ ಬಾಯಿಂದೆ ಪ್ರಾರಮ ಡುವಿನೊರರದಡ್ಡೊ ಯಂ ಬಿನೊ॥ ಶರದಿ ತ್ರೆಯಿಂದೆದ್ದು ಪ್ರಾರತಪ್ಪಿನೊ॥ ಪ್ರಾ
ಶವಿಯಂ ಬನಿದಿ ಕ್ಷೈನೊ ಮಿರಿಗಗನದಿಂ॥ ದೊಡಬಿಷ್ಟಶಂ ಮರಿಯದಡಿಯಗಂ ಪು॥ ಗೆಡೆಪ್ರೊಷ್ಟ ಬಿಳವಿನೊ ಯಂ ದುರಿವನನುಗೈಯು ತಿದ್ದ
ವತಿತವರಿಸು ತಪ॥೯೩॥ ಶೊರಳ್ತಿ ತ್ರಿಕ್ಷೈಯು ಗಿದು ನೆಗವಿಗಂ ಣಾಂ ಮುಜ್ಞಿ॥ ಶರುಣಾಬ್ಧಿ ಮಲ್ಲಿನಾಥಾಯಂದ ಡೊಶಂ ದಾ॥ ಶರದು ಬಳದಾ
ಮಮತ್ರೆ ತ್ರಾ॥ ತಕ್ಷೈನಿ ತವಿದ ದಪಾ ಯುಂಡಾಡಿನೊ ಡಿ॥ ತರಣಿಂದು ಸುರವ ಬಿಜ ಟಾಮ ಕಟದಸವಾಕ್ಷ ಮರುಗಶಂ ಡಲವೈದು ವ
ದನ ವಕ್ಷ್ರೈದು ತೊ॥ ಳ್ಗ ಶಳಗಳ ಮುನ್ಸಚ ಮರ್ಮವಿಡದ ನಿರಿಸಿ ತಿವಿರನಿ ತೊರಿದನು ನಿಜರೂಪನಾ॥೯೪॥ ಪುರಯೊ ತರ್ಕಮಂ ಶಂಡು ಪಾಕ್ಷಿ
ಪಾಶ್ರೈನಿಸಂ॥ ವರಿಸಲಿರಿಮದಕ್ಕಣಿದು ಕರಿ ರಿದು ಶಂ ರಿಕ್ಷಿ॥ ಬರಣಾದಲಿಬಿಡ ಬಾಲನ ತೊರಳ ತಾರಯಂ ಕ್ಷೈಯುಳ ಶಂಪನದ ಕತ್ತಿದು
ಡುಪ್ಲಾ॥ ಸುರವಸು ಬಾಜಲದಪ್ಲೊನವಂ ಸ್ಪಿದದೊರತೆಯಂ॥ ಪರವತರದ ಯರವಿಯಂ ಗದು ನದದನಾಥಯಂ॥ ನೆರದಪುಳು ಶರದಷ್ಟು
ಬ್ಲಿಯಂ ಶಂಡು ಚಿರನಾದ ನಾಪುಂಣಾ ವಿದಂ ಪತಿಗಳ॥೯೫॥ ಮಳನಿ ಚೊರವಿತ್ರ ತಕ್ಷೈನಿ ಪ್ರಾರಿ ಮೊಳ್ಡ॥ ವಿರಿಪ ವೊ ಪ್ರಾದಿ ತೊರದ
ತ್ರಂವ ತೊಳಗು ವರುಬಂ॥ ಗಳಸು ಥಾರಸವನಿಡೆ ವಿದರೂರಿ ತ್ರೈದಡವಿ ಯುಂಡಾಡಿ ಪ್ರರನಿ ರಿಜ್ಜೆ॥ ಬರಿರ ಶಂ ವಪ್ರಶಂಡ

ಲವನಿಕ್ಕಿ ನಿ ಮ್ಮಳತನ ವನಧ ಮರ್ಕ್ಕನಿರಾಗದಿಂದು ತಾಂ ತಳೆದನಾಗಾಜಿನಕ್ಕಿಗೆದಕಂಥೆ ಮನಿತ್ರನಪ್ರ್ರತಿಮ ಬಾಲಕಂಗೇ ॥೭೧॥ ಕ್ಷಿತ
ರಿಪಿಸರ್ವ್ವ ನಿಧ್ಧಿಗೆ ತವಮ್ಮನೆ ಮನಿಪ್ಪಿ ರಾಕಳವನಿತ್ರೆ ತ್ರಿ ತೊಡೆತಿಗದಗಜೆಮೊ ಢಿಕುಮಾಕಕನ್ರುತ್ರಿಗ್ನಾಲನವ್ರಿಗಾಗಲಿಕೆಣಿಮಪ್ಪಿ
ವಿತ್ರವಾಪ್ತ್ರು ॥ ಯಾಕಮಾಲ ವನಕಲಿ ತನವನಾ ಕ್ರೈವೆನೆಂ ದಾಕಾಲ್ರತ್ರೈಳವವನಾಗಳಿಕಕಪಿದನು ನಾ ಕಿಗಳನಾಯಕಕಮಾಳಿಗಳಮಣಿ
ವಿಳಗುಪ್ಪಿಾಳವಪದಪಂಕೆಜಿಮಾ ॥೭೨॥ ಸುತ್ರಿದಂದಿತಂಗೆನಂಮಪರ್ವತದನಾಪ್ಪೆ ತ್ರಿಂಟ್ಯ್ರಗಾವದಶೊಳಕ್ಕತೆಸುಗಳಯ ಮನಿ
ತ್ರಿಲ್ಲವಂ ತೊರಿತಾಮೆಂದು ಚಿಪನವನಿತ್ರತಿ ಕರುಣಾದಿಂ ಮೆಳಲು ॥ ಮತ್ರಮದಮಿಕುಚಿನಕಾಡೆಪಿ ಕುಪಿದಮರಿನಗುತ್ರಾಡಪೆ ॥೧೯॥
॥೧೯॥ ಪಂತ್ರಿಪ್ರೈಳವನಸಂಗಡಿಾಳ ತ್ರಬಳಚಿತ್ರುನವಮತ್ರಗಜಿಕಂಕಿಳವಂ ನಿಧ್ಧಪತಿಪ್ಪಿಾದನಾ ॥೭೩॥ ಯತ್ರ್ರನಿಧ್ಧಿನಾಮ ಚಾ
ರಿತ್ರ ಡೊಸಂಧಿ ಮಕಡಕ್ಕಂ ತ್ರಿಪದನಾ ॥೧೩೩॥ ಕ್ಕೆಮಂಗಲ ಮಹಾ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥
ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥ ಶಾಗವ್ರಂಶರ್ರಾರಣಾ ತಾಳರ್ಥುಂ ಪಿ ಪಲ್ಲವ ದಿವಮಜೈಕ್ಷುಪ್ರಾಪುನಾಮ ಥವಿ
ನಾಗಳನೆಂ ದು ಪ್ರಾವಳಿಮವ್ರೈದಿಕಿ ತ್ರೆಣ್ಣಿಮಕ್ಷಿಕಾಜೆ ವನನಾ ವಿಪ್ರ್ರನಿರಿ ವಿಕಿಸಿಕ್ಕಿಾನವಿಗೆಮೊಳುನಿವಿನಿದನು ನಿಧ್ಧಕಲತಲ
ಕನಾ ॥ ಪದನಾ ॥ ಮದಮತಾಳಿನಮೊಮಿನಿಗಬಿದಪ್ರ್ರೆಮೊಡಕದವಪ್ರ್ರವಿಪದದಕುಮಾಕಥಾಕಿಗಳನೆ ರಿದನೆಲ ಮಿನಾಯು ಥದಕಿ
ರಿಮಪ್ಪನನೆಳಲ ಗತ್ರರಿಯ ಪಾಪಿ ಮಕಾನಿನಾ ॥ ಕ್ಕುದಿವಕಾಪದಕಂ ಮರಿಯ ಚಿಲಾತ್ರಯದಮುಂ ಯುಂಡ್ರುತ್ರಿಳವವಕಾಜಿ ಪಣ್ಣಿಕೆಂ

ಧರ್ರಯಂ ಪುಡಿದಹೊಂಬಳ್ತಾಣಂಗಳಂ ತೋರಿದಂ ಶ್ರೀಶಿವಂ ಸಿದ್ಧಪತಿಗೆ ॥೧॥ ನಡೆವ ನಿಧಿಗಳನು ಮಾಡುವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಂ ನುಡಿವ ಪಡೆಗಳಂ ತೆ
ಧಿಗೆಪ್ಪರಂ ಮರಿಯನುತ್ತರಂ ಗುಡುವ ಗುಹೆಗಳನು ಮಾಡುವ ಮೊರಡಿಗಳನಿಕ್ಕುಪರಿದಿಡುವ ಮಾನಿಸರಗಳ ॥ ಬಿಡದೆ ಮಾಚಿಸುವ ಮರಿಯ ಧ್ಯೆ
ಸುವ ಮಾನಿಗಳ ವಡನೆನ್ನುಮೆಮಾನಿಸೆಪ್ಪೆರಳಿಗಳನೆರಡನೆಯ ಪ್ರಭುಡ ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ ತೋರುತ್ತ ನಡೆತಂದನಾದಿಗಂಬರವೀರನು ॥೨॥ ಶರಿಯ ಹೂವಿನ
ತ್ರೆಷ್ಟೊಪೊಂಸ್ಸಂಗಳಂ ಬಿಳಿಯ ಶರಡಿಯಂ ಪ್ಪಿತಮಾತಂಗಂಗಳಂ ಶಿಂಪಿ ನೆರಳಿಯಂ ಶಕ್ರಹೂಸರ ತತಿಯನು ಶಿಯ ಬಂಣವನು ಪ್ಪರೊಣಂಗಳ
ನಿರಿಯಸರಿಯೆಶರುಹೆಯನಂತಹೆಡೆಗಳ ಮಾವ ಮರಡು ಮೊಗದಾವನ್ರೈಮೊಗದೊಂಟಿಮಬಿಗದು ಗುರುಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ ತೋರುತ್ತ ನಡೆತಂ
ದನಾದಿಗಂಬರವೀರನು ॥೩॥ ಮೆರವಸು ರಕ್ಕಸ ದವನವಂ ಕಪ್ಪುಲತೆಯಕ್ಕು ತ್ರರನ ಪ್ರಭು ತರಸ್ಸ್ಥುಡುವಂ ಸಿದ್ಧರಸದಬಿ ಗೆ ಶೈಮನಾಡು
ವಮುರುಪ ಪ್ರಭುಗದಪಿಂಡಸುಶ್ರಾಗಳನೆರವಿಯಂ ಪೆರುಪಿದಾ ॥ ಸ್ವರಿಯಯರುಷಿ ವಣಿಯ ಮೆಳ್ಳಿಯ ದಿವಿ ಬೆರಬಾಮೊ ಳ್ಳೆರವಸುಧಿಬಿಂ
ಣಾಮಣಿಯ ಮೊರಬ್ರಿಡಿಯಂ ಹ್ಪುತ್ತ್ರ ಹೊರಗೆಹೊದಿಸಿದ ಪೆರಮಶಾಸ್ತ್ರೆಯ ಮುತ್ತರಂ ತೋರಿದಂ ಪ್ರಹ್ಲಿಕಶಹಾಥನು ॥೪॥ ಘೂಗದಯಂ
ನಂಕೊರಡುಶಡೆಗಳಂ ಶಾಲನೊ ಲಗಶಿಡು ವಕಳದಲಿಯಂ ಪೊಕ್ಕ ಪೊಕ್ಕರನು ಮಾ ರಗ್ರೆಹೊಬೆನಂಗೊಡುವ ಬಿಲ್ಪವನದೊಳ್ದಿ ತರಳಿಶ್ರೈಮಾನ
ನಿರಿಗೆ ॥ ನೆಗವ ಬಾಗಿಲನು ಮುಕುತಿಯ ಮುಜ್ಜೆರಂ ಪ್ಪಿಗ್ಗ ದರುಸಿಯಂ ಶುಭ್ರ ಮೊಕದಕ್ಷಿಗಳನು ಪುಣ ವಗ ಮೊಕ ದರಮನೆಗಳಂ ಶಾಬನೆಪೆ
ಗಳಂ ಶಾಣುತ್ತ ನಡೆತಂದನು ॥೫॥ ಹರಿವಿಜಿಸಿ ಸುರಪನಾರಾಧಿಸಿ ವಿರಿಂಚಿ ಯುಪ ಚರಿಸಿ ಮುನಿಗಳು ಸ್ತುತಿಸಿ ಮುನಿಗಳು ಯನುಗ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
॥೧೨॥ [illegible] ॥೧೨॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಶಾಶಿಕ್ಷಪತಿ ನಡೆತಂದು ನಮಿಸಿದಡು। ಮಾಶಾಂತನೆತ್ರಿತೂ ಪಿಶಿದು ತವೆದಡಲಾತ್ರ ತೊಡಿಯ ನೆಶಿಸಿಕೊಂಡನು॥೧೦॥ ಮಿನಿವಮಾನಖೊದಾ
ಮಶಿಗಳೆಂಶಂಡಿ। ನಿನೆಂದಡಾನೆಶ್ಮ್ರೂ ಚಂಶಾಣಿನೆಂದಿವಲು। ದೆನೆಂದು ಚಿಸಿಗೊಳಲು। ದೆವವಿದಾವ ಪ್ರಾತವನೊಸಿದುಂಡು ದಣಿದವಂಗೆ॥ ಜೆ
ನಮಶು ಮದೆತಂದೆಪಾರಿಮೆ ಬೆಶಬಗೆಸಿವಿಲುತ್ತ। ದಾನಂದಮಮವಿಂನಶೆಂಡಪಿಾಸಿ। ತೆವಾಮದಿಂನೆಂದಯಾತಿಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಶಿಜಾಧಿತ್ವನಿಂ
ತ್ತೆಂದನು॥೧೧॥ ಶೂವಮಿಗಲುದೆವತತಿಗಂ ಮನಮಾವಧಿಗಳಿ। ಗಸಿಮಗುಶು ನಿನಾಡಡಂಜವಂ ಮಚ್ಚುವಂ। ತೊಸಿದನುಗ್ರಹವನಾ
ನೆಮಾಡಿ ನಿನಗಿಸುಶುವಪ್ಪಿ ನೆಮಗನೆಮಿನಲಾ॥ ಮಸುಶುವಿಶಿಮಳವಾಗೆ ಬೆವೆಗೊಂಬ ಪಾದಾಶ್ರಿಶಿಶಸಿವೆನಾಥನ ವಾಗೆಥನವಾಚಶಿ
ಬಗ್ಗಡೆಂ। ನಸುವಪ್ಪುಡಿಂ ನೆಂವಿಂದದಂವರಾಶಿಥಶಿಮೊಳು॥೧೨॥ ಶಂಗೆಸವನಾಳ್ಕ ಬಾಗಿಲತಿವಾಲ ಮದಶಳ। ಸಂಗಶಿಶಳಸವಗಜಾ
ತೆನಂದಿಶ್ವರಂ ಪ್ರಂ। ಗಿಯುಂವಿ ಶಿತ್ತಶಿವಸವಶಳನಾ ಚಾಯಚರಾಮಧವ ಮಲ್ಲಿನಾಥಾ॥ ವಿಂತಾಲಯದಶಳಸಗುಶುಶಳಸವಾಜಿ
ತಾ। ನಂಗನೆಸುಶುವಾಗ್ರಿವಶದೊಳ ಪ್ರತಿಯಸಿ ಥಂಗನುಗ್ರಹವಿತ್ತನೊಸಿದುತ್ತೊಧಿಸಿದಮಂ। ಣಾವವನಪುಟವಿಟ್ಟಂತಿರೆ॥೧೩
ಯದಮವಪ್ಪುಂದು ಶೂಡುತ್ರಯಾಂಗದೊಳು ಮಾಡಿದ ಗೂಢಲಿಂಗಮ್ಮಂ। ತೋರಿ ಪಿಂಬಾಕ್ಷರಿಯ। ಪ್ರಣಯಮಂತ್ರಿಪಿವಿಷ್ರವಕ್ತ್ರ ಮಿಗುಶ
ಪೂಜೆಮಾಗಿಶ್ರೈಕ್ಕೊಂಡು ಬಶಿಶಾ॥ ಮೊದಲನಾಮವನೆದಿಕ್ಷಾನಾಮ್ನಮಾ। ತವದಯಾವಿಚಾರಮಂ ನೆಮಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಮೊದಿದಡಿಶಂನೆ
ಡಿಗೆಶಂನಡಿ ತೊಶಿದಂತೆರದ ಡಿಶವಂದು ವಿಡಿಬಿದುದೂ॥೧೪॥ ಮ್ಮೆವಿಸಿಕ್ಷರಾಮಯವನಿಂನಮಮನೊಶಥಂ। ಫಶಿಶಿತೆಪಶಿಸಿದವ್ವಾ

ದಡಿಂ ನೆಕ್ಷಿಂನ ವೆಡೆಗಿ ಪೊಗಿಂ ದಡಾ ನುಡಿಶಾದ ಶಬ್ದು ನದಶಾಶಂ ಬನುಶ್ವಿಮತ್॥ ಷುವಿನಿದಂ ತಾಗೆನಿನ ದಿಷ್ಟಿ ಷ್ಟಿ ದಿಕ್ಕೆಂ ನತ್ತೋಲನಿನ ಲ್ಪಂ ನದ್ದಂ
ಕಿತಂದಿ ಮೆಂದಿ ನೆಪಿಂಡಿ। ಮಲಮಲಂ ಮಠುಗು ವಶುಷೂ ತ್ರೆವಿ ತಶಿಸ್ವೈದೊಡಂ ಹೋಗಬಿಶೆಂದನು॥೧೫॥ ಶಡುವಿಚಾರಿ ಪಿಡೆವನೆಯ
ತಿವಿ ತರುಂಟಿ ನಿಂ ಮಡಿಗಳಲ್ಲದಿ ಮಾತುಗೆ ಳಿನೆಂದೆಂದು ಕ್ಷೊಂದ ಡಿಶೊಲ್ಲು ಬೆನಲ್ಲದಾ ವಡಿ ಯುಡು ವನಲ್ಲ ನೆಂ ಮಡಿದಾ ವಶಿಗಳನಗಲ್ತಾ॥
ತ್ರುಂಡ ಮನಲು ಧಶಿಮ ಚಿರುಸ ಶವಳಿಡು ದೊಮ್ಮೆಮಂ। ಪೂ ಡಿಗು ಟ್ಟ ವೆಂದು ಪುಟ್ಟಿದ ನಿಂನ ನಾವಿಳ್ಳಿ ಮಡುಗು ವೆನೆ ಮಗನೆ ಶತ್ರುವೆಮ ಮಿತ್ರ
॥೧೮॥ ತನುಮಡುಗಿತೆ ಮೂರ್ಥಗಡೆ ಮಂದನು॥೧೬॥ ಮಂತಾದಂ ಹೋಗೆ ಹೋಗವೆಕ್ಕೆಂದಡಾ। ನೆಂತು ಮಂ ಹೋಗೆ ನೆಂದೆ ನಲು ಪಾಪದಲು ನಿಂ ॥೧೮॥
ನಂತಗ ಳವೆಂದಾಡಿ ಡಿನೆ ಧಶಿಮ ಪಿತವನಾ ಚಶಿ ನಾಡಿಡಿ ನಲ್ಲದೆ॥ ಮಂತೆ ಧಶಿಯು ಕ್ಷಡೆ ನೋಡ ಬಿದ್ದಡೆ ನಗ ಶಂತು ಪಾಶವಿಂನ ನೆಂತಗವಿ ಹೋ
ಪೆಂತಂಕಿ। ಪಂತ್ರಿ ಜಿವವನಿ ಶಿನಿ ತನುಮುಂಡಿ ಪೊದದುಂ ಟಿಡಿ ವಪ್ಪಿ ಳೆಂದನು॥೧೭॥ ಶಂದಕ್ಕೆಕ್ಷ ಡಿಗೆಂನನಗಲ ವಾಶಡಿನೆ ಪ್ಪ। ಧಿಂ ದ್ರೈನಿ ವೆನ
ಡಿಡಿಮಾ ನುಡಿಗೆ ತಕ್ಕಂತು ಪಿಂದು ಗೊಂಡೆ ಬಂದು ನಿಂ ಪಾಡಿದು ಬಿಟ್ಟದಂ ಬಿಟ್ಟ ಕಳೆದ॥ ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ನಡದಡೆ ನಡದು ಕಳದಡೊ
ಮಂದು ಬಿಡಿ ತನಿತ್ರ ಕೊಟ್ಟ ದಕ್ಕೊಂಡುನಿ। ನೆಂದಂತ್ರೆ ಮಾಳ್ಪೆನಂ ಮಳಿನ ಬಿರುದೆಂದು ನಂಬುಗೆಯುತ್ರನು॥೧೮॥ ಮಂತು ಮಂ
ಬಪೂದುಳ್ಳ ಡತು ಳು ಪಂಂ ಣಾರು ಮಾರಿ ತಿ। ಮಂತೆಳಿದ ನಿಂನ ಪವರ್ತತಕ್ಕುಳ್ಳ ನಾಮ ಧರ್ಮ। ಮಂತೆಗದು ತಂಡಿಂ ವಷ್ಟಿಂ ನಲಿಗೆ ಮಂಬಳೆ
ರು ವಳ್ಳಿ ನಿತ್ರ ದರನಡುವೆ। ಪಂತ ತಂ ನೆಲಿನ ನಿಪ್ಪುಂತು ಬಾಮಂದ। ಡಂತಶಾಂತಕನದ ನೊಡಂ ಬಟ್ಟ ನಿನಿಂದು। ಮಂತೆ ಮಾಗಿ

ಪಿಂತೆ ಬಪ್ಪನೆನಲು ಶ್ರೀಮುನಿ ದುಬಪ್ಪುತ್ತು ಕರುಪೆನೆಂದನು ॥೯೬॥ ಮಂತ್ರಿ ಖಮನಿ ಯುಷ್ಕಿಂದ ಚೊದದಿಂಧಮಿಂ ಚಿಂದ ಮೊಳನಿಂದ ಖಡಿವಿಂದ
ವೆರೆಬಿಕುಷಾರಿ ಯಂಡೆದ್ಘಕತ್ರವೆ ಮೊಕೊಗಿದ ಮಂದಾರದ ಡಿಮೊಕುಲಿಂಗವಾಗಿರ್ದಪಿಂ॥ ಯುಂಡೊಂದು ವಿಷ್ಣು ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಗೆಷ್ಟಿಂ ವವಾ ವಂದು
ಬಿಂದಾಲಿಂಗದುತ್ತಮಾಂಗದಲು ನಿಶ್ಶಿಂದಡೆ ವೆನಿರೆ ತಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಂ ಪಿಥು ವೆಕ್ಕೆಕರುಣಿಪುದೆಂದನು ॥೯೭॥ ಶು ಮಹಾಲಿಂಗಮಂ ಮೂರ್ತಿ
ಹೊನ್ನಿನ ದಖ್ಖಣಾವು ಮಪ್ರೆ ತನಗೆ ತಾ ಪ್ರಕಾಧಾರವೃನಿಲ್ಲ ದಿಮಹಿಮಮತರೆಶಂತಲ್ಲೆಂದು ಯುಂದೆ ಜನವರಿಯ ಚಿನ್ನದು ಶಾರಣಾ ಕ್ಕೆ
ಮತರವಾಗಿ ಲಿಂಗದ ಮೆಡೆ ಲಿಂಗಮಂ ಪ್ರೀಯಂಡಿಂದಂ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸುವ ಮಗನೆ ಮೆನಲು ಮಹೇಶಾಮಾವತಂ ಸಾ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಗಾ ಚಾರ್ಯ ಗಾಗ
ದಪ್ಪರುಪೆಕೆಂದನು ॥೯೮॥ ಸರ್ಬಜ್ಞಸುತಂ ಸ್ಥಪುಪ್ರಚರಂ ವಾಯುವಿಷ್ಣು ಧರನಿ ರೆದಿತಾವತ್ತೆ ಕ್ಷನವತ್ರ ಪ್ರತ್ಯಾತ್ರರನಿಂದು ದೊತಾರಂವಿ
ಷ್ಣು ಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತ ನಕ್ಷತ್ರಾಂ ಸಪ್ತತ್ರಕ್ಷೆ ॥ ವರಮುನಿಗೆ [illegible] ತಿನ್ನೆಕಸ್ಥಾನದ ಚಾತರುಪ್ಪ ಸುರಪೆವತಿ ಚಾರನಿಂ ತಿವನಾಗಲಿಂ ಡಿಂ ಮಾಸರಿಸಪ್ಪರ್ದ
ಸಾಮರ್ಥದ ಧರ್ಮದೊಪಂ ಪ್ರತಿಷ್ಟಾ ಚಾರ್ಯ ನಪ್ಪನೆಂದನು ॥೯೯॥ ಇದಿ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ ತೆಂ ಪ್ರನಿತ್ತು ಕುಪ್ಪ ವಿಧಿದಾ ಚಾರ್ಯನಾದಪ್ಪನೆಡೆವ
ಮನೆನಿಂ ನೂರತುರುಬಿನೊಳು ಮಾಡ್ಡಿಯಂದ ಬ್ಲೈಬರಡು ಗವಿರಿ ಮತ್ತೊರಡೊ ಶ್ರೀದಣಾಗ್ರ ದೊಳಗೆ ॥ ಆದಿವರದವೆ ಮೂರಿ ಆದಿವರದವೆ
ಜಿನಿಸಿ ತ್ರಾದಿವ ದೊಳಿಮಪ್ಪನಂದ ಳೆದು ಪ್ರಾಮೋದ ದವಿಚಂದ ಪಂ ಇರಿದು ಕೊಳ್ಳಿಂದ ನಗಜಾಪುರು ಪ್ರೀ ಚನಚೈತ್ರ ನಾ ॥೧೦೦॥ ಅಳ್ಕೆಂದಮೆ
ಶಿವಗೆರೆ ಬಿಟ್ಟ ವೆಂಕಟುಣಿ ಸಪ್ತಧಲ್ಲಣವೆಯಂದಡಿ ಪಪ್ಪರ್ತ ತದೊಸಲ್ಕ ತೆಸಿಲ್ಲವಂ ನಿಂ ನಸ್ಥಾನವಿಗೆ ಮೊಳಲಂ ಕರಿಸಿ ಪುರವವಿರಚಿಸ

ಧರೆಯೊಳು॥ ಬಿಲ್ಲವಿಸಿದಪ್ಪನೆ ಪೃಕ್ಷೇತ್ರ ಮೊದಲಾದನಲ್ಲಿರ್ಪ ಲಿಂಗವನಿತುಂಟವಂ ನಿರಿಸಿ ಬೆರೆಸಲ್ಲದುದನಿಂ ಯತ್ನೈರಾಪನೆರಗಿದೆಯಾ ದಿಕ್ಕಿದಿಕ್ಕೊಪೊಗಿಂ
ದನು॥೨೪॥ ಶಾವಧನದಿಂ ಪುರವರಾಂಶಚಿಸುವಿತಂಡಿ ಯಾವರಿಯ ಡೊಕ್ಕೆಸುಕ್ಕಿನ ಪರ್ವಲಿಂಗಂಗಳ॥ ಪಾವವರನಾಮ ಮಂಬಳ್ಳೆನೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವ
ಡಂಡಂಬಿನವಸರವನು॥ ದೇವಬಿಂಬ್ರೈಸುವಡಿ ಯಾಚರಂಶ್ಯೈರಾಸ್ಸಾವಂದದಿಂ ಬಪ್ಪನೆವೆರ ತತ್ಪಪಿಪಿನ। ಭಾವನತನ್ಜೆವನೆಂದಾಸಿದ್ಧಪತಿಮದಿಮೆ
ವಸುನುಸುತ್ರತಿತ್ರೆಂದನು॥೨೫॥ ಜಡಮನುಜನೆ ಯಗನೆನಿನಿಂ ನಯ ಪೊಗಳ। ನಡಿ ಮೊಳ್ಪದಿಂ ದ್ರುಂಗಿರಿಕ್ಕೆ ಪಡಿಸೂಯಳಂಗಿಬಿಡೆಪೋಗಷ್ಟ್ರದು
॥೧೯॥ ರುಗಕ್ಕೆ ಪೆಂಸರದು। ತರುಬಲ್ಲದಿತಂನಫಳರುಚಿಯನು॥ ಪೊಡಿದರಲುಪೇರುಷವಿಂ ಬಿದಜೆಲಂರಸವಾಡಿಡಿಡಿಯ ಪಾನಿಧಿ ಪಿಸಗ್ಗೊಂಡುದೆ ॥೧೯॥
ತ್ರೈವನಿ। ಮಡಿದುದೆ ಯಂಧ್ರುತ್ರಬನೃಪ್ರದುಡಿಗಮನಪೊದರದೆ ಮಾಡು ಪೋಗೆಂದನು॥೨೬॥ ಬಿಲ್ಲದ್ವೈತಪ್ಪುದುಂಟಿದೆವರುಂಟು ಮುಸಿ।ಯ
ಲ್ಲನೆಯಿಲ್ಲನಂಬು ವೆನ್ನೈಯ ಬನಂಬು ಯುಂ। ದಿಲ್ಲವಂಸಯ ಕಟ್ಟಪೊ ಪೊನೆ ಪೊಗೆನಲು ತರುವದಿರು ತಂದೆ ಯಂದು॥ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗರದಡಿಗದಿಕ್ಕೆ
ಪೊರೆಕ್ಕೈಯುಗಿದು ಬಸು। ರಲ್ಲಿತ ವೆಯುಟ್ಟ ರುಣಂ ಡೊರಿಯೊರೆಪದಾ॥ ಪಲ್ಲವಕ್ಕೆರಗಿಚೆಕ್ಕೊಂಡನಾಂ ಛಾಗಳ್ತ್ವರನಕರುಣದರಂದನು॥೨೭॥ ಶ್ರೀ
ವನಲವತ್ತುರಿಸಿ ಕಂಡುಕೊಂಡೊಯುವ ತವ। ಶಂನಿಮಿತ್ರಂ ಬಪ್ಪ ಬೊಂಮಯ ಬನಂ ಕಂಡು। ಯಂನಿಸಿ ಯಪಾಶರುಣ ಪಿತ್ರುಸ್ವೈರವವೆಬರೆ
ವಾಗಿವಡನೋಡನೆ ಬರಲು॥ ಯಂನ ತಾಂ ಬಾಜೆವನ ಕೆದಿವಶರ ಬಪ್ಪಂತೆ। ಸೊಂನಲಿಗೆ ಕೊಸಡು ಬಪ್ಪಾಗಳಿದಿಗ್ಗೊಂಡರಾ। ಕಂನೆಯರುಬಪ್ಪ
ಚೈತ್ರನನಿದಿಕ್ಕೊಂಡ್ರುಬವನದೆವಿಯರನೆರವಿಯಂತೆ॥೨೮॥ ಕಂಡುತಂಯತಂಯ ಕಣ್ಬುಂದಂ ತೆಬಂದುತ್ತಾಪ್ತಂಡಿಗಳಸುಬಿಗಿಯ

ಪ್ಪಿಕ್ಕೊಂಡೊಪ್ಪುವಳಿಕರಮನೆ।ಯಿಂದಗಲಿ ಮಲಿದೊಯ್ತ್ತಿರ್ದ ಕರಿತ್ವರತ್ತಾಲದ ಮುಗಿಲ ಮರಿಯಲ್॥ಯಿಂದು ವಂಗಗನ ನೆತ್ತಿ ನೆಲಪ್ಪು ವಂತಿರುತ್ತ
ಮಿಕಿಪೊಂದಿ ವಿವನಿತ್ರ ಕುರುಪಿನದಿ ವದಿಬಳವನಾ।ನಂದದಿಂ ಬಯಸು ತಾನಿದ್ಧ ನಿರ್ದಂಕ್ಕೊರನುದ ಯಯಂ।ಬಯಸು ವೆಂತ್ರೆ॥೨೯॥ಯಳನ್ನಿತ್ರ
ಬಪ್ಪುಂತೆ ಬಪ್ಪುದಿನ ದೊಳುಮಪ್ಪಾ।ಬಳನಂಣ ಬೊಂಯ ಮಲಿ ಮೊಡನೆ ಬಳನ ಡೆತಂದು।ನಳನಳಿನಿ ತಳಿತು ಬಿಳಿದಿಳಿಯ ಯಂದಾರದ ದಿಯಂನಾದು
ಯಂದಾರದಾ॥ನೆಳಲು ಚಿಂತಾಮಣಿ ಮೆಚಿಂಣನಂತಿ ಪ್ಪಾಗ।ಯುಳಿದು ಘುಳಿ ಘುಳಿನಿ ಯ್ಮಾರಜ ದೊಳನೆನಿದು ಯಳಂ।ಗಳನಾಗನಿಕ್ಕೆತ್ರಿಚ
ನಿತ್ತ ಘಾಳಿನಿವಾರ್ಂಧಕಾರಮದಾಗಳಾ॥೩೦॥ಗಗನವಿಡೆನಿಡೆಮುನಿಲು ನೆಗದ ವಿಡೆವಿಡದಿ ಯ್ರುನಿ।ಯುನಿನಿ ಮಿಂಚಾದಿದ ಯ ಧರಣಿಯಂ
ಪೊತ್ತ ಘಣಿ।ಸುಗಿದು ವನಡನಡುಗೆನಿದಿ ಲಡನಿ ಘುದಿ ಪ್ಪದಿನು ತೊಂದೊಂದು ವನಿಯಂ।ದ್ವೈನಿ ತ್ತಾ॥ಪ್ಪಗಲ ಪ್ಪಣಿ ಯಕ್ಕರಂ ದೊಢದುಯ
ದಿಗಲ್ಗಿಕಾ।ದಿಗೆ ಮೊಳಗೆ ಕಾರಿಕುಳತಿರುಳನಿಯಂ।ಕಲನಿ।ಮೊಗದು ಬಳಿದಂತೆ ಬಳ ಪ್ರಿತ್ತಿ ಕತ್ತ ತಿನಿಥ್ಥನಾಯಂ।ಗೆ ಬೆಳಗಾದುದಾ॥೩೧॥
ಮದನ ಮದ ಮರ್ದನನ ಬಳವಿಂಗೆ ಕಾಡೆನೆಗ।ಬದ ತಳಿಗಳಿನಿ ನಿರ್ಥವಾಮೆ ಘುಯ ಕಿಪ್ಪೊತ್ತಿ।ನಿದಪ್ಪಲಯ ಕ್ರೈದಿವಿ ನೆಗಳೆನಿನಿದಾಕ್ಕಾ
ಡಿಪ್ಪೊಳವ ಮಿಂಚು ಗಳು ಯುಂದ್ಯೆ॥ಚದನಿ ಯ್ಮಾರಜನ್ನೆ ವನು ಡುಗುವ ವನಂ ಘಾಳಿ ಬ್ಬೊತ್ರು ದುನೆಲನನು ಪ್ಪುದಿ ಪ್ಪಧನಿಯ ವಾನಿ ದಿಲು ನೆಲ।ನಿದುದು
ಘೆಳೆಯಂ ಗುಡುವಪ್ಪಿ ನಿದು ದಾಚಿ ಬಾಕು ವನಿನಿಥ್ಥ ಪತಿನವಿಯಮಾ॥೩೨॥ಘುಳಿಲನಂ ತಾಗಳಿದ್ದಿ ಕ್ಷು ಗಗನದೊಳಿಂದು।ಬೆಳಗು ಮೊಳಿಯುತ್ತ
ದರಬಳಿವಿದಿದು ಕಂಗಿಯಂ।ಗಳವಪ್ಪುಕ್ರಿತವ ಪ್ರಿಯಾ ಪಟಲದಿಂದ ನಾನಾದಿವಳ ವಾದದೊಳಗೆ॥ಬಳನಿಪರುಷದ ಕಕಂಡನೆ ಮೊಳಗೆ

ಣಿ, ಮಾದಿಗುಣ। ಮಿಳಿತನಿಷ್ಟೆ ಮೊಳಮಳಲಿಂಗವಿಡಿದಾತಿಕ್ಷಶಲತಿಲಕ್ಷ್ಯಂ ಕಾಶಗುಪ್ತದತಳದಮ್ಮಾಮಿಯಲಿಮೈದೋಳಲಾ॥೨೩॥ ತಳಿತಪ
ಳಕದಸುಡಿರಳಿಂ ಮುನಿದಕ್ಕಳಕಮಳಶ್ವಸ್ಪದಿಂದಾನಂದಜಲಬಿಂದುಕುಸುಮದಿಂ। ಮೊಳೆಗದುಗದದಪ್ಪೂರಿಯುಮ ನೊಗಾಗತಳಿರಿಂ ನಯನದಿವಿಕೆ
ನಳ್ಳಿಂ॥ ಬಳವೆತ್ತಸ್ಪಂತ್ತೊಮೆಬಿಸುದಿಂಗಳೊಳಗೆನಿ। ಮರ್ಕಳದಿವಳಿಲಿಂಗವನುದಿಗೊಂಡುಕೊಂಡುನಿಜ। ನಿಳಯಕ್ಕೆತಂದುಪೆನಸುಖಸಿಂಕ
ಥಾವಿನೋದದೊಳಿರ್ದ್ದನಿರ್ದ್ದಂ ಕ್ರಮಂ॥೨೪॥ ಆ ಲಿಂಗಮಂ ಮನೆಯೊಳಗಾಧಿಷ್ಠತ್ತಾನಿ। ರಾಲಂಬನಿರತನೊಂದುದಿವಸಮನೆದೈವವಪ್ಪಾ। ಧೂ
॥೨೦॥ ರಿಮಾರಾಕನಂ ನೋಡಲೆಂದಾತಂದಲಾಪ್ಲಕುದೊಳಗಿನಿದೋಡೇ। ಕಿಳಿರಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಬಿಡಿದಂ ಕುದಬಳ್ಳಪೂಲಿಬಂದಿರಿಬಗಿಮದಕಟಕಟ ॥೨೦॥
ಬಾಡಿಮೊಳು। ಬಿಳಿದಂ ತಥಮದೈವವನೊದಿದಪಿಶಿಂದು ಪೊರವಂಟನಿಜ ರೂಪವನಾ॥೨೫॥ ಅತಿಬಡಕನಿಪ್ಪಮಾವವರನಿಂ ನೆನೆಂಬಿ। ವ
ತನ ಜೀಪಾರಿನಿರಲಂ ಎಳಿಧೈವಗಳನೊನುವಿ। ಪತಿತರರನಿಂ ಮಮನೆಯೊಳು ನಿಲುವವನಲ್ಲೆಂದು ಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸಿಪಿಡಿದಾ॥ ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಬಿರಿಂಮ
ದೈವವೆಂ ದೆಂನದಿರಿ। ಧೃತಿಗೆಟ್ಟು ಬಿಳಿಕೊಂಡುದೈವವೆಂದೆಂನದಿರಿ। ಅತನುಹರಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿವನೆಂದು ಪಾಡಿದನು ಗುರುಬಿನವ
ಚನವಾ॥೨೬॥ ಮುಂದಿಲ್ಲಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ರೂಪವಾದಪ್ಪು। ದೆಂದು ವಿಶ್ವಂದದಿಂ ಪೊರಗೆ ಮರವಂಕದ್ಬಿ। ಬಿಂದು ಕೊಂಡೆಜ್ಜ ಬಂ
ದಂಣ ಬೊಂಮಮ ಬಂಗೆಕರುಣದಿಂದಿಕ್ಕೆಯುತ್ತಾ॥ ಸಂದಪೂಗಿದು ಗಳಂ ಬಿತ್ತಿಸಲಪೂತ್ತಮೆ। ವೊಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಾನಿದ್ದ ಕುಲ
ತಿಲಕನಾ। ವಂದದಿಂ ದಿರಳತ್ತ ಬಿಂತ್ರೆ ಮೊಳೆಯುತ್ತಮಾಲಿಕೆರಬಿ ತಪವರ್ತದವ॥೨೭॥ ಸಾಗದಿಂ ನಿಂನಪ್ಪೊಂನಲಿಗೆ ಮಂಥರಿಮರಿ

ಮೆ। ಮೊಕರಮಣಿಯರ್ ಸುಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ಮಾಡುವೆಂ। ಪೇಳಗೆಂದು ಕಂದನಂತಪ್ಪ ಪಲಕೆಲ ಯಾದಿನ ವಾಕ್ಯೆಂದು ನಿನದು ಪೂರಮ॥ ಚಿಗದಿಂದ
ಡುದು ಬಂದಾಸಾರೊಳಿರುವವಿಭು। ವಾಗಿಪ್ಪ ನವಪ್ಪನರಸಿ ಬಾಮಲದಿವಿಣಾಗಳಂ ತಿಕನನಿ ಮೊಹುಮನದ ಮೊನೆಮ ಮೆವಿದ ಬ್ರಿಕ್ಕಿ
ಂತೆಂದನು॥೩೮॥ ಬಾಯಪ್ಪೆಮಗಳಿನಿಂತಾ ಕೊಳ್ಳೆಂದು ಕೊತ್ತು। ಮಾಮಿಯಂ ನಿಕ್ಷಣಾಮಂಗೆತ್ತೊಡು ಕೊಟ್ಟುದು ನಿಸಾಚದಿಂದೆ ವನ್ನಿ ಮರಮಂ
ರಚಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ಚಿರ್ಗ ಮಾಡೆಂದು ಬಿಸಿಸಿ॥ ಸೋಮಧರನಗೆಮ್ಮ ಮುರಿದೆತ್ತು ಕರದೊಳ್ಪು। ಶಾಮಿನಿಗೆ ಪಿಂದೆಯ ಗುರುಶಿವನಾಮ ಬಣ್ಣಿಸಿದ
ಮಾತಿನಂತೆಂದು ಕನಸಿ ನೊಸುತಿವ ಪಿಡ್ಡನೆಂದು ನುಡಿದಳು ಮುದದಲಿ॥೩೯॥ ಪರಶಪರಮಪ್ಪಾದಿವಕನಸಿಲ್ಲ ನಡೆಮನಲು। ಹರುಷದಿಂದಿಂ
ದು ಮೊಳೆವಮೆ ಸ ಶಂಗಶಾ। ವಶಣಮಂ ತೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಣಿವವನುಟ್ಟು ಮುಗಿದ ಕೈಪೂಪ್ಪಸಾದಿ॥ ನೆರದ ಪರಿವಾರಸಹಿತೆಂದು
ಮೊಕ್ಕೆಸ। ಗುರುಲಿಂಗಿಮ್ಮ ಯಿಕ್ಕೆನಿಂದಿದನಿಂಮಶಿವಪುರಕೆತಕ್ಕನಿತ್ತು ಮಾಮಿಯ ನಿತ್ರೆ ನವಧರಿಪ್ಪದೆಂದುದಾರಿಯನೆರದಳು॥೪೦॥ ಯು
ಶಿಸುಬೆರಾದೊಡೂ ಬಿಸಿಸು ಬಿಸಿಕೆಪ್ಪೆ। ನೆಂದು ಮಿಾಡವಂ ಪೇಳ್ದ ಬಾಗಿ ಕಂಡರಿಯದೆ। ಯಿಂದು ಮುಖಿ ಕೊಟ್ಟಡೆ ಂತ್ರಯಯಚ್ಛೊಂಡು
ದಪುರವರಬಿನಿಪೆ ವೆಂದಡೆ॥ ಪೊಂದಧನವಂ ಬಿಕಧನವಿಲ್ಲ ಮೊಕನಗು। ವಂದವಾಕ್ಯೆಂದು ನುಡಿಮದೆತ್ರಲಿಸಿ ಕಳಿಸಂದಿ। ಯು
ದಿನಿಂದಂ ಣಾ ಬೊಂಯ ಮಲ್ ನನು ವರಿದು ನಾಸಿ ಕ್ಷಪಲಿಮನದೊಳದನು॥೪೧॥ ಯಸಿಪ್ಪತಿವನಿಳಯಮಂ ಮಾಡುವಡೆನೆಲವ ಹೊ।
ದಿಸಬಿ ಪೂಡಿಮ ಡಿಮನಗೆಯ ನಲುಮನಡೊಳಗೆ। ನಸಿನಸಿ ಕೊಳು ತ್ರದಾನಿವದಿಂ ಸಭ್ದವಿಯನಿತ್ರ ಮಿಂಟಿತ್ರೆಯುಂದೆ। ಪೊಸಪ್ಪಂ

ಶ್ರೀ
ನಟ್ಟಿಯಶೋಪ್ಪುರಿಗೆ ಮಂಕಂಡು ತ್ವಂಶಿ ಸುತನಿಂನಳವರಿಯ ವೆಂನಳಚಿಯಂದುಶಿ ತ್ರೈಸುತರಿಗಿದಂಣಬೊಂಯಯವಿಂಗಿನಸುನಸುತ್ರ ಪ್ರಭುನಿಂತಿಂ
ದನು ॥೪೨॥ ಶ್ರೀನಾರಿಯಂ ಧರಿಗೆಕೊಡು ವಮಪಿಯಂ ತನಗೆ। ಶಾನಥಮನೆಯಂದುಃ ಬ್ರಹ್ಮ ಶಂಕರ। ನಾನಾನವಿನವಿನೆತಂ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಯಾಡಿಸಿ
ದನಿವನಿಶಯಂಗಳಾ ॥ ಯಿಸಿಂಚಿನ ಪ್ರಸ್ತವಿಯ ಶತೆಯಾಯಧಿಷ್ಠಾನವಿಶಿ ಖಿಯಾಬಂಡಿ ಯಂಶಡಿಗೆಯಿಂ। ತಾನಯಾಮಾಯ ವಿಪ್ರಪತಿಂ
ದುಪಿಸಿರಿಡು ಚರಿಲ್ಲಿಂದು ಹಿಂದು ಮುಂಡೆ ॥೪೩॥ ಸವಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂ ಸೊಂದು ನಾಲ್ಕ ಪ್ರಿಮಬಾ। ಗಿಹೊರಿಪ ಶಿವಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಪ್ಪಮೂರ್ತಿಗ
ಳ್ಗೆ ಲಸದಿಂಟಾದಿಯಲಿಕಂಡನವ ಣಿಯಶ್ರೈಮವಿ ತಂಯಡಿಯ ಪೊಸರಹೊಂಡು ॥ ನರಿಡುಪರಶುಶ್ರಿದ ಕ್ಷೋಪ್ಪಿಗೊಂಡು ಶೆಸತ್ರ। ದವಿಯೆರಿಯ
॥೨೧॥ ಹೊಂದು ॥ ಅನುಗ್ರಪವಿತ್ರ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯವಿಚಿರಿಕ್ಕೊಂದಿಂತು ಪರಿನೆಶ್ಲಯೊಗಿ ಲಿಂಗಂಗಳಂ ನಿಮಿರ್ಸಿದನು ॥೪೪॥ ಯಲ್ಲವಳವಟ್ಟದಿಸ ॥೨೧॥
ಯಯದೊಳು ನಿರಿಸುತಿಯ। ವಲ್ಲಭನವಚಾಪನಂಬಂದದುತ್ತ ವಶಿಪಡಿ। ಯಿಲ್ಲನುತ್ತ ಮಾರತುರು ವಿನೊಳು ಬಿಕ್ಷಪತಿನೊಡುತಿರಿಯುಂನಲ್ಲ
ರು ॥ ಬಲ್ಲಬಡಬರಡು ಗವಿರಿಗೆ ಬಗಳಿಗರ್ವ। ಪೆಣ್ಣವಿಶಿ ಚೆಳೆವಿತ್ತ ಚೆಸಿವಾಯ್ತು ಸುಶ್ರುಗಳ। ನಲ್ಲನಂದುರಿತಗಜ ಮಲ್ಲನಂ ಪೊಗಳಲಳವಲ್ಲೆನಿ
ಸಿಕೊಂಬವನನು ॥೪೫॥ ಘನಮುಕ್ತದ್ರಾಮದೆವಾರಿಕೊಮಾರಿತೆ। ರ್ಥನಿಶಾಮ್ಯಪ್ಪುಂಣಾವ ವಮವಮುಗಂ ಚಶಣಾ। ವಿನುತ ರುದ್ರಂಪೆ
ವಸಿವರ್ಯಮಂತ್ರಂ ನಾದವಿ ಓಷಾರಿಗಳುವಯಪಕ್ಷಾ ॥ ಅನುಪಮ ಪ್ರಣಮ ಬಂದು ಗೆದಮೆ ತೋಡಶ ಶ್ರುತಿ। ಧನಿಗಳುರುಗೆಜ್ಜೆ ಸತವಿಷ್ಯಂ
ಟಿಶಾಂತಮಂ। ಡನುವಕ್ತಿ ದಂಡಿ ಚಿತ್ರನಮೊಸಲಕಂನಡಿಯ ವೆಸದನಾ ಪ್ರಪುತ್ತೆ। ದ್ರವಾ ॥೪೬॥ ಅನಂದಿಕೆಶ್ವರನನಾಶಿದ್ಧಾಯನ

ತಾಳ್ವಸಂಪದದಿಂ ಸುಧಿಮಕಳಶಕ್ಕಂ ನಡಿಮಧ್ಯಾದಾಳ್ವ ನಿಕರದಿಂ ದಿದಿರುಗೊಂಡು ಬಂದಿತನತ್ರಪ್ಪಂತರಾಳದೊಳು ಪುಣಿಸಿ॥ ಸ್ಥಾನತ್ರಯದಿಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಕರಂಗಳನಾಮನದಿಂ ನೆರಪಿ ಪುಂಗಾಳ್ವರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಾನಾವಿಧ ತಪೂಜೆಯ ಮೊದಲ್ವಿಷ್ಟಿಡಿರು ಜಯ ಜಯ ಯೆಂದು ನಿಂದಿರ್ದ್ದನು॥ ೪೨॥ ವಸ್ತುಧಿಷ್ಠಿತ ಕಿ ಸಿಪಾಲಯ ಪಾತ್ರವ್ರ ಪ್ರವ್ರಕುಲ ಯಲಿಮಿದೆ ಕರೆ ದಿಕ್ಕಿಗಳ ವಿತಿವ ಪ್ರೋಯ ಯಂಜ್ಞೆ ತರಣಾಳಿ ಸಂತಸದಿಂದು ಘಿಯಂದು ಕಣಿಮಿ ಪ್ರಾಯಳಿವಿಡಿದು ದಿವರಂ ಬರದೊಳಾಡೆ॥ ವಸಿದು ಬಿಡಿದ ಥಳವಿಷ್ಣು ಪಸುಕಿಮಂತ್ರ॥ ವಿಸರಪಾಪಜಲದಿ ಪ್ರವಿಷ್ಟರ ಭಿನ ವಿಷು ಸುಮ ವೆನೆವಿವಿಸಿದಂ ಯುಂನಿಸ ಸಮೊನಿ ಲಿಂಗದ ಕಿಬಿಯೊಳಾ ಪ್ರಮಥನನು॥ ೪೩॥ ಬಂದವರ್ಗ್ಗೆ ಸಕೆ ನಾನಾದಾರವೆಂದು ಬಿಟ್ಟಂದದಿಂ ಮೊದಲ ಲಿಂಗವಿ ಪಿರವಾಗಿ ಯುದ್ಧದಿಂದೊ ಕದು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಾ ಲಿಂಗದೊಳು ಪ್ರಮಥಗಡಗಿ ಕಂಡಾ ಸಿದ್ಧನು॥ ಪ್ರೀಂದೆಸೆ ಮತಿ ದರ್ಪದಿ ನಾರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಯಾನಿಂದಿಗಳ ಕಾಲದೊಳು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವೆ॥ ನೆಂದು ಸಂತ್ರಯದೊಳಗೆ ಸಂಪ್ರಯಂ ಚಿತ್ತಿಪಿ ಪರಿಬಾರಕ ರಿಸಿಂತೆಂದನು॥ ೪೪॥ ನಿಲ್ಲದಿಲ್ಲಾಯ ಡೆಯೊತ್ತಿಳ್ಳಿಲ್ಲವನುತ ಳು॥ ಚಿಲ್ಲದನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ ಯೆಂದು ಜಿಸನನಿ ತ್ರಲ್ಲ ಶ್ಲಿಗಟ್ಟಿಬ್ಬರ ದೊಳಾ ಬಾಮಶರಸಿ ಹೊರತ್ತ ಸಿದ್ಧನೆಪ್ಪಾ॥ ೪೫॥ ಕ್ಷಿಪದಿ ನಾರುಲಿಂಗವನೆ ಕಸ್ತು ಯುಪ್ಪುತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದನೊಬ್ಬನೆ ಯುನಿವರಾ ಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೊಡಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿರ್ದನೆನೆಂದು ಬಂಣಿಸುವೆನು॥ ೪೬॥

ಮುಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಚಾರಿತ್ರದೊಳು ಸಂಧಿ ೩ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೬ ೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥

ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ॥ ತಾಳಘುಂಬಿ ರಾಗ ಶಂಕರಡಕಾಂಬೋದಿ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಪಾಪಹರನಾದ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರಗಳಿ ವಿಚಿತ್ರ॥ ಹೊಪದಿಂ ಬಂದ

ಮದನನಬಿಲ್ಲಬಿಸು ಬಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಚ್ಛಿವಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಮತ್ತೆಬಿದಯ್ಯಮ್ಹಾದೇವನಂ ವಂಚಿಸಿ॥ಪದನು॥ಮರಳಿಪರಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಡೆಗೆ
ವಡೆತಂದು। ತೊಳೆದಶಂಕಾಯಿಂದಶಂಬಿಸುವಶ್ರೀಯುಂಡಮಂ। ಕುಳಿಪುಮ್ರ್ಯಯುಂದತ್ತೊದವಿಸುವಬಾಯುಂಡಿಡೆಂಡೆಣಿಬಿಪಿಶಾಳಿಂಗಮರಮಾ॥
ಶರಣಾದಿಂದಂನೊಡಿಯಮುಟ್ಟಿಬಿಗಿಯಪ್ಪುತುತಿ।ಗಳೆದುಕಣಿದಾಡಿದಾನಿಸಿಬಳಿಕಮೊಶ್ರೈಕ್ಯ।ಗುರುಸಿದ್ಧರಾಮನಾಥಂದಾನಧರ್ಮಮಂಮಾಡ
ಲುಡೊಂಬಿನಿಸಿದನು॥೧೦॥ಯುಂಡ್ಲೊಂಮಿನೆರದಿಯನುಪಿಬಿಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ತ್ರಿ।ನಂದಡೆನ್ನದಿಬಿಳಯುಬದಜೀವಾಳಿಗಳ್।ಗಂಡುಯಂತಪ್ಪುದಂ
ತ್ರಿವೆನೆಂದನುಗ್ರಹಿಸಿ ತ್ರಯಂಪಶ್ಪಿಸಿ॥ನಂದಮುರದಿಣ್ಣೆನ್ನಿಮೊಳೊಂದುಮೊಡೆವಡೊಳಿಪ್ಪಾಪೊಂದದಣುಮೊದಲಿರುಪ್ಪಿಪಿತುಪತ್ತೆ
॥೨೨॥ ಪ್ರಗವಾನಿಮೆಂದವಕ್ಕಲನದುಚಿತಾಚಾರಮಂಶಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟನನುದಿನನದಿಮಲು॥೨॥ದಿನರುತ್ರಯಶಿವಪಾತ್ರನಪ್ಪಾತ್ರಮೆಂ ॥೨೨॥
ಮೊಟವಿಲ್ಲನಪೂರ್ವಶಕ್ತಿಮಾಧಾನಗೊದಾನಕನ್ಯಾದಾನವಸ್ತ್ರದಾನಂಮಹಿವಿಧಾನವಬಿಳಂವದಾನ್ಯ॥ನಾನಾಮಹಾದಾನಮಂ
ಮಾಡಿನೆರೆತಣಿವಿಷ್ಣಾನವಿಧಿನಿವದೇವರುನವಗ್ರಹತಣಿಯು।ಮಾನವಿಲ್ಲದೆಶ್ವತ್ಥವದಕ್ಷಿಣಾವಿತಬ್ಬಿಹೋಮಸದೊಳು
ಗಿಸಿದನು॥೩॥ಹೋಮಾಗ್ನಿಮಲ್ಲಿನಾಥನಪಣಿಯಚೈತ್ರಗ್ನಿ।ಹೋಮಿತಮಲ್ಲಿನಾಥಂಹೋಮನಿಷ್ಠಾ।ಯ।ಹೋಮವಿದರ
ಗ್ನಿಯಸಂಸ್ಕಾರಯುಕ್ತಿಸಾಧನಂತ್ರಯವಿಸಿದ್ಧಿ।ಠಾವಚಿನಿನಲುಸಿದ್ಧಮಂತ್ರತ್ರದಿನ ವಕ್ರಹಾಂ।ಸ್ವಾಯಿಮೊಳಗಸುಕ್ಕದಿವ
ಪ್ರಮಾತದಾಪ್ಯತಿಮಾನಿಯಿಂದಿಂನಿತಬ್ಬಿಹೋಮಡೊಳಿಲ್ಲಿಕಾರುತ್ರಿಪ್ಪುದೆಂದಾಕ್ಷನವಪಿತ್ರನು॥೪॥ಪ್ರಭುದಮಲ್ಲಿನಾಥಂಗೆನಿತ್ಯ

ನೆಮಂಗಳಂ।ನಡಮಸ್ತು ತೆಪ್ಪಾವವಂ ಮಾಡಿಸಿ ತ್ರದಿಸುದ್ರ ತೊಡಗೂಡಿ।ಜಂಗಮಾಚರ ನೆಮುಂದೆಸಿ ಪ್ರಗುಣಾದೊಳಧ
ರಾತಳದಮೆರವೆ।।ಪದಿಯಲ್ಲಿ ನಮಿಪುರವರಚಿ ಳಿತ್ತಂದುದಿನ ನಡೆವಿಸುಸುತ್ತೆ ತ್ರಯಂಬಲವರು ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳೆಯಿಂದೆ
ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನಿಘನೃತ್ಯ ತರುತ್ರಿಶೂಲಯಂ ಕರಂ ಮೊಳಗೂದು।।೭।।ಶಾಕೊಡದ ಡಿಮಣಾಳಿಯ ಕ್ಷವಘಣಾಳಿ ಕುಂಡಲಂ ತ್ರಿ
ರಗಣಾಕ್ಕಂ ಮೆಸಿರುಂಡ್ರಾಭರಣಸಿಪ್ಪ।ಪ್ಪಾರತೂಲಡ್ಡಿಯಸುವನಿಬಸರಕಿ ಕ್ಷಟ್ಟಿನೆಸಿ ವಬಾಯವಿ ತೊಡರಿನಾ।।ವಿರ ಪ್ರದ್ರ
ಚಂಡಿಕೊಶಾಪಾಳಂ ಮದ್ರುದ್ರೈರವಂ ನಂದಿ ಮಾಕಾಳ ಮದಗಜ ವದನವೀರ ಭದ್ರನಿಪ್ಪ ಗಣಾಳಿ ಸ್ವರಸು ಸಂತ್ರಯಂ ಯಿನಿಲು ಸುರ
ವಂ ಕಂಡ ಕೂ।।೮।।ಕೆದರು ದಳಿಕೆಂ ಮಾಸಿರುಂಡ ಮುಂಡ್ರಾಭರಣಾ ವದವಿರ ಪ್ರಳ್ಳಿರದ ಮಾಳಿ ಪರಿರದಲ್ಲಾ ವಿಥಿತವಿನೆಡ
ಮುಸು ತ್ತಾಲಂ ಖಡ್ಗ ವರದ ತ್ರಿದಿಗ್ವಸನ ಪಾದುಕೆಮವೀ।।ಅದಿ ರತ್ನೈ ತಂದುಂ ಚನುನುಮತ್ರ ತ್ರೋಧ ಚಂಡದುರಾ ತ್ನಪ್ರ
ಷ್ಟಂದ ಮುರ ಗುರು ರುದ್ರ ರವರು ಸ್ವರ್ಮ ರಕ್ಷಾನಿಸುರ ವಿಂಗೆರನಿ ಕ್ಕೈಯುನಿದು ನಿಂದಿದರ್ಕಂ ವಗಲ್ಲಿನಾ।।೭।।ಪ್ರಾಕ್ತುಮ್ನಸರಷ್ಟ್ರೈಪಾ ಐ
ವಿನಾಭರಣಾ ವಿದುಮಂಡೆಕೂ।ರನಿಪಾ ನವಾ ತ್ರಿಘಟಕಸುಚದಿಗಂಬರಪೂವರ।ದೆಸಿವಪಾವಿಗೆರುಂಡ ಮಾವೆಗಜಗಮ
ನಕೆಂವಿನಪು ಷ್ಟ್ರಸರ ವಪ್ಪು ವಾ।।ಪೊಸವಿ ಜಿಮ್ಮಾಯ ಮಧೂತಿ ಯಶರಿ ಜಿಮಶಾಳರಕ್ಷನಿಪರಾಜಿ ತ್ರೆಮಿಂಚಿಂಟುಪೆ ಶ್ರೀ
ಸ್ಕಾಳಿಸಿ ಚದಿವಾಂಗನೆಮರಿವ್ತಂದು ಶಂಡ ರಪ್ರತ್ಯುಸಿಳ್ಳೆ ಹ್ಪರನಮಾ।।೧।।ನೆವಾಳಿದೆ ಕಲ್ಲಿಗೈ ತಂದಿ ಕೊಂಡಡಗಜ।।

ಪರಂಶಿವಪದನದ್ರಿಶಂದದಿ ಯಾರ ಶಾಪಶಿಲನಕ್ಕಂ ಟುತ್ತಿರವರನಂ ಟುದಿವಿಯರಂಟ್ಟಗಣ ಮುಖ್ಯರಾ ॥ ಹಾರ್ಶಗಣಪಂ ಟಹೊಳಗೊಬ್ಬ
ಬಂ ನರನಶಾವಿಂತಿಪ್ಪೊಗವಾಮೊಳ್ಳೆನಂದಡಿಯು ನಿದು ॥ ದೇವದೇವರುದ್ರಿತಬ್ಬನಾಗಿಂ ದುರ್ವಾಸವಂ ಶೊಟ್ಟನವಧರಿಸಿಂದರು ॥೯॥ ಶವಿ
ದುಂ ಚತ್ತ್ರೈರಪಂ ವಿಜಿಮ್ಮಯಿಯ್ ಶಿವನಂ ॥ ಬಪರು ಯೂಡಲು ಬಿನಶನಜಿ ತ್ರಿಘನಚಂ ಡುತ್ತ್ರೈ ॥ ಶಪ್ಪಯ್ ಕ್ಷಶರನಿಶಿಸಿದಂ ಪಡುಯ್ ಪ್ರತಿಯ
ಸಿಥಸುಲಚಕ್ರಿಪನಾ ॥೧೦॥ ಯ್ರಕ್ಷೊ ಧಾಹಾಸಂ ಷಿಷ್ಟುವಿಷ್ಟಘಂ ಧುತ್ತ್ರೈರಪರಪಾಯಪವುದೊಳು ಯ್ರಷ್ಟುಪಂ ಯೂಕ್ಷುತ್ತ್ರೈರಪಂ ಯಯ
ದೂತಿಮಂ ಬಡಗಲ್ವಾನವುದೊಳು ಶಾಲರಾಕ್ಷಸೀಯ ನಾನಾ ॥ ಹಾರವದು ನಾತ್ರುನ್ನೈರ ಪನಕ್ಷೇತ್ರ ಪನಹೊನಾಶ್ರೈಕ್ಷಾ ಘ್ರದಂ ದಿರಿಸ್ಸೆರಾ
೪೭೩॥ ತ್ರೀಮೊಳಕಿಯಾಪಾರಾ ಧ್ರುಮಹಾರಾಳಶಾದಿಶೆರಣಿಂದ ಡಿಪನದೆತ್ರಿಯೊಳರಹೊಕ್ಕನಾ ॥೧೧॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಧನ್ವೈತಪ್ಪಾಲಕ್ಷ್ಯ ಬಂದಿ ೪೭೩॥
ಲ್ಲಿಪ್ಪಿನವತಿತಾವಾಯಡೆವೆನ್ನೊಬ್ಬ ॥ ಶಲ್ಲಿಪ್ಪುದುಂ ಟಿಸಿಂಚಲಕ್ರುತಕಿ ಪಿತ್ರು ಪುತ್ರುಮೈರದಾಯಿನಿನಿಷ್ಟುರೇ ॥ ಬಲ್ಲತ್ರಹೊಗಿನಲುಯಿಂ
ಲ್ಲಿಂ ದಹೊದಡಷ್ಪುವಲ್ಲನಿಂನಾಣಿಯಿನಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪಾದ ॥ ದಲ್ಲಿ ದುಃಶವಿವೆಗನಾಶ್ರೈದು ಕೊಂಡಿರಿಂದಿ ತ್ರಪತ್ರಿನವರುದ್ರನಾ ॥೧೨॥
ತ್ರೀಮಲ್ಲಿನಾಥನಪದಾಂ ಬೊಡಿದಲ್ಲಿನಾ ॥ ರಾಯನಾಥಂ ಬಂದು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಿ ನತೆರದಾ ವಿಯದಿಂ ಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಬಪ್ಪುದಂ ಶ್ರೈಯುನಿದು
ಬಿಡಿಪಡಹಾ ॥ ಪ್ರಿಯದಿಂ ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಶೀತಲಂ ಬಿತ್ರ ॥ ನಾ ಮಥಯ್ ಯೂಪಣಂ ತ್ರಾಂತಿಸಿಂ ಪಂ ನದಾ ॥ ಯಾಮಿರುಸು ಬ ಸಂಶಥಾವಿನೊ
ಹದೊಳಶಲುಶಿತ್ರಿಪಧುವಿಗ್ರದಹಾ ॥೧೩॥ ಹಾರದು ಪತ್ರಾಲಿಂಗನೆಯ ನುರದೊಳು ಜಿ ಮತ್ತ್ರಿಯ ॥ ಪರಸುಜಿದೊಳು ದಯಪಿ

ತ್ರಿಮಮುಖದೊಳತ್ತಿಕಾಂತಿ।ತರುಣಾರ್ಕಮಂ ಮನದೊಳಿಡಿವಿಡದಪ್ಪುವೆರಯದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತ್ರಿಪರನಾರಿಗೇ॥ತಿರವನತ್ತ್ವಕ್ಷನಿವರಚಿವದೊಳ್
ಶಂಕಾಣಾ।ದಿರದಿಕ್ಕೈವಿಡಿದಂ ನಮಾರಿ ರಸದಂ ಮಹಾ।ಪುರುಷರದಿರಿನಿಥನಾಮನೆಂದಾಕ್ಷಿತ್ರಿವಧುದೂರದಸುಒಗಸೊ॥೧೮॥ನಡಿವೆ
ಪಕ್ಷಿಗಳಿಲ್ಲತನಗೆವೆಳವಿಲ್ಲನೀ।ಸುಡಿಮನುಂಣಂ ಮರಿಮನಲಿಸನಾಗುರಿಸನಾ।ವಿಡೆಮೊಳಂ ವಿಣ್ಣಾತ್ರಯಂ ಬಿಸಜಿಸಬಿಮರವೆವೆ
ಯುಕ್ಕಮಸುರಿಕ್ಕನೂ॥ಮಡಿದುದಿಮಂತ್ರಪ್ರಿಸಿರಿಟ್ಟುದಿದೃವಿ।ಡ್ಡಿಡಿಮಹಾಕ್ಷೆತ್ರಶಂಡದವನುಷಿವಸ್ತ್ರಕ್ಕಾ।ಪಿಡಿದುದಿಕಾಯಬ್ಲಿನಿಥೆಷ್ಟಿರಂ
ಗಿಂಬನುಡಿ।ಬಿಸರಿನಿತುಮೂಒಗದೊಳು॥೧೯॥ಆಕ್ಷಿತ್ರಿಮಂಕಿಷ್ಟುತ್ತಿಪ್ರತದಿಬಂದೊಸಿದ।ನಿಕ್ರುಪಿರಾರಾಧಿನಿದವಸ್ತ್ರನಿ
ಕರಮಂ।ಸ್ಪಿಕಶ್ಶಿಒನನಮರಣಕ್ಕೆನಿಡದೃವಿಕ್ಕಪ್ರಿಯವಂತೊರದುಬಂದೂ॥ಶಿಕಳದಮಕ್ಕಳಾದಗ್ಗೆಗ್ರಯಮಂ ಯುತ್ತ್ರಮಪಿ।ಮಾರಿರ
ನಿಥಪತಿಮುಂಒನಿನಿತಕ್ಕೆಯೂ।ಮೊಳದಸಿಮಸ್ರಜ್ಜ್ವಾಳಿಗಪ್ರವರ್ಗ್ಗಮಂ ತೊಪಿರ್ನೆಂದನುಕೃದನೂ॥೧೧॥ಮರದೊಂಮೆವೆನದು
ನಿಟ್ಟಿನಿಕ್ಕಿಪ್ಪುಬಿಸಿಗೊಂಡು।ಪುರವರಿಮನರಕಮಂ ನ್ಯಶಿಷ್ಟಿಗೆಲ್ದುದಕೆ।ಸುರಿಮಾದನೀ ಮಲ್ಲಿನಾಥನಿಯದೊರಕೊಳ್ವದಜ್ಞಾನಒಂನ್ಯವೆತ್ರಾ
ಪೊರನಿಪ್ಪುಪ್ರಮಪಕ್ಷ್ಮಕ್ರಮಿಕಿಟರಾವಳಿಗ।ಸರತುನಿಗುಡಿಮೆತ್ರುವವಳಿಯಂತುಶಟ್ಟವೆಂಕಿರಿಮನಯರಾಪಿಗೆಮಮ್ಮ್ರುಮರಿಮಯಂ
ಗಲಬ್ರವರಿಮತೆಂದನುಕೃದನೂ॥೧೨॥ಮಲ್ಲಿಶಾಜಿನನಮಹಾಮಂದಿರಕ್ಕಾಜ್ಞೆಮ।ದಲ್ಲಿಒಳಒನಿತನಿರಿಯಂ ನೊಡಿಕೆರಿಯಗ
ಳ।ವಿಲ್ಲಿತನಕ್ಕೆಂದುನಿಮಾರಿಬ್ರವಿಮಂಕಟ್ಟಿಸುಮುಪುತ್ರವೆರಸಿವಿಡಿದಾ॥ಪಲ್ಲೈವದಕಳಸಿಕಂನಡಿಮಸಿತಿಮರತುಳಿತಾಳ್ಳ

ಶಿವಬಹಳವಾದ್ವದವಡುವಿನಡದುವುದ।ದಲ್ಲಿಬಾಯನವಿದಿಸೋಂಕ್ತನಾವಾತಪಾಕ್ಷನನೊದೊವಗನ್ನು॥೧೮॥ಜೀವ
ಶಿಲ್ಲಶಡುಶಿತಕಶಿಗಂಕುತಂಕೊಂಬಾ।ಯೊವಂತವಂತಿಗುಭ್ರವಿಸೊಂಡನೊಡ್ಡನಾ।ಷ್ಣಾವಿಶನಿಮಥರ್ವಗುಡ್ಡರುಗುಢ್ವವಿಯವೆತ್ರಲನಿಯ
ತ್ರೊಡನಿದನವ್ರಲನ್ನದ್ವ್ಯ॥ಮವಿಷ್ಟಿನಾನತಶ್ರುವದಬಿಶಗಿವಂತಿ।ತ್ರಿವಿಪೊರಗೊಕ್ಷನಾಜ್ಞಾನತ್ತಿಯನೊಗುವೆಂತ್ರಿಬ್ರಾವಿನವಿ
ಲುಬಿನರುವಡಿದಂತ್ರಿಕ್ಷತ್ರಿಯಂಪನಶಿಸುವವಾಲುಶಿಕ್ಷನಾ॥೧೯॥ಶಂದದಿತ್ರಿಶಡೋಳನ್ ದಿನವಗಿಯತ್ರಿಪ್ರಾಗ।ಘೊಂದುದಿನ
ನಡುವಗತೊಳುರುವಿನಿತೊಳಗಡಿವಶ।ಶಿಂಕ್ಷುಥಶನಾಶಾತದೊಳುಬರುತಶಂಡುಶರುಣಂಪುಟ್ಟಿವಿಂದಾಗಸು॥ಶಂದನಿಷೊಂದುಶ್ರೆ
॥೨೪॥ ಲನಕ್ಷಾಶವೆಶಿಗಂಗೆಯಂಡುಳ್ಳಮಂಣಿವನಡಿಗಳವಿಶನಿಪೊಗಿನಿ।ಕ್ಷೊಂದ್ರನಿಶಪಿಲ್ಲಿದಿಡಿಮೊಳುಪೊಗುಬಿಗವೆಂಡೊನದುಸ್ವಳುಪಿ ೨೪
ದವಾಗಳ್ಳಿ॥೨೦॥ಕ್ಷೆತ್ರದಿಂಶಂಗಿನಾತಯಿತುಂಗ್ರುಕ್ಷ್ರೆವಶ।ದಿಪ್ರುಮಾಗಿವಿಮೊನಿತೆವಿನಮರ್ದಿಕೃತ್ರಿಮ।ಲಪ್ರುವಾಶಿಬಿಬಿಯ
ಶಥಿಸಶಸ್ತುತಿವರುಣಾಶಿಯನಿಶುಯುಡಿಮಾದಿಮಾಡಾ॥ಸುಪ್ರನಿಕ್ಷನದಿಪ್ರಜೆಂತಂಮನಿಜಶಾಪಿ।ನಪ್ರುಶಿಮೊಕ್ಷಿತಂದುವಂದಿನಿ
ದಶತುಳಖನನಪ್ರುಮೊದಂಗಿನಿಥಂಗಿನಿಕ್ಷೆಂದ್ರಂಗಿನಿಕ್ಷಕುಲಶಮಬಶವಿಶೀ॥೨೧॥ಸದತಿಮರ್ನಿವಾಥಕಾತಗಾಕ್ಷದಮಂಣಾಬೆ
ನದಿಗಾಶಟ್ಟಿದರುತಿವನಿವಿಶಿನಿಂಮೊಮುಶದೊಳಿಶಕ್ಷೆಂದುನಿಕ್ಷೆಂದ್ರಶಿಳಿನಮುತಾಷ್ಟಶಿಕಾನಿವಿಶಲುತಕ್ಷಾ॥ಸದಯುಕ್ತಸ್ವಾನವಿದ
ಶೊಳಗಿಲ್ಲನಿಂಮನಿಜ।ಸದನಕ್ಷೆಪದುಳದಿಂಬಿಜಿಮಂಕ್ಷ್ಯಯದೆನಲುನಿ।ಮದಮ್ಮನಿದಿಯಮಹಾಕ್ಷೆತ್ರವಾಸ್ತೆಂದಪ
ದನವವಥಶನಿಶಿಂದಶಾ॥೨೨॥ಯಾಸಶಿವನ್

ಮಸ್ತಿರಂ

(ಶ್ರೀ)

ಬಿಳಿಮೊಗ್ಗೆಯವು ನಿಮೊತ್ತದೆಗಡು। ಸೂಸು ವಾಯಾಸಯಂಬಿಡು ನಾತನಾವ (ಪ್ರ)। ಡಿಸ್ತ ಹೊಚ್ಚಶಿವಾಗಿ ತೊಶಿಯಾಗಿ ಡೋಣಿಯಾಗಿವಾಪಿ
ಕಾಪಂಗಳಾಗಿ। ಯಾತ್ಪನ್ನವಿಷ್ಟವದ (ಶ್ರ)ಜಲಕ್ಕೆಸಂದಿಪ್ಪಿವೆಂ। ದಾಸತಿಯವಾಡಿಶಿವಮೊಗಿಯವಶಿಗ್ಗೆ (ಪ್ರ)। ಭಾಸವೆಯವಾಗದನಸಗೊಂ
ಬನಿತುಶಾಯಕಂವಡಯತ್ರಿಕಬಿಕ್ಕೆಂದಸಾ॥೨೩॥ ಯಮಗಬಿಗಂಪೊಗಿನೆಲಶಿದಕೊಳ್ಳಶಿಪೊಕ್ಕ। ಶಿವನಟ್ಟಿದಂಥಿಟಧಿಟವಾದೊಡ್ಡಕ್ಕೆಶಿವೆ
ಕವನಿಮೊಳಗು ಶಷ್ಟ್ರಷ್ಟ್ರಿಗಳುದಿವವನಿದಿಗಳುದಿವವತ್ರಿರ್ಥಂಗಳು॥ ಖವಿವೆಂನದೆಲ್ಲ ಯಂತ್ರಂ ದಿದಕೊಳ್ಳಿಪ್ಪು ಶಿವಂ। ಯವನೆಷ್ಟ್ರತಂ
ದಿನತವವತ್ರಿವಶಚಿತ್ರವನುಳಿದು। ಮೊದನೊಡಲುಮುಂಣವಜಲವಾಗಿನಿಂದನಾಶ್ಶಿವನಡುವೆ॥೨೪॥ ಬಿಡಿಕೆಷ್ಟ್ರದಷ್ಪಪ್ಪಾಕಂ ನೆ
೧೨೭ ನೆಮೆಮುಂಣಾಸಾವಘ್ನದಿ। ದಡಿಸವಣಿಷ್ಟಿತಂ ದಡಿಜವನನಾತ್ಪಮೊಗಷ್ಟಡಿಸುಕಂ (ಪ್ರ)ತ್ತೃಶಿಖಾಂ ಕಿರದಡಿಕಮಲಜಪದವಿಯಶಡೊಂ
ಮೆಕ್ಕುಡು ತೆಗೆದೊ॥ (ಶ್ರ)ದಿದನಾದೊಡೆ ಮುಕ್ತಿಯವಗಾಪ್ಪವಿದಣನಾ। ದಡಿಗಣತಿತ್ತ ನಾದಣಡಿಮಪ್ಪಾರು (ಪ್ರ)ತ್ತು। ವಡವಶಿನಕ್ಕಿ
ಮೊದವಿಸಿದಪ್ಪತಪ್ಪತಿಸಿ ಶಿವಕ್ಕೆ ಶಿವನವಜಲದವಿ॥೨೫॥ ಶಿವತಾವ್ರಿನವ (ಶ್ರೀ)ಶೈಲವಾಶ್ಶಿವ। ನೆಶಿವಶಿವನೆಶಡನಿಯತ್ತೆ
ವಸಿಕ್ಷಿಣಾಯಯವು। ಶಿವಜಲವಪ್ಪಿ ಪಿಪ್ಪ ಕ್ಷೆತ್ರತೀರ್ಥಕುಲವೆಂಬಪಾತ್ರೆಯಮನಕೆಕ್ಕ॥ ಯರುವಡಿತ್ತದಕ್ಕಿಮಮೊಂನೆವ
ರುಮ್ರಾಮಜರು। ಸುರುಪಾವ್ರಪಟುದಂಡನಾಯಕರು (ಪ್ರ)ಮಗಳು। ಗಣರುವರಧಿಕಾರಿಗಳು ಬುಂದುಪೊತ್ರದಕೆಪೊಕ್ಕ
ಸ್ಸು ತಿಪ್ಪಿರುಚಂಣಸಾ॥೨೬॥ (ಪ್ರ)ಭುಡಯಾತಿಣಿಕ್ಷಪಟಿಯೊಂದುದಿವವಾಶ್ಶಿವ। ನಡುವಪ್ಪು ತಿಪ್ಪ (ಜ)ಡಾಳಿಯಕುರುವವೆಂಬಗಿ

ಷು। ದಡದಡ್ಡ ಘದ್ಯಾಸನಂ ಕ್ರಿಯತತ್ರಿಶವಿಗಳಂ ಬಳಿಯ ಶಠಣಂಗಳಾ॥ ತೊಡಚಿ ಕಂಡವಿಗೊ ತ್ರಿಸ್ತು ತ್ರಿದವಾಯ ವಂ। ಪಿಡಿಯ ಲಂಬಿಕೆಯುಂ ಸ್ಥ
ಸುಷ್ಮೆ ಯೊಳು ಜ್ಯೋತಿಯಂ। ವಡಳಗಗನದ ಚಂದ್ರಶಳಿಯ ಬಿಯ ಶಿಸು ವಚಿಂ ದ್ರ ದೊಳಿರ್ದ್ದನೆಂವನಕ್ಟಿನ॥೨॥ ಶಿಖಾಡರಶಿ ಖತಿಗಳಿಗೆ ಹಾಚಂ
ದ್ರ ನೊಡವೆರಳೆ। ಚಿಸ್ತ್ರಚಿಂಬಿರ್ದ ಧಶಿಣಿ ಯಿದು ಬಂದು ಸಿ। ಕ್ಷಿತನಪ್ರಜಿಸಿದ ಮು ದೊಯನಿಪ್ಪಂತಿ ವಂ ದೆಶಳಿ ವಿಖನದಿಂದಾ॥ ಖಾಸಯ
ಮಿ ದೊಳು ಪರಿದು ಬಂದು ಕೊಡಿಂದನಿ। ಕ್ಷಿತನಂಗವ ನೊರಸ್ವಿವಾವದಚ್ಚಳಿದು ಬಗೆ। ಸೂಸಲು ಸಮಾಧಿ ಸಂಬವಿಸಿಕಣ್ದಿರಲು ತಾಗಳು ವಾದಿ
ದಂಗಿತವಾ॥೨॥ ರಸ್ವಬ್ರಶಮಸು ಖದಿಂ। ದಂ ನಿವಾತ ವಿಶ್ಲಿಂತನಾ। ನಿರಿ ತ್ರಿಪ್ಪಿ ನೊಪ್ಪಿಳು ಅಯ ಉವಱ ಯಉ ಅಯ್ಯ। ಗುರು ಚಿತಿ ವನಿಯಂ ವಂ ಯ
ರಯ ನಿಂ ಯಂ ಕಾಡಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಯಂ ದಿಪ್ಪಿನೊ॥ ಪರಿಣ ಬಂದಿಂ ತೆಂ ವಮಿಲು ವಾಸ್ಕಡೆ ಬಳಿಕೆ। ತರಪರಿಶಿವಾನೆಂತು ನಿಲು ವಿ ಪೈತ್ರಿ ತಂಡಿ।
॥೫೨॥ ಪರಶವಿಲ ನಿಕ್ಷ ಮಲ್ಲ ಮವ್ವು ಳ ಯವ್ವು ಯಂ ದು ವಾಡಿ ನೊಗ್ಗಿ ಗಲಂ ದ್ಯಾ॥೨॥ ತಿರಿಗಿ ನೊಡದ ಯುಂ ವಪ್ರಸ್ತ ಗತ್ತಂ ಪಾರಿಶೆ ತಿ। ವರನ ಸಿಕ ॥೫೨॥
ಯಾರತಿಮ ನೆರಿ ಸುವರು ಪನ್ನಾಂ। ಧರತೆ ಯುಂ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ನಿಂದು ಶ್ರೈಯು ನಿದು ಸತ್ತರದಿ ಕ್ಷಾವತಾರಾ॥ ಗುರು ವಿ ಪುಂಣ್ಯ ದಶರು ವಿನ
ತನ್ನಪ್ರತರು ವಿ ಯಿಂ। ದಿರದಿಕ್ಕಿ ತಿರ್ಸು ತ್ರಿರಲು ಕಂಡು ನಿನಾರಾವ ಮುರವಾವ ದೆವ ವಿಂ ಪಿನ ರಾರೆ ಯುಗ ನೆಂ ದು ಕೆಡ್ಡ ನಚಳಿತ ನಿಕ್ಷ ಮಾ॥೨॥
ವಿವಿಧ ವಿದ್ಯಾ ಧರಾ ವನಿಯ ಜಿನ ಜಾತ ತ ಖಿ। ಟ ವೆನಿಪ್ಪ ಮುರದಲಿ ಪಷುಂಣ ಬಧನ ದನವನಿತೆ। ವವತು ಸು ವಗಂಧಿಯಂ ಬಬವೆಗೊ
ನಡೆಂ ಮೆಘ ಚೂಡ ನೆಂದೆಂ ನನಾಮಾ। ತ್ರಿವನಿ ಪ್ಪುಪ್ಪೆಯ ಕೂಟ ದೊಳು ಶ್ರೈವಲ್ವು ಯುನಿ। ಯ ವರಂ ಪ್ರಿಗರ ನೆಡ ಷೆ ಯು ನಿದಾತನೆನ

ಗೆತ್ತಾ। ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದವಾಗೆಂದು ಕೊಟ್ಟಡಾತಾ ಪನಿಂ ಮಿದಿಂದು ಪೊಮ್ಸೆಂದನಾ॥೨೧॥ ಆವಧರಿಸಿದೆಂನ ಬೊವಾ ಬರಯಿದೆಂನತ್ತಾ। ಬಿವಿಮೊ
ಕ್ಷ ವಿಡುವಿಂ ಮಮ್ರಾ ಪಿಮಿಮ ಮಪ್ಪತ್ತ ವಿದು। ತ್ರಿವಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಧ್ವ ಪತಿವಡಬ ಮುಬ್ಬವೆಂ ಬುದಿಂ ತ ಪರಿಯ ಸುಕುಗೆ ಯುದನಾ॥ ನಿವನಿವಮನ
ವಿದೆಂ ಕೊಂಡು ಕರುಣಾಲಿಸಿ ಬೆ ಪೂ। ದವ ನಾತಮೆಂ ತಶಿವಿ ಮರುಳಿ ಪೊಳ್ಳಿ ಕ್ಷೈದು। ವಿವಗೆ ಪದಮ ಬ್ರಕಟ್ಟಿ ಕ್ಷ ಕೊಶವಿ ಗಕೊನಾ ವೆಂದನ ಪ್ರತಿಮನಾ॥೨೨॥
ಲಲನೆಯರನಮನ ಬಾಣಕ್ಕ ಗುಶದಿ ಪ್ಪುವಂ। ಶವಿ ಕೊಪಗಿಪ್ಪನೊ ತ್ರಾರಿಸು ವಂಶವಿ। ತೊ ಸದಲಿಂಗೆ ತೆರೆಳದ ವಶವಿ ಮೊಪಾಸಿಂ ಶವಿಮ ಮುರಿದುಕೊ
ಶವಾಪಂ ಶವಿ॥ ಬವಿಧ ಮದಮ ಪ್ಷಗಶಂಣಾ ಬದವಿ ತೊಳತೈ ಲದವಂ। ಶವಿಮವಿದಾ ಬ್ರಿಸಮ ಬಲಕ್ಕೆ ಬೆಂಗೊಡದವಂ। ಶವಿಯು ವೆಲ್ಲವ ಮಳ್ಳ
ನಿವಿಶವಿ ಮಲ್ಲದಿಂ ನಿಶ್ಚಿಮೊಗರುಂ ಟೆಂದನಾ॥೨೩॥ ಕ್ಷಡೆಗಿದು ವಿಮಿತ್ರ ಮಿಸುರಿಗೆ ನಗಲ್ಲದಿಂ। ನೆಡೆಮವಗೋ ಪ್ಪುದಿದಿವನವರ ತಪಿಡಿಯ
ಬಿಕ್ಕೊಡಿಯನೆಂದ ಡಿಗೆರಗಿ ಕೊಡೆ ಕೊಂಡು ಕರುಣಾ ವಿರಸಾ ತನಂ ಕಯವಿ ತಿರುಗಿ॥ ನಡೆತಂದು ಬಿಳಿರದನ ಒಪ್ರಮಿಗು ಪಾದಿಕಾ ತ್ರ್ಯಪಿಡಿ
ಡಿಮತ್ತಿರಿಕೊಂಡು ಪಾಗೆಕ್ಕೆಗೆಗಶೊರಂತೆ ನಡೆ। ನಡುಗ ತೊಡಗಿದರಿದೆನ ಪ್ರತಿಮನ ಲಗನಿಕ್ಕರಣಂ ಬಿಡಿದನೆಂದೂ॥೨೪॥ ಪ್ರಾರನವಾ
ಸಿರದನಿವಿಮನಿಲಪ್ಪುವಂತೆ ತಂ। ಶರನಸುಖ ಮಂ ಸಾಗಿಪಂತೆ ಮೆರವಂ ಬಿತಾ। ವರನಮಂಗಳವಮಂ ನಿಸುವಂತ್ರ ವಕ್ತ್ರ ರಿಗೆಧ
ಮಾರ್ಥಕಾಮ ವೆಂಬಾ॥ ವರಪುಳವನವ ಬೆಕ್ಕಿ ಮಂ ಜಿರಸು ವಂತೆ ಸಾ। ಧರಮಿನಿಸಿತಾನೆ ಬಿತ್ತ್ರದಮಪ್ಪವಾ ಟಿಕಾ। ದರದೊಳ
ದರವನೆತ್ರಿ ಪೊರೆದು ಪಾದಿರಿವ ಜಾಣ್ಮೆಮನ ದೆವಂಣಿಸುವೆನಾ॥೨೫॥ ಕುಡಿಯ ಕುಟಿಬೆಳುವಿದ ಡೆಬಿಳದ ಮೊಗ್ಗೆಗಳನೆಸ್ತೆ

॥೨೮॥

ಡಿಮದಶಬಿರಿದಬಂಧಿಡಿದಮುಗುಳ್ನಗೆತ್ರಿಚೆಲುವಾಗೆಡದಂತಿಜಿಪ್ಪುರೆಡೊಕ್ಕಲ್ಗರ್ಕೆತುಂಬಿಮೊಗವಿಟ್ಟುಬರಿಮುಕವನು॥ಸ್ತುತಿಯ
ರಪುರಾಗಶಸಿತುಳುಕದಿಪಾದಕಿಘಾರಿ।ಜೆದಿಮಧಬಿಸಿಪ್ಪುಮುಬಿದೊಪ್ಪುಕುದುಗದಪಾಪ್ಷ।ವಿಡೆವಿಡದೆಮಶನಿಕೊವ್ವುಂಸಿಫವಲ್ಲ
ವಂಡಿವರಾಮನಪ್ಪೊಜೆಗೆ॥೩೧॥ಕುಸುಮದೊಪ್ಪುತ್ತೈಮನದೊಳುಬುಳುಕಿಸುತ್ರಕಂಬಿಸುವಕ್ರೈಕಮುಕವೆಂದೆಶನಿಬರಿಮುಕಗೊಂಬುಪ
ಸುಕಿದುಂಬಿಮನೊವಿಸೊಮವಾಕಿಕ್ರಿಯಂಸಿಕ್ಷಪತಿಯುಪ್ಪುಗಸು॥ಪೊಸಮೊಗಿವಬ್ಬುವಾರಾಸ್ಯಕಂಬಂದುನಿಂ।ಹೊನಿದುಪ್ಪುಸೊ
ಪೊಪ್ಪಿನ್ನೊಮಂದುಪಾಲುಮಸು।ಪ್ಪುಸ್ನಗೊಳುತ್ರಿಕಲುಬೆಸಿತ್ತುಪೊಗೆಂದನಾಗಳಸಿಕ್ಷಕುಲತಿಲಕನು॥೩೨॥ಪೊಗೆಂಬಮುಡಿಪೊಂ ॥೨೮॥
ಬಿಮುಂಬೆಸ್ಕೆವಂನೆಗದು।ತಾಗಿವಡುನೆತ್ರಿಮಂಬಗಿದುಬಾದಣಡಿಗಡು।ಮಿಗದಡುರ್ಗಗವಕ್ತೈದಂಡಾಮಮ್ಮನದುರಿಮಾಗಿನೆ
ಗಿಮಲುಬರಿಕ್ಕಾ॥ಮೊಗಿಮತ್ತಬಂಬಮಲನೆಂಮಿನಿತೆಕಂಡುಬೆರಗಾಗುತ್ತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಡಿಗೆಬಂದುನಾ।ವೆಗ್ಗೈವೆಸೊಬ್ಬುನಿಂ
ನಿಂದಾಡಿ
ತ್ತಮವನುರಿದನುಸಿಕ್ಷಂದ್ರನು॥೩೩॥ಮದಕಂಬಿಬೆಲಡಾತನತಿಪಾಂಸನೆಂಬನಾ।ಮದಮತಿಬ್ರಂಷ್ಟಬಾರಿವನಬರಿ
ಮಕಾ।ಡಿದಡೆಗುಳುಮೈಗ್ರಾಕ್ಷಮುನಿದ್ರೈದುವುವದರಾಪವನಿತ್ತುಸಿಕ್ಷಂದ್ರನಂ॥ತುದಿಮೊಳುವಿರಾಪ್ರುಪೊಗೆಂಡಿನಲುಬಂದುಪೊಂ।
ದಿದನುಮೂಲಸ್ಥಾಮಿಮಂದುಪೆಸರಿಗೆಮುಂ।ದುದಿಸಿನಿನಗುತ್ತುಂಗಬ್ರದ್ರವೆಂದತುಳಬಳಗ[illegible]ನಾಪನೆಂದನು॥೩೪॥
ಅಂತವಂಮುಂಡಿನಾಗಾರ್ಜುನಂಸಹಿತಗ।ಬಂತಿಮಾಮದಬಳಿಮೊಳರಿದಖರುಮರುಸಿಕ್ಷ।ಕಂತಿ[illegible]ದುತಂದುಮೆರಿಳಮರಿಮೆ

॥ಶ್ರೀ॥

ನಿಂನ ನಿಜದೊಳು ಬೆರಸಿ ಬೆಳಗಾದ ಪೆಂ॥ ಚಿಂತೆಬಿಡಂ ನಕ್ಕಂ ಗೋಪಿ ಮೆಳಿರಿಸಿ ವನನೆನೆಸಿಂ ತನ್ನಿ ಪೊಳ್ತು ವಿಗ್ರಹ ವಶೆರಸಿ ಮಾಯಿದು ಕರಿಯ ಪು
ರಿಮಂ ಕೃಡೊಳು ನಿಕ್ಕೆ ಬಿಸಿದ ನತುಳ ಬಳಮದನ ಮದನದ ನಿಪಿಂ ಚಾಸಿಲ ನಾ॥ ೪೦॥ ಪೊಸಮ ಷ್ಟ್ರವಾಬಿ ಮಂ ಸಾಗಿಸು ತಶರಿಯನ
ಗಳಿಸುತ ತಿವನಿಳಮ ಯಂ ಮಾಡಿಸು ತಪಿರವ ವಿರ। ಚೆ ಸುತ ವಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮಂ ಶೃ ಹಾತ್ರ ಧರಿಗೆ ಶರಣಿಸು ತನ್ನು ಪಿಶೊತ್ತೈಸುತಾ
ವಸುಧೆಗೊಯಂ ರತ್ನದ್ರಾವರಣ ಯಂ ಮಹಾಪೊಸವಸ್ತುಗಳನುಷ್ಟಿ ರರಿಸಿ ರವಿವಿಮ ಹಾಟ್ಸಿ। ಗೊಸದು ನಡೆತಂದು ಸಿದ್ಧೆ ಶ್ರನೆಳೆಮ
ಗಳುಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿ ನೊಪ್ಪಾಗಳಂದಾ॥ ೪೧॥ ಮಱಿನೋಡು ವ್ಯಪ್ತಿ ದರು ಗಂಗಳಿಂ ಪೈಗಂಡು ಸಿರಳ ಮೊನೆಯಿಂ ಸುರಿವರು ಧಿರಡಿಂ ಡೆಣಿ
ಪನಡೆ। ಹೂರಿ ಮೊದದ ಶಿಮ ಪೊಟ್ಟಳ್ಕೆ ನಾಲಗೆನೆಕ್ಕಿ ನಾಸೆ ಟಂ॥ ಸುರಿವ ಚಿಮಱಿ ಳಪ್ಪಿ ಬಿ ವೆರಸು ಕಂಗೆಟ್ಟಿಂದು। ಹೂರಿಣಾನ್ವಿತಂ
ಡಿಡಿಸಿ ಗಣಿಮೊಳಗೆ ಡಮಿತರ। ಹೂರಿಸಿ ವಾರಡಿ ಮುನ್ನಿ ಬಿದ್ದು ದಾಸಿದ್ಧ ನಾಯಂ ಶರಣ ದಿಂ ಮೊದಲು॥ ೪೨॥ ನೊಡಿ ಶಿವ ತಿವ ಮೆನು
ತತಾನೆ ಹೂರಿತಂದು ಕೈ। ವಡಿ ಕೊಡಂ ಬಿಡಿದು ನೆಗಬಿ ನೆಗಬಿಸಿ ಕೊಂಬು। ಕೊಡುಕೈ ಮಾಗೆ ತನು ಪಿಂಣಾಲ ತನು ವಾಗೆ ತಿರರಿರ ವಾಗಲ
ಡಿಯ ನೊಡದಾ॥ ಪ್ರೊಢಮಂ ಬಗಿಷ್ಟ ಚಾರಾರ್ಚನಂ ತೆರಳ್ದಾಡಂ ಬರಂ ವಿಕ್ಕನಿಂದಿದು ರ್ಹಾಡಿ ಕಣಿ। ದಾಡಿ ಶಿತ್ರೆಸು ವಗಂಧ ವರ್ಚನಂ
ಕಂಡು ನಿವಾರಿಂದನ ಪ್ರತಿಮನ್ನಾ॥ ೪೩॥ ಚಿನುತಮೊಮಿತ ಳರಿತು ವೆಂಬ। ವಿದಾಳಿ ಧರಾ। ವನಿಪನಮಗಂ ಚಮೂರ ಕ್ರಮನಾನೊಂಮೆ
ಪರಾಜಿನ ವೆರಸಿ ಚಿಂಡಿಮಾಕ್ಷತ್ರೆವತ ಶೃಂಗತಟವಿಪಿನದೊಳು ತೊಹು ಗೊಂಡೂ॥ ಮುನಿದೊಂದು ಹೂರಿಣನಂ ತ್ರಿಚಿತ್ರೆ ತೆಗದೆ ಚ್ಚುಪಿಂ

ದು

ದನೆಪ್ಪರಿದದ ದುಪ್ಪೊಗಿ ಶಂಗಿಟ್ಟು ವಿಶ್ವದರ್ಶನನೆಂಬ ಮತಿಪತಿಯ ಮುಂದಿಬಿದ್ದನು ಚಳಿದ ಮವ್ವ ಚಿತ್ತ್ರವಿಂದನೂ॥೪೪॥ ಅವಿಶ್ವದರ್ಶನಂ
ಕಂಡು ಮುನಿದಿಲಚ್ಛನೀ। ನೂಮರಳಿಯಾಗಿ ಶಡಿಗೆ ಪರಿಮೊಳಿಸುವಡಿದು ನಾ। ಮನ್ನಿದಿಂದು ತಾಪವನಿತ್ತಡಾಂಡಿಂನವ್ವದಿಂದಿಕ್ಕಿತ್ರಿನಲುಮ
ಜ್ಞೆ॥ ಪ್ರಮೂವಳಿಯ ಡೊಳು ಸಿದ್ಧರಾಮನ್ನವನವಮ್ಮ ಪ್ಯಾ। ಡಿವನೊಗದಪ ನಾತಸೊಂಶಲು ವಿತಾಪವೆಂ। ದಾವಿಮಳಮುನಿಯನಲು ಬಂ
ದುನಿಮಿಂದನಿಜವಡದಿನವಘರಿನಿಂದನೂ॥೪೫॥ ಆತನಂಚಿಕ್ಕೊಟ್ಟ ಶಘುಟನಡೆತಂದು ವಿಮಾವತಿಯಂ ಸೊವದಿನಿರುತಿಪ್ಪುನಿಜ್ಜಿತ್ತ
೫೯॥ ರನಾ। ಮಾತ್ರಗಿವಡಿಯಾರಿಕೆದಾರಮಂ ಶಾಣವೆಂದಂಣಾಚೊಂಮಮಾವನೂ॥ ಪೊತುನಡಗೊಂಡು ಶಂಗಿಟ್ಟ ಮರಳ್ಳಿದಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿರ ॥೨೯॥
ನಿಶಿಂಶುಪಾರ್ವಣಮಂ ತೊರಿಧಾತುಗಿಡು ಚಿವಡಿಂದು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಸುಖಾನಿದನಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಪ್ಪನೂ॥೪೬॥ ತಂದು ಶಂಗಳನಿತ್ತ
ನಿರಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಪೊಂದಿಯಂದಿದ ಬಲದೊಳಶ್ಚದಿವವ್ವಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರಂದಮಹಾಲಿಂಗವ್ವಿದೆರದಿರಿತ್ರೊರುತವಶೊಳಗಿಬೆರಿಬಿ
ರಿ॥ ವಂದನೊಂದೊಂದು ಪೊಸರಿಂಶರಸಿತಡಿಯ ಡೊ। ಮೆಂದೆವಿಸಿಪೊರಗಿಂಮ ಬೆರಧಿಕ ರೂಂಟೆಂಬ। ನಂದಿಪಾಮಂಬಿಡಿಸಿ ಸುಖನಿಂ
ಕಥಾವಿನೊದದೊಳಿರ್ದ ಸಿದ್ಧೆಂದ್ರನೂ॥೪೭॥ ಪುರದ ಜನವದಿದೆಂನದೆಲ್ಲರಿಡಿದು ಪೊಮ್ಮುವರಿಸಿಯೂಗಂಯು ಜ್ಞೆ ಶೊಳಮೊ
ಬ್ಬನೆಷ್ಟವಂ। ದಿರದಷ್ಟವೃತ್ತಿ ತೀರ್ಥವಮಿಂದು ಮಲ್ಲಿನಾಥನನಡರಿನೊಡಿನಮಿಸಿ॥ ಯರದು ಮೂನಂ ಪೊಲಸಿನಾತವಂ
ನಿಗಿಪೊಸಿ। ಪರಿಮಳದ ಪರಿವಾಗಿನಡೆತಂದು ಮೊಕ್ಕೈರ ಗುರುವಿಂಗೆ ವಂದಿಸಲು ನಾರಿದೆತ್ರಣವನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡನಂದೂ॥೪೮॥

ಸಾಧಿಪಡೆಗಂಧರ್ವಲೋಕದೊಳಗಣನಗಂ। ಧಾವತಿಯೆನಿಪ್ಪುದೆಂಬಿನ ಪಟ್ಟಣವನಾಳ್ದು ಪೂರ್ವರಂಸೌಗಂಧಶಿಖರಂಗಂಗನಿಕಳಾವ
ತಿಯೆನಿಪ್ಪುವನಿತ್ತೇ॥ ಶಿವಿದಗ್ಧೆಯ ಗರ್ಭದಿಂದೊಗೆದಿವೆವೆಪುತ್ತ್ರಿ ಪಾವನನೆಂಬ ಮುದನಿಖಿಳವಸ್ತುಸಂಸ್ಕಾರಭಾವಿನೋದದೊಳಿಪ್ಪುದಿನದೊಳ್ಕೆಬಾ
ಗಳ್ತಿಂ ವಸಂತಸಮಯಂ ಬಂದುದು॥ ೪೬॥ ಬಳಿಕದವನಿಂತ ಕಾಲದೊಳಿಂ ವಪುತ್ತ್ರವನಲೆಲೆಯಂ ಕಾಬೆನೆಂನಾಳೆ ನಿತ್ಯಂದು ತಂನ ಳೆಕಾಪ
ರದೊಡುತ್ತ್ರವಂ ಬೆರಸು ಸಪರಿವಾರಂ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗೆಂದು॥ ನಿಳಿಯ ಕೊಳಿಯ ಪೂಂಸಯನವಿಲ ಪಾರವದ। ಕೊಳನಮುಳಿವಸ್ಥಳದ ಕಮಳ್ಕೈರ
ವವಿವಿಧ ಫಳವೃಕ್ಷಗಳ ತಾಳದಳೆ ಲೆವನಕ್ಕೆ ಪೋದನೆಂದನು॥ ೪೭॥ ಅತಿರಂಮ್ಯವೆನಿಪ ವನದೊಳು ವಿಸ್ತೃತಮರ್ಕನಿರ್ಮಿತವ
ಪ್ಪುಕ್ತ ತಳಕಮಪ್ರತಳಕೃರವಂ। ಪ್ರತಳ ಜಲಚರಕ್ರತಳಪೂಂಸ್ಕೆರಂಗಳಂ ತಪ್ಪವಂ ಕಂಡಶಿವಡೇ॥ ಚತುರವದನಂ ತಾನದಿನಿಸುವನಿಸೋ
ವರಪ್ರಾಂತತಿಗಳಿಂದನಂನಮವರಿಯವೆಂದು ಧನಪತಿಪೋಗಿ ನವಿನರಿಯದದಕೊಳಿಂ ನಬಳಿವೆರಸಿ ಬಳಿಯ ಮೊಳದೆನು॥ ೪೮॥
ಮದಕದೊಳು ಪೊಳವ ಜಂತ್ರದ ಮಿಾವಕಂಡಿಂನ। ಸುದತಿ ಪೊದರಿದಡರ ಮದಾನೃದಿ ಪೊಡದಡಂ। ತದರಕೆಲ್ಲ ಪ್ಪಿಗಗವಕ್ಕೆ ನಿಗದಾವ
ನಪ್ರಾಂತದೊಳು ತಪದೊಳಿರ್ದ್ದಾಗಸ್ಸದಮಳಮತಿಂ ಪ್ರನೆಂಬನಿಪ ರವಿಲಪ್ರತಿಪ। ನಿದಿಯ ಮೆಲ ತೊಡಿಸಿಬಿಳಲು ಕಂಡು ಮುನಿದು ಕೋ॥
ಪದಳಿ ಶಾಪವನಿತ್ತ ಪೈಮುಳ ನಗರಪೂಣಿಯಳಿವಿ ಮನೋರಧದ ಬಿರನು॥ ೪೯॥ ಪಿದ್ದದಿದವೆಂನಿದಿಯ ಮೆಳಲಾವನಿಟ್ಟನ ಪಾನಿ
ದಿಯ ಮೆಳಲಿದು ಪಾತ್ರವಿದರದು ಗ್ಗಂಧಮಂ। ಗದವಿರಡಿಪೂಲಸುತಿದುತ್ತಿರವಿಯಂದು ಶಾಪವನಿತ್ತನತ್ತಳಿತ್ತಾ॥ ಮುದದಿಂ

ಪೆಲ್ಲಕ್ರಪಿಮೊಳು ಪರಿಮಳಪ್ರವಾಹದೊಳಿರ್ದ ಪರಿಜನಂ ಪೆಣದುರ್ಗ್ಗಂಧವೆಂ। ನೆರೆ ಮರ್ಮ್ಮರಿಂದ ಕಿಳೆಕಂಡು ನಾಚುತ್ತ ಪೋರವಂಟಿನಾ

ನಾವನವನೂ॥೨೩॥ ಅವರ್ಪುರವೆತ್ತ ಪೋದತ್ತಲಾ ಪೋಪಾಗಳಾಸುರದೊಳಿರ್ದು ದುರ್ಗ್ಗಂಧಕ್ಕೆ ಮುನಿವರಂ। ಪೇಸುತ್ತಿನೋಮಿಾನನೀನಿಡಿಕ

ದಾಮಂಡದಿಡಿರಡಿಮನಿರುವೆಮಂದೂ॥ ವಿತ್ಪಾಪವಿಂನ್ನೆಂದು ಪೋಂಗುವದು ಶರಣಾರ್ಷ್ಟಿಮ್ಮುನಿ। ನೀತಮೆಂಡಿನಲಪ್ಪ ಪುಪ್ಪ ತೀರ್ಥವನು

ಮಿಂ। ದಾಸ ಪ್ರ್ವರ್ವಿಂಗಂಗಳಂ ಕಂಡದಿನದೊಳು ವಿತಾಪವಾದ ಪುಡಿಂದನೂ॥೨೪॥ ನಡದಪ್ಪತ್ರಪ್ಪ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಂಗಂಗಳಿಡಿಗೆಪ್ಪ

॥೩೦॥ ದಪ್ಪಿನೆಂದ ಹೊಂದುಲಂ ಶಾಮುರದಾಕ್ಷಡಿಮೊಗಾಶಾತದೊಳಗೊಂಡು ಪಾತಾಳಕಿಲಯಲಕ್ಷ್ಮಿಪ್ಪುಳದಲ್ಲಿ ಬಡುವನಾನೆಂತು ಶಾಂಬೆಂ ತಂ ॥೩೦॥

ಡಿನಂನವರ। ದಿಡಿಕಿಡಿನೆನಿನಗಿಂನಮಿರ್ವವಿನಿತು ಮುಳಿಸಿರ್ವಕೆ। ಪ್ರುಡಮೂತ್ರ್ರಮಂದು ಶಾಪ್ಪ್ರಂ। ಣಾರ್ವಡಿಂ ಕೃಮುಣಿಡಿನ್ನೈಮರ್ವಚಿ

ತ್ರ್ರಪ್ಪಿಂದನೂ॥೨೫॥ ಧರಿಮೊಳು ಕ್ಷಕ್ಷೇತ್ರತೀರ್ಥವಿಂಗವನ್ನೈಡಿನೆರವಿದಂ ತಂನಶಿಾಂನವಾಗಿಮೊಳು ... ಕ್ಕೈರಗುರುಣಿಕ್ಷರಾಮವಲ್ಲಿಗೆ

ಪೋಗಿ ತೀರ್ಥಮಂ ಮಿಂದು ವಿಂಗವನು ಕಂಡೂ॥ ಪುರವಚಲಗೊಂಡು ಪೋಗಲಸಂನಿಗು ಪೋಗಿನೆಲು। ಪಾರಿದು ಬಂದಾ ಪರಿಮಮೂಡೆ

ನಿಜವಾಯಿತ್ತೆವೆ। ನರರೂಪರುದ್ರಾಮಂದಡಿಗೆರಗಿ ಬಿಕ್ಕೊಂಡು ಪೋದವಾ ಗಂಧರ್ವನೂ॥೨೬॥ ಬೆಸಗೆಯ್ದು ವಂದಿಸಿದ ಕಂಡು ಬಿಸಗೊಂ

ಡಕೆ। ಕ್ಷಸಮಸ್ತನರರವರಕ್ಕವನರಿಮುತ ಪ್ರತಿಮಾನಸಿಮಾಕ್ಷ ಸಿಕ್ಷನಾನಂದದಿಂ ಬಿರಿತ್ತಲತ್ತರಜ ತಾಚಳದಲ್। ತತ್ತಿರಕಾಮಂಡಿ

ತಜಟಾಪಟಲವಳೆದಿ। ವಸಿಮೂಪಾವಿರಸಾಲಗಂಸೊಟ್ಟ ಬಾಪಳಸಂ। ತಸಿದಲ್ಲಿರಲ್ಲಿಗೈತರುತಿರದನಾ ಮಿತ್ರರದನಕಾರಣ

ರೂಪಿನೊ॥೨೭॥ ತಂನೊಡವೊಳಿಪ್ಪುಸಜ್ಜೆಂದ್ರಿಯಪರಿಣಾಮು ದಂನಿಮಿತ್ತಕ್ಕಲ್ಲದಿಂತು ಚಿತ್ತೈಸದಮಹಿಮೆಂನಡುಸೊಡೆರಂ
ತಿಪ್ಪೊರವಿಷಯಮುಂ ಕೊಪಮುಂ ಮೆರವನಾರದಮುನೀ॥ ಪಂನಗಾಭರಣನಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನುವಂನಿಡಿಮೈಯುಕ್ತಿಯಿಂದು
ಪ್ರೀತಿರಿಸಿರದುವುಂ ನಿಜಮಹತ್ವದಿಂದೆಲ್ಲರ್ಗೆಬಂದಿರ್ಪಂದದೆ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನೊ॥೨೮॥ ನಿರವಶೇಷಸುತ್ರಾಣಶಕ್ತಿಮುನಿ
ಪ್ರವರನಾಪ್ತವಿಯೊಳುನಿಂ ಮರ್ಗಾಶಾಸ್ತ್ರಮಂ ವ್ಯಥನನುರುವಿದಕಥಾಚಿತ್ರಮಂ ನಿರೂಪಿಸುತಿರಲುಕೆಲ್ಲಪ್ರಿಯಸಿಸಾರದೆ॥ ಸ್ಮರ
ಶರಾತಾಪಸಂ ನಿಲಪೆಟ್ಟನೆಂಬವಂ ಪರಿದುಬಂದೆಂಮರತಿನಾಥನಂ ತೂರಿಸಂ ಪರಿಶಿದನೆನಿಪ್ಪುನಡಿಯುಸಿಮಂದುಬವರ
ಮಂ ವಿಡಿದುಬಳಿಕಿಂತೆಂದನೊ॥೨೯॥ ಕ್ಷೋಣಿಸಿರನಿಪ್ಪೊಗಸ್ಟೆಪರನಂಕೆಳಿಯಾಮುನಿ ಪ್ರಸರಮಂಕಡೆಗಿಂ ಮರಾಮನ್ಮಾಪ
ನಕ್ರೈಮವೃಕ್ಷಸ್ಮಯಬಾಣದವೊನ್ನೆಹಾಪಿಮಪಶಿಂದಡಿಂ ಮುಳಿದಬಡದಕುವನವನೊ॥ ಪೊಸರಿಡದ್ರದಿಕೆಂದುದಪ್ಪೆಸ
ದಂಕೆಕ್ಕುಕ್ಕಿಂ ಬಿಸಿನಿಮನೆದೂರಬಂದೆಕಾಲಮಥನಮೆನೆ ವಸ್ಸುನಗುತ್ತ ವನಮಂ ಆಸ್ರಿತಿಮನುಂ ಕರಸಿದಂ ಮದನನಿರಿಕಲಿತನೊ॥೩೦॥
ಪೊತ್ರಮದನನವಿತ್ರವಚಮವಡೊಳತಿಚೆಲುವಾವಿತ್ರರತಿಕಲಹಾಚಿಂ ಪ್ರೆಂಪಶಿಮಪರಿಮಕ್ಕೈ ತತ್ರಿಕ್ಕಿದಿಡದಕೊಮವಿವರ
ಸಿಬಂದುವಂದಿಸಿನಿಂದು ನಿಲಪೆಟ್ಟನೊ॥ ಚಿತ್ರಸ್ಮರಗತಿಮನುತರಕ್ಕಿರಲುಸರಸದಿ ಯಾತ್ರಯಂ ಕಂಡಿದೆನೆಲ ಯೋಗಾಮನನವ
ರಿ ಪಿತ್ರಪೂಸಿಮೆಂದುಮುನಿಗಳಿಗೆಂದೆಗಡವಿನುವೆಂದುಮೆಲ್ಲನೆನುಡಿಯುವೊ॥೩೧॥ ಚಿರಿವೆಂಗಾನಿಷ್ಟಮುತ್ರಿವರಂ ಬ್ರಂಪ್ರನಾ

ಸುರದಪಾರಂತ್ರ್ಯಸತಿಪ್ರರಿಂಬನಾ।ಸಿರದಪಾರಿಗನುಪ್ರಿಯಮನುಮುನಿಗಳನ್ನುಪರಿಂದೂಪಿಂದದಂಗಜನನು॥ರವನಿನಾಚಪರಿಪ್ರಯಂಸು
ಟ್ಟಿಬಿಂದವನು।ಮರಳಿಸರಿಂಜಗಚವಾಡಿಸುವನೆಮಂದಾ।ಡುರಿದುದಿಲ್ಲದೊಡಾಚಯಡಿಪೊಳಿರ್ದಪುನವನಶ್ವರದಿಗತೊರಿಂದನು॥೭೨॥ಯಾ
ನುಪೊರಗರಸರರತರವಿರ್ರರಿಮಂಬಾ।ನಿಂನಮೆನಮೊದಲಾಗಿಸರ್ವಜ್ಞವರೊಳಿಪ್ರ್ಪರ್ಗ।ನಿಂನೊಡೆಯನವನನಂನವ್ರರ್ಗರಮರಕ್ಷರನನೆರರಿ
ಮಡಿನವು॥ಯಂನತತ್ವಾತಂತ್ರನಖಿಳಚಿತ್ರಜನನೊಳು।ಬಿಂನೆನದುರರಿಮೆಮೊಹಾಕ್ರನಗುಣಾಂತಂಪುರಂ।ಪನಿಂಬಿಮುಂಡಿಬಂದೊಲಗ
॥೩೧॥ ವನಾಬಿಂಗಿಸತ್ವಬಳಿಕೆಂವಗಷ್ಟೆನು॥೭೩॥ನಳಿನಗುಣಾದಂಬರದಮಲ್ಲಗಂಟಾಂ।ಪ್ರದಿಷಿ।ದಳಿರಶ್ರೈವಡಿಮುಷ್ಟಿದುಡುಗಿಮರರಂದರಸ ॥೩೧॥
ತ್ರಿಲರರಿತರಿತ್ರಮನಳರಾರಲಗುಡಾರಳದಗೊಂಡೆಮಂನೆನೆಗಣಿಗಳು॥ತಳೆದಸಂ।ಬಿಗಿಮಬಿರಿಮುಗುಳುಮುಡಿಗೆತಂಬಿ।ಗಳರವದನಾರಿ
ರಬ್ಬಿನಬಿಲ್ಲುರಮುದರುಟ್ರುಳದರಿಂ।ರಣಿರಸುಮಯಂಜ।ರಿಮತರಿಬಮರವೆರಸಿಯಂನ್ರಥನೆಸಿದನು॥೭೪॥ಸಿಸಿಮೆರ್ರಿವಿಮಂ
ಡಮರುತಂಮುಂದೆರತಿಮಡದು।ದಿತ್ತಿಮೊಳುವಸಂತಬಳದೊಳುಬಿಂತ್ತಿಸತಿಮರಿಪ್ಪಿಸರಮಂಸುಬದಕ್ಷಸುರುಮಾರತ್ತಿಮಮುಂಗಳರಿ
ಮವಸಂದುಮುಳಿಸಿಮರದು॥ರಸುಮತ್ತರನಿಂನಮೊಹಾನದಚ್ಚಿಡತ್ತಿರುಭಾರಸವಬಾವಿದೊಂದುಪಿಂಣಾಂಮಾಡಿಕೊಂಡೊಪ್ಪು।
ವಸುಧಿಯೊಳಸಿದ್ಧರಾಮನೊಳುವೆರಬಿದೊಡೆಂಮನಿಂಗಿವಿದಿಪೊಗಿಂದನು॥೭೫॥ಪಿಂಡೆನಿಜಮಿಥುನದಿಂನಿಂಮನೆಚ್ಚಡಿಕೊ
ಪಾ।ದಿಂದುರುಬಿರಳದಿನಿರಸುತಿಮರರೂಣದವಿಪಸುರಿಂದುಳಿದಿನಿಂದಿನಾತಂಜಿತ್ತಂ।ಭ್ರಮನುಬಾಲಭ್ರುಂಪ್ರಬಾರಿಪರುಪಾ।ವಂದು

ಕೃಪೆಸರಸೋರುಹದಡಿಗುಪೆಂ ತಂದೆ। ಮಂದದಾತಂ ಮುಳಿವನಾನಾತನಲ್ಲಾ। ಗೆಂದು ಬಿಕ್ಕಿದ ಲಿಂಗಸ್ನಾನು ತಿರುಗದಮುಂ ನಮುಂಡಿಪಂ।
ದನು ಚೈತ್ರಮಾ॥೯೯॥ ಪೊಸಯಾಗಿ ಮದವಾರಿಯಾ ವಂಶರಂ ದೊರೆ। ಅಸಾಕ್ಷಿತರಿರಂ ಬೆರಲತಿನಿನಿಗಳಂ ಪೊರೆ। ಕೆಸು ಯದ್ವೈರ ಬಿಯಂ ತೋರಿತಂ
ಬಿಸುತ್ರಂ ಪಾರಿತಂ ಗಾಳಿತಂ ಪ್ಪುಡೋರಿ। ಸೆಸಿಗಿರಳಿ ಮೆರೆಕೊರಳರವಂ ಮಿಗೆ। ಮಸೆರಂಗಳ ರಿಚಿರ ಪಿಗಳು ಬಾಮಾರಿಯಾ। ಮಸೆರದಿಂ ಬಂ
ದುದು ವಸಂತಂ ಬಿಯೊಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಂ ಸುಬಗಂತಮಾ॥೯೨॥ ಮದಯಶಾಲದೊಳಮದಿನಂ ಬಪ್ಪುತೆರದಿಮ। ಪ್ಪುದರತಿಯ ಲಾಸಿಥಿಕ
ಲತಿಲಕನೈದಂದು। ಮುದದಿಂದ ಸೊಗ್ಗಾಗನಿಬದೊಪ್ಪುವಾನಂದವಂ ಮೆರೆವ ಮಧುಮಾಸದಾ॥ ಮುದವೆರಸನವನಿಸುತೆಂದಿನೊಪಾದಿಯಾ
ದೆರಂಗೆ ಮಂಗಳಂ ಚಿತ್ತಜನ್ಪನವಡದರ್ಪ। ಸುದತಿಮತ್ತೋಂದಂದವಾಗಿ ಮೋಹಿಸ್ಸುವಂತೆ ಮೋಹನಂ ಚಿತ್ರ ಸೂರ್ಯದಾ॥೯೫॥ ಪರಭೃಮಂಗ
ಳವಾಗಿ ಮೆಶಾಂತ ತರಮೆನೋ। ಹರವಾಗಿ ಮೆರಯುತಿರೆ ಶಂಡದರಹಾನೆಂನ। ಮುರುಷ್ಕಾಡಿಸುವವಡವೆನೊಂದೊಸಮು ಪ್ರಸ್ತುತಮಲದಲರ್ಪ
ಸಿಮ ಮೆರೆ॥ ಮರುತರತ್ನಾನಪ್ರಸಾದಿಪ್ರವೆಳಗಿಮೊಳು। ನೆರವತವಕರಧರಗಿಸುವ ಮುಬದ ಪರವತ್ತದ। ಪರಮಶಾಪ್ಪಿ ಮೊಳಚಳಸಿಥ
ನಿರೆಂದುರತಿವಲ್ಲನಂ ಋತುವ ಹ್ವಮಾ॥೯೬॥ ರತಿಯ ಸೌಬಗತಂ ನಮೋಹನವ ಚಂದ್ರಮಂ। ನತರಳಿಗಳಂ ವನದಯಂ ಗಳಚಮಂದ
ಮಾ। ರುತನ ಸೌಗಸಂ ನೆನೆಗಣಗಳ ಕಾಪ್ಪ್ರಂ ಗೊಂಡು ಕಾಡೆಮಾ ಜಗದೊಳಗ್ಗಾ। ಸತಿಮರಣಿಹೊರಂ ತ್ತವೆಂಬ ಪಿಸಿರಿನ ಪಿಂಗ। ಚತುರ
ಮಿಗೆ ಮಾಡಿತಂದ ಪ್ರತಿಮತ್ತಿವ ಸಿಥ್ಥ। ಪತಿಯ ಮುಂದಿರಿಸಿತಾಪಿಂತೆ ಬಿಲುವಪ್ಪುನಿಂದನು ವಾದನಂ ಕಸುವನಾ॥೯೭॥ ಬಳಿಸಿದಳ ಗೆಸ್ಸೆ

ಗ್ಗೆ ಸೊಗಿಲ ಗಘವಿಮೆ ಪೂ। ಗಳ ಶಂಪ್ಪುಕವಿಮೆಯಂ ದಾನಿಂ ತ್ರಿಡಿಸಿ ಸಿಳಶಳಿಗಳಂ ಬೆಳಿಸಿ ವಿಮೌನಂ ಬೆತ್ತನಿವಿ ಮನಮಥಂ ನೆನೆಗಣಿಮನ॥
ತಳದು ತ್ರಿಗಡೊಂದಳಂ ದೆಬ್ಬೆಡ ಯನ್ನೆ ಯು। ಜ್ಞ ಳತಪ ಪ್ರಭಿಮನ್ಮೊತ್ರಳಿಸಿ ವಾಳದೆಬೆಳೀ ಮುಳಿದ್ರುದು ಕೊಲನೊಂದೆ ಬಾಳಿತೋಟ್ಟಕನಿ
ದೆಳಗಿಕ್ಕೆ ಕ್ಕಿಳದೆಜ್ಜನೂ॥೨೧॥ ನೆವಪ್ರಯಾಬೆಳತಿಯಿಲ್ಲದವ ಪೂಜೆಯೆಂತೆ ಪೊಳಗನೆ ತಾಗೆಬಗೆಬಿದಳಿಕಡ್ಡೆರದು ಮುಂದಿಕ್ಷೆ ಘನ
ಕಬಮಪಿಂತಿಕ್ಷೆ ಕಾಮನಂ ಕಂಡು ಬಗೆಮದಿಮಳಳಿಕೆ ಗ್ರಾಜ್ಞ ವಾ॥ ನುಪಮನಮನದಬಲು ಹಂಕಂಡುಕೈಮುಗಿದು। ಮು
ನಿಮದೆಕಂ ನಿಗೆಕಾಂತವಂಕ ಡುಪ್ರೈಳವನ ಜಿತ್ವಿಮಂದಲ್ಲಿಲಪ್ಲೆಗಳದಂ ಬಿಲ್ಲನಿಡಾಡಿ ಪುಲ್ಲ ಕೆಳನೂ॥೨೨॥ ನತಿಗೆನತಿ ಸೊಲ್ತಕಾ
॥೩೨॥ ಡದಕಾಲ ಮೆಂಟೆ ವಸ್ತು। ಮತಿಮೊಳಿನೆನಿಂನಸೊವಿಸೆ ವೆನೆಂದಂ ಬಿಕಾ। ಪತಿಗಿತ್ತಾ ಪ್ಪಿಯನಿತ್ರೆನೆಂನವವ ವಲ್ಲನಿಂಕರುಣಿಸದೆ ಮ್ಮಿ ॥೩೨॥
ಡಿಗಡೊಡೇ॥ ತ್ರಿಪಂಗಚೆಂವಬೆಳಕ್ಕೈ ಸಿಕ್ಕಿಂ ದ್ರುಮೆನೆ। ಧ್ರುತಿಗುಂದ ಬೆಡಾ ನಿಂ ಮಾಳಿಗವನಂ ಬಿಕ್ಷಾಪತಿಯನ್ನೈದಿಸ ಚಿನೆಮತಾತನಂ
ಕಳುಪಿಸುಹುವಿಸುವಚನವಂ ಪ್ಪಾಡಲೂ॥೨೩॥ ದೆವಳಂ ಕೈವಿಸಿಲುಪವಳಿವಳುಮಂ ಬ ಬಗೆ। ಸಾಮಡಂ ನಿವಶಿಲ್ಲನೆವೆ ಹೊಳಕ್ಷಿ
ಯದಿಂ। ತೋವಾಮೊವಿಗೊಳಿಸುವಿಮೊಸಪ್ಪ ಜಗಮಂ ನಿಂನ ಪೊಗೊಲ ಪೂಡಿತ್ತೆಗದೂ। ಪ್ರಾವಬಾಂತಕಗೆನೆಟ್ಟನೆ ಕ್ಕೊಟ್ಟವಾ
ನ್ನಿಮೊಸ್ತಾವನಕಪಲಸಿಢ ಮಲ್ಲಮಲುಮನನೊಡು। ಲಾವನಂ ಮನಪೊಳದವಳನೆಜ್ಞ ವೆನಿಂನಮೆಳಿತಪ್ಪಿನೆಂದನೂ॥೨೪॥
ಪಿಳದೆನಿಪ ಘೋಳಸಂ ನಾಳದಾಳಂ ಣಾಳದೊಪು। ಪೂಳವಳಿಯಕ್ಷಾಮವೆಂದೆಂ ಬಬೆಟಿಯಬೆಳಡು। ಮಳವಣಿಯ ಳಖನಾಯ ಮಾಣಿಸ್ಯ ಮೆ॥ಂ

ಶ್ರೀ

ಚರಿತವನ್ನಾದರಿಸುವದೊಳಿರಲು॥ ಪುರದೊಳಿರೆ ಗೃಹದೊಳಬರ ವಿಪ್ರಸಂಕುಳಂ ನೆರದು ಬಂದಿರಿಸಿಗಿಸಂ ಸ್ನಾನಜಲ ತುಂಬಿದೊಳಕದು ಚ
ತುರ್ಥನವರನ ನಿರಾತವಿಂ ಬಿನ ಸ್ನಾನವಿಧಿಗಿಂತೆಂದರು॥೭೫॥ ಅದ ಹೊ ಹೊಬ್ಬೊಂ ನಿಂಮ ವಚನದಿಂ ಶುದ್ಧವಾಗದದಾಯದ್ಧು ಬಿ ಮಂತ್ರಿ
ಸಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಳ್ಪುದಿನವಿದು ಮಂತ್ರವೆಂದು ಮೋಕ್ಷ ದುಕ್ಕಿಶಿವನತಿ ಪುಂಗಾವಿ ತೀರ್ಥವದಿನದ ಸಂಕುಳಂ॥ ಅದಿದೆಂ ವದಾರ್ಥದಿಂ ನದ
ದು ಬಿಂದಿಲ್ಲನಲ ಸಿದ ಪಾದನನ ಶಿವದಶಟಕಟ ತಾವ್ರುಬಿ ಮಂತ್ರಿ ಸಿದರೆಂದು ಬೂದಿಯುಂ ದಾದಿ ತಳಬಿಂಬ ವಂಚಿಳ್ಗಗಳಿಸು ವತೆರ
ದೊಳು॥೭೬॥ ಸ್ನಾನಪಾನಕ್ಕಿಂನನುಜ್ಞೆ ಮಿಳನುಜ್ಞೆಯಂ ದಾನೆರವಿ ಮುಳಿಗಿನಿಂದಿರದಮುಂ ನಂಕಾಗಿ ತಾನೊಂದು ಬಂದೆಲ್ಲರುಂ ಮು
ಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಳಿಗಾದಿ ಸತ್ರದಮ ತೊಡೆ ಗಿರ್ವಾಣ ಮುಳುಗಲು ಬಿಡದೆ ಕಾಡುತಿರೆ ಕಂಡಿದೆ ನೀನು ದಿದ ತೀರ್ಥನಿಂದ ನೆಮುಂದಲ್ಲನೆ
ಮನಿಪ್ರ್ರು ವಾತನಂ ಬಲಗೊಂಬಿವೆಂದು ಸಿಕ್ಕೆಂದ್ರ ನೆಡೆಗೈತಂದರು॥೭೭॥ ಬರಬಿಂಗೆ ಮುಂದೆ ಕಾಗೆಯ ಕಥನವಂ ಪೊಳುತಿರೆ ಕಂಡು ನವಿಸಿನಿಯ
ಬ್ರಂಪ್ರರಂ ನಾಯನಿಪ್ಲ್ಲೊರ ತೂದ್ರ ಶಿವಗೆಳಕೆವಂದಿಸು ವಿರಂದದ ವಿಗಾಗ ಮೊಕ್ರ ಬ್ರಂಪ್ರವಂ॥ ಚರಿಸು ತಿ ಪಾನಿವಲ್ಲದಾವೆ ತರ ಬ್ರಂಪ್ರಾರ
ರವಿಚಿ ಮವೆಂದ ವಿಪ್ರರ ಮನದ ಕ್ಕಂಕೆಯಂ ಪರಿಪಾರಿಸಿ ಬಳಿಕಂದಿನಂದದಿಂ ಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ಬಲಗೊಳುತಿ ಪ್ಪಾಗಳು॥೭೮॥ ಯತ್ರಿ ಸಿದ್ಧರಾಯ
ಚಾರಿತ್ರದೊಳು ಸಂಧಿಳಕ್ಕಂ ಪದನಾರ್ಲಕ್ಕಂ ಮಂಗಲ ಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ ಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ॥ ರಾಗ ತೆಲುಗ ತೆಲುಗ್ರಶಾಂಬೋಧಿ॥ ತಾಳ ಝಂಪೆ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಗಿರಿ ಜೆವದಸು ವಯೋಗ ಮಜ್ಜನದ ಚಾರ

ಮಂ।ಮೊರದೊಳಗೆಮಲ್ಲಿನಾಥಂಗೆನೆಮದಿನದೊಳ್।ಪ್ರಹರವಿನಿಂತಿಪ್ಪವಪ್ರಸಾದವಮ್ಹಾಯಕ್ಕೆವಿಂಡಿಂಗೆಕೊಟ್ಟನಿಷ್ಠೆ॥ಪ್ರಮಾಣ॥ಪದನಾ॥ಪತ್ರರಿಖಿತವರತ
ಮವತ್ರಂದದಿಂವರಗ್ರಿಸುತ್ರಂದುಮಂದಿನೆಡೆತಂದುವಂದಿಸಿನಿಂದು।ಚಿತ್ರೈಸುದೆವದೆವರುನಿಂಮಬಂದುದೆಪ್ಪಿನಾತ್ರಾಗಿಬರವೆಲ್ದರೊ॥ಮತ್ರೆನಿಸದೆ
ಬಿರೆಂದುಶ್ರೈನಿಡೆಮನಚಿತ್ರಲಿಂಗಕ್ಕೆರಗಿಪಿಂದಸಂತ್ರೈಸಿಸಿದ್ಧೊತ್ರಮಂಗಗನಕ್ಕೆನೆಗದುರಜತಾಚರರೆಪ್ಪೊದವಿರಿಬೆರಗಾಗಲೊ॥೧॥ಸಂತ
ಸಿದಿಬಪ್ಪಗಹೊಲಗಂಪೆರದುತಂ।ನಂತರಂಗದೊಳಿರ್ದಸಿರಲಮೊರಂಗಳಂ।ಸಂತೈಸುತಿರ್ದಪಮೊಬಪ್ಪುಸಿಷ್ಠೆಪ್ಪರನನಾನಾವಕೊತುರದ
ಮಂತ್ರೆಮರವೆನೊಮೊಂದುನೆನಯತಿರ್ದಪಮೊಮಾಪ್ಪಂತರಸಮಾಥಿಮಂಸವಿದಪಮೊರಡಿಗೆತಂ।ನಂತಾನೆಮೊಡಿದಪಮೊಮೆನಿಸಿಪರಮ
॥೩೩॥ ನೆಕಾಂತಸುಖದಿಂದಿರ್ದನಾ॥೨॥ಕೆಲಮಬಾಗಿಲಗಳಂರಳಿದುಬರಿಮುಂದುವಿಮಪಾಲಯವಾದವುದತಳಿತಕುಲ್ಲರಿಮಪಲ್ಲವದಲಲನೆಯ ॥೩೩॥
ರರಳಸಿರಂನಡಿಮಕ್ಕಿಬೆತೆದೆತೆಯರಳಿರೆಮರನರದಚಾರದಾ॥ಪಳಗೆನಳನಳಿಸುವೆಳದಳಿರಮುಕುರದಪ್ಪೊಂನಾರಳಸಂಗಳಂತಳಿದರುಪ್ರರನೀರೆ
ಮರಿಟ್ಟಳದಗೊಟ್ಟಗಳಸಿಗುರುಚಮರಿಗಳಚೆರನೆರಂಗಿಮಂಗಳವಾದುದೊ॥೩॥ಯಿಂಬಿನಿಂದಾಚಾರಮೆರಯತಿರೆರಂಡುಜಗದಂಬಿರೆಪ
ತಿಪ್ರತಾನಿಧಿದರಾಪ್ರುತರಸಿರದಂಬಪೂರಿತರಳಸನಾಕ್ಷನತಿಮುದದೊಳಾಶಾತಗಂಗಾಜಲವನೊ॥ತುಂಬಿರ್ದರಳಸಿಪ್ಪದಿಮೂರನೊ
ಶಗಿಟ್ಟರನಾಶಾಂಬುಪ್ಪದಖಿಳವಿರಜತತಮಂದದರಲಜಾ।ವೆಂಬುದೊಂದಂತಂದುತಾನಿರಿವಿಕೊಂಡಿಸಿಬರಿಬೆರಳ್ಚಿಸದೊ॥೪
ಅತಾಪಂತವಿತರಣಿಧಾನಕ್ಕೆನೆರೆಸತಳ।ಮುತ್ರೈದೆಮೊಗಮಚ್ಚಿನವನೊದವಿಸಿಸುತ್ತ।ಮುತ್ತಿಪೂಜಿಸಿನಿರಾಜಿಸಲ್ತ್ರಣೆದುರಜ್ಞೆರ

ದಕ್ಕಂದುಃಖಕ್ಕೆ ಪ್ಪರವನಾ॥ಮತ್ತೆ ಬಿಗಿದಪ್ಪುತ ಪೆದಡವಿತಾಪಿಶಿದಂ ನಾತ್ತೆತ್ತೆ ಗೆಸ್ಸು ಖದೊಗಿದಾರ್ಮಂದು ನಾಗಾಜಿ ಮೊತ್ರಶಿಮಂ ಕೆಳ್ದದಿದೇವೆಂ
ನಂಬಶಿಖತಕ್ಕೆಚಿನನೆನೆಂದನೂ॥೩॥ಯಿಂದಿವ್ ಮೊಗಮ್ಮ್ಹನದಂತ್ತೆನಿಮನಂ। ದಂದವನುದಿನಂ ಮಳ್ಳಿನಾಥಂಗೆ ಮಾಡಬೆ। ಕೆಂದು ತೊಶಳ್ಕರ
ಖದೆಂ ನಿಂನನಾನೆಂದು ಗಿರಿಜಾತೆ ತೊಡೆಗೆ ತೆಗದೂ॥ಕಂದ ಕಂದದೆನದಕು ತಪ್ಪುದಿದುನಡಮ ತೆಶೆವೆಂದು ಪಾಂಪುರಶಕೆ ಡಿಳ್ಳಕಂಡಧಮ
ಶಿ। ಮಂದಿಶಕೆಬಪಶಂದ ಡಿಂತಿದಂ ಮಾಪ್ಪಪಶಿಮೆಂ ತೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡನೂ॥೪॥ಕ್ಷೀರದದಿ ಪ್ರಮುತಮಧುತ್ತಿತಂ ನಾಗಶಂಮಿಶಿಚೆ। ಜಿಶಶಂಲ
ವಣವೆಗಾದಕ್ಕಾಂಪ್ರಮುತನಾಶ। ಪುಾಶಕಳನಿಂನಾಲ್ಕುಶವಶಮುಷ್ಟುನ್ನಿತತಮಂಡಕಲತಂ ಬಿಲಿಮಂ॥ನಾಶಸ್ತೈದೊಂದ್ರ ಶು ಡಿಳವಶಿತವಾಗಿಮಂ। ದಾ
ಶಮಂ ಜೊಶವಿಡಿ ದಪ್ಪದಿಮಾಉ ಕಳತ್ರಬಿಳತೆ ಶಿಂಗ್ರಾತ್ತಿಂ ನುಗಿದಪ್ರಿವಪಿಪಶಿಯಿಂದನೆಮದಿಂ ನಡಶ್ನಿಂದನಾ॥೫॥ಆಡಿಗಡಿಗೆಕ್ಕೈವಾಸಕ್ಕೈತಂ
ದುಬೆಪ್ಪುಡಂ। ನುಡಿದುಪೆಳುತ್ರ ಬಾಪೆಂದು ತಾಪಿಶಿದು ತಪೆ। ದಡವಿತಂ ಮಿಬ್ಬುರುಬ್ಬಿಕ್ಕೊಡಲು ನಡೆತಂದು ತಂ ನಶ್ಮಿಂನವಗಿ ಮೊಳಗೇ॥
ಬ್ರೂಡವಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರಮೆನೆತ್ಕ್ಷಾತ್ರ ಬೌತಮಂ ಮೆಶಳಿಮಾ। ಶಡಿಗದಂ ತಿಂತ್ರೆಂದು ಬೊಗಪ್ಪಬಡಕಬಿಗಿವಿಮ। ನುಡಿಕೊಳ್ಳದೆಂದೆನಿಖಮೊಗಮ್ಮಿನವನಡ
ಹುತ್ತಿರ್ದನ ಪ್ರತಿಮನೂ॥೬॥ಯಿರುಕೊಂದುಬಿನವೆಂ ದಿನಂದದಿಂ ಬಲ್ಲವರು। ತ್ರಿಶಿಮುಂಡಿ ಮಿರುಗಜೆವದನರೂಪಿನವಿಬಂ। ದಿಶದವೆಮೆಂ
ಬಂತ್ತಿಗಗನಮಂ ಬಗಿದು ಗೆನೆದೊಗಿವನವಾಲ ಶ್ರುತಿಮವ॥ನಿಶಿಮನಿಕ್ಕೆಗಿಮಬೊಬ್ಬುವಿಮಚೆನಕಂ ನಿಂನ। ಪುಶದೊಗಿಶಿವೆನಗೊಂದು ತಾವ
ಹುಡು ಮೊಕ್ಕೈಕ। ಗುರುವಿಮೆನೆನಿಂ ಮೊಳಕೊಂಬತಾವಾಪದೆನೆಕಶಿಮರೂಪಂ ತಳ್ಳಿದಂ॥೭॥ಯಿಂ ಮನನಿಶಿತಾವನಿನಗಿತ್ತಡಿಂ ನೆಮಗೆ ನಿಂನ

ದಿತ್ರಿಯಿಂದಪ್ಪುದೆನೆಂಡೆಮೆರಕ್ಕೆಂನಾ(ಯತಿಡಕಬಡತನವನೊದವಿಸ್ಸಿನಿಕ್ಕೆವಿಂಡಿನ್ನುವಿಮತ್ತಫಲವನು॥ಯ್ಯಂನತಿಕಿಯಿಂದಿವೆನೆನ
ತೆಂಯಚಿನಕನಂ।ತಂಮಾರ್ಗ್ಗೆಕೊಂಡೊಪ್ಪನೆಂದುಬಂದವಕೊಯಿಲ್ವ।ಬಂಸ್ತವಲ್ಲವಿಮನಲವರ್ಗ್ಗೆಪ್ಪೊಪ್ರಾರ್ತ್ಥೊಪ್ಪುರಿಸುನಾಕೆಂದನು॥೧೧॥
ಯಿದುಸತ್ವವಾದಡೆಪ್ಪಾಪೆಂದುನುಡಿದುಕರೆ।ಯದಯುಂನಕ್ಕೈಮೊಕ್ಕಗಜೆಯುಖನನೊಪ್ಪುನೆಪದಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಕೆಲದೆ
ಡೆಮೊಳಿಸಿಪ್ಪೆಮರಜನಕಿತ್ರಚಿನಕನಾಗೆ॥ಯದರೊಳ್ವೆದಾಕುದಿನವಿಕೆಕಂಡುಸಿಕ್ಕೆಗಿಯಕ್ಷದನ್ನಿಗ್ರಹುಬಂದುಚಿಡಿದಡೆಕೊಂಡೆ
॥೩೪॥ ಯಪ್ಪೊ।ಳಿದಡೆತ್ರಗಳಕಟ್ಟಿತೆಗೆಯೆಗಿಳಿಯಂದದಿಂಯಿಡುಕದಿದರ್ಂಚಿನಕನು॥೧೧॥ಶಿವತೆರದಿಂಡ್ಡೆವಾದೊಡಂಬಾರದಿಕೆಂಡು ॥೩೪॥
ಪೆವರಿಸಿಸಿಳಿಗಿಯವಿಮುಗಳಿಸಿಭನಂ।ನಾಯಸ್ತಾಳಿಸವಾರದಿದರ್ಡೆನವುತಕ್ತಿಪರಾತ್ರಯಂಸಯುಯಡೊ।ಚೊವಕ್ಕಳಿಂದಿವರ
ಯದವಯುರಿಸುವೆವೆಂದುಆಯಾರನೆರೆಪ್ಪೊರಿಯಕ್ಕ್ವಳರನೊಡಗೂಡಿ।ನಿಯನಿಮಗುಳ್ಳವಿಂಗಪ್ರಸಾದವಚಿಡಿಯೆಂದುಕಳು
ಪಿದರಥಮರು॥೧೨॥ಕತ್ರಳಿಯತತ್ರಿಗಳಮೊತ್ರವೆನೆನೆರದ್ವೆದಿ।ಚಿತ್ರೈಸುವಿಂಗಪ್ರಸಾದವೆಮಗುಕ್ಕುದುದುನೊತ್ರಳಿಸಿತೆಡೆದಿಂ
ಕೊಸದಿದರ್ಡೆಂನಿಯಕುಡಚಿಕುಯಮಗೆಯನಲು॥ಯತ್ರಿನಿಸದಿಯ್ಯಚಿಕ್ಕಿಚಿಕುಚಿಡಯು।ಪೊತಾಳ್ವಕೆನಾಳಿಯದಾವಂಪ್ರಕಿತ್ರ
ಬಿನುಕ್ಕೈ।ಸುತ್ರಿಕೊಂಡುಂಡಾರುಜೆವಿಸಿದವಕ್ಕೊರ್ಂಬುದೆಂದುಕಳುಪಿದನವರನು॥೧೩॥ಶಾಸ್ತ್ರಕಾಟವತ್ಸನಾಬಿಸಂಗಿಯಂ।ವಾ
ಶಾಪ್ತಂಗಳಂಕಬ್ಬುವದಹೊವಿಯೊಳು।ಯೆಳವಿಸಿಕದುಗಾಸಿ।ಕುದಿದುಬೊಂಬಳಿಸಿಕಿಡಿಗುಟ್ಟಿ ಯಗಿಲಿದ್ರಡುವವಿಪವಾ॥

ಶ್ರೀ

ಪ್ರೀತಿಬಷ್ಪಾದಿ ಪೊಗಳ್ದು ಬಾಮಳಿಯದಿನಲದಂ। ನೀಲಕಂಠಂಗೆ ಫಣಿಭೂಷಂಗೆ ರುದ್ರಂಗೆ। ಪಾವನಮನಂಗೆ ಪೂಜಾವಸಾನದೊಳ್ ಪಣಿಪದ
ನಿರಾಮಯದ ವರಮನೂ॥೧೪॥ ತಂದು ಪೊರಗಿಟ್ಟು ಶಬ್ಬಿಲಶಕ್ತಿ ವಿಡಿದುನಿ। ವೆಂದ ಶ್ರೀಪ್ರಸಾದವಿದೆ ಕೊಳ್ಳಿಮನಲವರು ಮತ್ತೊಂದೆಂ
ದು ಬಗೆದು ಬಾಮಂತಿಗೆದು ಮಗಿಳಿದು ವರಪಾತ್ರ ತೆಗೆದು ಬಳಸಿಕವಿದೂ॥ ಮುಂದು ಗಿಡಿಸು ವಸಿಗದಸ್ಸಾಕ್ಕಂಗೆ ಶಾಬೋನೆಮೊ
ಕೊಂದಿದಿದಿಗಪ್ಪುಂಗೆ ಪೆದಶಿವಾಚಂ ಮೆವಿದನಿಂದುನೆ ಯಂಡೂಡಿಮರಾಗಿ ಪ್ರಸಾದದ ದಾಸಿಮನೊಳ್ಳಿವಾವೆಂದರೂ॥೧೫॥ ಬಿಟ್ಟಿ
ಶಿಬಿಟ್ಟಿವಳಿವಿಳ್ಳಿ ತೆಯುಳ್ಳಿ ನಮ್ಮ ಬಟ್ಟವಿಂ ಮೊಗಮೊಗದು ಗುಣ್ಣಶಿಂ। ಪುಟ್ಟಿದ ಬಾಳಣ್ಣೆ ದೇಶಶದು ಶಶದೇಶದನಂದಕ್ಕೆ ತವವಪತ್ರನೂ॥
ನೆಟ್ಟನುಕ್ರಂ ತಾನೆಗಶವಪ್ಪೊಗೆಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಪಂ ಮೆಬ್ಬಿಂ ಯುಗಿದು ತಿಶಿಪದದು। ಕೊಟ್ಟನೊಸದಂ ದೆಕ್ಕೆ ಬಿಂಡಿಗೆ ಪ್ರಸಾದಮಂ
ತಶಿಶವಿಗಳಿಶಯತನಶಾ॥೧೬॥ ನಿತ್ಯಪೂಜೆಮನು ಮಲ್ಲಯ್ಯಂಗೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುತ್ತ ತೊಟಮಕ್ಕಳಿಮನುಜಾವಗುತ್ತಗೆಯ। ನಿತ್ಯ
ತಪಶುಮದಿಂ ಶವಿತಿಗಳಶರುವನೋಡುತ್ತ ನಿತ್ರದಬೋನದಿಂ॥ ಚಿತ್ರಶಂ ಬಿಡದೆ ಬಾಶದಮೊಗಮಜ್ಜನದಿ। ನಿತ್ಯಸಂನಹಿತಂ
ಗಿಮಪಾಬೋನಚಿತ್ತ ನಡು। ಗತ್ರವಿಮೊಳಾಕ್ಷಿ ಕ್ರಮಂಬಲವಶತ್ತ ಸಿದ್ಧಿಂ ದ್ರವ್ಯತಪ್ಪಾಗಳೂ॥೧೭॥ ಮುಕ್ತಿ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧರಾಮಚಾ
ರಿತ್ರದೊಳು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದನೂ॥೧೭ ವಾಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥
ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ॥ ರಾಗ ವಸಂತಭೈರವಿ। ತಾಳ ಝಂಪೆ॥ ಪಲ್ಲವಿ॥ ಮೆದಿನಿಯೊಳಿವರದ ಭೂದೈತ್ತಿಗೆ ಗಣಿಯನಿ

ತ್ರ ಆದಿನಂ ವಿಪ್ರ ತ್ರೋಯ ಖ ಚತಿವ ತ್ತೊಳದಡೆ ಆದಿ ಲಿಂಗವನು ಬಿಡೆ ಯಂತ್ರಿ ನಿತಂದ್ಯೂಡೆವಿ ಮುಕ್ತಿ ನಿಜ ಘನಮಂ ಪಡೆದನು ॥ ತೊರಣಿ ವಿಶಂಗಂ
ಣು ಬಿಡುವಾಯು ನಿಡುದಾಡಿ ನಿರುದವಿ ಬಳತಂಗ ವಳತ ಮೊಳೆ ಸಗಿದ ತ್ರೊಗ ವಿಳತಿ ಗದಳ್ಳಿ ದಿಷ್ಟ ನವಳಿ ತ್ರಿದಕತ್ರಿಯಾಡಿಕ ಪಾಲವಿಳಸಿ ॥ ಮೀರಿದು
ದಮದನಿಡಿ ಮಶಾಳಶಕ್ಕನಿ ಬರುತ ನಿಳನಂ ಸುಕುಮಾರನಂ ಮುಷ್ಟ ನಂಡ್ಡಿನಿ ಶಾರನಂ ನಿಃಕ್ಷಿಂತ್ರನಂ ನಿಧನಾಯಮಯ್ವನಂ ದೂರದಿಂ ಕಂಡಳು ॥೧
ಮಾರುಚಿ ರಕ್ಷೋಮಳ ವರರನಂಗದ ರುಧಿರ ವಾರಿಯಿಂ ನಾವರುಚಿ ಯೊಡಗಿಸ ವಿವೆಮೊ ತಿರ ವೆಂದೆಳಳವು ವಿನಿ ನಡದಂ ಜಿಸುವೆನಂ ಜಿಡದೆ ಪೋ
॥೩೩॥ ಡವೆನೆಂದೂ ॥ ನಾರಿ ನೊಡಿದಳೊದರಿ ನೊಡಿದಳು ಚೆಚ್ಚಿ ಗೊಟ್ಟು ರಿ ನೊಡಿದಳಾವತ್ತೆರದಿ ನೊಡಿದಡಂ ವಿಚಾರಿಸ ದಿವಿಕ್ಕಿಸಿದೆ ಪೋಗುತಿರಿ ಕಂಡಿವಂ ಪೋ ॥೩೩॥
ದರನೆಸುವೆನೆಂದಳು ॥೨॥ ಯಂನಬಡುಗನಿಡಿ ಲಿಂಗಳು ಕವಾತನ ಲ್ಲಿಂ ಮಕಿ ತ್ರಿನಿ ಚಿಕ್ಕೆನೆಂದವೆ ತೆಧ್ರ ಶಬ್ದನಂ ಪಂಪ್ರಮಾತನ್ನಿ ಮಿಶ್ರರುಣಾದಾನ
ವಿನೊದಿನಿಃ ತಂಕ ಮರಣರ ಪಿತಾ ॥ ವಂನಿ ಯಕ್ಷನೆ ಬಸುರ ಬಳನಕಳ ಮೆಂದಿದರ್ ಕಂನೆಮಂ ನೊಡಿನು ಸುನಗು ತಾ ಯದಕಕನೆನೆ ನಿಂನದಿವಾಳಂಗದೊ
ಗಣರುಧಿರಸು ಧಿಮ ನಿವಗಿಮವ್ಬ ಚೆಕ್ಕಂ ದೈಳು ॥೩॥ ವಡಮೊಳಾವೆಡೆಮ ರುಧಿರಕ್ಕೆ ಬಂಯ ನಿಡಿಯ ದಂ ಕ್ಕಡಿ ದುಕುಡುಯಂದು ಮ್ಮೆಯಾವ್ಬನೆರತ್ರಿ
ಯನೆತ್ರಿ ಪೊಡದು ನೊಡಿದಳು ತ್ರಿಕ ನಿ ನೊಡಿದಳಡನಿ ಕೊರದು ನೊಡಿದಳು ನೊಡೆ ॥ ಪೊಡಿಮ್ಮೆಡ್ಡಂ ಪೂರಿಯ ದಕ್ಷಿನೆಳಲು ಪೊರೆ
ವಿಡುಮಡಿ ಕೊರಿಮೆ ಬಯ ಮೊನರು ಯದೆಕಂಡು ನಡ ನಡುನಿಶಾಷ್ಟಿ ಡಿದು ಪ್ರಂನವ್ಬಂ ತ್ರೊಪ್ಪ್ರರತ್ನಕ್ಕನಿ ಗಿನಸು ನರುತ್ರಿಂ ತೆಂದನು ॥೪॥ ಪೊ
ದರದು ಸುಶಾವೆಡಿಮ ರುಧಿರ ಚಿಕೆನಲು ನಾ ಮದರದೊಳಗಿಂ ನಪ್ಪುನಿನಿದಡೆ ನಗಿನೊಗನಿದಂ ಗದನಾರಮಂ ಸವಿದು ಪೊರಮಡುವೆನೆನಮ

ದಂ ಬಟ್ಟವಿಳಿದೆ ಜನವನೊಳಗೆ। ಪೂದಿದು ಪೊರವಂ ಗಿಯಘ ನಾಶವೆ ಬಾಷ್ಟರದು। ಸುದತಿ ಬಾಮನೆ ಪೊಕ್ಕ ಗಾಳ ಗರಕ್ಕ ಇಮನಂ ಗಿದವೆನ ಗೆಪೊಗವಿಕ್ಷೆ
ದವಷ ತರದನಂ ಜಿನರುಳಿಯಂ ನುಂಗುವಂತ್ರೆ॥ ೫॥ ಆಯಮು ಕೈಯಮು ನೀನೊಡ್ಡಿದೊಡ್ಡಿದ ಪಮಂ। ಯಮಮು ನಿರಿದಿರಿದು ಕಿರಿಕಿರಿಕಾಗಿಶ ಡಿರಡಂ
ಆಯಮು ಮೆಂದಳು ಕಪಿಾರಿಪಿಾರಿ ಕಾಗಿನೆನವೆಕೆಳಮಮು ಮೆನುತ್ತ॥ ಶೈಯಮು ಗಾಳಳವನಂದಲು ಗುತ್ತು ಪಾಡುತ್ತ। ವಯಮು ನೆಗಾಯವಿವಳಿಗೆ ಜಿವ
ನಿಮಗೆಂದು। ನಮಮು ಮಪ್ರತನಿರತ ತ್ರಿಇಥನಾ ಮನಾಥಂ ಪಾಡಿದಂ ಗಿತವಾ॥ ೬॥ ಮದರ ಡೊಳಗಿರಿದಾರ್ಷ್ಯದಿಂ ಮೊಡೆರೆತರಾ ಶ್ರದಿನಾತ
ನವಲ್ಲ ನಪ್ರಧಾತುಗಳುಂಟೆ। ಪ್ರಾದಮದುಲವರ್ಣಿ ಯಮಿವೆನವಚಿ ತ್ರಿವಪ್ಪಾದರ ಬೆಳಗಿನೊಳು ಗಾತ್ರನಿರ್ದ॥ ಆದರಿಂ ದಕೆಳಗಿಮುಂನಾ
ರ್ಥದಿಂ ಡಿಕರಚಿ। ತ್ರದೊಳೆ ಪುರಮಂ ಮಾಡಿದಾ ನಾವಬಳಿ ದೊಳಗೆ। ಪುದಿದತ್ತಿವನಿಳಮ ಕೊಟಿಗಳಿಂ ವಿನಾಡಿ ಸುತ್ರಪ್ಪ ಪುರವಂ ಕಂಡಳು॥
ಅಲ್ಲಿಮಾಕ್ಷಿ ತ್ರಮಂ ಬಳಗೊಂಬಕಿವನಿಥ। ವಲ್ಲ ನವಬಸು ಕೊಳಗೆ ತ್ರೊಳಲು ತಿಪ ತಂನನಂ। ತಲ್ಲಿಮುಂ ನಿನಪುರಮ ನದ ಕೊಗಾಪುರಿ ಮನೆಳಿಂ
ಟ್ಟಗಡಿ ತನಕ ಕಂಡು॥ ತಲ್ಲಣಾ ಇನ್ನುಡುಗಿ ಪೊರವದು ತಿನಿಂದೆನೆ ಬತ್ತ್ರಿ। ಯಿಲ್ಲದಿರಿನ ಥನಂ ಪೊಗಳಿದದ ಧೊಪ್ಪಾರ। ದಲ್ಲಿ ಪೊರಡಿನಲ್ಲ
ಧೊಬ್ಬಿತ್ತೆಮೆಂಬ ಪಿನಗಾದುದಾ ಧನು ಚಕ್ರೆ॥ ೭॥ ಆರಿಮ ದಳನಿಕ್ಷೆ ನೆಂದು ನಯಿನದ ಸುರಿ ಮಬನ್ನು ರಬರವನಳಿಮ ತಣಿವಿತ್ರ ಮತ್ತೆ ಬಲ
ಕೊಳಪೊಹಾವೆರವರ ಇಥನಾಮನ ಪಿಂಡಿ ಪುರಮ ಥನಸ ತ್ರೆ ಕಾಕ್ಷಿ ಧನಾಕ್ಷಿ ಕರುವಿ ನೊಡನೈ ಪ್ಪುವಾ ಲ್ಪಂದು ಕಂಡು ಬಾಳ್ಪರದಿ ಕವಿತನ
ಕಚೆರಗಾದುತ್ತ ತಂಗಿಂ ನಪಾರವರಿಮ ಕಾದ್ರವೆಪ್ಪವನು ತೊರಿನಿ ಮನದ ಬಲು ಪಾನೊಡು ವೆನೆಂ ದನಾ॥ ೮॥ ನೆಲಕಂ ತಂ ಕೂಪ ದೊರಿಕ್ಷೆ

ಸ್ಥಿರನಪ್ಪಾ ಲಿಂಗನಂಗ್ರ್ಯದುತ್ತವಿದದವ ಬಾಳಿಂನ ಮೂತೊರದರಸ್ನಿನ ಗೊಂಡು ಪ್ರಾಸತ್ತಂ ತ್ತೊಪ್ಪಿರ್ಪೆಂದುಶ್ರೈವಿಡಿದು ನೆಗದ್ರೂ॥ ಪ್ರಾಪೊರದಿಂ
ಮವಪೊರ್ಕರದಿಂ ಸ್ಥಪೊರ್ಕರಾದಾಲ ಮಹಪ್ರಪೊರ್ಕರ ಜನಪೊರತ್ರಪಪೊರ। ಮೆಯ್ವೆನಿಪಸತ್ವಪೊರಂ ವಿಪ್ಪ್ನ ಪೊರಂಗಳಂ ರವ್ದು ಕೊಂಡೊಪ್ಪ
ನೂ॥೧೦॥ ಯದರಿಂ ಜನಂದುತ್ರಿವಪೊರದಗಪಾಮರದಸ್ದನ ಬೊಸುಜದರಿಸುವೆನೆಂದುನಿನದಂ ಪಂಚ। ವದನದತ್ತಲಪೆಲ್ವನತ
ತಮುಖಸ್ನಪ(ಸ್ರಾಸವ)ಲಕ್ಷಾನವಂ ಕೊಟಿಚಕ್ರಂ॥ ವದವಿಕ್ಕೊಟಾಕೊಟಿತುಂಡಂಗಳಾಗಿದೊಗೆದು। ಮಿದಿದು ಮೊಗದೊಳಗೆಮುಗವಗೆ
ವಪ್ಪತ್ತೊರಡೊ। ಪ್ಪಿದಮಬೆರವರವ ಶಿಕೊಂಡೊಂದುರಸ್ನವನಸ್ಥಿನವಿನದನುಪ್ಪುರಮಥನನೂ॥೧೧॥ ಪ್ಪಲಮದತ್ತೆದತ್ತೆಮೊಳಡಿದಿಡಿ
॥೩೬॥ ದವದನಂಗಳೊಸು। ಶಿಲಮಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿದುವಶಿಲಮಮೂಣದಿನಗುವ। ಶಿಲಮಗಜರುವಶಿಲಮಗಜ್ರಸುವಶಿಲವನಿವಶಿಲಮರಿವಶಿಲ ॥೩೬॥
ವಾರುವಾ। ಶಿಲಮಪಾಡುವಶಿಲಮಪ್ಪುಂರರಿನಿಕಣ್ಣಿರದ। ಶಿಲಮಕ್ಕರುಣಾಸುವಶಿಲವಾನಂದದಿಂ ದಿಪ್ಪು। ಶಿಲಮನೆಜದಿಂ ದಿಪ್ಪುನ
ನಾರಸ್ನಂದಳಿದನತ್ರಿಪಯಂರರಹುಪನೂ॥೧೨॥ ಯುಸುರಿದದ್ಧುತಮುಖವಿಶಾಸ್ನವಂ ರಂಡುತಂ। ರಿಸದಿಜ ಪಜ್ಞೆಮಳ್ಯಮೆನು
ತಂ ನಿಘನಿರಲು ಮಾ। ಮಸ್ನರದಿಂ ನಿರಲ್ರಸ್ಪರೂಪನಾಗಿರ್ದರುದ್ರಂ ನಿಃರಶಾಶಾರವಾ॥ ವಸದುಶ್ರೈಕೊಂಡುರವಿಯುಷ್ಮಬಿನಿಲುಂ
ಟಿಂಬ। ದಿತ್ತೆಮೆಂತೆನಿಃ(ಶ್ರ)ಪಾತ್ರರನಿಮರ್ಗಳಂ ನಿರಾ। ವಸ್ದನಿರುಪಾಧಿರಜ್ರೊಳ್ವ್ತಿನಿರ್ಶಾಶರತ್ವವಲಿಂಗವಾದನಂ ದೂ॥೧೩॥
ದತ್ತೆದತ್ತೆಮಪಸ್ನರಮಂ ನಿರಳತೊರಂಗಳಾ। ಖಿಳಮಾಂತಮಂರಳಿದುಸ್ನವರ್ಗತವಾದರಾಂ। ತ್ರಿಸ್ನಮೂಪ್ಪಲಿಂಗಮಂ ನೊಡಲಂ

ಮಡಿವಡುಗಿವಡುಗವಿಕೆಂದು ನೆನೆದು॥ ಪೊಸತಾಯದಾವರೂ ಪಾದೊಡಾಹುವಿನಿಂ|ಬೊಸಿದುಪಿಡಿವೆಂತ್ರಿವವನೆಂದುನಿಕ್ಷೈ|ಷಿಶ್ರಂ|ಶಿಸಿದಿ
ಲಿಂಗದಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ಬೆಳಗಾಗಿ ಪೊಗಳಮಗ್ನದ ಪ್ರತಿಮನು॥೧೪॥ ವಡಹು ಡಿಮಗನೆಂ ಮೊಳಡಗಿ ಬೆಳಸಲು ಮುಂದೆ|ನಡಿಮ
ಡಿಂನಮ●ವಿವಿಮಂದಂಜಿರತ್ನಿಮಜಿಡಿ|ಮು ಡಿಮಬಿಸಿಗಂಣಘಣಿ ಕುಂಡಲಂಗಳ ಪಂಚವರನವಿಶ್ರಿದು ಸುಜಿದಾ॥ ವಡಲುವಸಿತರ
ಶ್ಮಿರವಗಳವದಗಜಾಜಿನಧಪಿಡಿದ ಪಾಲವಾಮುಧಂಗಳ ಪಶಿಣಿ ಮುಚ್ಚಮಗ|ದುಡಿಗೆ ಪೂಶಿನಮನವಿಳಸಿದಮೆಲ್ಲ ಡಿಮ್ಮನಿಜದಮು
ತ್ರಿಮಂಡೊಳಿಸಿದನು॥೧೫॥ ಮೊಳದೊಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಬಿಜಂನಾಳಮದಂತೆ ಬಿಡಾ|ಡಿಕತ್ತದಾಶಾಳದೊಳು ವಿಶಾಶಾ● ತಾಶಾಳದೊಡ
ಮೊಗ್ಗಾಶಾಳವಾಗಿ ದಳವಿಳರುಮುಗಳನವಿದು॥ ಶಾಶಾಳವಾದಿ ಬಮಮೊಳು ಲಿಂಗವಾಗಿಪ್ಪ| ನಿಶಗುಣನಿಂನವ ವನಾಬಲ್ಲ ಶಿಂದು ಮ
ಮಾಶಶಂಬಿಂವವಿಸಿಮೆಚ್ಚಿ ತಿಗದಪ್ಪ|ಗಿಶಜಾದಿಶಾನಿಂತೆಂದನು॥೧೬॥ ಲಿಂಗಮಿಸಿನಿಂನಶ್ಶಾಂವವಿಗೆ ಮೊಳನವಾದಿ ಲಿಂಗಮಿಸಿಶಿಂ
ಡಿಂಮನೆತ್ತಿರದರುಪಿ ನೊಳಗ್ರಮಂನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲು ಜಿಶಿಂಬಜಿಸನದಿಂತೊಳಿದೆಂಬಿಜರೂಪನು॥ ಪಿಂಗದಾ ಮುರದವಾಮವಳಿಮೊ
ಜನಿಬೊಳತಿಳಂಗಿಮಂಗಳವಪ್ಪ ಲಿಂಗವಡಿಜಿಗಬಿಜ|ಮಂಗ್ರಿಸಿತಂದು ಮಾಡಿಪೊಗೆಂದು ಬಿಶ್ವೋಟ್ಟನಗಜಾಳಮಣನು॥೧೭॥
ಘಿದಿನಿಗಿವಡಿತಂದುಸಾಂನವಿಗೆ ಮೊಳದುಳತ|ಸಾದನಂಸಗುಣನಿಸಿಗಸಂಗಸಂತುಷ್ಟ|ನಾದಿ ಲಿಂಗಾಮೊಳನಾಕಿಕ್ಕೆ ಚೆತನಪ್ರತಿ
ಮಶಿಷ್ಠರಾಮಂ॥ ಸಾದಶಂತ್ರಿಮಲ್ಲಿನಾಥಚರಣಂ ಚೊಜಿ|ಮೊದಮಸ್ತ ಕನಾಗುತಿಪ್ಪ|ಸಮಮಡೊಳಿರಸುತಿದುಗಳವಿಮಾಡಿ ದಂಜಿ

ಗದಘುತದರ್ಪಣಾವಳಿರದಮಂ ಸಮನಿಪಂತೆ॥೧೮॥ ತರಿಸು ವಿಂಗದರ ಥಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ಥಂ ತತಿಗಳಂ ಸರಸಿಜವೃಕ್ಷವ ರಂಮಂಗಳ ಪ್ರವಳ ಪಕ್ಷಿಕರವನಿರ
ಸಿಂದುಜಿಥರಾಮಂ ಪ್ರತಿತದಿಂ ತರಿಸಿನರಸಿ। ಯರಗಿದ್ದುದಂ ಡಿಪ್ರಿಂ ಡಾರಬಾಜಿಗವನಾ। ದರದಿರು ಪ್ರಾಕ್ಕೆ ಮೊಗಂ ರಜಿನ್ನವಜಿತದಿಂ। ಬರಿದಮ್ಮೊರಿಸಿಹೊ
ರಿಮಿತ್ರಗಳಮೊತ್ತಂ ಗಂ ಡಿಪಡಿದಂ ಗಾಡಿವಡಿಡಾ॥೧೯॥ ತರಿತಬೆಸುಗೊಡಿಯ ತುರುಗಿದಮ್ಮಾವಿದಳಿಯ ಮ್ಮಂ ಡವಿನ್ನ ಮಂಡವಿಜಿದರಾಸುಗಳನಿರ
ಮೊಳುನಡವವತರಥಾಗ ರಯುಂಡಿಯುದ್ದಿ ಮಥವಳಯವಿದದ್ದಿಮರುತರದಿಂ ತಂಡದಿಂ ಸರಸದಿಂ॥ ತೊಳಪಕ್ಷಿ ಸಂಗಳಂ ಪಿಡಿಮಿಚಂ ಬಕ್ಕವಬೊಂ
॥೩೨॥ ಬುಕಿಮ ಪಡೆದಕ್ಕೆ ಪಟಪಾಯ ಜಂಗಳರರಡಿ। ಗಳತಾಳಿತಾಳರವಡೊಳಗಿನಡದವ ಪ್ರತಿ। ಯವಬಿತಜಿಥನಾ॥೨೦॥ ಪೊಡವನಿಃ ಶಾಳಕೆ ॥೩೨॥
ಪಿಗಳಬಿರಿದೆತ್ರ ಬೊಬ್ಬಿಡುವ ರಾಪಳಿಗಳ ಪುಶ್ವಿಪತಂ ಬಾವಳಿ ಮಾರಡು ಧ್ವನಿ ಮಕ್ಕೊಂ ಬುಗಳ ಸಾಶ್ವಿಪತಂ ಯಟಂಗಳ ತಳಿತಶ್ವಿಗಡಿಗಳ॥
ಪಿಡಿದ ಪ್ರಸ್ಥನಧ್ವಜಂಗಳ ಪಾಲಯ ಕೆಳಿಕೆಮ ಸಡಗರದ ಸಂ। ಭ್ರಮದಶ್ವಾರಂತ್ರದಿಂ ಬಾರಿ। ನಡದನಪ್ರತಿಮ ಜಿದ್ಧಂ ಜಿಥನಾದಿತಳ ಜಿಥಸುಲಚ
ಕ್ರಿತನಾ॥೨೧॥ ಪಸರಿಸಿದ ಪಾರುಪ್ಪದಿಂ ಬರವರಲು ತಾವಿಪಾ। ಬೆ ಜಿದರುರು ಪಂಶಂಡು ಮ್ಮೆ ಯಕ್ಕಿ ನಿಂದಿವಿಶಿವ ಸುಧೆ ಪಸು ಯ ಶಿಚಗಾಚ
ರದವರಸ್ರಾರಮಂ ಪೊತ್ತು ವಿಸ್ತರಿಪರಸು ಣಿ। ವಸಿದುದಿ ವಿಂಗವಂ ಬಸು ಶೂಲಿಪ್ರಿ ಬಿನಾ। ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಬಡೊಳಿ ಪಸು ಜನಿ ತೊರಪ್ಪಾಂ
ಚಿಸಿದ ವಿಂಗಪ್ಪುರವನೆಂದು ಜಿಥರಬಲ್ಲ ಪಂ ಧರಿಗೆಕ್ಕೆ ಯುಗಿದನಾ॥೨೨॥ ಯನಮೊಸದು ಧರ್ಮ ಅರ್ಥ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷ ಗಂಕೊಂ। ಜನಿಪಕ್ಕನಿ
ಕ್ಕಿಮರಂ ಜಿಥನಾಮವರಂಗಿ। ಘನವಿಂಗವಯದು ವಿಗಿಮಾಡಿದ ಜವನಿಕೆಮ ಸಿರಗುತೆರಪ್ಪಂದದಿಂ॥ ವಿನಯದಿಂ ದಾವಿಂಗದಾಸಿ ಜ್ಞಮರಸ್ಥಂ

ತ್ತಿ ವಿನುತ ಧರೆಯಾಣ್ಮನರಿದಿಂಬುಗೊಡೆ ಕಂಡನೊ । ಮಬ್ಬಿನಿನಾಗ್ರಹದೊಳು ಪಿಂದೆ ಕಂಡವಿರಮುಖತರು ಪೂಗಳು ಪೊರೆ ಪೊರೆಯಲೂ ॥ ೩ ॥
ಧರಣಿಯಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಡಿಲ್ಲಿ ತೆರಪಂ ಮಾಡಿ ಪಾರುಷ ಜೆಲವ ಸರ್ವರ್ಕಂ ಗಾಣೆ ನೊಡಿ ಪುಳಕರವಾ ವರಿಸು ವಡವಿಂ ನಮಿನಿತ್ತೊ ದುತ್ತೆಂಬಿದನು
ಡಿಗಳಿಂ ಪೊಗಳಿ ನಡಸುವಡದಾಣ । ಕರೆರಮುಖದಿಂ ನವಚ್ಚುಕುಸುಮದಿಂ ವಾವುಂ ಬರಾ । ವರಣ ನಾನಾಯಕ್ಷರ ದರ್ಮ ದಿನೊಪ್ಪಿ ಸಾಗರಿಸಿ ವಿಂಗಸ
ಮನೊರಥದೊಳಿಡು ವಂತಿಷ್ಟ ನಾರಥ ಸುಮಾನನದೊಳು ॥ ೪ ॥ ಬಳವರಿದು ಪರಿವರಿದೆಣೆಯರಿದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತುತ್ಯ । ಬಗೆಯತ್ತಗಳನಾಷ್ಟು ಪ
ಲಯ ತತಿ ಮಾರ್ಗರ್ಕಂ ಪಾಡಿ ಬೆಂಬಳಿಯ ಲನುವರಿದು ನಡಸು ವಪ್ರಟರ ಚಿತ್ತಗಾವಿಗಳದ ಕ್ಷಿತ್ರ ತೆಂದು ॥ ಬಳಿಯೆಡೆಗಿವಾರಿಗಳನಾಂತ್ರೈವ
ಡಿಬ್ಬಣ್ಣಿರ್ದು ಬಲ್ಲಿದ ಬರ್ಕಳಿಮೊಯಂದು ಚೊಪ್ಪಿಟ್ಟು ದೇಪೆರಿಗಳಂ । ಮೊಳಗಿ ನಡಸಲು ರಥಂ ನಡೆದುದೆಂಬುದು ಮಾತು ಶಾರಣವನಾಬಲ್ಲರು ॥ ೫ ॥
ಯುಂಡಿ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟರಂ ನಡೆಮೆ ನಡವದು ರಥಂ । ನಿಂದರಾವಿನೊಳು ನಿಲುವದು ಯುದುಂಪಾನಿ ಯೆಂಬುದೊಂದು ದಿನ ವಾರಥಂ ಬಟ್ಟಿ ಮೊಳಬ
ಪ್ಪುರಾಲದೊಳಿಪ್ಪತ್ತ ದಿನಪನ ರಥಂ ॥ ಬಂದು ಪಡುವಣರದ ಪೊಳಿಯಮೆ ಕಂಡಾ ರಥವಾದಂದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿನಿರವಿಯು ದಕ್ಷಿಯುನಿದ ಬಳಿರವಾ ॥ ೦ ॥
ಬಂದಲ್ಲದೆ ತ್ರಗಳ ಪಾಡ ಬೆಬ್ಬಡೆಂದು ಗುಹ್ಯ ಗರ್ಬಿನಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಾ ॥ ೬ ॥ ಪುರರಕೆ ನಡೆ ತಂದು ನೆರೆಯುಣ್ಣಿ ರಾಜ್ಞೈ ನನನಾದರದೊಳಚಿನ್ನ
ನಿತಬ್ಬ ನಿಯಮಂ ನಡಸ್ತಾ । ಸುರನಾತ್ರಿಯಂ ಕಳೆದು ಬಳಿಕುದಯದವಸರದ ಪೂಜಾ ಸುಖಾತುರದೊಳು ॥ ೭ ॥ ಯರಲಿತ್ತ ಗುಹ್ಯರ ಚಿತ್ತಗಳ ಕೊರ
ಶ್ರಲಂಪಾಡಿ ಪ್ರವರದೊಳಿದಿರ್ಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುವೆಂದು ವಿದು ಚಪ್ಪರಿನಿ ಪೋತ್ರ ತ್ರಿನಾರಿ ದಡೆಯ ಮುರದೆರಥಂ ಗಿರಿಯಂತೆ ನಿಲಿಸಿದು

ದೂ॥೨॥ ವಂದಿನದಿ ಮದಹದನವರಿಯದಂತಾಗಳು ಧ್ವಂಡಗುಜ್ಜರ ಬಿಡಿಯೆ ಬಿಡಿತ್ತಿಗದ ಮೂರೂರಿಂದುಗಿಡ ಬಿತ್ತಗಳದಿಹ
ಮಂಚಿಟ್ಟ ಜೀವಂ ಮಲ್ಲಿನಾಥನದಿಗೆ॥ ಪೊಂಡು ಗೊಂಡದಗುತ್ತಿರಿನಿತವು ನೆಮದೊರಿದು ಕಂಡು ನಿಧರದಿವನಾಜೀವವಂ ಪಿಡಿದು ಕೊಂ-
ಡು ಜೀವದಪೊಹಬಾಹ ಗಿತಮಂಚಿಂ ನಹಂ ಮಾಡಿನಡೆತಂದನೂ॥೨ ವಗಮರಿವಪ್ಪರಣಂಗಳಂ ಪಿಡಿತಂದು ಕಿಡದಿದರ ಪಿರಿಯೆ
ತ್ತಗಳ ವತ್ತಬೊರಿಟ್ಟ ತವೆದಡೆ ವಿಚಾಪ್ಪರಿನಿ ಮೈಯು ರಿದು ಕೊಣರಿಟ್ಟಿ ರಿಕಂಡು ಪ್ರಸುಮಂದುರಿದು ಪೊಗಲಹ್ನಾಡಿ॥ ಗುರುವರಿಂಗಳಂ
॥೩೮॥ ನರಳನಿ ಚರಾಚರಂ ವರಿತಾ ನರಿನವರ್ಣಾ ಮಥರ್ವ ಮತರರಂ ವಿವಕತ್ರಿ ವರಧಿವರಿನಾಮನಾಥಂ ಮುಂಡಿನದಿಮೆನಡದುದು ॥೩೮॥
ರಥಂ ಬಿಗಪೊಗಳ ಪೂ॥೨॥ ತಿಂಗಳಂ ನಾಗರಃ ಕಿಬಪ್ಪಂತೆ ಪುರದನದು ವಿಂಗಿರ ಥವಂ ತಂದು ಹಲಕಿಲ ವತ್ತಲ್ಪವಾ ಪ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ
ಸ್ತುರರರನಿ ಚಿನನಂ ಕೊಟ್ಟ ಮುಂಬಿಟ್ಟ ತೊರಲವರೂ॥ ತ್ರಂಗವಾವಿಗಳ ಮುಸುಕಿ ರ್ಪ್ರವೆಯ ಚಿನ್ನುಗೆಯಂ ಪೊಂಗಿಸೆ ವಮನವನಿಪ್ಪು-
ವಿಗಳಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ವಿಂಗದಮು ಬಕ್ಕೆ ಮರಿಮಾದ ಕತ್ತರಿಕೆಯಂ ಕರಿಯಲ ಮಗ್ರುದರವರೂ॥೩॥ ಪುವ್ವದಮೆರಲಣಸಿಪ್ಪು ತಿರುಳಸ
ಮಂತಿಗಿಮೆ ಬರಿಕೊಳಗೆಬೆ ಬಿಷ್ಟ ಮಂತ್ರ ವಾನಿಪ್ಪಂತೆ ಬಳನಿ ವಿಂಗದಮು ಬಕ್ಕೆ ವಿದಷ್ಟ ವಾದ ಕತ್ತರಿಕೆ ಪೊರೆಥೆರೆ ವರಿಗಳ॥ ಅರಿವ
ಷ್ಟಾಣಿಷ್ಟೆಗಳ ವಂತೆ ಪಿಂಗಿನಕರಿದು ತೊಳಪಿಪ್ಪ ಮಂತ್ರ ವಿಂಗವ ಕಂಡನಾಗನಿ ಮರ್ಯವಿಂಗದೊ ಪುತ್ರರಿಣವಂ ಮಡಿದವಂ ತಾಗದಿಹುದೆನಾಮರ
ವರಕತಾ॥೩॥ ಸಂದರಬ್ಬಾರ್ಥದಂತ ಧನಾರಿವತ್ತು ಬಿಂದಿನ ವನಹಬಿದಂಪೆತಿಗಳಂ ಬಿಪಡಿ ನ್ನುವಂದತ ಪ್ರೊಪಿಂದು ಮಾಡಿದನಿವೆ

ನಿಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯಮಾನವರ್ಚಿಸಿ॥೨೦॥ ಅಂದವರೆಂಬ ತೆತರತರವಿಡಿದು ಬಳಸಿಮುಂ॥ ಕ್ರಮದಿಂದಮಾಚರಿಸಿದುದು ಬಳಿಕ ಸಂಚರಿಸಿ ಚರಿಸಿ ಮುದದಿಂದಂ
ಸ್ವಮೋದಿ ಲಿಂಗವನರ್ಚಿಸುವನುಪದವಿನಿದನಚರಿತನಿಧನಾ॥೨೨॥ ಯಾನಪ್ಪ ಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಳ್ಪಗಸವನಾ॥ ನಾತು ಧನಾದವಮೋ
ಮಧೂಪಮಂ ಶ್ರೀಂಕಿತದಾಸಕಲದೇವದಪಾದಂ ಪರಿದು ಪುಂಣ್ಯಮಯ ಪಾಗಚರಿಕೆಂದು ಚರಿತ॥ ಶಿವಶಿವ ಕೃತ್ಯಕರನಿನೆರದದು ಮೊದಲಿಸ
ಸದಾಧರಿತದಡಿನೆ ಬಪ್ಪು ಕೃಪಸ್ಥ॥ ದೀಕ್ಷೆ ನಿಪ್ಪು ದರಿದಾಪುರದಸ್ತು ತ್ರಲರಿತಾಪದಂ ತರಡಿಷೆ ಮಹಾ॥೨೩॥ ಶ್ರೀನಿಮಹಿಮೆಶಾರಪಾಂ
ಣಿಚೆಯ ಮುಂದಣ ಚತುರ್ದಶಿಮ ದಿವನದು ವಿರಪು ಲಿಂಗಂಗಳಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಸುವೆನೆಂದಲ್ಲಿ ನಿತದೊಚಿ ತದ್ರೂಪ ಪರಿಶರಮನತಿಸಂ
ಭ್ರಮದಲಿ॥ ಪೊಸರಿಡಲ್ವಾರದು ಪಮಿಸಚಾರದೆನಿಸಿನೆರ ಪನಿನೆನದು ಲಿಂಗದೂಪ ಪರದವಸರರ ಪ್ರತ್ಯುತರಸವತರಚಿಕೆಂದು ಮಡಿದು
ಪೂರಮಡುವಾಗವಿನವಸ್ತ್ರ ನಿರಿಗಿದನಾ॥೨೪॥ ಸ್ವಿಮರಲು ಪೊಪ್ತನಾ ಪೂವಿರಲು ಜಲವನಾ॥ ಜಲವಿರಲು ಕೈವನಾಕಾಶನಿರಮವ
ನವನೊಸಿ॥ ದಳವಡಿಸದಜ ನಂತೆ ದೃಷ್ಟಯಹಿಮೆಗಳಿರಲು ಲಿಂಗವಂ ಲಿಂಗವಿರಮಾ॥ ಪೊಳವಪಿತ್ರಪಾರಧಿಕತರನಿಳಯಪಂಚಪ
ಮತಿಗೆ ಪೊಸತೆನಿಸಿ ಚಲುವಿಂಗೆ ಪೆತೆಯನಿಸಿ ಮಂಗಳಕೆ ಮನೆಕೈವವೆನಿಸಿರಚಿಸಿದಮನಿಕ್ಷವರಿಂಣ್ಯನಾ॥೨೫॥ ನಾಡೆಮೊಳಗ
ವಬಪಾಳವಾದಪ್ಪ ತತಿಮೊಳ್ಕೆಣಿ॥ ದಾಡಿಪರಸಿ ಪ್ರಜವದಪುಂಣ್ಯರವಡೊಳಗೆಕ್ಕೆ॥ ನಡದಿವಿಜರು ಸರಿಮೆರವಿವಪಾಮರಿ
ಮೊಳಗಿತತ್ರತುರಾಲಕ್ಷದೊಳಗೆ॥ ತೂಡಿದನವಿ ಪೌರಕಿ ಗಳಸುರಿವಸಿವಮರಳಿ ನೊಡಿಸೆ ಂಡಾಡಿಯುಂ ಪಾಡಿನೆರಿಪಾಡಿತಾ॥

ಡಿಷಮಸ್ತಿರವನಾಲಿಂಗದರ್ಶನಾವಿಗಾನಕ್ಕೆ ನಿಘರದಿವನು॥೩೬॥ ಮಾನರಿಂದಿಲ ತಕ್ಕೆ ಕ್ರಂಗ್ರಾಜ್ಞಿ ಮನದೊಳಗೆ ಜಾನಿಸುತ್ತಾಂ ಪ್ರಾನಿಸುತ್ತಷ್ಟೆ ಸ್ನುವತ್ತೋಡ
ಕನಾನಂದದಿಂ ನಿಬಿನಿಡೆ ಮೂತ್ರಿಸಂಧರಿಗೆ ತೋರಿದಿ ಶಿವಲಿಂಗದಾ॥ ಖವಂದ್ಯಣಾಲಿ ಷೆಪಂಚಾ ಪ್ರಭುತಂ ಮಾಡಬೇಕೆ ನಿಲದೊಳಳ್ಗನಂಕಲ್ಪ ಪ್ರಭುತದೆ
ಕಪ್ಪು॥ ದೆನೋದಿವಾಲ ಪ್ರಭುತ ಮನೆವನಂಬೆರುವೆಂತಂದು ಮಾಡಿವೆನೆಂದನು॥೩೭॥ ಮಂಗಳರವಂಗಳಂ ಮಾಣಬಾಲರುಳಿವವಾ॥ ದವಂಗಳಂ ನಿಲಿನೆ
ಬಾಲಡೊಪ್ಪೆಸುತಿಪ್ಪ ಪಾ॥ ತ್ರಂಗಳಂ ತಡಿಮಬೆಡುತ್ತ ವದಿನೆರದಾಡು ವಿಜಿನಂ ಪಾರಿಮ ಬಾಲಡಾ॥ ತಿಂಗಳಿಮಡಗೆ ಬಾರದ ಮುಂನಸುಧಿಯನಾಲಿಂ
॥೩೮॥ ಗದವಸ್ನರಕಿಂದು ತಪ್ಪು ನೆಂದಂಗವಿನಿ ಪಿಂಗಡೆ ಫಲವಹಿಡಿದು ನಡೆಗೊಂಡನಾಗ ಪ್ರಭುದನಿಪ್ಪುರಜಿತಾಚಳಕ್ಕೆ॥೩೮॥ ಶಾರಮನಿಗೆ ಬಂದು ಬಾ ॥೩೮॥
ನಿಮಗಳಂ ಕಳೆದು ಬೀ॥ ಗುರುವಣಿ ಮನದಿಮಲರಗಳನುಶ್ರೈ ವತನುಗಣಿ॥ ಪ್ಪರರನೆರವಿಮ ಬಗಿದು ಶಿವನನಾಶ್ರೈ ವರಣು ಸುಧಿಯ ನಿಂತೆಗಳವ ಗೇ॥ ಶರು
ಣಿನಿಂದಾಡಲಟವಟಿಪನಾಲಗೆ ವೆರನಿ ಪಾರಿತಂದು ಮೈಯುಕ್ಕೆ ದಚಕಿತನನೆತ್ತಿ॥ ಡಿವರಬಲ್ಲಪ್ಪಂ ತೊಗೆತ್ತೆಗದು ಮೊಳವಿನಿಕೆಲ್ವನು ಬಂದರಾಶರಣು
ನು॥೩೯॥ ವಿಷೆರಂರವಿಷಮಾಕ್ಷವಿಷಮಾ ಪ್ರಿಪಾರವಿಷಮಾ ವಿಷಧರಾವರಣಾ ವಿಷ ಜಾನನರಪಾಲಧರಾ ವಿಷರುಪಾಂಬರನಯನಪಾದವಿಷ
ಧವಾಲಪ್ರಿನುತ ತರವಿತಾವಿಡನರಾ॥ ವಿಷಧರರಧಾಧಿಪತಿ ವಿಷಧರಕಿರಣಮಾಲಿ ವಿಷಯವಿಂಪ್ರ ಧರೂರವಿಭಾಷಿ ಧಾ॥ ಪ್ರಭುತವನು ಬಿಪ್ರಿ
ಷನಾಗಿ ಕರುಣಿಸಿಂದಾದಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠೆವಂ ಮಾಡಬೆಕೆಂದನು॥೪೦॥ ತನಮನ ಸ್ತುಷಿಕ್ಕವಂ ಮಾಡುವಾರ್ಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಿದಾನನತಿನಿಂತನಿಬಟ್ಟರಂದ
ಕೀಳನುಪಮ ಸುಧಾರಸಂ ಪಾತಾಳತಳದೊಳದಿಕೆರನಕ್ಕ ಪುಟದಿಂದೆನಿಂನಾ॥ ಮನಕ ಬೆಕನಿತನೊಮ್ಮೊಗಿಂ ದುಬ್ಬಿನ್ನಿಪುದು ವನರುಪಕ್ಕೆರನಿಬಿಕ್ಕಾಂ

ದುನ್ನಂ ತ್ರೀಷ್ಟುಮಂ। ಡವನಿಶಿಷ್ಟದುಷ್ಟಣಿಮೋಕ್ಷಯಂ ಸಾರ್ಧನಿತ್ರುಲತ್ರುಲುಹಸ್ರುನಿಗ್ರೈದನ್ಮಾ॥೪೧॥ ಮಕನಿನಕ್ಷತ್ರಶನಹಾಡಿಷುನಿ ಬಿಗಕಯಂ। ಚಿಕಸ್ನಚಿಕ್ಕಿ
ದುಚಿಕನ್ನುವಿನೆಂದುಮವದಿಮೋಹಂ। ಮುಶಿಷ್ಟುತ್ರಿವಗಂಜೆವಂತೆಂ ವ್ರುಕ್ತ್ರಗಂ ಜುವನೋಹಂ ಜಿದಿಷುನೋಮಂದಾ॥ ತ್ರಿಶಿವಿನಿಂ ದಿಕ್ಷ್ಟರಂ ಮುಂಡಿಷುಶಿದಂ
ಪ್ರುತಮಂ। ಕೊಕಬಂದವಗ್ಣಿನ ಮ್ರುಕ್ತ್ರಶಾಣಿಮನಿಟ್ಕ್ರು। ಶಕುಷ್ಟಾಮೆಂಥಲ್ಲಿಕಾವಗ್ಣಿನುಡಿದಿತ್ರುಬಶಲತ್ರುಳಾತಂ ಚೋದಮ್ಮಾ॥೪೨॥ ಹುವಕಾಮಧಿ
ನುಗಕುಮೆವಕಲ್ಪ್ರುಮಥಾವನದನುಡುವಣಾನಿದ್ದಶನ್ನಿಕಾಪಿಕಾವಜೋ। ತ್ರಿ ಮೋಕುಪಿಶುಪಿದನಿವಿಗಳಿಂ ಚಿಕ್ಷ್ವಕ್ರುಮನಿಮಿನ್ನದಪ್ಪಾರಿಯಶಮನೆಮೊ
ಕಾ॥ ಶನಕಯಮಕೊಪ್ಪ್ರುಶಿಗೆಗಹೊಪುಚ್ಚಿಂ। ತ್ರಾಮಣಿಯ। ಯಿನುಗೆನ್ನವಮುಚ್ಚುಕುಗಳಿಕ್ಕಿಯು ಕ್ರಿನಿಶಾಚಿ। ಪಿನುಪಿಮಾ ಪ್ರುವಡಿಡಿಗೆಬಂಧನ ಪ್ರುತಿ
ಯನಿಥಂ ನಿಥರಾದಿತವಿಮ್ಮಾ॥೪೩॥ ಕ್ರಿಡಿಗಂ ಣಾಕ್ಕೆಂ ಮಾನಿಗಳಕಿದಶುತತಿಮಶಾ। ಕೊಡಲಕೋಂಶಿ ಡಕೊಶದಾಡಿಗಳಕೊಮುವಿದಿ। ಶಡರ್ದ ಶ್ರಿರುಶದ
ಕೊಚ್ಚಿದಶ್ಯುಬಿಂ ಗಕಿಬ್ಲ್ಲಣಾದುಹಡಿಮತೋಂ ಗಲುಪುಲುಮವಿಥದನಾನಾಜ್ಞಾನ। ಯಿಡಿದಗಜೆನಿಮಣಾಕ್ಷ್ಮನ್ನಾತಪಿತಾಳಶ ಪ್ರುತಮಂ ಶಾಜ್ವರ್ದ
ಕಾ॥೪೪॥ ಬ್ರುಳಶನಿಡಿ ಮೋದವಧ್ರುತಕ್ಷ್ಮನಾನಾಕುಮಾ। ಗಳ್ರುವಮಂ ಶಶಿಗಜೆ ನಿಗಹುಕ್ಷ್ರಕ್ಕೆನಂ ಚಳಿನದನಿಮೋಡಿಪಿಬಿಯಿಲ್ಲಶರಿವಿಂಡಷ್ಮಾಗುವನಿಪ್ರುತಿಷುವಿ
ನಂತ್ರೈ॥ ಲಿಶಯಮುಂ ಪ್ಮಾಗಿಶಂ ಡುಚ್ಚಿಡಚಿಶವೆನಿಥ। ಕುಲತಿಲಶಮನಲುವಿಕ್ಕಿನದ ಪ್ರುತ ಯುಕ್ರಿಯಂ ಶಳಯುತಿಶಿಶಳದಿಮಾದೋಡಿನಿನಗಿತಿ ವ್ರುಕ್ತ್ರಾ
ಣಿಮಂದಡಿನಿಂದನ್ಮಾ॥೪೫॥ ಪಶಕ್ತ್ರಶಾಣಿಗಳುವಶಿದುಮತಿಮಾನಿವಶ। ಶಶನಿಬನಿಬಾಡಿಯುದವದಿಶಶಾಪ್ಸಂ ಚಿಕ್ಕಿ। ತ್ರಿಶಿನಿಮೋಶಂ ಗಳಂ ಕಳದಿಶಿ
ಮಾಶಿವಡಿತಂ ದುಶ್ರೈವಾನಿ ಪುಶದಾ। ಪ್ರಾಶಿಯಬಾನಿಲದಾಂ ಬಿನ್ನವಿಧನ್ನ್ರುಶಣಿಯಮಾ। ದುಶವಣಾಪನಿಶಿಗೆಯುಕ್ಷ್ವಳಿನಿಯುಚ್ಚಿದಯುನಿಸು। ವಿಶನುಶದಡಿ

ದಗಂಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಬಂದ ಗಜಾಧಿಪತಿಯ ನೃಪನಂ ಪೊಕ್ಕನಾ ॥ ೪ ॥ ನಗಿಸುಗಿದು ಕೂಂಗಿಡುವ ಕೋಪದಿಂ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ತೆಗದಿತ್ತು ತವೆ ರದಡವಿತ್ತಾ ಪಣಿ
ದು ಚುಂಡಾಡಿ ಬಿಗಿದು ಮಪ್ಪುತ್ತೊಗೆಗೆ ತೆಗದೊಪ್ಪಿಗಿರಿಜಾಮನೋರಥನ್ನಾರಾಜ್ಯಮವಿನಾ ॥ ಮಗನೆ ಮನದೊಳಗೆ ಮಾಡಿದಿ ಮಾತುಗುಡು ಮೊಗದ
ಡುಗುಡಿವೆ ನಿಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ದೆಪೊರದ ರಾಮಶಿದು ಜ್ಜ ಗವಾಕ್ಷೆ ಪೊಳಪಿಸಿಂ ನಾಣಿ ಪೊಯ್ಯ ಮವಪಿಸಿಂದು ಬಿಸಗೊಂಡನಾ ॥ ೪ ॥ ಪೂಸಿ ಮಸುಳು
ಮಡಿಗಾಪೂಗಂ ನಗತರಂಗರವಿ । ಕಡಲನಲ್ಲದೊಡೆಲ್ಲರಂ ಕೊಂಡು ಕಡಿಗೆವಂ । ದಿಸಿಕ್ಕೊಂಬ ತಿರಿದು ತೊರಂಗಳಂ ಪೊರೆವವಿಷಯಂ ದುಳಿವ ಪೊನ
॥೪೦॥ ವಿಸರಾ ॥ ಪೂಸಿ ಮಡಿವ ಮುಟ್ಟ ತುಜ್ಜಾತ್ತ ನಿವಿಸುವನಿಪೊಂ । ಗುಸಿ ಕೊಡ ಪೊಳ ಧರಂಗವಿತ್ತ ಪುಂಗಾವ ತರಿರ । ವಿಸರಧರಿಸಿ ಪ್ಪುನಿಂವಕ್ಕಿತಪ್ಪಿಂ ॥೪೦॥
ನ್ನಾದಿಸುವ ದಿರವಾ ಶಿಂದನಾ ॥ ೪ ॥ ವಾ ॥ ಮಿಗೆ ಪ್ಪೆನಾ ವೆಗಸ್ದ ತ್ರಪ್ಪಾ ರುದಿದವೆಲ್ರನಮು । ಕಾಗಿಶರ ಬೊಮೆಂಬ ನಂನಳಿಸಿ ತ್ತೊಟ್ಟಿ ಲಂ । ತೂಗುವವ
ಳಂತೆಂವನ ಪ್ರಮುತಕ್ಕೆ ಕಳುಪಿ ನಿಂವ ಚರಮೆವಾಣಿಯಿಡಿಸ್ಸಿ ॥ ಯಾಗಸುಪ್ರಚರಿಸದ ಪ್ರಿಯಂದ ಡಂತವರಾಣಿ । ಮಿಗುದು ನಿಂವನೆನೆತ್ತ ಶ್ರ
ರಾಣಿಯ ಮಾರಿ । ಪೊಗವೆರಸದ ಪೊತ್ರ. ನಿಂನಾಣಿಯಂ ಮಾರಿದವನಲ್ಲನೆಯಂದನಾ ॥ ೪ ॥ ತಂನತ್ತ ಶರಮೆಲೆ ಣಾಣಿಯಂ ಪಾರಿಸದ
ನಂವಿಶಾರನವನ್ನು ವನಿತ್ತು ತಕ್ಕೈಸಿಕ್ಕಿ । ಯಿಂ ಮವಿವರಾಣಿ ತೊಂಡಾಣಿ ಪೊಗೆಂದು ಕಸುಣಿ ಸಿಕ ಸುಪ್ಪಳಿರಿದು ಬಂದಾ ॥ ಮುಂನಿನೆಡೆಗೆ ಪ್ಪುರಕ್ಕೆ
ಸಿರವಿಕ್ಕೆ ಸದಿಪೊ । ಕ್ಕಂವ ತಾ ಪ್ರಮುತದ ಘುಘುರ ಮುತ್ತ್ರೀಯಂ ಮುರಿದು । ಪೊಂ ನಕ್ಕಳಸ್ತದಮೊವಿತ್ತವಿಕ್ಕೊಂಡಾವನರಿಯ ಮುರುಗ
ವಕೊಂಡನಾ ॥ ೫ಂ ॥ ಪ್ರಸ್ರದಯ ದಕಳಂಕುಡೊಮಾಳರಂ ನಪ್ಪುಕಳಿ । ಮೊದಲಾದದುಗುಣಂಗಳು ವೆರಸಿ ಬಿಡದ ಳುರ । ದುರಯ ವ ಪ್ಪು ಪ್ರ

॥ ಶ್ರೀ ॥

ತಳಿರನಂತಂ ನಸಿಡ್ಡಣದಿನಗುವಿನೆಂದುದಮ್ಮಪ್ಪು ॥ ನದಮಗಾತ್ರಂ ಪ್ರಸೂತಶರಸೋಮಂ ಬಂತ್ರಿಸಾತಳಿರ್ಕ್ದಮುಖದನ ಪ್ರಸೂತಶರಸಾಗಿ ನಕ್ಕಳಿದ
ಲಿಮೆ ಪಡೆದುಕುವಳಿಮಹೊಸದ ಘುತಿಮಿರವಾಡೆಶರಶಮಚ್ಚಾಳಿ ಮುಗಿದವಂ ದ್ಧಾ ॥ ೫೬ ॥ ಚಾರುಚಂದ್ರಿಕೆಮಬರವಂ ಪಾದರ್ದನಿಂದಿಪ್ಪಾಚೆ
ಕೊರನಂಕುಳದಂತ್ರಿಬಪ್ಪು ಪೈಗಾತ್ರಂ ನೋಡು । ತಾರತಿಮಣಿಗುರಿಮಚಾಮರದಷು ಳ್ಳರಿಮಬಾಪಳಮಂ ಗಳಪಾದವಿದಾ ॥ ೦ ॥ ಶ್ರೀಪ್ರರಂಪದಿ
ದದಿಗೋಂಡರಂತಾಮೆರದವಾರಣಾರಿಮರುಮತ್ತಮುಪ್ರತ್ರರನುವಮದೊಘಾನಾಮವಾಥವಂ ಮಡಿದಂತೆನಾಥದಿಂಬಂದನಾ ಪ್ರಂತಸಿಪಾತಾ ॥ ೫೭ ॥
ಮಡಿದುಷುನಿದನೆ ಬಪ್ಪಿನೆಂದು ತಪ್ಪಿದನೆಪಡ ಪಿತ್ರಾನುಮೊಪಾಗಬೊಗಿಸುಧಿಮಂ ಕೊಂಡು । ಕಡೆಗಿನಡು ವಿರಸುಗಡಿಮೊಸುಬಂಧ್ರಾ
ಮುಕಿನಿಕ್ಷಪತಿಮಂ ಮಂದರಾ ॥ ಮೊಡವಿಬಂಣಾನಿಗಾದಿಲಿಂಗಾ ಪ್ರಿಮಂ ಶಂಡು । ಪೊಡಮಪ್ಪತಂಧ ಪ್ರಸೂತಘುಟಮನಬಿಣ್ಣಪಾರಿಮಾ
ಕೊಡೆಯನ್ನಾಶಿಕರವಂ ಮಾಡಿದಂ ಬೊಬ್ಬಿದುವಪಂಭ್ರಮಪಾತಬ್ಬಡಿಯಗೆ ॥ ೫೮ ॥ ಗಂಗೆ ನಿಲಿಗಿಡಿ ಜಡೆತರಂಗಿನಿಲುಮನಿಗಿಮರಾದಿಂಗಳ
ಳ್ಳಡೆಯಮಂ ನಾದಿದನಿಕೊಮಾತಿಶ್ರೀ । ವಂಗಾಡ ನಾದ ಪ್ರಣಿಗಣ್ಣಣಿಮೆಶ್ರೀಳಪೊನಿಗರಳಟಿನಿಕ್ಷಾಗಿಕರುಹಾ ॥ ೫೯ ॥ ಹಿಂಗಿವಪ್ರರ್ಗಳಹೊಂಡಿವ
ರ್ನವಾಗಿಥವಳಂಗವಿಂಮಡಿಥವಳವಾಗಿಮೆರವಾದಿಲಂ । ಗಂಗೆತುಂಗಾಬಿಮಿಕವನಲಂಕರಿನಿಪ್ರದಂ ನಿಕ್ಷಚಕ್ರಿತನಂದಾ ॥ ೬೦ ॥ ಶಿವನ
ಮೈಮಣ್ಣಮುಖವಾಗಿನಾಲಗಿಮಾಗಿ । ನಿಬಮೊಳವನಾಪ್ರಾವಿರ್ದ್ದಂತಣಿದನೊಡಲಬಿಳ್ರಿಮವನದಚರಾಚರಂಗಳುದಣಿಮಿತ್ರಿಗದಂನಿವರ್ದ
ಕೊಳುಪ್ಪನಿಮುತ್ತಲು ॥ ೬೧ ॥ ವನ್ನೈದಿಕಂಡು ನಿಕ್ಷರಬಳ್ಳಪಂ ದಣಿದು । ನವನುಧಾಪಾದೊದಕವನುಗುಷ್ಟಗೆರ್ದದು । ನಿವನಿವಗೆಕೊಂಬುದೆಂದಿ

ತ್ರನಂದಿಮಪಿಂಡಿಬಂಡೊಳಗಂಗೊಟ್ಟನು॥೨೫॥ ಚರಣತೊಡವಪ್ರಿನಾದಪ್ರಸೂತವನುಕೊಂಡಿರಿಕ್ಕೊಂಡುದಿಕ್ಕೊಂಡುಡಿಕ್ಕೆಂದುಗಜ್ಜರಂ। ಗುರುಶಿ
ಕ್ಷಡಾವದರವಿವಿದವಿಶುದ್ಧತೆಯತುಪಿನತೆಯಸವಿಗಂ ಪಿನಾ॥ ಚರವಣಿಮಪ್ಪಾಗಸಂಗೆಗಣ ನಂದಣಿದುಕೊ। ಕ್ಕುರಿಸಿಕೊಳ್ಳರಮದಿರಿಸಿದೆವಂ
ದಡಕಟಕಟವಾ। ತರಿಶನ್ನುಡಮುಂಡಿಪೊಂದುವರ್ಗ್ಗೆವಪ್ಪುಡೊಮಂದುನೆಗಂದನುಮನವಿ॥೨೬॥ ಕರುಣಿನಿದನೆಂದುಶಾಲ್ಗಿಡಿದಡಂಕೊಡ
ದಿತಾತ್ಪುರತಪೊಕದಮಧುಲಿಡೊಳ್ಳುರಿದುಮೊಶೈಕ। ಗುರುನಮಿತಕಲ್ಪತರುನಾಮಥುಳಿಸೆಂಧುಕಲಿಮುಗತ್ತದಶಾಶಣಿರುದ್ರನಾ॥ ಪಾರುಷ
॥೪೧॥ ದಿಂದಾಕಮಲಿಪ್ರಸೂತದಲಿಂಗವಂ। ಚರಿತದಿಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಮಹಾಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿ। ಗುರುಶಿಕ್ಷನಾಮಮಲಿದಾನಧರ್ಮವಮಾಡಿದಂಸ ॥೪೧॥
ರ್ವಜನವರಿಯಲು॥೨೭॥ ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಶಿಕ್ಷನಾಮಚಾರಿತ್ರದೊಳುಸಂಧಿಕ್ಕೆಂಪದಮಾರುತಗಕ್ಕೆಂಮಂಗಳಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥
॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥
ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ॥ ಶ್ರೀಗುರುಪಾದನಮಃ॥ ರಾಗಃ ತ್ರಿಶ। ತಾಳ ಝಂಪೆ॥ ವಾರ್ಧಿಕಸಿದ್ಧಿದಿ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ದೆಶವೆಲ್ಲರಿಮೆಣಿರ
ದ್ದಿವಾಳಮಂಗೆಲಿದು। ಶೊಮದಿಂಬಂಧುವಪ್ಪಿರವತ್ರಮಿಯುಂಡಿತ್ತು। ತಾಸುರಗಿಯುಂಸಿಡಿಲನಿರದು ಘೀಶಾಳನಂಸಲಪಿದನುಸಿದ್ಧೆಂ ಶ್ರನು॥
॥ಪದನು॥ ಪಾಸಿವಿಲ್ಲದಿಪ್ಪತಣಿಮಚೆಯುಕ್ಕದಿಪಾಕಂಗ। ಘಸ್ಸುರಿಕ್ಕದಿಪಾಜೆವಪ್ಪಜ್ಜೆಯುಳ್ಳದಪೆದಂ। ಚೆಸಿನವಿಲ್ಲದಗಂಡೂರೂಪ್ಪಪ್ರನೆಕಲಿಲ್ಲ
ದಿಪಾತನುಚಲನೆಯುಲ್ಲದಮನಂ॥ ಪ್ರಸಿಯುಳ್ಳದಿಪ್ರಯಾತುಬಮಕೆಯುಲ್ಲದಷಿತ್ರ। ಚೆಸಿವತಿವಸಿಕ್ಷನಾಯಂಸುಚದೊರಿರುತಿಂನು। ಚಸಿಧಿಮೆ

ಕ್ಷೇಲುಮಾತ್ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಂಪ್ರಮವನಾವಿಮಿದು ಸರ್ವಜ್ಞರು ॥೧॥ ಜಿನದದಿಂಕ್ಕಿದಾಶಸುರಗಳಿಂ ಸಂದಪಾ । ಜಿನಪ್ರಾಶಕ್ಕೆಳ್ಳಿದಿವಂಗಳುಂ ಬಂದೊ
ದು । ದಿನದಿರುಳು ಪೊತ್ತ ಪೊಗದೆ ಸಂಕಿದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ವಂತೆ ಯದವಂದಿ ಮೊಳಗೇ ॥ ಘನನಿನದದಿಂ ದುಳಿವಂಗಮೊಗದವಾದವ್ಯ । ದಸುವಾನಾ
ವಿಶ್ವಾವು ಶಿವಶಿ ಥಪತಿ ಮೆಂದು । ಮನದಮಕ್ಕಸು ಜನಮೊರ್ವಂ ಪೊಗಳ್ವಡೆ ಕೆಯ್ವಕೆ ಪೊಗಳ್ವವಿಯಂದನೊರ್ವನ ಥಮನಾ ॥೨॥ ನಾವಶಿವ
ಸೊಂನವಿಗೆ ವಾಂಬುಕರುವಕ್ಕಿಯುದು । ನಾವದಿಗಳಿಕ್ಕೆನಾ ಶಿದ್ರದಾಗಳವಿದಕೊ । ಶಿವಗಕ್ಕೆ ಮೊಬ್ಬುಶಿವ ಶಿಕ್ಷಣಾಯುಂ ಪಾಟ್ಟೆ ಕಂಗೆಮಂಗಳವಾದುದಾ
ವಾವಿಸಮತ್ರಿಶಿಕೆ ಶಂಗಳವಾಮ್ಯ ಸರ್ವಚಿದಾವ ವಾಸವಾಮ್ಯ ತ್ರಿವಲಿಂಗಚಿಡಾ ದುವಿದ । ವಾವವಂಶ್ಯಾಶಿಸಡೆ ನಿಂದಿಸಿದ ವಂಗಾಗದಿಪಾದೆ
ನಾಯಕನಕ್ಕೆ ದಾ ॥೩॥ ಧನದಮಕ್ಕಮಾನವಂ ಮಾಡಿದಡೆ ಕಚನಿಮವಿ । ಘನವಾಗಲಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಮಹಿಮೆಗಹೊಸನೆ । ಕ್ಷನಿಕಾಸಿಗೆಣಿ ಪ್ರಸ್ತ
ದಿಗಮೆಗೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಮವ್ಯ ಪಾಡಿಪರ್ವತಕೆ ಸರಿಯಪ್ಪುದೇ ॥ ಘನಪಿಮಕಾಟಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲ್ಪ್ರಾಡಿ ಅವಕೆ ಪೊಪವಿತಸಜ್ಜನರಿದಕೆಬಪ್ಪುರಿಮೆ
ನಕೆಕ್ಷಮನನೊಂದುಬಳಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ನಿಲವೊಲ್ಲದ ತಿವಾವಗದಿಂ ಪೊರಿದು ಗುಳುವಿಕೆ ವಿಡಿಗೇ ॥೪॥ ಬಂದುವಂದಿಸಿದವಚಿತ್ರ್ಯಸುನೆರದಕಾ । ಮ
ದಿಯುಂದಿಂತೆಂದುದೆಂದಾದ ಪ್ರತ್ರಾಂತ । ದಂದಮಂ ಪಿಳ್ದಡೆಂ ಬಳಮಾಣಿ ಸಲ್ಪಪಾಡಿಯನಮುದಾಸ್ನ ಬಿಡಾ ॥ ಮುಂಡೊಬ್ಬನಾದೊಡಂತಿ
ರಿಮೆದಿವವಕ್ಷೇತ್ರ । ದಿಂದಮಿಗಿವೆನಿಸುವಂತ ಪಿಳಿಡಿನನಂಬು ವಂತೊಂದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮಂಕ್ಕೆ ತ್ರಾಶಕುಣಿಪುದೆಂದು ಕಾಪಿಡಿದನಾಯ್ಬ
ದಾ ॥೫॥ ಯುವಿತರ್ತನಿಮ್ಮ ಯುಗೆಚಿಕಾದಡಿ ಥರಿಯಮೆ । ಶೆನಿಪುದಿವವಕ್ಷೇತ್ರ ಯಂಟನಿತರಿಂದವಿಂ । ದಿನಕರ [illegible] ಸೊಂನವಿಗೆ ಘನವೆನಿಸಿ

ಪ್ರಷ್ಟ ಶಿವನ್ನ ವನು ಸರದಿಂ ಭಗಿಲಿದು॥ ಜನದನ್ನಂದಿಪ್ಪ ಮಂಕಿಳಿದು ವಿಜ್ಞಾನದಾ। ಷ್ಟ್ರೀನಿಸಿ ಯಂದಿ ಹೊಕದವ ಕಿಷ್ಟೈ ಕಾಣಬಹ್ಪ। ಮನವ
ಮಾಡುಪೆನೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಗೊಟ್ಟಂ ಪ್ರಸಿಷ್ಪತ್ರಿ ನರವರಿ ಮದವರನಾ॥೬॥ ನಿರ್ಶಿಸ್ಕಾಶಿಮ ಹಸ್ತಿಗಳ ಪರಿ ಯಾರಪ್ಪಿಟ್ಟಣಾದ। ಪುರದ ಗ್ರೂಪ್ರ
ರದನ್ನಮನ್ನ ವಸ್ತ್ರಮ ಪರಿಯರನ ಜ್ಞತಜ್ಞರಂ ತೋಂನವ ಪ್ರಾದಯರನ ನವನ ಮಯ ಜೊಳಗಾದಿಲ್ಲರಂ॥ ರರಸಿದಿತಿ ಬಿನಿರಾಯ ತೆನ
ಲಿಂಗಮುಂಡಿ। ನೆರದನ್ನ ವಿನದನ ದು ಗಪಂಚಮೊಪ್ರದಗುಂಡು। ನರಕಿತಿದಿ ಮನಿಯು ಕ್ತಸಂ ತರಿನಿ ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಬರನಿದನದಿಂದ
॥೪೭॥ ಗಟ್ಟಿನಾ॥೭॥ ಮಡಿವನು ಡಿಮಾಳಿ ಚುದು ನಾನ್ ಪ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳ(ಗ ಡಿಮ ನಿಷೆಕ್ಕೆ ವಿಂದಂ ಪ್ರೋಕ್ಷವಿ ಪ್ರಯಂ ಪಡೆದು ಮತ್ತಂ ತಂಮ ॥೪೭॥
ವಾವ ಪರದೊಳನ್ನವಿದನ್ನಂದು ತ್ಪ್ರಮರದಿದೋದಂ॥ ರಡಿಗೆಶ್ರೈಣ ನ್ನವಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸ್ವಾಮಿಪ್ರಸಿದಡೆಂ। ನಿಡಗ್ರೈಯವ ನಡುತರವನ್ನದು
ಪಾದ ಗಂಡುಬಿಡಿ। ನುಡದಿರಲು ಯಂ ನಾದೊಡಂ ನಂಬಿಕೆ ರವಲ ನಿಧಮಲ್ಲತ್ತರವನಾ॥೮॥ ಹೊಳಿಮದಾಜ್ಞೆವಿ ಗಳಾದೊಡಂ ಹಲಯ
ಪಾಪವಂ ಮಾಡಿ ಕಷ್ಟಗಿ ಬಂದ್ರುನವ। ಶ್ರಿ ಪವಕ ತದನಾಳ್ಕು ಬಾಗಿ ಮೊಳಗಳಿ ಮೆ ನಾಡಿಗನು ನಾಳವನು ತಿದ್ದಿ॥ ಬೊಪ್ಪಂತೆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ
ಯಂ ಗಂಡು ನೆರೆ। ಬೊಪ್ಪನಾಜೀವನಿಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಸಿದಡೆನುಡು ಪಾದ ಬರಿಯ ಬರಹನುಡದಿರಲು ಕಂಡಿಂ ನ ನಂಬಿಕೆ ಯಲ್ಲಿ ಕಾಡ ನನಾ॥೯॥
ಧರೆಯೊಳುಳಿದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪತ್ರನಾ। ಬರಗಡಿಗೆ ಗೊಟ್ಟ ನಿತು ಪ್ರಾಗಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು। ಪರಿಯ ಫಲದಿಂದದರ ಹೊಂದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಾಸಿರಗಡಿಗೆ
ಯ ಪಾಗಮಂ॥ ಹರು ಪದಿಂದಿತ್ತ ಫಲವ ಧರವಿದು ಪುಸಿಯಾಗೆ। ಪರಿಯ ಬರಹತ್ತಿನ ಬೆರಳ್ಳಿಯ ದಿದು ಬೆಯ। ದರಲು ಕಂಡಾ ದೊಡಂ

ಶ್ರೀ

ನರಿನಂ ಬರಿಕಪಿಲಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ॥೧೦॥ ಭರದೊಳ್ ಮರದೊಳಗುವತ್ತೆಂ ಬತ್ತಂ ನವಂ। ಕರವಿಕ್ಕಿದ ಫಲಂ ಬರಿತ್ರಿಗಾಗು ಸಾ। ಸಿರದಿಂ ಬ್ಬನ

ರಕ್ಕಿ ದಫಲದಿನ ಧರವಪ್ರದಿ ಮಾತು ಪ್ರುಸಿದ ಡೆಂನಾ। ಕರದನ ಡುವಣಾ ಬರಗ ಸುಡುವ ದಿಗುಂ ಡುಸುಡ ದಿರಲು ಕಂಡಾ ಡೊಡಂ ನಂಬಿರಿ

ಸರಗಡಿ। ವರದೇವನಂ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಂದು ಬಾಪ್ಪಿಯ ನಿತ್ತ ನಾ॥೧೧॥ ಮಿಕ್ಕದೇವರ ಮವಿವ ಪ್ರವತ್ತಯಂ ಕೋಟ್ಟಣಾ। ರಕ್ಕಿ ಬರು

ತಿರಿದಾರದಿಂ ಕಂಡು ಪಾರಿದು ಮೈ ಮುಕ್ಕಿಮೆ ಮುದ ವಾಸಿಕೊಂಡೊಪ್ಪು। ವಾಸವಂ ಮಾಡಿ ರಂದೊ ವಿದಿತ್ತೊಡೆ। ಅಕ್ಕರಿಂ ಪೊರಗಿನ ರಕ್ಕೆ ಕ್ಕಿ ದನಿತು

ಫಲ। ವಕ್ಕಾದಿರಲು ತ್ರಕ್ಷ ಮ ಬರವ್ಪೆ ವಾ ದುಧಿ। ಬಕ್ಕೆ ಬೆಯದಿರಿ ಕಂಡಿಂ ಮನಂಬಿರಿ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ॥೧೨॥ ಸುತ್ರಲದಿ ಡೆಂನ ದಿಲ್ಲಿಗೆ

ಕೋಟ್ಟಣವ ನಿಕ್ಕತ್ರ ಬರಮೊರ್ವ ಗಾನಾರಿನೆಂ ಡು ವಿದುತರೆ। ಮೊತ್ತೆ ದೇವರ ನಾಡತೆಡದಿಂ ಮಾರಿನ ಡುವನಿ ಮೊಳಗಿ ಸುರಿದು ಬರಲಾ। ಮತ್ತ

ಮುಂ ಕರಿ ಮೆ ಲಾರದೆ ವಾಸ ಮಾಡಿತಂ। ರಿತ್ರದ ದರಿಂ ಪ್ರೊರಗಿ ಪತ್ರ ರಕ್ಕಿ ದಫಲವ। ನಿತ್ತ ಪ್ರುಸಿದ ಡೆರ ರು ಕುಣಾರೆ ಸುಡು ಗುಸು ದ ದಿರಲು ನಂ

ಬಿರಿ ಮಲ್ಲಿಕ ನಂ॥೧೩॥ ಪ್ರರಮೊಗಮಂ ಕಾಡುವಂ ಷ್ಟಾಲ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ದೊಳು। ಪ್ರರತನಾಗಿ ಪಾತ್ರಿವಂ ನಿಬ ಣ್ಣೆ ಮಂ ರಿದ್ದಿ। ಪ್ಪರು ಪದಿಂ ಧಾರೆ ನಿ

ಸು ತ್ತಿ ಪ್ಪಾತ ಪ್ರೈರಿವ ವಂಶಾಡಿವಿ ವ ತಾನ ಪ್ಪುನಾ॥ ನಿ ಮತ್ತ ಮುಂ ತ್ರಿ ವಾಪ್ಪಿ ಪುತಿವ ದ ಡಿಂ ತ ಬಲದ। ಕರ ದನ್ನು ಡು ತಳವನಿ ಸುಡುವ ದಿಗುಂ

ಡು। ದಿರಲು ಕಂಡಿಂ ನಾದಡಂ ನಂಬಿರಿ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ॥೧೪॥ ಸಿಕ್ಕದ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಬರಿ ಧಾವ ತಿ ಸೊಪ್ಪು। ಡಿಕ್ಕೆ ವಿಂ ಡಂ ಪೊಕ್ಕ ಪೊಕ್ಕ

ಮನತಂ ಮಕಾ। ಮಲಕ್ಕೆ ಸಾಸಿದೆ ತಿವ ನುಪಾವ ದಿಂ ನಿ ನ್ನ ಮವ ಕುಡು ಮ ಶೆಲ್ಲಾ ದೆವನಾ। ತಕ್ಕರಿ ಲಸ ದಪಾವ ದಿಂ ದಿಲ್ಲು ಪಾವ ಪ್ಪಿ ರವಿ

ಮಲ್ಲಿದಿಕಲತೆ

ಕ್ಷೆತಪಾದ್ರಿನಾಥಿ ಪ್ರಾಣಮಾಗಿ ಪೋಷ್ಟೋಕ್ಷ್ಟಾ। ಮಿಕ್ಕಚಿ ಯಡುಚಿಮದಿಕಲು ನಂಬಿಕೆ ಪಿಲಿಣಿ ಥಮಲ್ಲಿಷ್ಟೆಕನನಾ॥೧೫॥ ಮೆಕಿಚಿಕ್ಕೆ ಚಿಂಡಿ ನೋಳಗಣಗಂಡ ಪೆಂಡ
ಕುಗ। ಘುಕಿತಂ ಮಪಾಸುಳಿಗಳಿಗುಂಟಿ ಪಾಳ್ಪಿಂ ಬಿಗ್ಗ। ನೆಕಯ ತಿಲ್ಲಾದೋಡ್ಪ್ರ ಡೊಳ್ಳಿತಳಿದೆಕಡೊಳ್ಳಿ ತೆಂ ಡಾ॥ ಮಕಿಯ ದಡಿ ಚನ ತ್ರಿಪದ ಬಲು ಬಿಡು ದಾತ್ತೆ
ಕಿಯದ ವಕಡಿ ವನಂ ಕಾಡುವ ಪ್ಪುರ್ಣಣಿಮಿ। ನೆಕಿಸುಡುಗುತಹ್ನಿ ಮಚಿಕಸು ಡದಿಕಲು ನಂಬಿಕೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನಾ॥೧೬॥ ಬೆಕಿಯ ದಿ ಮಕ್ಕೆ ಚಿಂಡಿನ
ವಳಗಿತ್ರ ಪುತ್ರ। ಕಕಗಾಕಿ ನೆಂದಡ ವಕಂ ಬಿಟ್ಟ ಪಾದು ಳಿರ್ದ। ಪುರು ಪಾನುಂ ಮಲ್ಲಿನಾಥನ ಕಾಡುವಂ ಕಾಡದಿಕಿನಡು ಚಿಕಸು ಚಿಮದಾ॥ ಪುರುಷನೊಳ್ಳ
ಡೊಡದರ್ದ ನ ತಿನ್ನು ತರು ಮುತ್ರ ಕಪ್ಪುರು ಪುಣಿ ಮೆ ದ್ರರ್ತೆ ಮಚಿಕಲ್ಲು ಡಳಿ ಮಾತೆ ಪಿತಕಳಿ ಮಾಗಳಿ ರ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಮುತ್ರಕ ಪಾರುಳುಗ ಬೊಡಿಕಿ ಕುಕಬಿಕೆನ್ನ
॥೪೨॥ ಡುಗಾ॥೧೭॥ ಪಿಂಗದನ್ನ ಕಕ್ಕಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನ ಕ್ಕೃದಮ। ತಳಿಂಗಪ್ಪು ಬ್ರುಕಲು ಪದವಾಗದಿರು ತಿಕಿ ಬಲದ। ಮುಂಗ್ಪೈಮುಳ ತಳಸುಡುವ ಕಾದಿಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮ
ಪಿನಾಮವಂ ನೋಡಿದಾ। ಜಂಗಮಂ ಪ್ರರ್ಗ್ಗವಂ ಪಡೆವಕಲ್ಲ ಡೊಡೆದದ। ಮುಂಗ್ಪೈಮುಳ ತಳಸುಡು ಗುಸುಡದಿಕಲು ನಂಬಿಕೆ ಲಿಂಗಮಲ್ಲಿಷ್ಟೆಕನನಿಂಮತಾಗು ॥೪೨॥
ಡನೆಂಡೊಳ್ಳಿದಂ ಕಕದಳವನಾ॥೧೮॥ ಪಾಲ ಯಲಿ ದಿಗಳಮಾದಿತೆ ನಾಗಿಕಾಣಿಕೆಂ। ಗಳಿಪ್ಪಕಿ ಡಿಗಳನು ಗುಪ್ಪ ಪಂಚಮೋಪಾದಗುಂಡ। ನೆಳಿವೆಕಕ್ಕತಗಂಮ
ಕರುನೆಡಿದಿಕ್ಕು ಳುಗಳಿಂದ ವಚಿ ಬಡ್ಡಿತೆಂಡಾ॥ ಕಲಿಕಾಲರುದ್ರನೆನಿಸುವಣಿ ಥಗಾಮನಂ। ಜನ್ನಿ ಪಳಿಟ್ಟ ಕುಗಾಪಾಕಿ ತುಗಳ ಬಲುಗೊಳು। ಡೊಳಕ್ಕೆ ನಿ
ಗದಕ್ಕ ಮಂಡಲವನನ್ನು ಗಳಿ ಮನ್ನ ಕಡೊಳಿಳಿಸು ವಂತೆ॥೧೯॥ ಬೊಡವಿಮಂಸುಡುವ ಗಣಕ್ರಿ ಮಂ ತುಡಿಕಿ ತೊಡವಿಡೆ ಮವಕಸು ವಪ್ರುಡ
ಮೊಕಡಮ ನ್ಂಟಲು ಕೈಮುಳನಡು ಯಳಿದವ ಡ್ರಾನಂ ಬಡಿದಗತ್ರುಳ ಮೊಳಿವನ ನಿಂದಿಣದಡಿವೆಂ ದ್ರವಾ॥೦॥ ಮಡವೆಂದು ಮಂತ್ರಕ್ಕಿ ವಿಡಿದಮಪ್ಪುದಂ

ನೊಪ್ಪುರ ಶಿಖಾಡೆಯ ಮೃಷ್ಟಮಚ್ಚಮಂ ಮೊಗೆದ ದುರ್ವಾಸನೊ॥ ಸುಡಿಯ ಎರಡೆನಿಸದಿ ದವರ ದಗುಂಡನಿಕ್ಕೈಯ ವರಾಂತನ ಚರಿತ ಶಥನಾ॥೨೦॥ ತ್ರಮತಯಗೆ ನಡು
ನಡುನಿ ನಾಕ ಶುಪ್ರು ಸ್ನಯ ತ್ರಿಮಾ ಕ್ರಮ ಸತವು ತುಚಿ ತೂರಸಿ ಪ್ರಾಡಿ ಯಂ ದಿಲ್ಲನಾ॥ ಕ್ರಮಿಸಿ ಖನಿತ್ರ ನಾಷಿ ಗಸು ಸಂದವಿ ಮಂದು ತಂನಯ ಶಾಂತಿ ಯಾ॥ ಪ್ರಿ
ಯ ದೊಗಾರು ವ್ಛಗುಂಡನಿ ಡಿಕ ದನುನಾ ವಿಸಡಿ॥ ದಬಿತ ತಾಶಿ ಯನು ನ್ರವ ವಿಡಿಕ ದಂತೆ ಬುಥ॥ ಕ್ರಮ ಯಾತನ ಡಿಗರುಣ ಕಯಳ ಬುಪ್ಪುಂಜು ರಿಯನಿತ್ರನಾ
ಯಂ ಬಂತಿಕೆ॥೨೧॥ ಗುಂ ಡಬಿದ್ದ ಡಿ ಪ್ಪೊತ್ತಿ ಪ್ಪೊಗೆದು ದಕ್ಕು ರಿಯ ಸಗೆ॥ ಕಂ ಡುನಾ ಪು ಪ್ರುತಿಯ ನುಡಿ ದಂತೆ ದಿಬರು ಯಂ॥ ಕೊಂ ಡರ್ಮಾ ಮೊತ್ತ ನಾಗಷ್ಟ ಯ
ಪ್ರಿಯಾತ್ರ ಶಥಿ ಮಿಂ ಡಂ ದು ಯಂ ದಿಮೃದೆ॥ ಕೊಂ ಡಾಡುತ್ತಿ ರಿಕ್ಕೆ ಕ್ಕ್ವ ನಡುನಿ ತಲ್ಲಣಿ ಶ್ರವಯ॥ ಗೊಂ ಡು ದಾಷ್ಪಣಿ ಪಿ ಥ್ರು ವಾದಲ್ಲದಿ ತ ನೊಳ॥ ಕೊಂ ಡಿಪ್ಪ
ನಲ್ಲಿಂ ನನಿಂ ಯ ಪ್ಪೊಗರದಿ ರಿಯಂ ಡಾಸ್ವತಿಗೆ ಕ್ಕೈಯು ನಿದನಾ॥೨೨॥ ವತ್ರ ರಿ ನಕ್ಕಾ ದಿಷಾ ತ್ರೊ ಡಿ ಕವಿ ಸಾ ಕಿವ॥ ಡತ್ತು ತಣಿ ಬಿಂ ಗಿ ತನು ದಯಗೆ ಯನಥಯ
ಕ್ಕೈ॥ ವಿತ್ರನಿತ್ತಿಗೆ ಚರಿತ್ರಂ ಸ್ನಯ ತ್ರಿಗರಿಯ ನಾ ಯ ಥವ ಕ್ಕೈ ಸತ್ತು ವಿಸ ವಾ॥ ಸತವು ಕ್ಕೈ ನುಡಿ ಕ್ರುಪಿ ನಿವ ದನು ನಕ್ತಿ ಗೆನಾವ ವಿತ್ರನಂ ಬಿದ್ದ ಯಾ ಯಾ ದಿಡಿ ಪ್ರಾವಿ
ಕಾರ ಸತ್ರ ಕಿಷ್ಟ ರಿದ ವಂದಿತ್ರ ಸಿಥನಾ ಯಂ ಜಿಗ ಕೆ ಪ್ಪೊರ ನಾ ದನಾ॥೨೩॥ ವಿವಿಧ ಸತವು ಂ ಯಾ ಮಿಗತ್ತಿ ಪ್ರುಸಿ ಕ ಕರು ಣಿ ವಾ॥ ವಿವ ಕೊಲುವ ಶಾಂತನ ರಿವಷ್ಟ
ಗ ವಿನಿ ಯು ನಿವ ನವನಿ ಮೊಳ ಕಾ ನಿಥರ್ಮ ದ ಮೊಗಾನಿ ಪ್ರುಪ್ರು ಹಂ ನಕ್ತ್ರು ಥಿ ತೊರವ ರಿ ಮ್ಯೆ॥ ಖವಿಯ ತ್ನರಂ ಪ ರ ಸ್ನಯ ಯ ಪಂ ಗೆಲು ವನೆ॥ ಪ್ರುಯ
ಜಿ ತ್ತಿಂ ದ್ರಿಯ ಯು ಕ್ತ್ರಿ ಸತಿ ಸಂ ಗ ವಂ ಪ ಟಂ॥ ತಿವ ಸಿಥ ನಾ ಯ ನಂ ದೊ ರ ಗೆ ಬಲ್ಲ ವರು ನಿಂ ದಿ ಸಿ ತು ಪ್ತ್ರ ನಾ ಗುತಿ ಪರಾ॥೨೪॥ ಪ್ರುಸಿ ಯುಲ್ಲ ಪು ರು ಡಿಲ್ಲ ಪ್ರಾ ರಿವಿ
ಲ್ಲ ಪ್ರಾಗೆ ವಿಲ್ಲ॥ ಪ್ರಾಸಿ ವಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಜ್ಞೆ ಯುಲ್ಲ ರಿ ಬಿಲ್ಲ ಯು ರಿ ಸಲ್ಲ॥ ತ್ರಮಷಿ ವಿಲ್ಲ ಯ ದ ವಿಲ್ಲ ಯ ರ ಪಾಲ್ಲ ಕ ರಿ ಯುಲ್ಲ ಕುಂ ದಿಲ್ಲ ನಿಂ ದೆ ಯ ಲ್ಲ॥ ಬೆಸ ವಿಲ್ಲ ತ ರ್ಕ ವಿಲ್ಲ

ಸೆಯುಳ್ಳ ಷಶವಿ।ಲ್ಲ ಸೂಶಿಡು ವದಿಲ್ಲ ಯತ್ನಶವಿಲ್ಲ ನೆಶಯಿಲ್ಲ। ವಸುಧೆಯೊಳು ನಿಕ್ಷತಾಯಂಗೆಂಬಶಿ। ತ್ರಿಪನಶಿಬತು ಯೂಕಿಸಿದೊಳಗಿ॥=॥೧೫॥
ಪನಶಿಬದಪುಂಣಾಳವಾತ್ರೆಯ ಶಿಷ್ಯ ಯುಶಿದು ಹೂರು। ಡಿನಿಕ ಬಿಳಿವಿದಾಳ ನಿಯ ಕ್ರನೆಂದೆಂಬ ಬಿಶಿ। ದಿನ ವಬಪ್ಪುರ ಶನೆಂಬ ಜೊ ಗಿಶಿವ
ಶಿಕ್ಷಣಾಯನ ನಪ್ಪನ್ನಾ ಮಥಲದಾ॥ ಪೊನಶದ ಬ್ಬಿಸು ವಿಚಾರಿಸು ವಿಶೂವಿಸು ವಿಶೇಂ। ದೊಸದು ಹ ದಿನೆಂಬ್ರು ವಿಶವದಿ ವಳ ಜೊ ಗಿಣಿ ಯ
ನಿಶವಿಶ ಸ್ಮೃತಂ ದನಾ ನೆವಿಂ ಡಿಶಶಿ ಶಂ ಪ್ಪದ ಗುಹಿಗೆಬಪ್ಪುಂ ದದಿ॥೧೬॥ ಹಿ ಡಿದ ಚಕ್ರದ ಗುಜೆ ಶ ದವೆ ಯ ಶಂಖದ ಯಣಿಯಾ। ತ್ರಿಡಿಗೆ
॥೪೪॥ ಗಶತ್ರಿ ಶಿವಶಿಶಿಗಳ ಹೂಶಿ ದಿಬ್ಬಿಗೆಯಾ। ಹೂಡಿ ಯಶೆಂಗಂಣ ನಿಡಿ ಮೊಶಲು ಬಾದಣ ನಿವಿಯ ಪಂಚಶಂಗದ ಶಂಖೆಯಾ। ಶುಡಿದ ಜೊ ॥೪೪॥
ಮಿನಶಿಷ್ಯ ನುಡಿಯ ನಾನಾಜೊ ಗಿ। ವಡವಿಶನಿಬಪ್ಪುರಂ ಶಿವ ಶಿಕ್ಷಣಾಯಮಯ। ನೆಡಿಗೆ ಬಂದಂಬಂದ ನುಶಿವಗ್ನಿಯ ಡಿಗೆ ತಶಗೆ ಶಿಯ
ನಿಡುಬಪ್ಪುಂ ದದಿ॥೧೭॥ ಜಣಿ ಮಶದೊಳಿತ್ರ ತೆಂದಿನ ತ್ರಿಶದಿಶಿವನಯಿ। ಲಣಿ ಶಿಕ್ತ್ರ ಯುಂ ನೆಕಲ ಯೂತ ನೆಂ ಕು ಶದ ಯಿ। ಲಣಿ ಕುಣ
ದಿಂಯು ಶಿಕ್ತ್ರ ನಿತಿಯ ಃಯೆಳ ಲಣ ಮೊಹದಿಂ ದಿಯಂ ಕ್ರದ ಮಿಲಣಿ॥ ಗಣಿಸು ವಾದಶಣಿ ಯುಂ ದೊ ದ ವಿದಗ್ನಿಗಳ ಯೊ ಗಣಾ ವಿಯುಳ
ವಿಶ್ವಾನದಿಂ ನಿಕ್ಷಶ ಲನಿಶೊ। ಮಣಿ ಮಾಡುತಿಹನಿತಳ ಹೊಯ ಮಂಶಂಡು ಶಿ ಡಿನಲು ಬಗೆದ ನಾದುರು ಶನೂ॥೧೮॥ ಯುಷ್ಬಿಯಂ
ಕ್ರಾಕ್ಷತ್ರೆ ಮೊಳಗ್ನಿ ಶ್ರೊಂ ಡವನ ಯು ನಿ। ದಿಟ್ಟ ಶಿನಿದಾ ಘಿವಂ ಮೆಘ ಶಾಕಾರ ವಿವಡಾಶಬ್ರಿ ತಾಗುವ ತ್ರಿಶದಿ ತಾಗಯುಶಿ ಶಶನಿಶಿ ಡಿಯ
ಡುಗಿ ಪ್ರೊಗೆಸುಗಿದು ಶ್ರೊಂಡಾ॥ ಶಿಟ್ಟ ಯಡು ವಿಟ್ಟ ಶ್ಯ ಪ್ರೊಶ ನೂ ನೆ ಯದಕ್ಕ ದೊಳು। ಶೊಟ್ಟ ಪ್ರುತಿಗಳು ತ್ರೆಂಶಾಡುತಿಶಿ ಯುಬ

ಲಘುಶತ್ರುತಿವಶಿಷ್ಠನಾಮಂ ಮನದೊಳರಿದನಥ ಮನಕುಟಿಲಶಾಮಕವನಾ॥೧೯॥ ಪೊಲಜೆ ಸವಕುಲಜನಂದಿನಿಜಲಧಿಗಂ ಬಲಗಂಬ
ಸಗಿವಂತಿಕೆಂ ದಕ್ಷಿಣಶಿಷ್ಯಕುಲತಿಲಕನೊಂ ಮಾವು ನಿಗಾಕುಳಂಗೊಂ ಡುಮುರಮಥನನಂತಿಪಂ ಣಗಂಣಚಿಕಗಾ॥ ಪ್ರೋಲಗಿಮಂ ಬಿಡಲುದಕವ
ಕತ್ತಿ ಮೃದಿಗಜ॥ ಗಲಗ್ನಿಮಗುವಿಟ್ಟ ದಕ್ಷರಿಬಳ್ಳಿ ವಶಿದುಪ್ರಶಿ॥ ಡಿವಿಡಿಸುಟ್ಟ ದುಡಾಷ್ಟೋ ಗಿಯಂ ಜೋ ಗಿಮೊಡನಿರ್ದ್ದ ಪರಿಜನವನಾ॥೨೦॥
ಮುಟ್ಟ ಣನಿಶಷ್ಟೋಗಿವಡಿಮಂ ಸುಟ್ಟ ಮಿಣರಿಧಾ॥ ರಿಟ್ಟ ಬಟ್ಟ ಳಿನಾಡಿಶೋ ಮಾರನಿಂತ್ತು ಮಗಿ॥ ವಿಟ್ಟ ಮರಿಪಟ್ಟ ತಿರವಾ ಮಾಕಡಿಕೆಡ
ದಷ್ಟೋಗಿವಡಿ ಮೊಡಿಮೊಡಿಮನಾ॥ ದಟ್ಟ ನಿದುಳ್ಳ ಮಪ್ರೋಯುವಿಂಗಾರದಕಟಿಬಾ॥ ಬ್ಬುಟ್ಟ ವಿತುಡ್ಡಗವಿಷ್ಟ ಕ್ಷ ನರಶೂರಲು ತಿಕ್ಕಡು
ಣ॥ ಪ್ರುಟ್ಟಿ ಕಣ್ದೆರದುಕಂ ಡಂಚಿಗೆಪ್ರೊ ದಡ್ಡಿವಿಮಂ ತಿರ್ದ್ದಷ್ಟೋಗಿಗಳನಾ॥೨೧॥ ಮಾಯಿಮಚರಾಚರಕ್ಕೋನಿದು ಮಾಡುವ ನಾ
ತಿ॥ ಪೊಮವಿಕ ಪ್ರಾಣವಧೆ ಮಾಕೆ ಮತ್ತೆ ನಿ॥ ರ್ಧೂರ್ಮದಾ ಮಾತ್ರಾರವಾಗಿ ನಿಃಕಾರಣಂ ಕೊ ಮಾರಚಿಯದೆವ್ರಿಕೆ॥ ನಾಮಥುವ್ವ ಪನ
ನಾವ್ಯುಗ್ಮತರಮನಸುವಾಮ್ಯು॥ ಸ್ತೋಮದಕೆ ನೊಲಯಷ್ಟುವಾಷ್ಟೆಂ ದುತಿವಶಿಷ್ಠನಾಮ ವಾಥಂ ನೊಂ ದುಕ್ಕುಣದಿಂ ಮೊಡಲೆತ್ತಂ ಜೋಗಿವ
ಡಿಮೊಡಿಮನಾ॥೨೨॥ ನರನಸಂ ಧರಶೂಬಗನಿಷ್ಠನಾಮ ಮಾವು ಸ॥ ಪ್ಪುರತು ಕ್ಷತುಬಿತೂರಶಿಷ್ಠನಾಮ ಮಾವು ತಂ ಕರನ ಪ್ರುತಿನಪ್ರಜನಾ
ಮಥುರ್ ನಾಗರಶಿಷ್ಠನಾಮ ಮಾವು ರಾಮನಾಥಂ॥ ತರಣನಂ ಕುಳನರ ಕ್ರುಮಶಿಷ್ಠನಾಮ ಮಾವು ತರಣಗುಶಿಷ್ಠನಾಮ ಮಾವು ರಾಮ ಮಾವು
ಮೆಂ॥ ಡಿರಗಿತ್ತೈಮಗಿದುಕಾಪಂ ಣವಮುವನಾಗಿ ಪ್ಪುಳ್ ಪ್ಪುರಕನನಿಕ್ಕಿ ನಿಡನಾ॥೨೩॥ ಮಂ ಕಾರಣಂ ಬಂಡಿಯುಳ್ಳಿಗೆಷ್ಟಮಶಿ ಚಟ್ಟ ಜ್ಞಾ।

ದಾಕನ್ನಿ ಕಂಪಿಗರುಷಟ್ಸದಕಟಕಟನೊಂ। ದಾಕಟಿಲವಿದಾವ ಸಮುದ್ರವೆಂಬವನು ನೀನೆನಿಂವ ಟಿಶಿಜನವನು॥ ಯಾಕೆತ್ತಿ ಮಿನಿಬೆಂದ್ರ ತ್ರುಂ ಇ ಕಂಬಿಯ
ನಿಕ್ಕಿ। ನೂಕಿ ಕಿ ಸದಿಕವಿಳಮಾಳನೊಳದುರುಳವವಿ। ವಿಕನೊಳು ವಿಸ್ಸನಕಸಿಕಿಸಭುಪತಿ ಕರುಣಿಸಿ ಸವಗೆಂದು ಬಾಷ್ಪು ಜ್ಞನಾ॥೨೪॥ ಕರುಣಾವಮೊಕನದಿ ಸಿ
ಧ ಷರಣಂಗಳಂ ಸುರವಾ ಷ್ಟ ಜ ನಿವಡೆ ಗ್ರವ ಮವಿತ್ರ ತಿಕರುಸು। ವರಿ ದಕ್ಕೆ ಮಾಕನಾರಂ ಮಾಡಿ ತ್ರಪಿ ವಿಕನಿ ಪ್ರಾಡಿ ಪ್ರೀಮವನು ಮಾಡಿ॥ ಮರಡನಿಯರು
ತ್ರನಸ್ರುವಿನವ ವಿತಾ ಮಪ್ರ ಮಸು ಪ್ಪುರನಾಕಣಾ ತ್ರಿವಕಂ ಸಕಳನಾ ಮಥವಿ। ಕಕಿಸ ಭ್ರಾಮನಾಥನ್ರೈವ ನಾಪ್ರಾಪ್ಯ ಸುಬ ಡೊಳಿರವೆಂವ ಗಪ್ಪಿನಾ॥೨೫॥ ಯ
ವನೊಡಿನವಿ ಗಾಡಿ ವಿಕಪ್ರ ಗಳು ಸಾಡಿ ನಾ। ಜನಪ್ರಾಡಿ ತ್ರಣವ ಮಾಡಿ ಪಂಪಿಗಳು ಬಾಡಿಕ ಡವಿ ನಸೊ ವಡು ತ ಡಿ ಬಾದಗಿನೊಡಿ ಘನವಾಡಿ ದಾಡಿ
॥೪೫॥ ಯಂ ವಿಡಿಸಿಡಿಲಾ। ಧನಿ ಮಾಡಿ ಧರಿಕಾಡಿ ಬಿಳಿಗಳಂ ಸಾಡಿನಿತಿ। ಯನು ನದಿಗಳಿ ಡಾಡಿ ಬಪ್ಪುರ್ತ್ನಾಗಾಲ ವಾಯಲ ನಿಮೊಳತು ಧನಿ ಡೊರಿ ಬೊರಿ ಮಿಳಗಂ ॥೪೫॥
ಪ್ರಿರಿಚರಿತ್ರ ದು ದಿನ ವನಾ॥೨೬॥ ಆರಿ ಯ ಕಪ್ಪುನ ನಲ ಮೆಘದಸ ತವನು ಕಬ್ಬಲ ದಕರಿಯನು ಕವಿ ದ ಕತ್ರರಿಯ ಕರಿ ದಕ್ಕೆ। ಕಿಲಯವಿನವನು
ಪ್ರರಿ ಕ ಕಾರಿ ಮವ ವಿಮ್ಮದ ಕಬುರ ಕವನಲದನಲವಾ॥ ಯನದು ಕೆಂಡೊದಗಾಡಿ ತುರಿ ದುಪ್ರೈರಿ ದಂಬಾ ವಿ ಜಂ। ಬಿಳಿಗು ಮುಸು ಗಮು ಬರಿ ದನೊಬಯ
ಲವೆಂದಿನಿಸಿ। ದನವರಿ ತೊತ್ರರಿಸಿ। ಮೊದಗತ್ರವಿ ಘಾರಿ ಪಾನಿ ಮಿಂಚು ಮೊಳಗು ಸ್ಸ ಪ್ರತಾ॥೨೭॥ ಯಂ ದುದಿನವಿರು ಹೊಳಾಯ ಕಿ ಮೊಸು ಚರಿಸಿ ಡಿಂ ದಿ। ನಂ
ದದಿಂ ಕೈ ಕ್ರಮಂ ಬಲಗೊಳು ತ್ತಂ ವಿಂಗ ಪ್ರಾಂ ದಮಂ ನೊಡುತ್ರ ಸಂ ತೊಮ್ಮದಿಂ ಬರುತ್ತಿರಲು ಸಿ ಧ್ರರ ದಿವನಾ॥ ಪ್ರಿಂ ದಿನಾನಾ ಜಿವ ಜಾಳಂಗಳಂ ಕೊಂ ದಾಕ
ದನ್ ತಂಡಿಯ ಪದಕ್ಕೆ ರಗಿ ಕಳವಿನಾ। ವೆಂದು ಳಿ ಬಿ ಳಿ ಬಿ ವಿನುತ್ರ ದ ಸಿ ಕ ಡಿಗೆ ದರುತ್ತ ಬಿದರ ದಿರಗಿತ್ತು ಸಿ ಡಿಲಾ॥೨೮॥ ಯಮು ನಿ ದಿರಗಿತೆಂದು ಬಗೆ

ಷಡಿಮು

ಡಿಲ್ಲ ಶಂಕ್ಷೋಲುವ ನೀ ಚತನ ನಿಶಿಷ್ಪವೆಂಶಿಂ ಧುಪ್ರಿಡಿದಲಗಿ ನಿಂತಿಬಿಮೆ। ಮೊನಿಯ ಮ್ಯ್ರಿಷಲುಕ್ಷಿ ಶಲು ಶಗ್ಗ ತ್ರವಿಮೊಳಿಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿ ಧಪ್ರ ದಂತ್ರೆ॥ ತನಗೆ ತಾಂ ಬಿಚಟಿ
ನನಾದನೊಗಿಶಿ ಮೊಡಿ। ವನ ಧಿಮಕ್ಷಿ ತ್ರುಗಪೂಗಲು ತಿಬಿಮೆಶ್ರೈತಪ್ಪು ವಡ। ಬನನಿಶಿ ಧುನೆಗಪ್ರಿತ್ರದಮಶಿಂ ಬ್ರುನೊಮಿಂಡಿನಿಷ ಮೆಶಧನ ಚಳಿತಷಿ ಧನಾ॥ ೩೯॥
ಮಶ್ರುಷ್ನ ಪ್ರ್ಯ್ನನ ಷ್ಪಣಾ। ಮಣಿಮೆಂಕ್ಷಿ ಕೂಶಲಗಿ। ನಶ್ರು ಡೊಳು ತೊಡದರ್ಪ ಡಿವಿವಿ ಮಪ್ರಾಡಿವಗಶ। ಪ್ರಗ್ರಿವವಶಣಿಮತ್ರಿ ಶಲುಶಿಷ್ಟ ಶ್ಯಿಶಿಷ ವಾಶದ ಪೊಶಟನಾ॥
ವಿಶ್ರುದಿಂ ನಿಬವಿಶಿಷ ಬಂದಿಡಿನೊದಮಸ್ನಾ। ಮಶ್ರುಮಾ ತಶ್ನಿ ಪೊನಿನ ಧುಶದ್ಪ ಡಿವಿ। ಬಿಶ್ರುಪ್ಪಂ ನೊಮವಿಶಿವಶಿಮ ಡಶೆ ಮಣಶವಿತರಾಬಜ್ವವಿಪಶಿಂದನಾ॥ ೪೦॥
ಬಂಡು ಬಂಡಿಲ್ಲ ಶಂಕ್ಷೋಲು ಮದಂಶೊದಡಿ। ನಿಂದಿಶಡಿನಿವಿಲ್ಲ ಶಂಕ್ಷೋಲುವಗಶಳಮಂ। ಶೊಂಡಿನಿಕ್ಷೊಶಳೊ ವಿಶಿಷಡಿನಲ್ಲ ಡಿನಲ್ಲಿಯ ದಿಶಿಡಿನೆಂಶಡಿಗಶಗ ಲಾ॥
ಸಂದನಿಃ ಶಂ ಪಶಂ ನಿರ್ವಮಂ ನಿಶ್ಲಿಂತ। ನಂಡಿನಿ ಪನಿನಗೆ ಕೂಶಲಗೆ ಮಡಿಂಡು ತ್ರಶಣಿಂದು ಧಶನಾಷ ಧಪತಿಮೊ ಡನಿನುಡಿದುವ ಡಿಶಡಗಿದಂ ವಿಂಗ ಡೊಳಗೆ॥ ೪೧॥
ಬೆಂದಮಳಿಬಿಶವಿಶ್ಚಿಷ ಡಿವಿಶಗವಿಶ್ಚಿಲಗಿ। ನಿಂದಿಶಿಮವಿಶ್ಚಿ ದಿಶ್ವಶನಶಿಮ ವಿಶಿಮ ದ। ದಿಂ ಧ್ರುನತ್ರಶಪ್ರದಯ ಶಮಳಡಿಷ್ಗ್ನ ಪೂಷಿಮ ಮೆವಿಬಿತ್ರನಷ್ನಾ
ಡಶಿನಾ॥ ಪೊಂದವಿಳಗಿನೊಳುವಿಬತಶಣಿಮಂ ಕೂಡುವಾ। ನಂದಮಂ ತ್ರೊಶದುಸು ಬಿಷ ಕಮಾಶನಂಡಿನಿಷು। ವಿಂಡುಧಶನ್ ಮಳಿಮೊಳ್ ಳಿಳಿಮೊಳಿಮ್ಮ್ರಂ ದನೆಂ
ದುನೊಂದನುಮನದಪ್॥ ೪೨॥ ಮನಗನಿಶ್ರುಪಾವಷ ಡಿವಿಂಗೆಶಗೆ ಮಾಪ್ಪಶನ। ಮನಶಮಪ್ಪವನಿತ್ರದಿಂತಿಡಿಂ ಡೊಂಪ್ಪ ಶಡು। ಮನಿದುಕ್ಷಗಶಲಗತ್ರಂಡಾಶಿ
ಷಿಶಿಮತ್ರೆಂ ದಿನಂತಿ ಪ್ರುದಕ್ಷಣಾವನಾ॥ ನಿನದುಬಶು ತಿಪ್ಪುಷ ಧನಪಿಡಾಬ್ಬದಮೆಶ್ರವೆ। ತೊನಿವಚಾಲಂಕುಷದತವಿ ಮಗಿದಕ್ಷ ವಿಷುಗಿದ। ತನುದ್ರೈನವಿ
ವಿಡಿದುಕ್ಷ ಶುಧನಿವಿಶಷು ಬಂಡೊಂದುಶ್ರುಷ್ಣ ಮುನಶಂ ಬಿಧ್ದುದಾ॥ ೪೩॥ ಶಶಣಿಮವಿಘುನವೆಂ ನಸ್ನಲಪೊಂದು ಬಿಧಕಾ। ಶಿಶಿಳಮಶಿಮೊ ಪ್ರಮಮಂಬಿಡು

ದಶಿ

ವಕ್ಷಾನದುರುಳಿಮೊಮರದೆರಗಿದಪುರಾಧರುದ್ರೈರ್ಗದಿಂನೊಂದುಕಂದಿಬಂದೂ॥ ಶರಣಬಿಸನಗಿಂದುಶಾಸ್ತ್ರಿದ್ದಿಮ್ಮೋಯಂಬವಿರಿಯೆರಿಪ್ಪಾತು
ವಶ ವಿರವಂಕಂಡುಮೊಶ್ರೈಕಗುರುರಾಮನಾಥನತಿಚೆರಗಾಗುತಿಪ್ಪನಮ ಮಡಿಲುರಾತ್ರೆಕಡೆಗಂಡುದೂ॥೪೪॥ ಬೆಳಗುಪ್ಪಾಳಪ್ಪಾಳನೆಮೊ
ಕ್ಷಿಪುರುತಿಮಿರವಳವಿಳಿದು। ಡೊಳಗೊಳಗಲ್ಲಯಚಕೋರಿಗಳವಿರಪಿಬಿಂ। ಪಾಳವಾರಿದಯಚಕ್ರವಾಕವರಗಿದಯನ್ನೈದಿಮಕಮಲಕಣ್ಣೆರದ
ಯಾ॥೪೫॥ ರಿಮಹಿಬಿಟ್ಟಯಥರಾಜನದಕಂಣಬರ। ತಿಳಿದಯನ್ನೊಧಿಮ್ಯೆದಿಗದುದುದಮಾಬಳಂ। ಪೊಳಕವಮಕುಟಾಗ್ರಮಣಿಯೊಮೆನಿ
॥೪೬॥ ಪಗಗನಮಣಿಕಿರಣಮಂ ಬಿಪ್ಪಿಪಿದನಾ॥೪೭॥ ಪೂಶ್ರೆಪಿತಂಬನ್ನಂಕುಳರವಂಪೂದವ್ರತಿ। ಶಿರವಂತುಕ್ಷರಾವ್ವಾಃಗಣಿತರವಕಪಾವಾ ॥೪೬॥
ರವಂವಿವಿಧವಾದ್ಯಂಗಳರವಂ ಮಜ್ಜನೊಂಚಿತದಘಂಟಾರವಂ॥ ಗಾರಿವದೆವಕುಲಚಕ್ರಿವೆಚಿಂ। ತಾವಧಾರುಜೆಮಜೆಮಮಘೆಬಾಂ
ಸುರವೆಣ್ಣಂಬಗಂಭೀರರವವೆರಸಿಮಂಗಳಮಯಂಬೆವಿಗಳುವಿಪ್ಪತ್ರಿಮಕುಡವಿದುದೂ॥೪೭॥ ಅಗಣಿಕ್ಷೆತ್ರವರಂತಂನಪುದಪ್ಪಂಕಜದ
ಮೆಗಪೊರಸುವನಾರಮೆಯನಿರವಂಗೆಬಿರಗಾಗಿಸಡಿಪರಿಸಡಿಸುದಲರಿಯದೆಳಂದಡೆಳದೊಯಲನೆನಾಂಕಲಾ॥ ಪೊಗದತಿಮಾವೆತಿ
ಮವಾಡುವಡಿಕಾರುಂಣಲ। ನಾಗರಂತಾನಾಗಿಮಾಕಲರದಿಬಿದಕ್ಕೆಗಪ್ಪೆನೆಂದೆನುತ್ತಿರವೆಂದಿನಂತೆಪೊಡಮಡಲುಬಂದರುಗುಪ್ಪದೂ॥೪೮॥ ॥೫೦॥
ಪೊಡಮಡುವಡಡಿಮನೆಡೆಗುಡಡೆಕ್ಕೆಡೆಡೊಡವಿಂಡಿ। ಮಡಿಡುಮುಪ್ಪುಕಿಕಿಂಡಿಡೆನಿಡೆನೆರಡನಿಮ್ರಮುಡಿದ್ದುರುವೆನಿಧ್ದಿಂಡ್ರುಮಾ
ತಪ್ಪಿಪಿರಕುಣಬಿಲಾವಿಪ್ರಿಗ್ರವಾ॥ ನುಡಿಪಿಳಿಕಾರಿದೆಣ್ಣಿಮದೆಕ್ಕೆಬಂದುದಾ। ವಿದೆಗೆವ್ರೊದಪುದಿಂದುಕ್ಕೆಪ್ಪದಂತದರಾದಿ। ತ್ರೊಡಗಿಪ್ಪಿ

॥ತ್ರಿ॥

ಲು ತೊಡರಿದಂ ತ್ರಿಶೂಲಗ್ರಾನಿನಿ ಶಿಚನಾ ಚರ್ರವರಿತನಾ॥೪೯॥ ನೆರೆದಪುಂ ಗಾವುದಗಾನ ಮೊಮನಿಪ್ಪ ಶ್ರೈಗನೆ। ಶಿವಮಹಾರವ ಶಿವ ಬಿರಿಯ
ರಮನೆ ಮೊಗ್ಗೊರಗಾಂ ತರರ್ನಿರ್ನ ಸಾವಂ ತಿಚಿ ತ್ರರಕ್ಕಿರ್ದ ಹರಿಯ ಜತ್ರ ಮುಖವಾದಾ॥ ಸುರರರಿಂ ನರರಖಿ ಚರರಗರು ಡರಮ ಮೂರರ
ರಣತ್ತ್ರರರಮ್ಮ ಥಾವನೆನಂ ಡೊಳಂ ಬಿಶಾ। ಪರನಧಟ ಮದನಮದಹರಿ ಧ್ವಿರದ ವಿದಳನಮ್ಮಗಿರ್ವನೊಳಗವಿತ್ರನಾ॥೪೯॥ ಸಾನ್ತ್ರಿಗಿರೂಪಿ
ಶಾಮಂ ತ್ರಿವಾನು ಇ ಥಾವನೆರನ್ನತಿರಗಾತು ಪಿನರರಗಾಂ ತೊಗ। ವಾನವನೆನಿಪ್ಪ ಗಂಧರ್ವನೊರ್ವ೯ಂ ಶಿವನಂದಣಿ ಮೊಳಂ ದಿನಂತೆ॥
ಡಿವವಡ ಧೃತಂ ಡು ರುದ್ರಂ ಗಿ ಮ್ರೈಯುಕ್ಷ। ವಾಶಿಯ ತ್ತವದಿತವರದ್ರವರ ಡೊಳರವಣಿ ಶಾ। ವಾನಿ ಹರಪಿಡದ ಮನಿಜೆ ತನುವತಿವ
ನಾಂ ಪ್ರೈಯನ ಶಿಾಜೆ ಕೆಡ ಬಲವರಿಮ ಡೆ॥೫೦॥ ಯಂ ದಿಶ ಮಹಾಹರು ಮ್ಮ ವರು ಮ್ಮ ಬಿಂದಿವನೆಳವಿಂ ದಾಗರನುಗೃಯತಿರಿತಂ ನಕ್ಷತ್ರ
ರಿ ಪಿಂದಿರ್ದ ಘೋರಮು ಬನ್ನಿಂ ಡಿಂಬ ಗಣನಾಥನಾ॥ ಸೊಂದು ಘೋಮಿ೯ನ ತ್ರಿಲವಿ ಗರ್ವ೯ ವಿಡಿದಶ್ಲಾವನ। ದಿಂ ಡೊದಡಿಯಾರಿ ಕ್ರು
ಷ್ಟ್ರಾ ತ್ರಿನನಾಕು ಪ್ರೊ। ಗಂಡು ತ್ರಾಟವನಿತ್ರ ಪೊರದನುರವಣಿ ಶಿ ಕೊ ಪಾಟೊ ಪ್ರತ್ರ ವರಿ ತನಾ॥೫೧॥ ಯತಿಮಾನಿಯದನಾನಿರರಿ ಮೊಡಿ
ರಣಿ ಚಾಡಿ। ಧೃತಿಗೆ ಟ್ಟ್ರ ಮರವ ಟ್ಟ್ರ ಗತಿಗುಂದಿ ಮುಖರಿಂದಿ। ನಿತರಿಂ ರನಾಥಾಮು ಡಿಬಿದ ಪೊಗರಿಂ ಬಿಕ್ಕ ಶೊಂಡ ತ್ರೆರನಾಡು ಡಿನ ಡೆ॥
ಕ್ಷಿತಿಮೊಳ ಪ್ರು ತವನಣ ಉರು ಜೆ ಮೂಡಿ ದಂದ ದಿಂ। ವತನಾಗ ಬಂದು ನರರಿಂ ಬಡ ಡೆನತ ವಿಂ ತಾ ಜಿತ ದುರಿತನಿಂ ನರಿಂ ಡೆನರಿ ಡೆಂ ಬಾ
ಗಿ ಹುರಿದವಗೆ ಯುಂ ನೆಂ ತಂ ಥನಾ॥೫೨॥ ಪನ್ನು ಡಿಪ್ರಿ ನುವ ಜೆನನವಾದು ದಿಂ ಡಿಂ ಡುದೂ। ರಿನಿದಿರನಯ್ಯ ದೂರಿನಿ ಡಿ ಪೆನಿಂ ನಾಪ ಡೆತೆಯಂ

ವಿಶಾಪವಪೂರ್ದಂಬಿಶಾಸ್ತ್ರಕರುಣಾಖಿಂದು ಗಂಧರ್ವ ವೇಶಾ॥ ಬೆಸಗೊಂಡ ಪೆಂಪೆಂ ನೃಕ್ಷೇತ್ರ ಕೈವಲ್ಯ ವದನ ಸುಮಂಗಲದಿಕ್ಕೆ ಮಂಡಿನಿ ಪಿಶಾಂನವಿಗೆ ಹೊಸ್ತ
ಗೊಸ್ವದುವಿಂ ಗಪ್ರಸಾದವನು ಕೊಂಡಡೆ ವಿಶಾಪಂ ನಿವಗೆಪ್ಪೊಗೆಂದನು॥೨೩॥ ಯಿದು ಪೂರ್ವ ಜೊಪ್ಪಿ ವಿದಶಿಂಕಾದ ಜಿಂನ್ನವಿಂ ತಿಶ್ರುದುತಿ ವನ ಬೆಸನ
ಬರವಿದು ನಿಮಿತ್ತಂ ಬಗೆವ ಡಿದು ಶಾರಣೆ ಶವಿದು ತುಷ್ಟವಿದು ತುಬೆ ಯಿದು ಬಹುಷ್ಪ ವಿತರದನಿ ಒದವೆ॥ ನದು ಪ್ರೊದಯದಿಂದವಿದು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜು
ನನ ಧೂ। ಪದಮ ಪ್ರಾಕೆಂಗಣಿಯ ಪ್ರೊತ್ತ್ರ ನೊಳು ಘಿಮೆಂದು। ಯುದಡೊಳೆಂದು ಮುಕಾಗಿ ಪ್ಪಿಸರು ಘಿಶಾಳನೆಂದಂ ಸಿಧನಾ ದಿತವಿ ನಾ॥೨೪॥
ನಿಲ್ಲದ ಡಿಗಡಿಗೆ ಡಿವರದಾನ ವಿತ್ರ ಮಶ್ರ ಪ್ರಿಲ್ಲದಾದ ಶಿಸು ದುಪ್ರೊಶಿಯ ಡೆಂದಾ ಗುಷ್ಟ। ಶಿಲ್ಲಗೆ ಬೆಸನನಿತ್ತರು ಬಿಂನೆಬೆರಗಾಗಿ ಪೊಂಗಿ ಪೊಗಳುವ ಪಿ
ಶಿಯರಾ॥ ಸೊಲ್ಲಿಂಗೆ ತಲ್ಲಣಿಸನಾಬುತ್ರನ ಡೆತಂದು। ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಪೂಜಿಯನೊದವಿತ್ತು ಯೊಗಿಗಳು ಬಲ್ಲಪಂ ಸಿಧಪತಿ ತ್ರೈವಸಾಂ ಪ್ರಾಜ್ವಲಿಸ ॥೪೨॥
॥೪೨॥ ವದಿಂ ದಿರಲು ಶೆಲ ಮದಿನಕ್ಕೆ॥೨೫॥ ಬಂದು ಡಿವರದಾನವಂ ಕೊಂಡು ಗುರು ಪದದು। ಮುಂಡೆಪಾತ್ರೈಸಿ ಧೂಪಾರತಿ ಮೊಳು ಘಿ ಸುಘಿ। ಮಂದುಂ ಶ್ರುತಿ
ರ್ಥತ್ತೆಯ ನೃಪಲು ವಿಶಾಪವಡದಂದು ಗಂಧರ್ವ ಪೊಗ್ಗೆ॥ ಪಾಂದಿದ ಘಿಶಾಳವಿಸರತು ನಕ್ಕನ ಸಬಪಹೊಂದದ ಮಹಾಪ್ರವವಿರಸಿ ಗೊಪಿ ಪೊ
ಳಗಿಕ್ಕಿ। ಯಂದಿನಂದ ದಿಸಿ ಧಪತಿ ತ್ರೈವಮೊಗಸು ಬದಿಂದಿರ್ದನೆಂವಗಷ್ಟಿನಾ॥೨೬॥ ಯಿತಿ ಶ್ರೀ ಸಿಧರಾಮ ಚಾರಿತ್ರ ದೊಳ್ ಸಂಧಿಯೊಳ್ ಒಕ್ಕಂ ಪದನಾ
೩೯॥ ಮಂಗಳ ಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ॥ ರಾಗ ಸಾಂಗ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಧಾತ್ರಿತಳದ ಜೀವಿಗಳನರರದಿಂ ತೆಗದು। ನೇತ್ರ ತ್ರಯಾಧಿಪಗೆ ತುಪ್ಪುದು ಮಿತ್ರಮಂ। ಶ್ರೀ

ತ್ರ ಪೂಜಿಪವಿಮ ದುವೆಗಳಮಾಡಿದ ಜಗದ ಗುರುಶಿಕ್ಷಣಾಯ ಯವು ನೂ॥ ಪದನೂ॥ ಬಡತನಂ ಪಿಟ್ಟ ಸಾಲಂ ಪತ್ರಿದಾಯಾದರು। ಕೊಡದವೆಯಲ್ಲವ ನಿಶ್ಚಿತ್ತಂ
ಡರವರುರವಣಾಶಿ। ಪಿಡಿಪ್ರಿ ಡಿಮೆ ಮಿಾರಿಯುಂ ಗ್ರೈಯವು ಬಲುಪ್ರಿಂಕಕ್ಷು ಸಿಾಂನವಿನಿ ಕೊಡಿಬಂದೂ॥ ಬಡನಿ ಬಿಲ್ಲೆತಬೊಂಯಯವು ನೆಂಬಂಶಾಪ್ತ
ಮಡನಿತ್ತಿವಶಿಕ್ಷಪ್ರತಿಯಂ ಶ್ರಂಡು ಕರೂಣಾವಂ। ಪುತ್ರಡಿ ದಿಕ್ಕೈವಿಂ ಡಿಂಗೆಸಲುವವೆತವನಾಂತು ಗುಕ್ಷನಾಗಿರುತಿರ್ದನೂ॥೧॥ ನಡಿಯ ನಯ ಯಂ ವೆತ
ಡೂಪ್ಪಿವಂತೂರುತಂ। ನೋಡ ಮೊಳಗನಾಬಿಯತ್ತತಮಂ ಯಡಿನಿ ಕೊಂಡುನೆರೆ। ತೊಡಧ್ರಪ್ರು ತಿಬರದುಯುಬ್ಬಿದವಿಪ್ರದಯಡಕೆಯಂ ದಧಿಪ್ರೂರಗಿಮೆರತು
ಹ ಮತಿರಲೂ॥ ವರ್ತುಮೆಪ್ರೂದಳವಿಗರುನಿಲವಾರದಿತನಿ ಯಿಡಿ ಮೊಳಪರಿಯೊಳಿ ದರ್ಪನೆಂ ದುಕ್ಕೆಕ್ಕೆ ಘುಡಿ। ಘುಡಿಶಿನಡೆತಂ ಡಿಕ್ಕೃತಂ ದುಕ್ತಂ ಶರುಶಂ ಡುಪ್ರಿ
ಡಿದರಾಪುರದನಡುವೆ॥೨॥ ನೆವಡೊಬ್ಬಿನಿಂಕಕ್ಷುಕೊಂಡುಬಂದಂ ಮವಸ್ತ್ರವಸುಡೆಂ ದೆಶಾಂತಡೊಘುಡಿದದಡೆಂ ನವಸ್ತ್ರ ಚನುವಾತಂ ದೆನಲ್ಲ
ಡಿನಿಂ ಮವಸ್ತ್ರವಂತಂ ಡಿನೆಯಂ ದಂಬೆಡ್ವ್ರ ಬಿಗಳಿಂ ಡೆಕ್ಕೆಬಿಂಡಿಂ ಗುರುವಗುಕ್ಷನಪ್ರತಿವಪ್ರತ್ರನಹನದಾಬಾರಿಯಪ್ಪಿಂಮೆ। ಬಿಬಾರದಿಂ ಶರವ
ನಿಬ್ರಶಿಂ ಬಾಷ್ಪೂಪ್ಡಿಂ ಬರಿದುರ್ಘಂಕಶಿಬನೂ॥೩॥ ಯಲ್ಲಬಾಯರ್ಶ್ಲ ಡಿಪ್ಪೊಗಡಿಂ ಡುನೆನಾ। ಬಿಲ್ಲದಂನಾಬಿಯ ಯಂ ಯಂನವಾವು ರಿಕ್ತ್ರನಿಂ। ಮೆಲ್ಲ
ಶಂಕ್ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂ ನೋಡಲನಿಯಗೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದು ಧಿಟತುಧನಂತೆ॥ ಕಲ್ಲುಪ್ರಾಪ್ತಂ ತ್ರಿರಿದುಕೊಂಬಂತೆ ಸೆ। ಪ್ರಯಿಸೆ। ಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೊಪರಂ ಕರಕ
ರದುದೂರುತಿಪಾಘುಲ್ಲಣಿಗೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಬಿಡಪ್ರೂಗಿ ಗಂಟ್ಟಿಕ್ಕಿದಂ ಬಾದರನಾ ಬಡವರೂ॥೪॥ ಬಿನಿ ತುಗ್ರವಾವು ಕೆಬೊಂ ಯಯವು ವಿನೊನಿದುಕ್ಕೆ
ಟ್ಟನಿತೆಸಾಕ್ಷಿನಲು ಕುಡುವಂ ತಾಗಿಯುಂ ನಕ್ಕೊಂ। ಡೆನೆದಾನವಾಗಿ ಕುಡು ಕತ್ತು ದುವಡಿಂ ನರ್ಥವಲ್ಲಲ್ಲ ದೊಡೆ ಬಳಿಕಾರದೂ॥ ಧನವೆಲ್ಲಯಲ್ಲಿ ಕಾಡೆ

ನನಧರ್ಮಪ್ರಮದದೇನೆ ಧರ್ಮದೊಳಗಿಂ ಮ್ರಾಗಿ ಮರ್ಥದಲಿಂಬಿಗ। ವನಿತು ಧರ್ಮವನಾ ಡೊಡಂ ಕರುಣಿನಿ ಮಗೆ ಕ್ಷೈಮುಗಿದು ಚಿಡಿದೆ ವೆಂದರ್॥ ೨॥
ವಡವಿಲ್ಲದುಸುರುಂಟೆ ನಿಮಗೆಂ ನಮ್ರುವಿಬ। ಪ್ರೀತವೇಯು ಕ್ಲೈನೆ ಧರ್ಮಮುಂಟೆಕ್ಕೆ ಡುವಡವೆಯಂ ಕಡಿಕ್ಕಂ ಡಕ್ಕೆಡದ ಧರ್ಮವಕ್ಕುಡುವೆನೆಯವಲು
ಕರುಣ ಹುಟ್ಟಿದದಿನದಲ್॥ ಕುಡುಕುಡದೆ ಮಾಣಿಂ ನ ಪ್ರೊತ್ರಿವೆ ಮನತೆಂನ। ಬಡವನ್ನ ಭಿಮಾನವಂ ಕೊಂಡು ಪ್ರಿಡಿವೆನಲು। ಬಿಡುತಿನೆ ಪ್ರೊದಿರಾದ
ಡಿವಕ್ಕ್ರಾಣಿಮಂ ದಾಣಿಯ ಟ್ಟಮಮುಖರ್ನ್ನು॥೬॥ ನಾವಂ ಜಿಬಿಟ್ಟಡಂ ತಾಂ ಬಿಡಂ ಕಂಡನಾ। ವಿರಾಹಿಕ್ಕೈದೆ ಮೊಕಿಯುಡುವೆವೆಂದಾ ನಾದು।
ಜಿವಿಗಳು ಪಾಲುವಿ ಡಿದು ಮೊಕಿಯ ಟ್ಟರಾಧನಿಮಕ್ಕೆ ಹ್ದನಿ ಥುವಕಂ ಣಾರುನು॥ ವಪಾಪಿಷ್ಟ ನಾಳಿಗ ಯಾನಂ ಮುಕೊಳೆಂ। ದಾವಿಲ್ಲ ಕಕಿಮನಲು
॥೪೮॥ ಕಕದು ತಂದಕ ಕವಿದ। ಗಾವಳಿಮಗಜ ಬಾಜಿದ ಮೊಕಿಕಾ ಕಕಂ ಮೊಕಿಗೆ ಗುಳಿ ಮಾದಪಾ ತಕನನು॥೭॥ ಪ್ರಲಯಪಾಣಂ ಪುತ್ರಿಬಕತಬಣ ॥೪೮॥
ಕತತಬಾಯು। ಗುಳಿದಕಂ ಣಾಳಿಳಿ ಥುವಕಂ ಬನಿಪ್ರ ಬಿದತ್ತು ಲುದರ್ಪ। ವಳಿದುನಡೆನಡುಗುವೆಡೆ ವಿಕಣ ಮೊಕಿಯುಡುವಳಿಗ್ರಮಯವಿತ್ತಾವಿ
ನಿಳಿಣ॥ ತಿಳಿದು ಪ್ರಿಳಿನಳಿತ ಕಡ್ಡುತಂ ಡೆಂ ಮರ್ಥ। ದೊಳಗಿಂ ಮ್ರಾಗ್ಯಮಂ ಕುಡುಕುಡ ಡೊಡದರಬೆಂ। ಬಳಿಮ ಧರ್ಮವನಾಡೊಡಂ ಕ್ಷಡೆಂ
ಡೆನೆಕ್ಕು ಡಂ ಡಿವಚಿ ತ್ರ್ಯಕ್ಷಿಂದರ್॥೮॥ ಧನದಾನಿಯಂ ಬಿಟ್ಟೆಪಾಕ್ಷ್ದು ಳಿಂಡೆಂ ಮಾ। ಮನೆಮುವವಕಾಂ ಬಂತೆಕ್ಕಳಿ ಹಿಕುಡು ಕರುಣಿಣ।
ಧನಿಧಾನಮುಂಕ್ಷ್ಮ ಬಾಜ್ಜು ಟ್ಟ್ರೆವಿಬೊಂಮಯವು ನಿಂನಮ್ರುವಿವಕಿಡಿತ್ತೆಯಾ॥ ಮನಿತರ್ಥವುಂಟೆಲ್ಲ ವಂ ಕುಡೆಂಬೆನಲುಕ್ಕಡಿ ನೆನನಿದಂ ನೆಪ
ದಬಿಡಂ ದಡೆಂ ಮಾಕ್ಷ್ಮಿ। ಮನುಮಾಳಿದಾಮನವಿಡೊಂಡೆಕ್ಕೆ ಯಿಮಾಳಿದಾತಂ ಕೊಡುವನಲ್ಲೆಂದನು॥೯॥ ಯುವಮುಖರ್ವೆಂ ಮಿಂದತಿಳ್ಪಾಲಿಂ

ಪ್ರು। ದೇವರ ಮುಂದಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಹೋಗಿ ತಲ್ಲಣಿಸದಿರಿ। ಶಿವ ಗುಂಡದರಿ ಯುವಶ್ಕಾವಿಷ್ಟೇ(ತೆಂಬಾ ಗುರು ವಾಕ್ಯ ವಿಡಿದಾ ಬರೆನ ಮಾ॥ ಆವ ಸುಕ್ಕೊಂಡಾವ
ವಥ ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಮಣ ಪಂಚಾವಕ್ಷರಿ ಹೋಗಿ ಶಾಣಾತ್ರ ಗುರು ವಾಕ್ಯಗೆ। ಪ್ರವನ ನೋಡು ವಶಲ್ಲವಾ ಚೆಂದು ಕಣ್ಣು ಬ್ಜೈ ಕೊಂಡು ನೂಂಕಿ ಕಳದರ॥ ೧೧॥
ಶಿವರವರ ಸುದು ನಡಿಗೆನಾಚಿ ಹೇವರಿಸಿ ಜ। ಪ್ರವ ಸುದು ಸುಡಿಂದು ಮನನೊಂದು ನಡೆ ತಂದೊಂದು ತಿವನಿ ಲಯ ಮಂ ಪ್ರೋಕ್ತ ಬಿತ್ರಿ ಮನೆಂಯ ಬೆಳ
ಕೂಶಳಗ ನಡಿದರ ವರಿ ಸಿದ್ಧೆ॥ ತಿವಿದು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ನೆಕೊಂಟು ಹತ್ರ ಘಾ। ಯವನೋಡನೆ ಯವರಂಬಿ ಬಿಡೆನಲು ಜೀ। ವಚನ ದಧೋತಿಗೆ ಪ್ರೋ
ದನೆನಿ। ಗುರುವಾಕ್ಯಗೆ ಶಿವಕ್ಕೆ ವಿಧಿ ಮಾಡುದು॥ ಗ್ರ೧॥ ಪ್ರತಿವಾದಿಗ ಸನ್ನದು ನಿ ಬಾಜ್ಜು ದುತ ಬಂದರು। ಮರ್ತಿ ಮಾಬ ಬೊಂಮ ಮಂಬನಿರುಕ್ಕೊಂ
ಡಿತಿಂದು। ಪಾತವಾದನವಗೆ ಸುಗತಿ ಯಂದಂ ಜಬಿಬಿಡಂದ ವರಧನವಿಲ್ಲವಾ॥ ಆತಿಶರುಣದಿಂ ಕೊಟ್ಟು ಶಸು ಹಿಘ್ನನ ಪಾಪ ಪೂ। ರಿತನನಿ ಳದಗಸೊ
ಶಿಡಾಶೆಂದು ಚಿಸ್ನಸಿ ಜಿ ತಾರತಿನಾಥನ ಪ್ರತಿಮನ ತುಳಬಳಿಸಿ ಧರಾ ಮಂ ಸಾಯಿ ದೋಳು ತೀರ್ಥ ನಾ॥ ೧೨॥ ಪುತ್ರ ಮರನೋ ಯತ್ರ ಹೋದಿದವರ ಸ್ಥ
ವನಳಿ। ಯತ್ರಕ್ಕೆ ಶಿವ ಮಂತ್ರೋಡಿಸು ತ್ರ ಪ್ರೋಮವ ಮನದು। ಸುತ್ರ ಕಬಳಿಗಳ ಹಿಂದು ಪಕ್ಷ ಸುತ್ರ ಕ್ಕೈಗಾಸ ನಿರಗಿಡೆ ಮಾಡು ತಾ॥ ಎತವನೆ ಯವ
ಮನದ ಸುತ್ರ ಧರ್ಮಂಗಳಿಗೆ। ಚಿತ್ರ ನ ಮತ್ರ ಬಿಳಸಾ ಮಥಳ ಮಂತ್ರಾಳಿ ಸುತ್ರ ಗುರುಗಳ ಮನತಿಸು ಬಸಂಶ ಥಾವಿ ನೋದ ದೊಳಿರುತ್ತೊಂದು
ದಿನ ಮಾ॥ ೧೩॥ ಯಂದಿನಂತು ದಮ ಡೊಳು ಕೈಗಾಸ ನಿರಗಿ ತರು। ಣಿಂದು ಧರನೆ ಡೆಗೆ ಶಿದ್ಧಿಂ ಪ್ರನೈತಪ್ಪಾ। ಗ ಯಂ ದೈಶ ತರಿತತ ರಿಗಳ ತಂ ಬಿನೋಳ
ಕೂಡಿಸು ವಬಾ ಮರಳಿ ದುರುಗಳಾ॥ ಸಂದಣಿಸಿ ಪ್ರಾದು ವಾದು ವನು ಡಿವಕ್ಕೆ ತ್ರಿರಸು ಮ। ವಂದಿಗಳ ವನಿತೆಯರ ವಾಹನದ ಪರಿಜನರು ಸಂದ

ಳಿಮೆಂ ಬಿಡಾಡಿ ನಿಬಿರುತ್ತಿರ್ದನೋರ್ವ ಗಂಧರ್ವ ಗಗನಾಂಗಣದೊಳಾ ಬಾಳ್ ।। ದೂರದಿಂ ಕಂಡುಂ ನ ತಾನನವನಿದು ಮನ ವಾರಿಮ್ರಿ ಯಕ್ಷ ತರಿಬಿಡ
ಸ್ಥಸುಮಾರನಿ ।ನಾರಾವ ಮೊರದರಿಸಿ ಮಗೆಸ್ಥೆವಂ ಬಿಸಿಡೆಯಂದು ಸಿಧ್ದಂಕೆಲಾ ।। ಚಾರು ಗಂಧರ್ವ ನಾಮರದೊಳಗಣಿತ್ತ್ವರನ ವೈರದೊಳ ಷಿರಾಳನಾಗಿ
ದುರ್ನರಿನಿಂಮು ।ಕಾರುಂಣಾಬಿ ದಿಂ ವಿರಾಪ ಬಡಡಿನೆಂದು ಬಿಂನ್ಪಿಸಿ ಮತ್ರಿಂ ತ್ರಿಂದನಾ ।। ೧೫ ।। ಯನಗೆನಿಜವಾಪ್ಸ್ರು ಯ್ತಾಂ ಮ ನರಕ ವಡದಿದೇ
ನ ।ತನಯ ನಂ ಪ್ರಿಮಗೆ ಬಿಂನ ವಿಸಿತ್ರಿಗಸಿ ದಪಿನೆಂ ।ದನುಗ್ರಿದು ತಾ ಮಂಡು ತ್ರಂನ ಗುಡಂಗೆ ಪ್ರಾಣಾಯವಾಂತನೆ ನಿಸ್ಪುಗೆಂದಾ ।। ನಿನದಿಂ ನವಾಪ
ಬಂಕ್ಷಿದದಾನವನೊಂದು ।ಕನಕಕ್ರೈತದಲ್ಲಿ ಕ್ಕೊಂಡೊಪ್ಪ ಧಿಗ್ಗೆತ್ತಿಯ ವಿ ।ರ್ದನನಿತ್ರಿ ತರುಪ್ತ ತಂದು ವಂದು ತ್ರಿಣನದೆಕೆಂ ಕಂಡಿನ್ಪಿ ಮಬಿ ಚಿತ್ರ್ರಿ
॥೪೯॥ ನಿಂದನಾ ।। ೧೬ ।। ಬಿಡತ್ತನಿಂಮ ಗುಪ್ತ ಬಿಳ್ಲಿ ವಬೊಂಯಮುಬಿ ನಿಡೆ ।ವಿಡಬೆನರಕ ದೊಳಡ್ಡು ಕಡುವ ಕಾಸುವ ಕೋಪ್ಪ ।ಸದುವ ದಂಡಣಿ ॥೪೯॥
ರಾಮಂಮರಾಮ ಗಾರಡಿವೆಸಿ ಭ್ರೂರಾಮ ಮಬ್ಳು ಯಂದಾ ।। ಬಡಿಗಡಿಗೆ ನೆನಯುತ್ತಿರ್ದ ಪ್ರನ ವನನಪ್ಪಿಂದಾ ।ಬಿಡಿಸಿ ತರ ಬಿಕ್ಷಿ ಮ ಪ್ರಾ ವಿತ ವನಾ ಮ ।ವಿಡಿದ ವತ್ರಿ
ನರಕವಿರಾದು ಡೆನಗಿದಂತಿಸಿಪ್ರಿಕ್ತೊಡಬಿಕೆಂದನಾ ।। ೧೭ ।। ತ್ರೊಡಿಯ ಪ್ರೊಡದಡೆ ಬಪ್ಪು ನಿದ್ರಿ ತಿವಿಪ್ರು ದುಮಾ ।ಣ್ಟೆಡೆಗೆ ತಿವಿ ಮೆಸ್ಸೆದುವಂ
ತ್ರಿತ್ರಿವ ನಂ ನೆನಯುತ್ತಿಡಿ ಮೊಳಂನಾಬಿ ಮಯಂ ಮಾಡಿಮತ್ರಂ ನೆನಯುತ್ತಿರ್ದ ದಾತಿ ವನನಾಮಂ ।। ಪ್ರುದು ಕನರಕ್ಕದಿ ಪ್ರುಡಿಯ ಗನೆಮ
ನೆರಿದಿವ ।ಸ್ವೂಡರನಾವಾಗ ಪೊತ್ರಿಸಿ ದಡಂ ತಿಮಿರ ಮಂಕೆ ಡಿಸಿಡೆನಾ ಮಕ್ಕಿಮವಿ ವನರಕ್ಕಂ ಟಿತಂಡ ನಿಪ್ಪೆಂದನಾ ।। ೧೮ ।। ದು ಕುಳನವ ನಿಡ
ಡಂತ್ರಿನಿಮವಿಬಿಕ್ತಿ ನೆ ಜಗದು ।ಗುರು ವಿ ಚತ್ನ ನಗುಣಾವ ನೋಡಿ ತ್ತಿಧಿನ ಸೂರ ।ಚಿ ರಪಿಮ: ಪಾನ ವಂ ಕುಡುವ ಳಿಂದಾ ಡಿದಾ ಗಂಧರ್ವ ವೆರಸಿ

ನಡೆದೂ। ಪ್ರೇರಣೋಳಗವನೆಸ್ಸುಮೃ ಯಕ್ಷ ನಿಂದು ಮಿರ್ಪ ಪೇರೆಕ್ರು ಪಾಶರತಿಪಾವರಸುಖಂಶರ ಪುತ್ರಿ ಶ್ರೇಣಸುರಾಸುರನಮಿತ ಚರಣ ತರಣಿ
ದು ಪ್ರಿಂಗಳ್ದನು ನಿಖಿಳ ಕುಳತಿಳಕನಾ ॥೧೯॥ ಬಸು ಕೊಳಗಿ ಮೊಳತ ಗ್ರಂಥವನು ತಪ್ಪದನಸಾ। ಚಿಸು ವಂತ್ತಿಮನದರಕಾಯಳ್ವನ ತಪ್ಪದನಸಾ
ಚಿಸುತ್ತಿದೆಯಿದನು ಪೇಳೆಂದು ಪಾಡಿದತ್ರಿ ತಕ್ಕೈನಿ ತೊಡೆಗೆ ತೆಗದೂ। ಬಿನಿಗೊಳಲುದೇವದೇವರು ಗುರ್ಪನ ಜ್ಞಾನವತದಿ ನರಕಂಬಡೆದನೆಂದು
ತನಿಂಕೆಳ್ವ। ವಸುಗತಿಯನರಿದೆತ್ತು ಪದಕೆ ನೆಯ್ದವನ ಮವಿಚಿಕೆಂದನ ಪ್ರತಿಮನಾ ॥೨೦॥ ಗುಣಮಿಮಿಸಿಂಗಾವಿದಬಣಮಿಮಿತಿವನಿಖಿಳ ಕುಳನಿ
ಕೊ। ಮಣಿಮಿಮೃ ಪಕ್ಕೃ ಶರಣಮಿ ನಾಮ ಘಳಿಜಮದನಂ। ದಣಿಮಿ ಯಿದಕೆಂ ವಶೆಳ್ಪಶಿನರಕದಿಂದವನನೆತ್ತ ಪೊಗಳೆಂದನಾ। ಫಣಿಕೆಂಕೆ
ಣಂ ಬಿನ್ನಿ ತಿರಿಗಿಮಿರುವಿನತೆಂ ಕಣದೆಕೆ ಪೊಳೆಪ್ರಯ ಮನಸಿಪವಿ ಯನಿಯಂ ಬಪ್ಪಿತ್ರ ಣಪತ್ರನಡದನು ಬ್ಬೆ ಧಕ ತ್ರವೆಯತ್ರನಡವ
ಪಾನುವಿನಂದದಿ ॥೨೧॥ ತಾಮುರದಬತ್ತೈಯನಿತಗಲ ದೊಳು ಪಾಳಿಗಳು। ಪೊಪಾಗಮುಳ್ಳ ಗಳುಮೊನೆಗಳ್ಳ ನಡೆರಕ್ತ। ಪೊಪವರನಾಪೆರಿಯ
ತೆಳಮತ್ರ ಯರಬಿಳಲು ಪೊಡೆಗೆದಗೆಸುತ್ತಿದೆ ಪಾ॥ ತಾಪಸು ವಕ್ಷಮಿರ್ಗಳ ಕ್ಷುತ್ತು ಪಾಪಿಗಳಿಂದ। ಬಿಪನಿ ತುಪ್ಪುದುಃಖದಿಂ ಬಳಲುವರನೋಡುತ।
ಪಾರ್ಶ್ವೊತ್ತ್ರಸು ಕ್ರುತಜ್ಞ ವಿಗರಿ ಗಾಧಮರ್ದೂತರು ಕೊಂಡು ಬರುತಿರ್ದರ್ಕ ॥೨೨॥ ಪಾಪದೆಡೆಯೊಳ್ ಪ್ರಮು ತಾನವಮಂ ಬ್ಬೆಕ್ಕೆ ಕೊಡೆ ಮನತಿ। ಶ್ರುಮಿ
ಗಿಪ್ಪಿ ತೊರೆ ದಕವನ ಡವಿಡೆಗೆ ಪಾದು ಕೆಯ। ಮಿಸು ಕ್ಷುಪಿಪರಿಕ್ಷಪೂರ್ಣ ರವಿರಿ ಯವಪಾಪನಂಗಳನಾಂ ತುಕೊಂಡೊ ಯ್ಯುತಾ ॥ ಬಿನಿಗೊಂಡು
ಸ್ವತಪಾತ್ರೊ ಸ್ತ್ರೋಕ್ಷಪಚಾರಮಂ। ವಸಿಪ್ರ ತ್ರಿಮಾಗಿಮಾಡುವರಿಗಾದೆಂ ಪಾಗೆಮೊ। ವರವಪ್ಪುದಿನಮಗೆ ಕರುಣಮಂ ನಮಾಡದೆ ಬಂದು

ಬಮಸ್ಸಿತಿಣ್ಣಿಮಡಿಂಬರೂ॥೨೩॥ ಆತಾವಾವಧರ್ಮಪ್ರಕುಮ್ಮಿಶಿಗಿತ್ತಾಶಾಲತಾ। ನಾವಶೂಪಾಗಿಪ್ಪನೆಂಡಿನಲುಪಾಳಿಗಳ್ವ। ಪ್ರಿವಮಂಕೊಂಬಮ
ಮನಾಗಿಮ್ಮಿವಮಂಶಗಾಶಾಶಮಂ ತಾಶ್ಚಿಪ್ಪನೂ॥ ಡಿವಶ್ಚಿಜಾಡಿಪ್ರೂಜಾತತ್ರುಶಿಗಾಧ್ರುವಾವವಶಿಗುತಾಕ್ಷಶೂಪಾಗಿಧರ್ಮವಂತಾವಿನ
ಮಪ್ರಮುದುಮಘುಶಪ್ರಾವಾಶ್ವಿದಿಂದಿಕುತಗುಕುವಂಶಾಣುತಿದಿಶಿಜನೂ॥೨೪॥ ಪ್ರಿಂಡೊಬ್ಬನಾನಂದತ್ತಿವಮೊಗಿಯುಂ। ದಂಡೊಂಮೆನಶ ವೆಂಬ
ವಶಿಮಾಮ್ಮುಮತ್ರಿಂದಿತನಿಂ। ದನಿಶಿಪ್ರಾಗಾಗದೆಶಡಿಂದುವಡನಡುಗತಿದಿಶಿದ್ದುಪಶವಾಶ[illegible]ವಿಶಿಷ್ಟ॥ ಪಂದುಶಾಲಂಶಾಲಮೆವಿಬಿಡಿಕ್ಷುವ
॥೨೦॥ ಮಾ। ಬಿಂದಶ್ರೀಗೊಟ್ಟ್ರುಶಕ್ಷೆಂಪ್ರನಂತಪ್ಪ್ರಗ। ಮುಂಡಿನಾನಾತ್ಮಯಂಕ್ಷಶಡೊಪೂನಶಕವನಜಾವಕ್ಷವಿಬಂಣವಿಸ್ಸವನೂ॥೨೫॥ ಪ್ರಶನಿಂ
ಡಿವಿಸ್ಟಾಸ್ಸಘಾತಕ್ಷಸ್ಸುಶಾಪಾನಶುಕುತಪ್ರಶಂಪ್ರಾಣುವಶಿಸ್ಸುವನ್ನಾಸ್ತ್ರಿಮ। ಪಶಕ್ಷಾಶಶೂಪಾತವಿಮಿತ್ರುವಂಬನವಗಂಮಾಗನವಬಿಸ್ಸಿಂ ॥೨೦॥
ಶ್ರೀ ಗಾ॥ ನಿಶಪವಾದವ್ಯಕ್ತಣಾಂಗಳದುಶಾಜಶಣುವಿದ್ಯೆವತಿಕ್ರುತಷ್ಟುತಿಮುಪ್ರಂಪ್ರುವಧಿ। ಹಾತ್ರುನಕ್ರುಪ್ರಿಶಮಾಪಾಕ್ಷೆಶಪ್ರುಪಗನದ
ವಶಶದಂಡಣಿಮಿನ್ನದವೂ॥೨೬॥ ಶದಶಿದುಪಾಪ್ರಮಂಮಾಡಿದಧಮಶನುಕ್ಷಿಡೆಯುಶಿಸ್ಸುಪ್ರಿಡೆಶಡಿಕ್ಷಿತ್ತುಶ್ರೀಸ್ಸುಕ್ಷಿತಿಕ್ಷಿಶಿತಸ್ಸುಶಿ।
ಪಶಿಗಾಸ್ಸುಪ್ಪಪ್ಪುಸ್ಸುದುಹಿಡಿಹಿಂಡಿಹಿಶಿಪ್ರಿಕ್ಷ್ಯಹಾಶಹಿಂಬಘುಲ್ಲಣಿನಗಾ॥ ಮಶಿಗಿತ್ರಿಶ್ರೀಮೊಶಿಯುದುವಶಿಂಕುವಾಣವಬನವಿಂ।
ಡೊಶವಿಬಾಳ್ಪುದುವನಶಳುವಬ್ರಿಶಮಾಣದಸ್ಸು। ವಶಿಮಪ್ಪುನಶಕ್ಷಿಗಳನಾನಾಶವಂಗಳಿಂನಶಕ್ಷವಷ್ಟುತಪಾದುದೂ॥೨೭॥ ಕೊಂಶನಿಶ
ತ್ರಿಂಪ್ರೊಸಿವಚಕ್ರುದಿಂದಿಡುವಶುಕು। ಪಿಂತ್ರಿಶ್ಚಿಶವಶಾದಂಬಿನಿಂಡಿಸ್ಸುಚಪ್ರಿಂಗ್ಗೊಂಬೆಯುಂಹೊಮ್ಮುಶೂಡವೆಯುಂಶಶಿವಬಕ್ಷದಿಪ್ರೊಡಿವಪ್ರಿ

ಷು ಪದಿಂ ದುನ ಚರಿತ್ರನಿಕ್ಷನಾ॥೩೭॥ ಹಿಂದಿನಂ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಮರವಿಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ ದೊಷ। ಪ್ರಸಾದಮಂ ಮಾಡದಾ ದೊಷವಿಲ್ಲದೆ ನರಕ। ದಂಡುಗ ದೊರ್ಕ್ಕದಾನರ
ಕದಿಂ ತುಕ್ಷಣದಲ್ಲದೆ ಶ್ವಾರದಾ॥ ಯಿಂದು ನರಕಿ ಗಳಿಲ್ಲರುಂ ನಿಮತ್ತೆಗೆ ವಡಿಮ। ಗೊಂಡು ಲಂಚ ವನಿಮ ಬಿಟ್ಟೆಂದು ತರಣ ಶಯ್ಯ। ದಿಂದುವ್ವಾಂತ್ರದಿಂದ
ಡಿದತ್ತೆ ನುಚಿಕೆಂದನ ಚರಿತ್ರನಿಕ್ಷನಾ॥೩೮॥ ಮಿದಿ ನಿಯವಾದಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನತದುರಿತ್ತನಿ। ತ್ರಿಕದಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮೊಶದಮಂ ಪ್ರವಿ ಕವಿ। ನೊದಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಂಸ್ವ್ರ ರ
ಡು ಸಾವಿರಸ್ಥಲಗಿತು ಪ್ಪವಂ ನಿರವಿತಂ ದೂ॥೩೯॥ ದಕೊಳ್ರು ಮೈತ್ರವಂ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿನಿ ಧರ್ನಿಕ। ರಾದವಗ್ಗೆ ಮಡುವೆ ಸಾವಿರವ ನೊಂದೆಲಸ್ತ್ರ। ದಾದಿಮೊ
ಕು ಮಾಡಿದಡೆ ತ್ತಿಗೆ ಮದರಿ ನಿಂದಲ್ಲದಿ ವರಘುಂಕ್ಕೆ ಡದಿಂ ದನಾ॥೪೦॥ ದೊರಕಿಸು ವೆನೆಂದಡಿಳಿ ಯತ್ರ ಪಂ ನಿರದು ಸಾ। ವಿರಸ್ಥಳಿಗೆ ಪ್ರು ತವಿತ್ರ ತೊ।
ದುಲಕ್ಷಣೊಳು ಸಾವಿರಮದುವೆ ಯತ್ರ ಮಾಡಿದರುಂಟಿ ಮಾಡಿ ಸಕೊಳ್ಳು ಫಲ್ಲುಯನಿದಧಿಕರುಂಟ। ಪ್ರರದೊಳಗೊಂದಂ ಕೋಟಿಮಡಿ ಮಾಗಿ ಕೊಟಿಗಳ। ನೊಳನಿವ।
ದಾಗಲಂ ತಾಗಿಸುವ ಮಹಿಮೆ ದಿ। ವಶಿಗೆ ನಿಜ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿನಿ ಕೊಂಬವಂ ನಿನೆವಾನೆ ತರವನೆಂದನಾ॥೪೧॥ ಯಂದಮಾತಿಂನಿಂದು ಜಾಟನ ತಾಳನಂದಸಿ।
ದೊಷದಿಂದಪ್ಪಿ ಕಂದಕ್ಕಾ ಮಂಡಿರದು ನಂದಿಕೆತ್ತನ ಕನಕ ರುಚಿ ರುಚಿ ತವಾರ ಹೊಮ ದೊರಗೊಪ್ಪುದಿಮನುಗಿದಾ॥೪೨॥ ನಂದಪ್ರದರ ಕ್ಷತ್ರನಿಕ್ಕಿ ಕೊಟ್ಟ
ದಂ ವಾದಿ। ಲಿಂಗದನಿಬಿಮೊಳಿಟ್ಟು ದುಪ್ಪ ಪ್ರತ್ಯೇವಗೆ ಮಸ್ವ। ತೊಂದೊಂದು ಬಿಂದು ಸಾವಿರಸ್ಥಳಿಗೆ ಮಾಗಿಕೈಕೊಂಬಿನೆಂದ ನುರು ಪ್ರನಾ॥೪೩॥ ಪ್ರದಿಸಿ
ರಕೊಂಡ್ರಿಸು ಮದುವೆಯಂ ನಿ ಮಾಡಿ। ದೊಡ್ಡಕೋಟಿ ಮಡಿ ಮಾಗಿಕೈಕೊಂಬಿನೆಂನ ದೊಡಿ ಮದದ ಮದಕರಿ ಮೆತ್ರ ಕ್ರರನಿ ರಮೆ ದುರಿತಗಜ ಪಾರಿಮೆ
ಸಾಮಥವಗರಿಮೆ॥ ನುಡಿದವರನೆತ್ತ ಚದು ಗುಪ್ತರಾದ ಪುರನಡೆ। ನಡೆಯಂದು ತಾವಿಶ್ವಪಲು ಬಂದನೆಂದನೆಮ। ಪ್ರಸುದನಿ ಧರ್ಮಾದಮನಿ

ಶ್ರೀಶಾಲ್ರಿಶಿಠಾಮನನ್ನೊಳಿತಮಂ ಪೇಳ್ವೆನಾಮನು ॥೪೨॥ ಶಾಮಹಾನರಕತ್ರಯಹೋಕಂದುತಿವತಿಕ್ಷಾಣಮನಾಥಂ ನಿಂದುಕೋರಳಿ ತ್ರಿಕಣ್ಣಾಕ್ಷೇಶ್ವ
ಮುಗಿದುಮುಖಕ್ಕಸುತಮಗ್ಗಿ ಹಾಕಿನ ಮಚ್ಚರಿಸಿ ತೆಂದಗಡೆ ಕೆನಾ ॥ ನಾಮವಂ ಮಂಗಳಶ್ಶಾಮವತ್ರಕ್ರಕಶ್ರೀಮವಂ ಪುಂಗಾಲ್ವಿಠಾಮ
ವಂ। ಪಿನವರಕ್ಷ್ರೈಮವಂ ಸುಕ್ರುತವಿಶ್ರಾಮವೆಂದೆನಿಪ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನನುಗೈದನು ॥೪೩॥ ವರಮಹಾದೇವ ಶಂಕರಮಹಾದೇವಮಹೇ
ಶ್ವರಮಹಾದೇವ ನಿರ್ಗುಣಮಹಾದೇವ ಸು। ಕ್ಷರಮಹಾದೇವ ವತಿಧರಮಹಾದೇವ ಮೋಕ್ಷಾದಿದೇವಾದಿದೇವಾ ॥ ಹರಹರ ನಮಃ ಶಿವಾಯೆಂ
॥೫೨॥ ದಾಧರದವಡೊಳು। ಬ್ಲ್ಲರಿಸಿ ನಾಮಂ ಹರಿದುನರಕಿಗಳು ಸಕ್ಷರಿಸಿ। ಹೊರಹೊಂಡಿಸಳ್ಕಂದು ಹೊರಹೊಂಟುದಖಿಳನಾನಾ ಜೀವದೊ ॥೫೨॥
ಳಂಗಳು ॥೪೪॥ ಪ್ರಿಶಪರಿಯದಂ ಡಣಿಗಸುಕ್ರ ಧೋಗತಿಯನು। ತ್ರಿಶಿಖಿದಯನಿಂನಿಂದತಂ ದೆವ್ವರದಿಂದ ಮುಕ। ಹರಿಬಂದಿಕಾರಕ್ರೈವಲಿ
ದಳಮಳಿಕಾರ ಕುತ್ತನಸುಕ್ರುತ ಸಾಕಿಣಾನಾ ॥ ವರಕಮ ದಮ ಥನಮಾಮಾದಿ ರಾಪಟರತ್ತಿ। ವರದಪ್ಪು ದಳನ ನಿರ್ಗುಣ ಅಕ್ಷರಾಮಯ
ಕರುಣಾಶ್ರೈಕೊಂಡಿಂಮ ಜನನ ಮರಣಕ್ಕೆ ನಾಂ ಕರಡಿಸಲಪ್ರಸಲಪ್ರಿಂದನು ॥೪೫॥ ಮೊದಲವ್ವೈಜನನಮರಣಕ್ಕಾಕಿನೆಂ ದಡಾಗ
ದುವಸುಥಿಮೊಳಗೆ ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ಹಾಟ್ರಚಿ। ಗದಿಬಂದಡುಪಡೆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರಮಾಡಿ ಪುಂಗಾಲ್ವಪಥವಂ ತೊಳುವೇ ॥ ಜಡರಿಂದ ಜನ
ನಮರಣವನು ಮಾಣಿಸಿ ಮುಕ್ತಿ। ಪದನೀವೆಂ ಪೊಗಿಬೆರ್ವಗವೆಂದಾಸ ತಳ್ವಿ। ನದನವರವ ಜನ ಜಿತಮದನಬಿಳ್ಕೊಟ್ಟು ಬೊಂಯಮಯಲ್ಮೊ
ಳಗಾದವರನು ॥೪೬॥ ತನತನಗೆ ಪೊಡವಂಟ್ಟು ಪೊದರಾತಂತಂಮ್ಮಾಜನನ ಸ್ಥಳ ಶಿತ್ರವಡೆತಂದುಮಾತ್ರನುನಯದಿತಳ್ಣೆ ॥

॥ ಶ್ರೀ ॥

ಶಿಷ್ಟೈಯುಂ ಬಿರುಬು ವಾ॥೪೦ ಕುತ್ತಡೊಳಿತ್ತ ವಲಗಿದಿರ ವಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂ ಕತ್ರ ಶಿಸುವ ಬಾಚಿಂ ಮೊಸಕ್ಕಿತ್ತ ವಕ್ಕತ್ರಾ। ಯಿಂಕ ಡಿವಕಕ ಗಸಬಿಕಿಕ ವಕ
ಕ ವದನಕಕ್ಕಂತ್ರ ಮಂಕ್ಕಕ ವಾದದೂ॥೨ ವಾಸಿ ಕಿವಸಿದು ವಚಿಸ ವಗಿವ ಕುಸುಕ ವಪಿಂ ಡಿತ್ರಿ ಕಿವಕಿದತ್ರು ವಪ್ರಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಹಿಾಸಿವ ತಿರುಪ್ರುವ
ಮುರು ಹುವೆ ಕಿವನಿರುವ ತ್ರಿಗವ ಕಾಸು ವಕಿಕಿವ ಸುದುವಸಿಂ ದಿಸ ಚುಕ್ಕು ಬಾ॥ ಗುಳಿಮೊ ಳಿಕ್ಕ ವಯುದು ಡಿಕ್ಕಿ ಮುಗ್ಗುವ ಮುಳಿವ ಬಳಿಗಳಿ
ವಪ್ರಿಾಳ್ಪ ನಿಕ್ಕುಶಿಸು ವನಿಕಿಸ್ಸಿವಾವ ಕಕಕ ಕಕ ಕದಕ್ಕಿಾಕಾ ಪುಳಿದೊ ಕಾಕಾಕವೆಂ ಶ್ರಮಂ ಕಕ ವಾದದೂ॥೨ ಕಾ ವಿಕಿಕಿಂ ಗಳಿ ಪಿಕಾ ಬೊಕ್ಕಂ ವ
ಸು ತ್ರಳಿಯ ನಿಪ್ರ ದಿಂ ನಿಂ ನ ಮನ ಡೊ ಪಿ ಕಿಂ ದಪ್ರಿ ಸು ವಾ ಕಾ ಪ್ಪ ಮೆಂ ದಳಿಕ ದಕಿಯುಂ ನ ಪಿಕಸಿ ತಿಯಕ ತಕ್ತ್ರಿಂ ಗಿಂ ದು ಕಾಕ್ಷ್ರ ಡಿನ ತ್ರಾ॥ ಹಿ
ಪುಕಸಿ ವಂ ಕಾಸಿ ಮಥಿವ ವಿದಿಯಂ ಡಿಕಿಯ ಡಿಪ್ಪಯುಂ ಸು ಡು ಮೊ ಕಗನಿಳಿ ಮೆಚಿ ಕದಡಿ ಸು ಬಾ ಬಿ ಪ್ರು ಡಿ ಯ್ಯಾಂ ಸಿಕ್ಕಿ ಕಾ ದಕಕ್ಷ ಕ ಪಿಲಲ ವೆಂ ದವ
ತಂ ದಿ ವಕಾ॥೩೦॥ ಪಿಕಕ ಧನ ವಂ ಕಾ ಬ ಚೊ ಕತ್ರ ವ ಮ ದಿಂ ಕ್ಕಾಂ ಡು। ಪಿಕಿ ಪಿ ಕಿ ಮ ವಕ್ರ್ರಾ। ಕಕಾ ವಾಪ್ಪನವ ನಾ। ದಕಿಸಿ ಸು ಬಿಸಿ ದಸು ಬಿ ಯ ಕಾ
ತು ಮಿಗಿ ತ್ರಿ ಸು ವ ಕು ತ ಕಿ ಯು ಸು ವ ಕು ಮು ಕಿ ಯು ಸು ವ ಕೂ॥ ಪಿಾಕಿ ದಪ್ಪು ವಾಕಿ ಯ ನಾ ವಿ ಗಿ ಯ ವ ಪ್ರಕ್ಷಾ ದ ಸ ಕ ಪಿ ಕಿ ಮ ಕ ಟು ಕು ಕ ಕ ಮು ಪ್ರಿಯುಂ
ಕನಗಳಂ। ಬಿಕಿ ಮುಗುಳ್ಳ ಕಿಂ ದು ಕಿಂ ಡ ವ ಮು ಡಿ ಸು ಪ್ಪುರು ಮೊಗ ಹೊ ದ ವೆ ಪ್ಪು ದ ವಿ ಮೆ ನು ತ್ರಾ॥೩೧॥ ಪಿಕಿ ಪಿಕಿ ಮ ಕ ಕಾ ಕ ವಂ ಗಳ ನೊ ಡಿ ನೊ ಡಿ ಕಾ ಕ್ಕ
ಕಿಸು ತ್ರ ಬಕ ವ ಕಲು ಯುಂ ಡಿ ನಾ। ಮ ಕ ನ ಕ ಕ। ದು ಕ ವ ಣಿ ಮ ದಂ ದ ಣಿ ಯ ನ ಪ್ರು ಟ ವಿ ಸಿ ಕಾ ದು ಕ್ಕು ವ ಥ ಮು ಕ ಸು ಹು ಪಿ ದೊ ಳ ಗಿ॥ ಗು ಬು ಸಿ ಧ ಕಾ ಮ ಯ ವ
ವಕಿ ಸಿ ಧ ಕಾ ಮ ಯ ವ। ಕ ರು ಣಿ ಸಿಂ ದೊ ಕ ಲು ತ್ರ ಡಿ ಗ ಡಿ ಕಾ ಸು ತಿ ಸು ತ್ರಾ। ಯಿ ಕ ಡಿ ತ ಳಿ ಮಿ ತ್ರಿ ಕಂ ದಂ ಜ ಗ ದ ಗು ರು ಚ ನಾ ಬಿ ಕ್ಷಿ ವ ಬೊಂ ಯ ಯ ವ ನಾ॥೩೨॥

ಮಹಿಳತನದಿಂ ದೇವನಾಸ್ತಿಯಂ ಮಾರಿದು ।ಸ್ವರನರಕದೊಳು ನವೆದನಿಂತಾರನಬ್ಬಿಬಿಟ್ಟ ।ಗುರುವೆ ಮುಂಣವುದರಹುತ್ತಿಶ್ರುಪುರತರವೆ ಮೊಂದತ್ತಿದ್ರೆಂ
ನವಿಬಿಂದೊರಲಲು॥ ಕರಣಂಕಲಂಕ ಮತಿ ಮಾಸಿ ಮದವದಿರಪ್ಪಿರಿ ।ಯರಬಲ್ಲಹಂಭ್ರಮಶ್ಮೆರುಕರುಣಾಬ್ಧಿನಿನ ।ವರನಿಧಾನಂ ।ಮಗನೆಬಾರಿಂ
ದುನಿಡಿದಂ ನಿಜಕ್ಕರದಲಾತ್ಸಳವನೂ॥೩೩॥ ಬಿನುತಲಾಕಳವನಾ ಚೊಂಮಯಲಿಬಿಡಿದಡಾ ।ತನಕಾಲವಿಡಿದವನಕಾಲನೊಬ್ಬುತನಾ ।ತನಕಾಲನವನಕಾ
ಲನದಿದೆಂ ನದಿಲ್ಲಾನರಕಗಳು ತಪ್ಪುದೆ॥ ತನತನಗೆಪ್ಪಿದಿದು ತುರುಗಿದನರಕದವಾಡಿಮಂ ।ಬಿನಮದಿಂದೆತ್ತಿ ಮೆರದಂ ನರಕ್ರುವಮಾವಿ ।ಯನುತುದಿ
ಕ ನೆಗವಿರು ದ್ರಂಗೆಮಾಳವಮಾಡಿಗಾರನೆಂಬಂ ತಾಗಸಾ॥೩೪॥ ಶರವಸದಿತ್ತೆಗಯತ್ತ ನಿನದುತ್ತಿಂಕ ಕತ್ತೆಗೆಯಾ ।ಶರಿದೆಮತ್ತ ಸುಪಿಲಸುಗ್ರಿಯತಿಕ್ಕಂ
॥೫೧॥ ದಿದೆಂ ।ಮರಳಿಬಿಡದೆ ತವೆತಗೆತಂ ಡೆಕಾಪ್ಪಿ ದಿದನೊಯತ್ತಿ ವಿಕ್ರೈಬಿದುತ್ತಿದೆ॥ ತರುಣ್ಣಿಯಾದಲುತ್ತಿಮಿಳವೆ ಉಯಲಿದಂಯಯಲಿ ।ತರಪಾಶಿ ॥೫೧॥
ಗಾರದಿಬಿಕ್ಷೆವಮಾಲಿ ।ದಯಾ ।ತರಭಿಸವ ಭೊಂಕರುಣಿನ್ನಿಂ ದುನರಕದನರಕಮಾವಿನ್ನೆಕ್ರೆಯುಕ್ತ್ರದು॥೩೫॥ ನಹಿನಗಿಮಹಿರಯೊ ಗದಕಾರುಂಣವಿ
ತೊಬನದ ।ವಸುಮತಿಮರವಿಮಾಳಿ ಸಭಾಮಮಲಿದಯಾ ।ರಸಚಿತ್ರ ನವಯಮಾಸ್ತ್ರವನಿತ್ತಿ ಹಿದರಬೆಡೊಬ್ಬನಂ ತ್ತಿಗೆಮಬಂದಾ ।ಚಸಗ
ತಿಯಷ್ವವರಿಲ್ಲರನೆತ್ತಿ ದಡೆವಿಸಮಾ ।ವಿಷಕಂಕನೆನೆಂಬನೆಂದರಿಮೆ ನಿದಬಿಂನ ।ವಿಸಬಂದು ತ್ತಿಗೆವೆನೆಂದಾಡಿನಡೆದಂರಬತಗಿರಗಿಸಕ್ಷರಡಿವನಾ॥ ॥೩೬॥
ಬಂದುಕಂದಪ್ಪು ದವಾಕ್ಷಿಬೊಧಿಪರಿಯಥನ ।ಮಂದರಾಕಾರನಂಕಡುವಂದಿಸತ್ತೊಲಗಿ ।ನಿಂದಡೆಂಕಂದನಿನೆಂದಂತೆಗುಷ್ಟನಂ ನರಕದಿಂತೆಗದು
ತಂದಾ॥ ಮಂದದಾನರಕದೊಳಗುಳ್ಳ ನರಕಗಳೆಂಮು ।ನಿಂದಿಲ್ಲರಂತೆಗಯದೆಂದು ಮೊರೆಯುಡಿಮನಂ ।ನಾಂದೆತ್ತಪಾರ್ಥದಿಂಬಂದಿನನು ಮತಿಗು

ದುಸ್ಸಿಬರಂಗೆಳಗಿಬಿಂ ನವಿನಿಚೆಸ್ತೊಂಡು ತಿಳಿಗ॥ ವಿನುತನಿರ್ಧರಶಿವಕೊಪ್ಪವನದಾವನಾ। ಬಿನದದಿಂದಂ ದುಬ್ಬೋಕ್ಕನುಮೆರೆವಸ್ಸೋಂ ನವಿ
ಗೆ। ಯನನು ಶಿವಲಿಂಗದಾಗಳವು ವಕ್ತ್ರಳವರವನ್ನಂ ತೋಷದಿಂ ದಿರವನಾ॥೪೭॥ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ನಮ ಪಾಮನೆಯ ಕ್ಕೊಪನಕ್ಕಿತಳು। ಬಿಲ್ವದಿ
ಪ್ರಿಶಾಖಪೂರ್ಣಮಿಗೆಬಿಗದಿಂ। ಡಿಲ್ಲವಳವದುಬಿಪ್ಪಾದಕ್ಕೆ ಕಣಿಕಿಂ ತುಪ್ಪುಮೊದವಾದಪ್ಪಿಧನವನಾ। ಪೊನ್ನೆನೆನಿದಂ ತ್ರಿವಳವನ್ನವಾಗಿ ೦
ದುಗುಡು। ವಲ್ಲ ಪಂಚೆನಿಸಿಕ್ಕೆಸೊಂಡು ಗುದ್ದುದುಪ್ರಿಬೆ। ಯಲ್ಲಿ ಘುತ್ರಿಕಳಣಯಂ ಕೂಡಿ ಕೊಟ್ಟುಣವನಿಕ್ಕಿ ನಿದಳಿಂ ವಗಸ್ಸಿನಾ॥೪೮॥ ಕಾತ್ರಾಳಿಕ
ಪ್ಪುಂ ಪಂಚಪ್ರಂಚಂಕಿಂದಂ ಬೆಸ್ಸೆ। ಬಾಳಗಳವಳಗಾದಪಂಡಿಂಗೆ ಮೊದವಿಗದು। ಶಾಗಾಳವಗೆ ಬೆಗದವಿಬಹಾದಿಂದು ಪ್ರಸಾದವ ೦
ಕೊಟ್ಟುಳವುಪೇ॥೪೯॥೦॥ ದಾಳಿದಾಳಿ ಮೊಳನಾಕ್ಕೆಳದು ಮೊಬೆನಮುಟ್ಟಿ। ಬಾಳಿಸ್ಸುವಕ್ಕೊಂಬು ಮಧ್ಯಳಿ ಘಂಟೆಯಂದು ಗೆಯ। ಪೋಳ
ಕ್ರುನಿದಿ ಪೊಗೆಗೆಳದುಲಿ ಬಾಳಿಗೆ ವಡದು ದಂಬಂ ತೆಕ್ಕವಿತಂದನಾ॥೪೯॥ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಟ್ಟೆಗಳನೆಲ್ಲ ಗಳಬಿನ। ಬೆಲ್ಲ ಕೂಪಾಳಿಪಾಳಿ
ದುಷ್ಟಳದ ಪಾಳುವಕ್ಕೃಡೆ। ನೆಲ್ಲ ಶಾಬೆನಗೊಧಿಯನು ಪೊಗತ್ರ ದಕಕುಟ್ಟು ತ್ರ ಕೊಡೆ॥ ಅಲ್ಲ ವಿನಿಷ್ಟಳ ಚಿತ್ರಿ ಗುರು ಪಾದು ವಸ್ತಾ
ಗಸ್ಸಿ। ನಲ್ಲಿ ತಂಯಂ ಯಳದು ಬಳಲಿಕಿಯ ತೊಳದು ತಪು। ವಿಲ್ಲನಿನಿಲಕ್ಕೆ ಕಣಿಕವಗಾನಿಯಾ ದಿದಳು ಯ ಪಾಮನೆಯ ಮಿತ್ರಗಾಕ್ಕೆ ॥೫೦॥
ಬೆಕ್ಕಿ ಪಂಡು ಗಸಾಂದ್ರದಿಕ್ಕೆದಿಂ ಪೊಳಿಬಂ। ಡಿಕ್ಕ ನಾನಿಗಳ ತೆಲ್ಲಿಗ ಕೊಟ್ಟು ಗಾಣಪಾ। ಡೊಕ್ಕೆ ತಿಲನಿದತ್ತೈಲ ಕುಂಭ ಕೊಬಿಗಳ ತಂದರು
ಪಂಡಿಬಚಳಗಾಗಿ। ಬೆಕ್ಕಿ ಯಳ ಪೂಡಿಯಂ ತಿಳಿನಿವಳಾಜ್ಞೆಗೆ ದುಟ್ಟಿ। ಬಕ್ಕಿ ನವಿತಿಳಿನವಗೆಯನವುವಿಯ ಪ್ಲತ್ರಿ। ಪಾಕ್ಕಿಶಾತಿ

ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಶಿಂಡಿಗಿಮೆ

ಯಲ್ಲದರಸು ಯಕ್ಕಳು ಮಾಡಿದರು ಪರಡಿಸಳವಳಿಗೆ ಮಾ॥೨೧॥ ಯಪ್ಪು ನಾಸವಿಯ ಮಾಗಾಯುಶಿಕ್ಕಿಂಬಟಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತುಳಂ ಕುಂಬಳಸಿಂಡಗೆಯಲ್ಲಿ
ವಗೆಯ। ವಿಪ್ಪುವಿಪಮೊದಲಾಗಿ ನೊಶಿಸಿಂಡಗೆಯ್ಯಬಾಳಕವಮಾ॥ ತಪ್ಪುದೆಲ್ಲಿನಾಥನವನುಸಿಂವಶಿನೆತಂ। ಡೊಪ್ಪುಸದರ ಪ್ರತಿಯ ಗುರುಗಾಯಮೆ
ಷ್ಟತ್ರಕಪ್ಪುರಕಳದವಿಳ್ವವನು ಮಲ್ಲಿಕಾಜಾತನಗಿತ್ತಕಿಾಟ್ಟನು ಪ್ರಸಾದನಗಳಮಾ॥೫೨॥ ಜಗತ್ತಿಗಳಜಾಗವಂ ಕುಳವಷ್ಟ ಕಂಠಗಳ। ಬಿಗಿದುಲಿಂಗ
ಶಿಗಳಪ್ರಾಸುವಕಂದರಳವಮುಸುಕಿ। ನಿಕ್ಕದಮಿಕ್ಕಟ್ಟಗಳಸುಯಗಾಪಂಚವಣದಚ್ಚಾಣಿಕ್ಕಿಪ್ಪುಮಾ॥ ಜೈಗಮೊಗವಿಪಡಿಪಟಾವಳಿಯಕಡೆಕ
ಟ್ಟಿಂದಕೂಗಯುಸದನೆ ತ್ರಸಾತ್ರಾವಳಿಗಳಿಂ ವಿವತ್ರಾಮಿಗೆಗೆಪ ವಿಸಯುತ್ತಗಿಳಿಬಾಸು ತೆಯಸವಕಲಾವಣವಾವೆಯೆಂತೇ॥೫೩॥ ಶತಿ

॥೮೩॥ ಯಕಾಮನಸಿಕಪ್ಪತಿಯ ಪ್ರಿಂಪ್ರನಸಿಶಿಯ। ಪತಿಮನಾಗಾಮಣಾನಚಿತ್ರುವಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಯತಿವಯದುಮಾಯ ಮಿತ್ತಕಳಸ್ಪ ಚಿತ್ರಿಕಂಗತಿಚಿ ॥೫೭॥
ತ್ರವಾಗೆ ತೊಳೆ॥ ಲತೆಗಳಂ ಪ್ರತಂಗಳಂ ಪವರ ತೊವತ್ರು। ತತಿಗಳಂ ಪುರುಮಪ್ರುಗಪವನಸೂನುಗಳನಾ। ಯ ತವಾಗಿಬಳಸದಂ ಗುರುಗಾ
ಯತಂನನಿ: ಕಾಮತಿಮಕಿತ್ತಕಮಂತೇ॥೫೪॥ ಸಿಂಗಾಸೂಧಿಗಳನಾಳವಣಿಕಾಳಣಿಪಂಚವಂಣಾಳಿತದಶಂಗವಾಳಿಕಿಕೆಯವಿಧಿಮ
ಕುಪ್ರಾಂಣುದಕಮಕಳಶೊಳಣಶಂತ್ರಕಾಂಸವತೊರಣವಾಳಣಂಗವಾಗೇ॥ ಕಂಣಾಳಿಕಡಕವಕುಯಾಮುಳದಕಬನೆಯನೊಡೆ। ಕಂಣುನಾಯಿಕ
ವಾಕದಡಪ್ಪಾಡಿಂಬಕಾಯುಂ ಶ್ರೀ ಕಂಣಸಿಂವಾವತವಾದಡೆ ತಣಿಯಲಕ್ಷಮೆಯಂಬಶಿಂನಿವಗಳ್ಗನು॥೫೫॥ ಪ್ರಸುಯಕದಿಯಬಿಳಿ
ಬೆಕ್ಕಿಯಚಿಂನ ದಾಶಿ ಹಿಾಂಬಿಸಲ ಜೀವಾಂಪಂದಳಶಾಗಬಾಳಿಯ ಚಿಳಿದು ಕುಸುಯ ಗ್ರಹಕಂ ಗುರುಸುವಿ ವಪ್ರುವಪ್ಪೈಯಂಬಿಟ್ಟ

ಪ್ಪವೆ ಶ್ರುಮವನೂ॥ ಪೊಗಳಿದಬಿನ್ನ ಕಾರತನಮಿಗಲುಗಳಗಳುಜ್ಜೊ। ಡಿನ್ನಕಳನ್ನಕಂನಡಿವಗೊಂಡಿಮಕ್ಕಳಗುಡಿಮನ್ನಂ। ದಿನದರಿಜ್ಞನಿಯಜ್ಞಮಂಬರವನ
ತವಂಬರದವನ್ನ್ಯದಮೊಪ್ಪುಲೂ॥೫೬॥ ಚಿತ್ರತರನಕ್ಕಡೊಳಗಾಸುವೆಸುವಪ್ರಾಣಿ। ಯಾತ್ರಯಂತೆಗಡುಪುಸುಗುಂಡಿಯಂತ್ರೊಳಪದಕೆ। ವಿತ್ರತ್ರಯ
ಗೆಸಾವಿರನ್ನಿಗೆತುಪ್ಪುದಿಸ್ತಾನಯಂ ಮಾಡಿನದಪಿಂ॥ ಮಿತ್ರರಿಗೆಮದುವೆಚಿತ್ರಾದವರುಕನಿಕ್ಕೆಮ। ಗೋತ್ರಜರನ್ನಿಮಿ ತಾಳಿಬಾಪುದುಸುರುಮಾಡುವ। ಕ್ಷೆ
ತ್ರಪೂಜೆಯವಾತ್ರಿಗಂಡುಸಾರಿನಲುನೆರೆಯುತ್ತಜಿನಜಗದಗಲಹಾ॥೫೭॥ ಅಂಗವಂಗಕಾಳಿಂಗದಾಳಮಾಳವಚೊಳಕ್ಕೊಂಗುಮವೆಯಾಳಪೊಯ
ನಗತುಳವಪ್ರಾವಿಡತೆಲುಂಗದಿವೆರಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಕ್ಷಾರಾಷ್ಟ್ರ ವಾಗಡಮೊಳದಂಕ್ಕೆಕ್ಕನವಿದೂ॥ ಜಂಗಮಂ ಬಂದುಚಿತ್ರದಪ್ರಮಕ್ಕುಜಮಿಳಿರೆ। ನಂಗದಿ
ಸಕರಿತುರಗವಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ಬಂದು। ಯಂಗಳಿಂಚಿತ್ತನಾನಾವಿಧದಭಂಡವಿಡಿದಿರ್ದಪ ಸಾರಗಳಿನದಹಾ॥೫೮॥ ಯಲ್ಲಿನೊಡಿಡೊಡಿಹಾರಾರ
ಬಟ್ಟೆಗಳೊಳಗೆ। ಹಾಕ್ಕಿರುಪೆಮನುಳವಿಡಿಯುಣ್ಣತುಪ್ಪುದಕ್ಕೊಡಂ। ನಿಲ್ಲದೃತಂಡವಾಮಲ್ಲಿಕಾಜೇನವನಯಪಾಯನೆಯ ಯಾಗ್ರಾಣಿಡಿಡಿಗೆ॥ ಯ
ಲ್ಲವನುವಾಪ್ಸ್ತಿಂ ದುಬಂದುಗಸ್ತುರುನಿಧ। ಯಲ್ಲವಗೆಬಿಂನಯಿಸಿವೆಸಾಮ್ಯನಾರಿತಳು। ಯಲ್ಲದಿಮಪಾಲಾಲುಯಂತಾಗಿಯಾದುವೆಂ। ಕ್ಷೆತ್ರಪೂಜೆ
ಯನೆಂದಹಾ॥೫೯॥ ಪಾರಿಯಪೊತ್ತರಿಯಲ್ಲಿನಾಥನವರನದಿಂದಾಕ್ಕೆರನ್ನಯಕ್ಕಲನವ ಯಾಡಿಯುಳಿಯಂಬರಳವನಾ। ಪೊರಿಥರಂಗವೇಸಾತಯ
ಧಾಳ್ವಸ್ತುಡೊಸನ್ನತ್ರಸಾತಿಯುಂಚೊನಬರಲೂ॥ ಕರೆಕೆಂಶಗಿತ್ತಪೊಯವಯಾಡಿರುಪ್ರಶಿಂ। ತರುವಾಯಿಗೊಂಡುದಾನವನೆರನ್ನತ್ರೈಪೊಕ್ಕಳು। ದಿ
ರೆಯಸುರುಚೌರದಿಂ ಮೊಗಯಪ್ಪನಪೊರಿಯಪಡಿಯಪಾಚೊನವಿತ್ತ॥೬೦॥ ಪ್ರಿಶವಿಡಿಯಕ್ಕೆಳಿಪ್ರಸಾದವಸ್ನಾನಿಯನಿತ್ತ। ಪಾರಯಲ್ಲಿಕಾಜೆ

ನಂಗಪ್ಪ ಮುಪ್ಪುವ ಕೊಟ್ಟು। ಪರಿಸಾ ಶ್ರುಧೊಳಗಿದೆ ಬಾದುಮಿ ಯಶಟ್ಟಿತನಕೊಡವ ವಪ್ಪುಗ ಪ್ಪರು ಗಳಾ। ಯರಪ್ಪಿಷ್ಟ ಮಧುರಾತ್ರಿ ಮೊಸ
ಕ್ಷೇತ್ರವನು ಬಲ। ವರುತ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಶಿವಗೆ ಶರಣ ॥ ಗುರುನಾಥ ಪ್ರಿಯಾ ಬಪಾನ ಮಿ ಯ ಪೂಜೆಗೆಂದು ರಬೆ ಬಪ್ಪನ ಯ ಮಧೊಳಗೆ ॥೯೧॥
ಕಾಡ ಪೋರ್ತ್ರಿನಿದ ಮತಂ ಬಡಿವ ವನ ದೊಳು। ನಾಡ ಮೊಳಗಿದ ಯ ಪ್ರಪಾಶ್ರುತಿ ಶಿನಾದ। ಪಾದು ತಿರ್ಥ ರು ಗ ಹ್ದ ಕೊ ವಿದು ಗುರು ವಿನ ವಚ
ನವಂ ತುಷ್ಟ ಶ್ರೈರವಿಯಲ್ ॥ ಬಾದು ತಿರಿತ ಮು ದಕ್ಷಮ ಶಿನಿಯ ನನ ಬರಬಿಂಗೆ। ನಾಡೆ ಯು ಬವರ ಶಿಕ್ಕೆಂಬೆ ಳಗ ನೊಳ ಕೊಂಡಿಪ್ಪು। ಮೂಡಗಡಿ
॥೨೪॥ ಯಂ ಮೂಡಿದಂ ದಿನಪನ್ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುವಂತೆ ॥೯೨॥ ಪದು ನಾಮ ಚೆ ನೆರಂಗವಾತಿ ತ್ತಾ ರಣ ಗುಡಿಯ। ಸಡಗರಂಬಿ ॥೨೪॥
ಧಿವ ಧಿಮೊಳು ಸಿಂಗರಿಸಿತ್ತು। ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೂರ್ತಿ ಕ್ಷಪತಿ ಮಲ್ಲಿನಾಥಂಗೆಂ ಸಿವವ ಸಿಗೆ ಮವಸರವನ ಡಸಿ। ಸಡಗರವ ಶಿರಿ ಮಹಾ
ದವ್ರ ರವ ದೊಳು ಸತ್ತ್ರ। ಶೋಡನೆ ನಂದಿಯ ನೆರೆ ಪಾಟ ಶೆಪ್ಪರನು ಹೋರ। ವಡಲು ತ್ರಂಡಿಯ ಮಾಳ್ವಿ ತಿನ ವನಾಲು ಯಂಡೆ ಗಂಗಾತರಂಗಂ ಪಿ
ರಿತಾ ॥೯೩॥ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮೊದಲು ನಾಲ್ಕು ದ್ವಾರಂಗಳಲಿ। ನಿಲ್ಲ ದೆಲ್ಲ ದೇವರಿಗೆ ನೂಲ ನಿಕ್ಷತ್ರ। ಬಲ್ಲಿ ವೆಂ ಬಧಿಕ ರಾಶೋಸಧಿನೆಂ ಕೆತ ಪೋಗಿ
ಚೆಳ್ಳಿಯ ನಾಳದಿಂ ॥ ಮಲ್ಲಿಯ ಯಂಡೆ ವಿಡ ಕ್ಷರದಿ ನಾ ಪ್ರಸು ತ್ರಲು ಸಿದ್ಧ। ವಲ್ಲ ವರಿತ ವಿನಿ ಬಡಿಸು ತಿಪ್ಪನ ಡಗರವ ನೆನೆಂಬಿನಾ ॥೯೪॥
ಯ ಪುಮಿಗೆ ಬತ್ತಿ ತನ್ನಾ ಕೊಗಣಿ ಯ ಸಾಧನ ಶಿ। ಯಪುಮಿ ಯಂ ಶುದ ಬಪ್ಪ ದೆರು ಬಿ ಯ ಯನ ದೊಳು ತಾಷ್ಟ। ಪಾಪರಾಧಿ ಯಂತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪುರಿ ಪುರಿ ಯನ್ನು
ಕ್ಷ ಪಾಮನೆ ವನ್ನೊಗರ ತುಪ್ಪು ಪಾ। ಪ್ರಾವಿರಮಿತ ಸಕ್ಕರೆಯ ಮೆಲ್ವ ಮೊಗರಂಗಳಂ ಪ್ರಶ್ನೆ ತತ್ತಿಯನು ಶಿರು ತಣಿ ಯದಿ ಶೋಗಿಸು ತಿ

ಸಂಕ್ಷೇತ್ರ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಭಾಗಳೆ ಶ್ರುತ್ಯೈಸುತ್ತಿ ತಂದು ಸ್ವರ್ಪನಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತುತದಕ್ಕೊಡನೆಲ್ಲವಂ ತಂದಿರಿಸಿಲು ॥೬೪॥ ಧಾರಿಗಪ್ಪಳಿಸುಕೊಂಬುತ್ತಿತ್ತೆಂಬ
ಕ್ಷುನಿಗಳೊಳಗೆ ಬಾರಿಸು ವರಿರಿಯ ಮುಖದಿಂ ಕಲದಿಕ್ಕಾನಾಳು ಬೊಕಿಂ ಬಡನದಕಳಕಳಯ ಘಪೆಬಾಂ ಗುಬೊಲ್ಲಿಂ ಬಜ್ಜವಡೆ ಮರವದಲ್ ಛವಾರದಿ
ಮಘೂ ಮಕ್ಕೆ ಮಡಿ ಮಾಗೆಗುರುವಾಡೆವು ವಾರಾನಿಯಂ ತರಿಸಿದ ಮೊಲಿಂ ಗಸ್ತುಪನಕ್ಕೆ ಭಾರಿರಿವಳಲ್ಲಿ ಡೊಡಿ ಯಾಮೊಳದೊಳಗಿಲ್ಲ ಯಾತುಪ್ಪು ವೆಸ
ತಿರ್ದರು ॥೬೫॥ ಸುರವನಿತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬೆಸಸಕ್ಕೆ ಮೆಘುದಿಂ ಸುರಿದ ಮೊಪ್ರಸ್ತುತಕ್ಕುಂ ರಕ್ಕೊಟಿ ಯನದಲ್ಲ ಯಾಣ್ಣ ಶ್ರು ಬಂದಿರ್ದುತಿಪಾಣಸ
ಗ್ರಾಣ ಮೊಳಗಿಲ್ಲದಿಂದಿನಿತುತುಪ್ಪ ॥ ನಿರದು ದುಂಟಿಸಿವರ್ ನಾಥನಂ ಬಗೆವಡಿಸಿರಧಿತಾನಿನಿಕಾದತ್ತಿರನಂ ದುಜನದಜನಾಸಿರವಸಲ್ಲದಿ
ಪೂರವಂ ಟ್ಟು ಪೊಗಳುತಿರ್ದುಡಿನೆಂದು ಬಂಣು ಸುವೆಸ ॥೬೬॥ ಮಿಸುಪಜಾತದಪ್ಪಟ್ಟಿ ಯಿಂದಾದಿ ವಿಂಗತನಕ್ಕು ಸುರನುಸುಭಕ್ತಿತ್ತಿರ ಪೊನ್ನೆನಿಸಿ
ತುಪ್ಪುವಂ ಕುಸಿಯತ್ತ ಪೊತ್ತ ಡಕ್ಕುತಿರ್ದರು ಮಪ್ರಾರ್ಣಕ್ರಾನಂದಯ ಮಸಾಗುತ್ತಾ ॥ ಡಿಡಿಡಿತ್ತಿ ಮೊಳು ವಿಚನಾನಾವಾದವು ತತ್ತಿಮೊಳಗೆ ಮಿಸುನಿಯಂ ಕಟ್ಟಿದ
ಪ್ರಸ್ತಾರ ವಾಲಜಿಲದಲ್ಲಿ ಅಸಿಯಾಕ್ಷವಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿಕ್ಷನಾಸ್ತು ಪನಕ್ಕೆ ಸಂಕಪ್ಪು ಮಾಡಲೆಂದು ॥೬೭॥ ದಿವದಾನವಮಾನವರು ಯುವವು ನಿಪ್ಪದಜೊವಾ
ವವಳಿಯನರಕದಿಂ ತಿಗದುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತುತಬಿಂದು ॥ ನಾವಿರಸಿವಿಗೆ ಮಾಗಿಕ್ಕೈಕ್ಕೊಕ್ಕು ತಂದಿ ಯಿಂದಿನಯದು ವಿಮನ್ನಿತ್ತಾದವಂ ॥ ದಿವದಿವರುನಿವಿಚಿತ್ರ
ಸುಮದು ಮಂಡುತ್ರಾವಜಾಂ ತಕನನಿಪವಿವವಿಧರಾಮಯವು ॥ ಪಾವನಕಳಂಗಳಿಂ ಪೊಂಗೊಡನತುಂಬ್ಬಿ ಮಕ್ಕಘುಯಂದು ಸುರಿಸುತಿರಲು ॥೬೮॥
ಗಂಗಾಜಕೊಪ್ಪುರಿಗೆ ಮೊಳು ಮೊಗೆದ ಪ್ರಸ್ತುತಧಾರಿ ಯಂಗಕ್ಕೆ ಸುಬಯಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಯಳಂ ನಾಸಿಕಕ್ಕಿ ಕಂಗೊಳಿಸು ಬಲುಮರತ್ನಸ್ನಂ ಕವಿಗೆ ಸೊಗಸಿಯವು ವಾಜಿ

ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾ॥ ಗಂಗಾನದಿ ಮುಂತಾದ ನದಿಗಳಿಂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಲಿಂಗವು ಸಲುವ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಾಗಳು ಮಂಗಳವನಿತ್ತು ಮಹಾ ಯಜ್ಞಂಗಳ ಫಲವಂ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಸಾ
ಗರ ದೂರಹೂ॥ ೧೯ ॥ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಂ ಉಪಪಾತಕಂ ಮಿತ್ರದ್ರೋಹ ಗೋಹತ್ಯೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ ಶಿವದ್ರೋಹ ಗುರುದ್ರೋಹ ಸಂಚಿತ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ದುಷ್ಕರ್ಮಂಗಳೆಲ್ಲ ನಿರುಪಾಧಿಕಾರಣ
ವಾದ ಶಿವಲಿಂಗ ದರ್ಶನದಿಂ॥ ಯಿಂತಪ್ಪ ಯುಕ್ತದಿಂ ಮಹತ್ತಿನ ಲಿಂಗವನು ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಶಿವಮಾರ್ಗ ಪ್ರವರ್ತಿಯವನಂತೆ ಮುಂದೆ ಧಾರಿಯ ತುಪ್ಪವ ನಿತ್ಯ ಶಿವನ
ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತ್ರಿಂದು ಜೀವನ ಪಡೆದರೂ॥ ೨೦ ॥ ಯಂತಪ್ಪ ಶಿವ ಕಂಡ ನಾಥನಾದ ಶಿವನ ತರುಂ ದಿಂಡೆಯ ಕರುಣದ ನಾಗರವು ಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನ ಬಂದು ಗರ್ಭದೊಳಗ ಬಹುಮಾನ
ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ನಿತ್ಯ ಮಾಡುವಾಗಿನ್ನ ಪನ್ನೆಂದೂ॥ ಕೊಂಡು ಬಂದವರ ಕುಲಕೋಟಿ ನರಕದೊಳಿಪ್ಪ ದಂಡಗಳ ಮಾನುಳಿದು ಪ್ರೇತರೂಪಿ ಯಂಕಳೆದು ದಿವಿ ಮಂಡಲ
ಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಾನಂದ ಕೈಲಾಸ ಶಿವರೂಪ ಗಳು ಪ್ರಮಥರ ನಂದೂ॥ ೨೧ ॥ ಆದಿಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಥರ ಯಜ್ಞನ ವರದ ಶುಭವರಿದು ಆದಿನ ಮಾಡಿದಂಗಾನದ ಗಳಿದು ಶಾಂತ
ಮಯ॥ ಆದತ್ತ ನೋಸಲು ಗಂಗಾಳ್ವದೊಡೆಯ ನಿತ್ಯ ತಪ್ಪುವನೆ ಶಿವ ಮಿತ್ರ ಗುರುಗಳು ತಾ॥ ಯಿದಿನಿಗೆ ಪ್ರಳಯ ನೋಡಬೇಕ ದುರುಮು ಲಿಂಗ ವಿದಕ್ಕೋಟಿ
ಗಳಿಮದ ಪ್ರತಿಮ ಮೂರ್ತಿಯನು ಸಾಧಿಸದ ಶಿವ ಶಿಥಗಾರುಸಿರಿಯಂದು ಸಾಧುಗಳು ಶಾಂತರೂಪವಿದರೂ॥ ೨೨ ॥ ಆದಿಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಿಯ ಪ್ರಶ
ದ ಮುಂ॥ ಆದಿಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರತನುಗಳಿಂ ಮುಂಚಿತಾ॥ ಆದಿಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕೋಟಿಗಳ ನೋಳ ಕೊಂಡ ಮಹಾಕಾಶದಾ॥ ಆದಿಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವಿದದ ಬೋಧೆ
ನಿಲುಕದಮ॥ ಆದಿಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸ್ನಪನಂ ಮಾಡಿ ಶಿವ ಶಿಷ್ಯ ಶಿವದ ಪುಷ್ಪವಗಳು ಬತ್ತ ಕಳಶ ಕರ ಕುಟ ಚಂದನಂಗಳ ನೊಳಗಿ ಯಜ್ಞನವನೂ॥ ೨೩ ॥ ಪೂಜಿಸಿದ ಪುಷ್ಪವ
ಗಳಿಯ ಯಜ್ಞನ ಕೈರದು ಚಂದನಕ್ಕೆ॥ ಪರಿಮಳಂ ತಂಬುಕ್ಕ ಪಂಚ ಕರ್ಪೂರ ಶಿವ॥ ಚಿರಸ್ನಿಗ್ಧ ಸ್ತೋತ್ರಯಿಂದಲು ಛತ್ರ ವನಂ ಮಾಡಿ ಶಿರಿಯ ಮರುಗವನೆ ಸಾಡಿ॥

ಪ್ರಶಿಪ್ರಶಿ ಯ ನವರತ್ನದಾವರಣ ಪೂಜೆಯಂ । ವರ ಚಿನ್ಸುಗಂಧ ಧೂಪಾರತಿಯನೆತ್ತಿ ತಂ । ಶರಶರಣರಾಗಿ ಯುಕ್ತಿ ತವಗದಯಾಳ್ವ ತೈಜಂ । ಗಮದೊಳಾಶಿಗಾಗಿಸು ಶಿ

ದನೂ ॥ ೭೪ ॥ ಪ್ರಾಣವಿಮೊಳಗುಳ್ಳ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನಂ ತರಂ ಮಾಡಿದು ಶಾನಿಲು ಕೊಂಡ್ಡುಸು ಡಮರುಂ ಭಂಗಳಾರ । ಗಿ ಡಿವಿಡುತ್ತ ದಿನಕ್ಕೆ ಗುಣಾನಾ ಯಜಿತ್ರ

ದಾಪಾತ್ರ ಯಾನಿ ಛಿಂ । ದ್ರಸ್ತೇ ॥ ಬಿಡುಗಡೆಯದಾತ್ಮ ಪುಟ ಗುಂಡ ತೊಳಿಯ ತ್ರಯಂ । ಡೊಡರಿಸದಯುಂ ನನಿರಧಿ ಯೊಳಿಪ್ಪ ಚಕ್ರವನಿಬಿ । ವಡಗೂಡಿ

ಸುವಧೂಳಿಪಿನೆಸು ತನರಶಾನ್ತಿ ಪ್ರಾಯಂ । ತಂ ಬುಧಿಗಿನನಿಳಿದನೂ ॥ ೭೫ ॥ ತ್ರಿಂಬಳಗಿಸೊಳು ಮೊಳಯನಿನಿಯ ಶಾಣ ತ್ರಿವನಬಿಂಬ ವಿಂದಾ ಚಕ್ರ ಚಯ

ನವಿ ಯಿ ಕ್ಷಯ ಲವರಳಂ ಬಡಿದವಿ ಕಳಪ ರುಷ್ಕ್ರ ನಸುನಗುವಂ ತೆ ಖಿಬಿರಿತ್ರು ದುಕ್ಕು ಯು ದವಳಿಲೇ ॥ ಖಂ ಬರಕ್ಕೆಗೆ ಯಪರಿಣಾಂ ಕನಂ ತಾನಾಕ್ಷ । ದಂಬ

ಯಂ ಶಾಣ ತ್ರಕೊಂರಪುದು ಮಿನಿಶಾಯ । ನಂಬಿಗ ದಾನಿ ಮೊಗಕಂ ದಿತ್ತೆನೆವಿರಹಿಗಳ ಚಿತ್ರವಾಳಂ ನಗಿನ್ನ ದೂ ॥ ೭೬ ॥ ಯಿರಡೊಳಗಿನ ಯಜ್ಞವಾಳಿಗುಬ ತಾಂ

ನಯಂ । ಪರಿಕಲ್ಪನಂ ಯಾಡಿನೆರದ ಚಕ್ರರಿಪ್ಪನಿ । ದಿರಾಗದಿಂ ದುಸ್ಸಿರಪುತಿಸಿ ಯನಂ ಕಳುಪಿಂದು ಖನ್ನ ಬಿನಿದೊಡೆ ॥ ಪರಮಾತ್ಮ ತಪಸ್ಸು ಧಾಪಂ

ದಡೊಳು ತ್ರಿವಿರಸ್ತ್ರಿಯುಂ ದಮೆಲಕ್ಷ್ಮ ರಕ್ಷೆ ಕುರು ಬಿಚ್ಚತ್ರಿ ಗುರುವಿನೆ ಡೆಗಟ್ಟಿದನೊಸಂ ಧಾವಂಗನಿ ಯರಮೊಳ್ವಳಿಂ ಬಂ ತೆತ್ತಿಯನಿದನೂ ॥ ೭೭ ॥ ತ್ರಸುರ

ದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಿಯಕ್ಷ ವನದೊಳಗೆನಿಂ । ದ್ರಧಾವನಿ ಯುಯ್ಯತಿರತಿಂ ಬವಾದವ್ರ ಕುಳನಾದ । ಸೂಸು ತಿರ್ಥಯಪೊರ ನಿವಾಳಿಯಂ ಗಳಕುಫಿಯವಿಡಿದಿದು

ಚಲಯಮಿಗಲೂ ॥ ಕ್ಷಾನಿಯ ಯದೊಳು ಪಾದಿಲಿಂಗನಿಂ ಚತಿರದನಿ । ವಾಸದೊಳು ಗುರು[illegible] ಬಂ ದುಹಿಂ ಪ್ರಪನ್ನನ ದೊಳಿಪ ವಿಪಾನಿಯದನೆನೆಂಬೆನಯ

ರಗಣಾಯ ಧವಳ ಮೊಲಗದ ಶಿವನಂ ತಿರ್ದನೂ ॥ ೭೮ ॥ ಮಾಡುತಿಪ ಗುರುವಿನ ಕೂಪಿತದ ವಚನಂ ಗಳಿಂ । ಮಾಡುತಿಪ ಪರಿಣತಿಯ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಿಳಿಯ । ಸಿ

ಷು ತಿ ಪ ಪ್ರ ಕ್ಷಿ ಯ ಯ ವಾ ಪ್ರ ಕ್ರ ಜ ನ ದ ಸಾ ಯ ಥ ಭಾ ವ ನು ಕೆ ಲ ವಿಂ ಗ ಳಿ ॥ ಯಾ ಷು ತಿ ಪ ತ ಷು ಶಂ ಗ ವಾ ಳಿ ಪ್ರ ಯಿಂ ಚೌ ಕ್ರ ಕ್ಕೆ ಮಾ ಷು ತಿ ಪ ಗು ಪ್ತ ರಿಂ ಖ ಚಿ
ಶಿಂ ಗ ಕ ವ ಸಾ ಷು ತಿ ಪ ವಿ ಸ್ರ ಕ ವ ನಾ ವ ಕ ವಿ ಬಂ ಣಾ ಸಿ ಸು ಚೆ ದಿ ವ ಚಾ ಶಿ ತ್ರ ವೆ ನ ಲಾ ॥೭೦॥ ಯಂ ನ ತ ವೆ ನಿ ಪ್ಪು ಶ್ರು ತ ಷುಂ ಣ ಳ ನಾ ಗಿ ಪ್ಪು ವ ರು ತ್ರಂ ನ ಶಿ
ಲ ಕ್ಷಾ ಟಿ ಯ ಯ ಕ್ಷಾ ಕ ಕ್ಷು ಪಾ ಯಂ ಗ ಳಂ ನಿ ನ ದು ಕ್ಷೈ ತ್ರ ಬೂ ಜೆ ಯ ಲು ಚೌ ಕ ದ ವ ನಾ ನಾ ಧ ನೆ ಯ ಯಾ ಳ್ವಿ ಚೆಂ ದಾ ॥ ಪೊ ನಾ ನ ಕ ಟ ಶಂ ಯ ಕು ಟ ವ ನ್ರ
ವ ರ ಣ ಕ ಳ ನ್ನ ॥ ಶ್ವ ನ ಕ್ಷಂ ಡ ಲ ಶಿ ತ್ರಿ ಯು ಖ ವ ತ್ರಿ ಸಾ ಸು ತ ಡಿ ಶಿ ॥ ಚೆಂ ನಾ ಗಿ ಪೂ ಜೆ ಸಿ ವ ಕ ಬಿ ಳ ನಾ ಯ ರು ಯಂ ಡ ಶಿ ಕ ಸು ದಂ ಡಾ ದಿ ವೆ ತಾ ॥೭೧॥ ವಿ
ವ ವಿ ಕ್ಷೆ ತೋ ಯು ಖ ನು ಯಿಂ ದು ಸ್ನಾ ಚಿ ಸು ವಂ ತೆ ॥ ಚ ವ ಕ ದೊ ಳ ಗೆ ತ್ರ ನೊ ಡಿ ದ ಡ ತ್ರ ಯು ಖ ವಾ ಗಿ ॥ ಪ್ರ ವ ಣಾ ನಿ ದ ದಿ ವಿ ಗಿ ಯ ನ ವ ನ ವ ನ ವ್ ನ
ಗ ತಿ ಗ ಳ ವಾ ದ ವು ಕ ಳಿ ಕ್ಕೆ ಯೊ ಳ ಗಾ ॥ ತ ವ ತ ವ ಗು ಘು ಯಿಂ ದು ನ ಯಿ ಸು ವ ಕ ಕು ಲ ಕ್ಷಾ ಟಿ ದಿ ವ ಯಂ ಡ ಲ ವ ನ ದ ಕ್ಷೈ ಕ ಲಾ ಕು ಳಿ ಕ್ಷೆ ಕ ವಿ ಡಿ ದು ಖ ಚಿ ಕ ಳ
ಕ್ಷಾ ನ ಪ್ರು ಣಾ ಯ ಯ ನ ಖ ಕ್ಷ ಯು ಲ್ಲ ಯ ವು ನ ಲ್ಲಿ ಗೆ ಬಂ ದ ನಾ ॥೭೧॥ ಯೊ ಗಿ ಜ ನ ಪ್ರಾ ತ್ಕ ಯು ಲ ಕ ನಿ ತ್ಕ ಗೆ ನಿ ನಂ ಗಿ ॥ ಯೊ ಗ ಯು ಜ್ಞ ನ ದ ತ್ಪಾಂ ಪ್ರು ತ
ವ ಸೊ ಲ ಬಿಂ ಯಾ ಡಿ ಕೊ ಗಿ ಕು ಳ ಗಾ ಷಂ ಗೆ ಗಂ ಥ ವ ಕ್ಷು ತೆ ಪು ಷ್ಟು ಪ ಟ್ಟು ಪ ದ ಕ ವ ನಿ ಸಾ ಡಿ ॥ ಣಾ ಗ ದಿಂ ದಾ ಪಾ ಕ ತೆ ನ್ನೈ ವೆ ದ ವ್ಯ ನಿ ತ್ರ ॥ ಯಾ ಗ ಳಿ ತ್ರ
ವ ಗ ಕ್ಕೆ ನ ಡೆ ಲಂ ದ ನಾ ॥೭೨॥ ಯಿಂ ದಿ ನಿ ತ ವ ಗ ದಾ ನಾ ಧ ನೆ ಯ ಚೌ ಕ ದ ವ ಕಿಂ ದು ಯಂ ತ ಪ್ಪು ದಿ ಯಾ ತ ಕ್ಕೆ ಡ ತ್ತೆ ಚ ॥ ಬೆಂ ದು ಬಿ ನ್ನ ನಿ ತ್ರ ತಿ ವ ತ್ವ ಕು
ತಿ ನಂ ಮು ಳ ವಾ ಗಿ ದಿ ಕ್ಕ ದಿ ಕ್ಕು ಗ ಳೊ ಳಿ ಕ ನಿ ॥ ಚಂ ದ ನಾ ಕ್ಷ ತೆ ಪು ಷ್ಟು ಧೂ ಪ ದಿ ಪ ವ ನಿ ತ್ರ ಯಂ ತ್ಯ ನ್ನ ಸೊ ಕಿಂ ಬ ವಾ ದ ವು ಘ ನ ಕ ವ ದೊ ಳ ಗೆ ತ್ರಂ
ದು ಪೊ ನ ಪು ಕ ಯಾ ಣ ವ ಕ ತ ವೆ ನೆ ಬ ದಿ ಸು ತಿ ಪ ನ ಡ ಗ ಕ ವ ನೆ ನಿಂ ಬೆ ನಾ ॥೭೩॥ ಯು ಪ ಮಿ ಗೆ ಖ ತ್ ತ ನಾ ಕೊ ಗ ಣಾ ಯ ಸಾ ಧ ನ ಕೆ ॥ ಯ ವ ಚೆ

॥೨೯॥

ವ ಗ ದಾ ರಾ ಧ ನೆ ಯ ಕ್ಕೆ ಕೆ ಳ ವೆ ॥ ಪ್ರಾ ಳ ಗ ಬು ಷ್ಟ ದೆಂ ಮು ಬಿಂ ಪ್ರ ವಿ ಕ ತ್ತೆ ದಿಂ ತ್ರ ನಾ ತ

॥೨೯॥

ಯಂ ಕುಶಬಷ್ಪುಡಿರು ಚಿ ಯಮನದೊಳು ತಾಳ್ದು ಲೋಪನಾಥ ವಂತಿರ್ಕೆ ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರುತ್ಕೃ ಷಾಯಸೆವನೋಗರತು ಪ್ಪುವಾ॥ ತಾಪರಮಿತನಿಕ್ಕರಿಯ
ಮಿರ್ಪ ತೊಗರಂಗಳಂ। ಕ್ರಮಂತತ್ತೆಯನಳಿದು ತಣಿಯ ಪಡಿಸಿ ಗಿಸುತ್ತಿರ್ದ। ಸುಪರಸ ಷಡ್ರಸಯುಕ್ತ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಮುಖದೊಳ್ ವರಗಿಸ್ತು
ನಾ॥ ೮೫॥ ತರಗು ಚಕ್ಕು ವಿತ ಪ್ಪಾಸಣಂಬ ಪೂರಗಿಗಳಂ। ಬರು ಬೋನ ಭೀಣಿ ಭಾರಿಗೆ ಯ ಕ್ಷವಿಗೆ ಬಯಸು। ತಿರಿಸಿ ವಗಿಯ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಪ್ರರ
ಡಿಮನವ ವಿಮತ್ರಿಲ್ಲಲಕ್ಷ ಗಿಯನು॥ ತುರು ಪೊಂ ಮೆಶರದ ಪಾಲುಂ ಡೆಯ ಮುರುಡೆಯನು। ತರಿಮಿಳ್ಳೆ ನಿಸಿಗ ತಣಿಸುತ್ತ ರುಷ್ಟ ರು ಗಳಿಗೆ ಶರಿ
ಕಂ ರನಾಶಿಗಿಸಿದಡೆ ಯನಿ ದಾಪರಿಸಿ ಗರಳ ಸ್ನು ಥೆ ಷಂ ತಿರ್ದ ದಾ॥ ೮೬॥ ಪೆಡಗೆ ಪೊಡಗೆಯ ವಿಪ್ರತ್ಕ್ಷಂಗಳಂ ತುಪ್ಪುಮಂ ಕ್ಷೊಡ ಕೊಡಂ
ಗಳವಿ ಬುಡಿಕಿ ದಡೆತ್ತವಗದ ಮಾರ್ಪಿ ಶಿ। ಗಡಣಿಸುತ್ತಿರ್ದನಾ ಸೆಕ್ಷಂ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಮರಿಶಾಖೋಗಣಿಯ ಸಯಮದಾ॥ ಪೊಡವರ್ತಿರ ಗಳನಾ
ನಾವಾದರ್ಪ ಸಂತುಳದಾ ಸಡಗರದ ಶಿಳಿಕ್ಕೆಯ ನೋಡುತಿಪ್ಪ ರತ್ಕೃರಿಡೆ। ಯಡುಗಡೆ ಯ ಘಿಮಂಬ ಮಂಗಳರವಂ ಗಹೊಳು ಮದುವಿಯ
ಮನೆ ಮೊರಿತ್ತಲಾ॥ ೮೭॥ ಲಿಂಗದಸಿಮಯ್ಯ ದೊಳು ಗುರುವಿನೊಕ್ಕದನಿಕ್ಕಿ। ಮಂಗಳ ವಿವಾಹವನು ಮಾಳ್ಪುತಿಂದವರಿಸ್ಥೆ। ಸಿಗರಿಸಿಯ
ದಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಸಿಗಂ ದಂಡೆ ವಸ್ತ್ರ ವಾಭರಣ ದಿಂದಾ। ತಂಗೆಕ್ಕಾತು ಕರವಿನಲು ಶಾರತಿಗಳಂ ಬೆಳಗೆ ಅಂಗನೆಯರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಧವಳಯಂ ಪಾ
ಡುತಿರೆ ಜಂಗಮವ ತಣಿಸಿ ತಿವಸಿ ಥವಿಪ್ಪುವೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವೆಂದು ವಾಂ ಮುಂ ಜಾಲಿ ವೆನಲು॥ ೮೮॥ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಾಡಿದ ಥಿರಿಗಳುಸಿರಿಯ ಲಪ
ರವರು। ಚೆಲ್ಲಿದರು ಪಚ್ಚು ಕೊಬ್ಬುರಿಗೆ ಜರಿಗೆ ವಿರಸಿಬೆಳ್ಳ ಯಂ ಕ್ರಿ ಧಾರಿವೆರದು ಮಿಟ್ಟಕ್ಕಿ ಯುಡೆ ತಂದುಲಂ ಪ್ಪುತ ಮಾರ್ದ ಕಾ॥ ತೆಲ್ಲವಿ

ನಿಯಂ ಗಳಾಳಿತ್ತಿಯ ವನಿತೆಯರೆಲ್ಲ ಸುಲ್ಲಭಿಸಿ ಪಾಡುವಾಳಸು ಚರಿತ್ರ ಮೆರೆದು ಶಿಶುವಲ್ಲಭಂ ಗೊಲಿದು ಮಣಿಗೊವಿದು ಪ್ರತಿವೇಕರೂಪಾಗಿ ನೆರೆದಂತಿರ್ದ

ರು ॥ ೮೮ ॥ ಯಿತ್ತಲಾ ಕೋಗಿಳೆದವರ್ಗ್ಗೆ ಶ್ರೈಘ್ರಕ್ಷ್ರಿಯಂ ಕಸ್ತುರಿಯ ಪಂಕಿರ ಪಾದದ ಚಂದನವನು ಕೊರ ಸುತ್ರ ಮುರುಪುರ ಮಲ್ಲಿನಾಥನಂ ಪ್ರಸ್ತುತಿ

ಗಳು ಪ್ರಶಸ್ತ ಮೆಚ್ಚದನವ ಯುಕ್ತ ಲು ॥ ೮೦ ॥ ತಾ ಳ್ದು ಹರುಷರಿಸಿ ದೊಳಗೆ ಶಾವಗಾಪಾನಮು ॥ ಶುತ್ರ ನಿರ್ದ್ದಿಂ ಪ್ರಸುವಿವಾಹಗೆ ಪವನು ನೆರ ॥ ದು

ತ್ರ ಬರವರೆಲ್ಲ ಲ್ಲಿಯಂ ಗಳಾಳ್ತಿ ಯಿತ್ತ ಡಿದು ಧವಳಮಂ ಪಾಡುತಿರಲು ॥ ೮೯ ॥ ಶಿವತತ್ವ ಸುತಿಸಿಂ ಮುದದಿಂ ಖಾಳ್ತವಿಧು ನಯಂ ॥ ಶಿವಯು

ತ್ರ ನಿಕ್ಷಪತಿ ನೋಡು ತ್ತ ಶಿವಶ್ರೀ ತ್ತು ಪ್ರಹದೊಳು ಸಾಮವದಿ ನಿದನು ಬಂ ಣಿಸಿ ತೆನು ಬಾಯ ಬರಸಾ ॥ ತ್ತಿಯಗಾ ನಿತರಳಿ ಮಲ್ಲಯಾಬ್ಧಿ

ವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂ ದು ಪ್ರವವತೆರ್ವ ತೆಂ ಕ್ಕನಿ ಶ್ರಾವಧರಿಸಿ ನಿರ್ವಜ್ಜಿ ಯವನರಿಕದಿಂ ತೆಗೆದ ನೆಮು ಪೂಜೆಯ ನೆನೆ ಮಾಡಿ ಕೃತ್ಕಿಂ ಬಧೂ ॥ ೯೦ ॥ ಅನೆ

ಯಮದೊಳಗೆ ಒರಣಿ ತೊದಯ ದಕ್ಕೆಂಬಿರಸು ವೆನಾಗಿತು ಡುಕಿತ್ರ ಚಂದ್ರಿಕಿಯ ಕುಯು ಡಿನಿಯ ಘಾನಿಮಾಡಿತ್ರ ತಾಗಾನಿತಿಯಶಿವನವ

ಕ್ತರ ಘಾನಿ ಹೊಸರೂಪಾಳಿದರು ॥ ಮಾಸೊಂದು ಮಾನಚುತಿ ಪಾಂತ್ಯಂದು ತವಿಕಂ ದಿ ವಾನಿಯುಂ ವೈರಾಗ್ಯವ ವೆಡೆ ಗೊಳಲು ಒಂ ಬರವ

ನಿ ನಾಡು ವಂತೆ ನವವಂಬಿಕ್ಷು ಒಪರವಾಗಿ ಮೊಳು ಮೈದೆಗದನು ॥ ೯೧ ॥ ಯಿತ್ರ ವಾಮುರದ ಮಪ್ಪಮನಿಯ ಬಾಗಿ ತೊಳು ಮೊ

ನಿತ್ತ ಪ್ರವಾರದ ನಿರಿತಂ ಬನಾದ ಮು ॥ ಶ್ರುತಿ ತ್ತ ನಾಯಂ ಕಾಲ ಮೂಜೆವಚನಾ ಧಾಳ ಮಹಿತ್ರ ಪರಿರಣಂ ಗಳಿಂ ದಾ ॥ ಯಿತ್ರರಿಂ ಬ

ದತ್ತದ ತೆಗಾಳಿ ಪಾಡುತನೆನವ ಚರಿತ್ರ ತ್ರಿ ಮೊರಜೀವಿ ಗಳ ಪ್ಪಾನ ಜೊಳ ತಿ ॥ ಯಿತ್ರಲುಂ ಮುದ್ದ ತೆಂಬಂತೆ ರವಿಯುದಯಾಚಲ

ಪ್ರದೋಷ ಪವಿತ್ರ ತಿಥಿಯಲಾ ॥೬೨॥ ನಿತ್ಯಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಗುರು ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಿರೆ ತಮ್ಮಂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಗೆ ಶಿವರಿಯಂ ಶಿವ ಜೆಡೆಗೆ। ಪುತ್ರನ
ಶಿವಂ ನಾಗೆ ಪಿಂಡಿನಿಂದಬಿಲ್ಲ ಪ್ರದೋಷ ಪತ್ನಿ ಪಾಪದ ಪನ್ನಾ ॥ ಬೆತ್ತಿ ಪ್ರಾಗ್ರಾಣ ಕಿಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ ಯದು ವಿಯಮಾ ಚತುರ್ಥಯಂ ಮಾಡ್ಯಂ
ಡಿಯೊಳು ಯಕ್ಷರಂ ಚಿತ್ರಶಂಬದದು ಪಾದುತ್ರಯ ಪಾಮನೆ ಯಿಂದಿರಾದಿ ಲಿಂಗಕ್ಷೇತಂ ದಾ ॥೬೩॥ ಧರಿದಣಿಯ ಸರ್ವಜ್ಞ ಪಾರಿಪ್ರ ಪರು ಪ್ರಂಬ
ಡಿಮ। ಪುರರು ಪುಷ್ಪಯನಿಷ್ಟ ಬಿಲ್ವ ತೋಯವು ಬನೆನಿಪ। ಪರಗೆಲವ ಬೆದನ್ನು ಪನ ಪೂಜೆ ತಪಗಾರ್ಚನೆಯ ಜಂಗಮದ ಪ್ರಪ್ರಿಯದು ವೇ ॥ ನೆರದ
ಪಂತೆನಿನಿಪ ಮಾಡಿ ಪ್ರೀತಿ ಶೈತ। ಗುರು ಪನಿಪಶಿಕ್ಷಣಾಯ ಯವ್ಯಾಯನಿವಿತ್ತ। ಮುಶಜನಶಿಮ ದುವೆ। ಮಾತಣಾ ಚಿಕ್ಕೈ ಪ್ರಪೂಜೆಯ ಮಾರು
ಪರುಪತೊಂಮೆ ॥೬೪॥ ಯಾಪರಿಯಕ್ಷೆ ಪ್ರಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದಿನದಿನ ಪಾಪಪಾರದೊಳು ಲಿಂಗಪೂಜೆಕೆರಿಮೊಳು ಬನಸಿ ಪಾಪೋತ್ರಕಲ್ಲಗೆಲ
ಸಂಪ ಪ್ರಮ್ಮಾಯ ಚೋರ। ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ಸಮಾಧಿ। ಶ್ರೀ ಪಾರ್ವತಿ ವನೊಲಗ ಕೈದಿ ಬಂದ ಬಿಲ। ಪಾಪಪರಂ ಶಿವಶಿಕ್ಷನಸು ದಿನಂ ನಡಸ್ಸು ತಿರಿ ಪ್ರಪಾಪ
ಬಿಜ್ಜಳನಲಿದ ಪರಜಗನಿಂ ಮಕ್ಷಸಂಶೆತದಂತೆ ॥೬೫॥ ಯತ್ರಿ ಶಿಕ್ಷಣಾಮಬಾರಿ ಪ್ರದೋಷ ಸಂಧಿ ಲಕ್ಷಂ ಬದನಾಲ್ಕ ದಕ್ಷಂ ಯಂಗಳಮಪಾ ॥ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥ ರಾಗ ಕನ್ನಡಕಾಂಬೋಧಿ। ತಾಳ ಝಂಪೆ। ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀವವ ಪಡೆದುತಿರೆ ಜಗಯುತ್ರ
ಕ್ರಿಯಿಂದೆರಗುತ್ತಮಿರಲು ಶಿಕ್ಷಿಂ ದ್ರೋಗಿ। ಮತ್ತು ಯತ್ನವಿಲ್ಲ ಮೂರ್ಪ್ರಿಯ ಬಂಧನಾಶಿಧಕುಲತಿಲಕ ನೀನಿಗೇ ॥ ಪದನು ॥ ಶ್ರೀ ಪ್ರಿಯ
ಲ್ಲವನಾಳ್ದ ಕ್ಷೀರಪಟ್ಟವಂ ತನಗೆ ಸತ್ಪ್ರವಿಶೆವಿ ಪ್ರವಿಷ್ಣ ರಾಮನಾಥನ ಸರಿಯ। ಲಿಪ್ತ ದಂಶ ನ್ನಿಡಿವಂ ಸೀವಾಸನವನಾಳ್ದು ದುರಿಯಂ ಯಂ ಶ್ರಿ
ಮೊಡನೆ ॥ ಬಿಪ್ರರವನೆರಮಣಿ ಬಚಿತ್ತವಶಾಣ್ಣೆ। ಗೊಟ್ಟಿರಲಿ ಬಿಂನವಿಸಿ ಬಾರದಿರ್ದಡೆ ಲಸುವ। ಬಿಟ್ಟು ರಲ ಸದು ಬರಿದೆ ಬಂದರೆಂ ಮು
ವರಲ್ಲವೆಂ ದುರಳು ಪಿದನಾಗಪೂ ॥೧॥ ಬಂದಸಚಿವಂ ಶಿಕ್ಷರಿಯ ಸೆಲಸನದೊಳರ। ಭ್ವಂದು ಮೈಯುಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸೆಯುರಿಶಿ ಶಂಡಿಡಿ ನೆಂದ
॥೨೮॥ ಡಷ್ಪರಥರಿಸುದುಡಿವಬಿಜ್ಜಳನ ತಂಯಂ ಶನ್ನಿಡಿವತನಗೆ ॥ ಷಂಬಿಂದು ಚೆಲಿಸಿ ಪ್ತಾಸನದೊಳು ಮಷ್ಟ ಡಸೆಯಿಂದು ಥರಯೂತಿರ್ದ ॥೨೮॥
ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸಿದಂ ತಂದೆ। ಬಂದು ಪುಟ್ಟುವನು ಶ್ರೀ ಪಾದದಿಂ ಶಟ್ಟು ಬೆಪ್ಪುದ ದೂಡಿ ತ್ರೈಸಿಂ ದರೂ ॥೨॥ ಸಸುನಸುತ್ರ ಪೆಂನ ಪರವೆಶ್ರೈ
ಮಗನೆಂಶಿಸುವಂನಷ್ಪೆಗ್ಲೊದನೊಳಪಲ್ಲಿಕಾಜೆರನನಬಾ। ಣಸಕೊಂದುಚರುವಿಗೆ ಮೊ। ಸಿಟ್ಟುಗೆಮೊಯಗ್ಗಮಗೆ ಸುದ್ದಿಮೊವಾಕ್ಕೆಯೊಗೊ
ರಿಯೊ ॥ ಪಸುವಿಡಿಸೆಮಗೆ ಬೈತ್ತಗಟ್ಟಿಸುವಜಾ। ಯುಸನ್ನೊ ಯಾಮಣಿಗನೊ ಪಾರುವ ಮೊಬಹ್ನು ಮಂತ್ರ। ವಿಸರದಾಚಾಮ ಬಿನ್ನೊಡೆತ್ತೆ
ಮುಖದಿ ನೊವಾನೆನ ಬಲ್ಲಿತನು ॥೩॥ ದೆವಸವರ್ತನ ನೆಸಿದಾಶಿವ ಯೂತಿರ್ದ। ಗಾವಮಿಗಿಲುಂಟೆನಲು ಶಿವಶಿವ ಜೀವರಂ। ಡೆವರಂ ಪೊ
ರಿಸುವರಿಗಾದಂ ತಿರರಿದಾನವನುಂಡು ಮರಳಿ ಪೊಗಿ ॥ ಸೆವೆಲ್ಲರಂ ದೆನಲು ಸದನಾರು ಬಲ್ಲರಿ। ಜೀವಮಂ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸುವೆಂದು ಹಾಯುಥ

ಕೈ। ಪ್ರಾಪ್ತಶಿಷ್ಟರನಿರಿಸಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಬಲ್ಲನೆನಲು ದಂಡಿಗೆಯಂತರೂ ॥೪॥ ತನಕೆಯ ಗಣಿಸಬಚಿ ತಕ್ಕಂತ್ರಣಿಕೆಯನು ಪಾಸನದೊಳನುಪಮ ಸ್ತೋತ್ರ
ತ್ರ ಗುರುವ ಬಿಜೆಯಂಗೈಸಿ। ಮನಕೆ ಪರಿತೋಷ ಮುಕ್ಕುಲುವ ಪ್ರಪಂಚರದಡ್ಡಿ ಮಸ್ತಂ ಬಡಿಯಲಾ॥ ತನತನಗೆ ಬಿಜ್ಜೈಸು ಜತನವಂ ಮಾಡಿ
ಪರಿಜನನನು ತ್ರಿಯಮುತ್ತಿ ಗೋವರಿಗ್ರಾಮಪನವರ ಗ್ರಾ। ತನುವಾದುದೆ ಬಂತಿಯನವೆಗದಿಂದ ಬಂದರುಣಾಚಿಕಾನಿಯ ಡಿಗೇ॥೫॥ ಯಂದ್ಯ ಯಂ
ಚರರನಚ್ಚಿಯಾ ಬಂದರಿನಲವಿಳಬಿಂದಡೊಳು ಮೆರವಪಾತ್ರಗಳನುಪ್ಪುರಿಗೆ ಮೊಳು। ನಿಂದಿರಿಸಿದರು ಮಿಗಿಂವರಂ ನತೋರಣಾವನು ಮಾಡೆ
ನಮವ ಥಿಗಳನಾ॥೬॥ ದಂಬಡಿಯೆರಚಿ ಸಬಾತುರಂಗಂ ವೆರಸು। ಬಂದು ರೂಪಂ ಶಾಣ್ಣಿಯಂ ಬಡಿದು ನೋಡುತಿರಲಂ ದಣಿವಡೆನೆಂಬಿ
ರಪ್ಪುವವಿತುಮ ಪ್ರಾದಮದಂತೆ ನಿಶ್ಚೈಸವಾಪ್ತಾ॥೭॥ ಶಂಡಿದೆನೊಬಯಲಬಾಸಿಣಾದೊಳು ಸುರದ। ದಂಡಿಗೆಯ ತ್ರಾರಂಕೈಬಿಯರುತ್ರಬೋ
ವರತಿ। ಚಿಂತಾದಿರ ಪೂದಪು ದೊಯಂ ಚೋಡನೆಯಣಾರವೆಯಾ ಮುರದರಚನೆ ಮಾಣ್ದಾ। ಬ್ರಾಂಡಿಕ್ಕಿನಗಬಿಪೂ ದೆಂಬು ಪ್ರಾಯಯಂ ಶಂಡೆನೆ
ಕ್ರಿಪಾಸಿಷ್ಟ್ರವಿಸ್ತಾಸಿ ಪರಿವಾರ। ಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದರು ಗುರುವನೆಂದು ಪಕ್ಕೈಬಿಸಿಲುವ ಡುಸುತ್ರವಿಂತೆಂದರೂ॥೮॥ ಬಿಂನಪಂ ಮಾಡಬಿಶಾಡಲಂಜು
ವೆಬಿತ್ರ। ಬಿಂನಲಚ್ಚಿದ ತುರಿಯ ಪಾಯದಳ ಪರಿತ್ತ್ರೈ। ಬಿಂನವಿಸಿಕಾಣ್ಕೆಗೊಳ್ಳದೆ ಬಾರನೆನಲು ಸಕ್ಕಂ ಪ್ರನಾರಂಬಗೊಳಲಾ॥ ಯಂನ ಪ್ರಾಣ
ಣಾವನೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆನುತ ಲಿಂಗಲಿಂಗೆ। ನಿಂನ ಶಾರಾಣಿ ಪಾಷ್ಟಡೆ ಬಲುವಿನಿಂ ಬಿಡಿಸಿ। ಪಂನಗಾಭರಣ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಬಲ್ಲನೆನಲು
ದಂಡಿಗೆ ಬಾಬಿತಾ॥೯॥ ಪಾತ್ರಿ ರಿಕ್ಷರುಶಾಂಗರಕ್ಷ ರರುವಾಳರು। ಬಿತ್ರೈಸುಸುಪ್ಪುತಿಗೆ ಮೊಳು ಬಿಗಿದು ಪಚ್ಚರಿಸಿ। ಯುತ್ರ ಯಾಪರಿಜ

ಮುವತ್ರ

ನಂಬಿರಗಾಗಿನಿಕ್ಷೆಂದ್ರನಂತಂಥುಬಿಜಿಯಗೈಳಿ॥೩॥ ಇತ್ರಶದಿವಪ್ರಪಂಚಿರದಟ್ಟಿಯಂಬಿನಿದು। ಸ್ತುತ್ರಿಪರಿಜನವೃದಿಮಾಡಿದು ಬಳುತ್ತೆಲ್ಲಿಯು ೪। ಮಿತ್ರಿಲ್ಲಮಿಾತ್ರಮೊ
ವರುಭಾರದಿಂದಬಳಲಿದರಿಂದರೂ॥೬॥ ಯನಲುಚಿರಗಾಗುತ್ರಶಸ್ತ್ರದೇವಂತಂನ। ಯನಶತಿಯವಾವಿಸ್ತ್ರ। ಯಂಪುಟ್ಟಿತರಿಸೌವರು। ಶನುವಾಯದಿನಲು॥ ತಂಶಂಬು
ನಿಯಭಾಂಡಿಮೊಳ್ ಯಂದಷ್ಟಂಗೊಟ್ಟಡೇ॥ ಘನಯಮಿಯನಂಮುಗಿನಿತವಿಾಯವಿಚನಿಬಲ್ಲನನುಯಾನಬಿರುಡಶಳುಮಿನಲುವಾಪರಿಯುಂಡು। ಜನಪನಟ್ಟಲು
ಚಿಗದಿಂದನಡೆತಂದುಮುರಡೊಳುಗುರುಪದವಶಂಡರೂ॥೧೦॥ ದೇವನ್ ವಲಿದುಬಂದಿಪ್ಪೆವೆಂದುಪ್ಪಾನಿವರಿ। ಜೀವಕ್ಕೆಕಡೆಯಾಯ್ತುಶಸ್ತ್ರದೇವಂನಿಂಯ। ನಾವ
ಗಂಬಿಜಿಯಂಗೆಯುನಿಯುತರಲ್ಲಟ್ಟಿದಂಬರಬಿಪ್ಪುದೊಣ್ಣೆವೆನಲೂ॥ ನಾವೆವೆಂದನುಗ್ರೈಮೆರುಬಿಚಿಡಬಿಡಿಪೆಂ೯। ನಾವೆನಬಳ್ಳೆವೈಯಳ್ಳಿರಾಜ್ಞೆನತಂನ
।ಕ್ಷ॥ ಠಾವಿಂದತೆರಪುಗುಡಯ್ಯಂನಿಟ್ಟೆಮೆಯನಲುತಂದಯ್ಯಂದನ್ನಿತೆಗದರೂ॥೧೧॥ ಯಘಯಘಿಪಿಶಯೂರಶಸ್ತ್ರಶಿಯಪಶಿಯಳದಾನ್ನಿಗನಿನಿವಬಿಟ್ಟಿಗೆಯನ [illegible]
ದುವೆಗದುಣಗೆಯುಕ್ಕೆ। ಬಿಗಿಬಿಗಿದುಸುತ್ರವತ್ರದಮಾಳ್ಕೆಯುಂಪಂಚತಾಳದಪ್ರಭುದುವವಿಬಿಸಿ॥ ಯಿಗೆರಂಜಿಸವಮುರುಮುರೂಪುಲಿಂಗವನುರರು। ಡಗೆಂಯೊಳಿರಿನಿ
ವಂತಿಟ್ಟು ತಾವೆಲ್ಲಬಳಿಸಯೂ। ಜಗವರಿತನುವುವರಿಯದಲ್ಲಿದರೆಂದುಯುದ್ರಿನಿಮಾಡಿನಡೆಸೊಂಡರೂ॥೧೨॥ ಅತ್ರಭಾಂಡಿಯಂಬಳನಿಪರಿಜನವೆರನಿ
ವೆತ್ತುತ್ತಿಗೆಯಡೆನಿಲಲುಮೆತ್ರನಾಳ್ಕೆರಡುಬಾಳ್ಕೆತ್ತಗಳಮಾಡಿನಡಿಯಳ್ಕೆಅಮಬೆಂಡಾಗಿಯತ್ರೆಕೆಲವೆತ್ರಮಾಡಿ। ಅತಳಂತಮರುಷದಿಂದರಮೆನೆಗೆಪ್ಪಾ
ಗಿನೊ। ದುತ್ರರಳ್ಳಿತ್ರನಿಕ್ಷೆಂದ್ರನಿಮೆಯನುದಾಂ। ಬಿತ್ರಿಲ್ಲಮಳ್ಳಿನಾಥನಅವಸರದವಿರಳ್ಳುವರುಬಳಿಕೆಗೈದರೂ॥೧೩॥ ಭಾಂಡಿಯನುಬಾವಡಿಯಮುಂದಿ
ರಿನಿ॰ಬಿಯವುಗದುಕ್ಕೊಂಡೆಯಂಕಳಚಿಸಲಗೆಯತೆಗದುಕಾಳಸಿದ। ತಂಡತಂಡದಪ್ಪಲಗೆಯಂಕೆಲಕ್ಕೆರಿನಿಯುದ್ರಿಯನೊಡಿಬಿಗದನೆ೯॥ ಬಂಡಿನಬಳಿ

ಕಮುಚ್ಚೆಳಂತೆಗಡು ನೋಡಲಾ। ಬಂಡೆಂದುದರಿನಿಂದೆಶರುಮಹಾಶಕ್ತಿಯಿಂ, ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿಹ ಧರ್ಮದೇಂತು ಬಯಲಾಗಿ ಪ್ಪುದಂತೆ ಪಾಳಾಗಿರ್ದುದು॥ ೧೪ ॥ ಯನ್ನಿ
ಶಿಕ್ಷಲಶಿಮದತಿವಿಸ್ತ್ರಯಂತನು ಮನವ। ಮುಸುಕಿ ಶವಟ್ಟ ಪ್ರಮನಿಶಿಕಶಣಾ ತಾವೆಮೊಳು। ಎತು ಪತ್ತಿಯ ಪಟ್ಟದ ಧರ್ನವಬಾಚರಿಸಿರು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನಶರುಣಾದತರುಣಾ
ನಾ॥ ನೆಸು ನಗುತಬಂದಿದಿಂನಿರುಪಾಧಿಕಜಾವತಿ। ವಸವಹು ದಿವಾಗುಪಾಲದಹಿಶಿಮದಿಂದುಗಾ। ವಿಸುವಶಿಗುರುದ್ರೈವ ಸಿಶಧಕಶಿಗಳನು ಬಲುಹಿಂನಿವಿಸಿ ಬಹು
ದಿಮನಮಾ॥ ೧೫ ॥ ಪಾದಡಾ ಗುರುವಚನದಂತೆ ಪಾರೂಪಿಗಾ। ಪಾದಿ ಪೊಕ್ಕುವದಲ್ಲ ದಿಮಗ ಪ್ರುದಿನ್ ವಿದ್ಯಾಶಣಿತೆ ದವಂಬಲ್ಲಿಕಲ್ಲವನುಬಿಂನವಿಸಿಪಟ್ಟತ್ರೈ
ತನಿಧಾರಶವಾ॥ ಬೋಧಿಸಿಂ ಡಿ ಪೊಗಿನಾಳಿಬಹು ದಿನಲವರು। ಮೆದಿನಿಯನಾಣ್ಣು ಡಿಯ ವಾರಣಾಸಿಯಬಿಟ್ಟ। ಎಾದಶಿಂದಂಬು ದಿನಗಾಸ್ತೆಂದು ಹರುಷ ಯಿನಿ
ಲಾಮುಶಕ್ತ್ಯತಂದರು॥ ೧೬ ॥ ಬೌರಮಿರವಾಗಸಿಕ್ಷೆಂ ಪ್ರಯುಂದಿರುತಬರಿ। ತ್ರಯಕಿ ಸುವಮನವಿರಸಿಲ್ಲನ ನೈವಬು ದ್ಧಿಕಾ। ಡುವಚಿತ್ರಶಂಡುಂ ಪ್ರತಾರ್ಥತ್ತೆಯ
ಹಂಕರಣವೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವೈಶವಾಗಿ॥ ತಿಯಶಿಯಮಹಾಹರುಪ ಯಹು ಶಂಗಸೊಳು ಬಿಯ। ಯವದಿಬುಪ ಶಂಪೂರ್ಣ ಗಡುಗದವಶಂಪನವಗ್ರವಮೂರ್ತಿರ್ನೋಡು
ತ್ರನೋಡುತ್ತಿಶಿ ತ್ರಿವಿಗ್ರಹತಿಯ ಶಾಣ್ಣೆ ಯುತ್ತಿರೆಗಲು॥ ೧೭ ॥ ಮೆಕೆಳಿನತ್ತ ಮೂರ್ತಿಹಸ್ತದಿಂನಿಗಪಿದಷ್ಟಾಗಾಷ್ಟ ಸಾಕ್ಷ್ಯಳನುಕರುಣಿಸಿದನಿಂದೆನುತಲಾಶಿಪ
ಡಿದಿವದಾನವಮಾನವ ಗ್ಗೆದಡಿಕ್ಕೊಂಡ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನಂಬುದಾ॥ ಶೈವುತ್ತಿಶಿಯಂ ತುಂಡುಜರಿಚಯಂ ಯೋಗಿಯ। ಬಾಲಿಯರಶಂಡಿಸುತಿಪ್ಪ ಯೋಗಿಯಮಾ
ಗ। ಬೆಳಲಶಿವಂ ಶಿವಯೋಗಿ ಪಂಚಾನನಂ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನಿನುತ್ತಿರ್ದನಾ॥ ೧೮ ॥ ಬೆರದಿರುಮರುಳಿಬಾಚಯ್ಯಯನುತಂಹರುಷ। ವೆರುತ್ತನಡೆತಂದು ಯೋ
ಗಮಜ್ಜನದನುವ। ತೊರಿದಂನಿತವು ಪೂಜೆಮ ಪ್ರದಕ್ಷಣಾಸಿಯಾಧಿಯೊಳಿರ್ದು ಶಿವಗೊತ್ತಿಗೆ॥ ಬರು ಹಿಂದುನಿರ್ಜನಕ್ಕೊಂಡು ಅನುಭವಸುಖವಿಸ್ತ

ಪಿರಿಯ ಪಶ್ರ್ಯಂ ಶಕ್ತಾಗಿವೆನೆಶಾಸ್ತ್ರಗೆ ಚಿರಗದಂತೆನೆಲು ವಂದಮಂ ಪೊಳಿಬಿಂಪ್ಪನದಂ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಪ್ರಶಮಂ ನಪ್ಪರನಿಶಕ್ತಿದರಿಬಿತ
ಪವಿತ್ರಮಂ ಪ್ರಶಿಪ್ಪರಿನಿಮತ್ತ್ರಾಂದುಮಾಡುವ ನಾಯಥವ ಪ್ರಾರಿಮಜರಿಕಾಗದಿ ನೆಸ್ಸು ಶರನಶರಪಚಿಮಲ್ಲಯವನೆ ಬಲ್ಲನೆಂಬಾ॥ ಗುರುವ
ಚನಮಂ ಕೇಂದುಮರಿಯವಗ್ಗೆ ಶಿವಬಾ। ಚರನಿಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಂಗದೊಳು ಷಂದನೆಂಬುದಂ। ನಿರುಪಮನಕಂದುಮತ್ತ್ರಾಂದುವಚನವ
ಪಾಡಿನಿ ಬವಿಪ್ಪುಶಾಲದೊಳಗೆ॥೨೦॥ ಇಚಿಕ್ಕಾಂದುಮ ಪಾಘುನೆವೊಳಿ ದುರ್ಮರಿಯಚ್ಚಿರಿ। ಯುಕ್ತಿ ಗೊಪ್ಪಿಂದನಿರನಿದ ಗುಡಿಲಚಿಗೆಯೊಳು
ನಿಶ್ಚೈ ನಾಯಲುಪಿಂಡಿಯು ದರ್ಮರಿಯರಚಿ ದೊಡಿಗುರುಕೆಲ್ದ ಕರುಣಾಪಾತ್ರ॥ ಯಕ್ತ್ಯೆಬಿಂದೊಬ್ಬು ನಿಂದದರತೆಬಯಂತರನಿ। ನುಕ್ತಿ ತನುಯುರು
೫೬೦॥ ತ್ರಿದದೊಳು ದಾನವಂ ಚೆನ್ನೆ। ಯಕ್ತ್ಯರನುತ್ರೆ ರಿಕರದ ಪ್ರಭು ತಕರದಿತಡವಲು ಕೊಯಕೊಯ್ಯನಿ ತೂ॥೨೧॥ ಅನಲದುನಲಿದುಮರಿಗ ೫೬೦೫
ರಿಗೆಮೊತಿಗುಡುತನಾಗ। ನಾನಿಪ್ಪುದಂ ಕಂಡು ಕೆಲರು ನಾಜಿಗವೆನಲು। ಮೆಗರಿವರನ್ನು ಮುದುಹರಿದಿ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಂಡಂ ಗಣಗು ಪೋಗಿನ ಜಾಣ್ಮೆ
ನಾ॥ ನಾಗರಂಗೆ ನರಿದುಮನುತರಲು ಗುರುನ್ನತರಿ। ನಾನಿಪ್ಪುದೊಂಯಿ ನಿಟ್ಟಿಗೆ ನಿಧನಾರ್ತಿಯುಂ। ಆಗಂಯಿ ಗಲುಕಾಳಿಯಚ್ಚನಿತಿಮಾಗಿ ಪಾತ್ರಂ ಪ್ರೆ
ಯಕ್ಕಳ ಪಾಡಿದರು॥೨೨॥ ಬಂದು ಬಿನವಗ್ಗೆ ಪ್ರಸಾದಪಾನಿ ತಿಮಬಾರ। ಬಂದಪ್ಪುದೆಂದು ಯಕ್ತ್ಯರು ಹಲಿಯಂ ದಿರಂ। ಪಿಂದದಿಂ ನಂಬ್ರರಿಪ್ಪೆ
ರಬರನಿ ಗ್ರುಪಾತ್ರಾರಿಯಂ ಮಾಡಿಸನಿಬಕ್ರಿದೇ॥ ಮಿಂದು ಮೈದೊಳದುಹಂಗರನು ತಿರಲಂತೆ ಪರ। ಪಿಂಡಿಯ ಜಿಮ್ಮಾನಿತಿಯನಿಪ್ಪುಕಾಳಚ್ಚಿಯಂ ಬಂದೊ
ಕೊರಗಂ ಪಾಡಿಯ ನಿತ್ರಸುಮಾನಿ ಕುಸ್ತರನಿ ಘೋಳಿಪ್ತರು॥೨೩॥ ಅನು ಧಿಯಂಕೆಲ್ದ ಬೊಪ್ಪು ನಿಟ್ಟಿಯು ಬಿನಿತುಕ್ಕೆ ತರುಗುಡಂದಳಿಯಗುರು ಪ್ರಸಾದಂ

ಕೊಂಡಾಡಾನೆತ್ತಿಯ ಮೊರಗೆದಾನವಕುಡಿಯ ಮತೆಂಬವಿಜ್ಞಾನ ವಿಶಿಷ್ಟಂ ॥ ಶ್ರುನಾ॥ ಮೆನ್ನ ಶಿಲ್ಪನವನಿಯದಂತೆ ಪೆಲ್ದಡಿಮಾಡಿ ಬಿಲ್ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಶಿವ ಪ್ಪಲುಡಿ
ಶರ್ವಭಕ್ತಿ ಭಾವಯಂ। ತೆನಿಂದು ಮೆಚ್ಚಿ ರಾತ್ರಿಯ ವಿಯವಾಪಡಿಯ ಪುಶಿಯಾಣ ಪಾಳಿಯ ವಿತ್ತನಾ॥ ೨೪॥ ತಾಳಿಯ ಬ್ಬಿಯ ಕಾಡಿ ಕೊಂಡು ದಾನವ ಕುಡಿ
ಯಾತೆಳ ಪನಿದರು ಮಕ್ಕಳಿನು ತಾಪ್ರಸಾದಮಂ। ಭಾಳಮೊಚನನ ಚವತಾರ ಶರಣಬಿನಲು ಪೂರು ಪುಂದವಿದು ಬವ್ಯಾಗಳು॥ ಪ್ರೀಪ್ರ ಘೋಳಿದು ತ್ರಿಂನಾಗ್ಗ
ತಂಡಿತಂಡಿಯಂ ಬೆಬ್ಬಾಳಿಯ ಶಬಾಷ್ಪ ಡಯದಂ ನಿಲಿನಿ ನಿಂದು ಬೆಗೆಳ ಗುರುಶರಣ ಪ್ರಸಾದ ವಿಡಿಮೆನೆನಿ ಶ್ರೀ ತಿಳಿಡಿಸುವಂತೆ ಡ್ಡಳ॥ ೨೫॥
ನಪ್ಪ್ರಮಂ ತೆಗೆದು ತಾನ್ನ ನೆತ್ತುತ್ತ। ಪ್ಪೊಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಪಾತ್ರ ಮೊಳಿಗಲವರು ವಮಕ್ಕಳಿಂ। ಪಟ್ಟಪೊನ್ನನಿರಿಯ ಮುಡಿಸದಂಡೆ ಗುರುಶರಣ ದಿಂದಿಯಂ
ಗಳವಾಗಲು॥ ಬೆಟ್ಟವಡವಂತೋರಲುವವರು ನಗುತಂ ನಳಿಪ ಪ್ಪಾಟ್ಟಿ ಆನಂದಮ ಮಣಾಗೆಯಲ್ಲರುಪುಂತಿ। ಗಟ್ಟಿ ಕುಪ್ಪಿದ್ದ ದುದಾನವ ಕಾಡಿಗು
ರುಪದವಪಾಡಿ ಪೂರೆಸುತ್ತ ದರ್ಶನಾ॥ ೨೬॥ ಯುಂ ತಪ್ಪುಮಂ ಣಾಳಬೆಳತಿಯ ಕೊಂಡು ವಚನವದಿ। ಗಂತ ಡೊಳ ಪಾಡುತ್ತಿರೆ ಕಿಲ್ಬ ನೋಡಲು ಬಂದಾತ॥
ತಿಯೊಬ್ಬಳ ಜಂಗಮವ ಕಾಡಿ ಕೊಂಡು ಪಾಡುತ್ತ ಮಿರೆ ಗುರುಮಟ್ಟ ತಾ॥ ನಂತ ತಂದಾನವಿತ್ತ ವರನಿಲ ಪಾಕ್ಕೆನಿ। ಕ್ಲಿಂತ್ರ ಪ್ರಶಿ ಬೆಟ್ಟರದಿಯರ ತವ ಕಟ್ಟಿರ
ಲವರಾನಂತೊಮ್ಮಲತೆ ಘಳಿತವಪ್ಪುಂತಲ್ಕೆ ಕೊಬ್ಬಂ ಮುತ್ರನುದಯುಳದನಾ॥ ೨೭॥ ಬಾಲಂಗೆ ಬಾರಿನವ ಮಾಡಿ ತೊಟ್ಟಿಲ ಶಿಕ್ಕಿ। ಯೆತಿತನೆಂದು ನಾಯವಕ
ಟ್ಟುಕ್ಕಿರ ಯತ್ತ। ಎಳೆಯಿಂ ದಿಕ್ಕೆಯಿಂ ಡಿಗೆಯ ಮುಕ್ಷಾಣಿ ಗುರುಪದವನೊತ್ತೆ ನಿಫಲಮಾ॥ ತಾಲವಿರು ತಿರುತಬಿಂಣಂಗೆಯ ದುವಿಯ ನೆನೆದು। ಬೊಡೆಯಂ ನೋಡಿ
ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಪೊತ್ತ ಬಂದಾವಿಂಗಿನತ್ತ ಪಾತನತನುವನುರಿಯುಲ್ಲದಾಪ್ತ್ನವತಿ ಪ್ರಪ್ಪ ಯಿಗಲು॥ ೨೮॥ ರಾಡಾಪಲಿರದಾಗಿನೆಂ ಕುಡಿದುಬ

ಮಾರಿ। ಕಾಪೊಳಗೆ ಮಡಗಿತ್ತಾ ಪದಲವಂಬಳಲು ತ್ತ್ರ। ಬೆಪ್ಪಿಯ ದಶಮಂಕುಡಿಯೆಲವರಷ್ಟೈ ಬೆಡಮಳು ಮಾಕಳಲಕೊಳಲು॥ ದಿಪದುರಿತ್ತಗ್ಗು ದಿನಲು ಕೊಂಡು ಬಾ
ಮಿನ ತ್ತ। ಪಾಪೊಡಿನಮತಜೀವಂಕಳಿಮಲಂತ್ತವಳು। ಪಾಪಾಯಮತ್ತ್ರ ಗೊಳಿಪ್ರಾವಿಗೆಕಿ ತ್ತ್ವಕ್ಕೊಳಲು ಪಿಡಿದರುನ್ನೆ ಡಿದರು॥೨೯॥ ಮುತ್ತ್ರತ್ತೆಕಾನ್ನ
ಭುಗಿಲನೆನೆಗೆಮಲಳಮು ರಿಗೆ। ಧಾತ್ರಿಯೊಳಕ್ಕೆಡಿಮೆ ತರೆಮೊಡಿಮೆ ರಾಕಿ ಮೊಯ। ಮಾತ್ರವಿಲ್ಲ ದಿಜೀವಗಳ ಯತ್ತ್ರಲಂ ತಕ್ಕೆಯಜ್ಜಶಲು ಸಂತ್ತ್ರಾತಿಯ॥ ಜಾತ್ರೆ
ಗ್ರೈತ್ತಂಬಜ ನಕಂಡು ತ್ತೊಕಿ ಷಿಕಲರು। ನಿತ್ತ್ರತ್ತ್ರಮನು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಮನೆಮಳಿಮ। ಸೂತ್ತ್ರಧಾರಕನು ತ್ತ್ರಿಗುಣಮಾಡಿದಂತಿರ್ದು ಪುರಿಣಾಮಿನ್ನೆನಲು
ಶಿರಲು॥೩೦॥ ತ್ತ್ರಿಶಿಖಂಡ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಜಗದಿರಿಯ ನೆನಿಸಿ ಪನಿಕ್ಷಪತಿ ಬರುತ್ತ್ರಿ ಶಿಕಾಣು। ತ್ತೊರವಿಷ್ಟಳಿಲ ನೆಬಿಷ್ಟು ಮಾಕ್ಷಿಯಂ ನು ಯನನಾ
ಥೆಯನು ಕರುಣಿಸಿ ನೊಡದೆ॥ ಬರಿಕಂಡೆ ತಂದೆ ಕಂಣುಂಗಿದಿಂ ಯಿದನೆಮಿನೆ। ಬರಗಾಗಿದೆನೆನಲು ತ್ತಾನೆ ಪಸ್ಥಾಗಮ। ತ್ತ್ರಿಯದಂದದಿ ಯಂನ ಬೆನ್ನೆಗೊಂಡ
ಟಂ ನೊಡಿರಯವು ಯೆನುತ್ತೆ ರಳ್ಳಳ್ಳಳು॥೩೧॥ ಯೆನನೊಪ್ಪಂ ತಾಮೆಷ್ಟೊಳ್ಳೆನೆಲುಯಂನ ಯನಿ। ಧಾನ ಪಂಪೊಂನ ಮುಕ್ಷಿಯ ಮಾಣಿಕ ದೊಡ ಯಿ। ನೆನೊ
ಷ್ಟೈ ಯಂನ ಕಂದನನೆಂನ ಕಂಣಿನೊಂದನೆನಲು ಬರಗಾಗಿ ನೊಡಿ। ಯೆನಮಾಡು ವೆನಕ್ಕೆ ಟಿ। ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು। ತಾನೊವಿದರೊಪ್ಪನಲ್ಲ ದೊಡಿರಿಸೆ
ಯವನಲ್ಲ। ನಿನ್ನ ಸ್ತ್ರಿರಸು ಬೆರಗಮಾಡಿಕ್ಕೆಳಿ ಕೆಬಿಯಾನವನೊಪ್ಪು ಬೆಗಸು ವೆನಲು॥೩೨॥ ಅಕ್ಕಟಿ। ಕರುಣವಿಲ್ಲ ತಂದೆ ತಾದಷ್ಟಿ। ಸೊಲ್ಲಿ ಗುಪ್ಪಂನೆ
ವಿಮಲಂಗಾನಾ। ಬಿಕ್ಕೆ ನಿಂಶಪ್ಪನೆಕ್ತಾಬಿಲಿಂಗನವುಂಡಿಯೆತ್ತ್ರಲಿಂದಿವಪ್ಪಾನನೆ। ಯಕ್ಕಳಲ್ಲಾ ಪೊಳನಿಂನ ಪಾದವ ನೆನಮಾದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕೆ ನವಿ ತ್ತೊಳಲು ಪ
ದಿರಾಬರಿಯನಿಂ। ಸಿಕ್ಕೆ ಸಬಳಿಕಂ ತು ಗೊಣ ಕೊಪ್ಪರಿಕಾಳಿಯ ಬ್ಬೆ ಮಷ್ಟನೆಂ ಬುತ್ತ್ರಪಾ॥೩೩॥ ತ್ವರಗೊಜ್ಜೆ ಬಿಡಿದಂ ಮುತ್ತ್ರದಾನಂಕೊಟ್ಟು। ಮಿರದ
ಕೊಪ್ಪಾ ಸಿಧ ಅಕ್ಕಟಿ। ಕರ್ತೃಯನು। ಪರಿಮಗುಟ್ಟು ವಿನ ಜಗದೊಳಗೆಂದು ಪರಲುತ್ತ ವಿರವಿಕ್ಕೆ ಬಿಯಾನವತ್ತು॥ ಮಿರಮತ್ತ್ರ ಬಪ್ಪುದಂ ಕಂಡು ಮೊರೆ

ಮಾಪುಂಸ।ಮಾರಿಮಾಲುಂಬನಪಿಪಣಾಯದಿಂ ಬುದುಮಾಣ್ದು। ಮುರಿದುಕೊಂಡೊಪ್ಪಿದಿಪಿವಾಕಳಲಕುಡಿಯಂ ಪನ್ನಿಶನುದಿನೆಂದನು॥೧೪॥ ಬಟ್ಟೆಮೋಘಕರದಿ
ರ್ದಕಳಲಕುಡಿದಿಪ್ಪಿನೆನುತ।ಬಿಟ್ಟ ನಸುವನುಟಕ್ಕಟಾ। ಅದಂಕಡಿಮಕ್ಕೆ।ಪೊಟ್ಟೆಯಂ ಪೊಾದಬಳಿ।ಕ್ಕಾದೊಡಂ ಪೊಾಗಳೆಂದೆನಲು ತಾಷಿನೆ ತಂದನು।ತ್ರಿಪ್ರ
ಮಜನಂಕಾಂಣಿಕೆರಡ್ಡೊ ಡ್ಡೊದಡೊಾಮೆನೆವಳಿದು।ಕೊಟ್ಟಡ ದಕ್ಕುಡಿಧುರುದಕವನುಮುಕ್ಕುಳಿಸುತ್ತಾ।ಬಿಟ್ಟ।ಪ್ರಾಣವನುಮತ್ತಾ।ಕಿಷ್ಟೊಾಳಿಡೆಯಂ ನ
ಮಂನವತವಳ್ಳಿಂ ದನಾ॥೧೫॥ ನಾಡೆಲ್ಲನೆರದು ಬಂದ್ರಿದಿರ್ದ್ದಪಾ।ತ್ರಿಯಟುರುಚಿ।ಮೊಡಿಚಿರನಾಗಿಯುಂ ತಪ್ಪು।ನಾ।ಮಥಲ್ವನು।ಹಾಡಿಮಾಘಯು।
ನಕಳಿದಳ್ಳಿ ಕಂಡಕಿಂತಾ।ಯುಳ್ಳವೆನುತಪಾರದಾ॥ ನಾಡುನಾಡೊಾಳಗೆಲ್ಲಿಯುಂ ಶಿಷ್ಟಪಟ್ಟಿಯಕೊಂ।ಡಾಡುತ್ತಾ।ನಾಮರಧಿಕಾರಗಸು ಪಡೆತಂದು।ನೊಡುತ್ತ
ಗುರುಬಿಂಗೆಬಿನ್ನೆಕವಸ್ತು ಪಾಕುತ್ತಮಿರಲು ಕೌತುಕನೆಗದು।ಧಾ॥೧೬॥ ಮೆಲ್ಲಿಮಾದಕಿವಾಯದಿಂ ದವರಬೆಗೆಮೊಘ।ಪೊಾಣ್ಣಿನಿಯುರುಟಿನ್ನೆತ್ರವರವಾ
ಧಿಮೊಳಳಿದ।ಶಿಲ್ಲರುಂ ಪೊಾತ್ರಪೊಾತ್ರೈ।ತಂದುಮವಾ।ಮನೆಯ।ಬಾಣಿಮೊಘಬಿಸುಟುತಿರಲು॥ ಮುಲ್ಲಕಬ್ಬವರುಕರುಣಂ ಡೊಾರಿಬಾಯಳಿದುಾಲಕ್ಷ್ಮೆ ಗಳವರಿಗೆರು
ರುಕರುಣಾಸುತನ್ನುಂ ಮನಿ।ಪ್ಪುಳ್ಳಿಬಂದಂ ಲಿಂಗಡೊಾಳನೆರಿನಟ್ಟದಿಟ್ಟಿ ಮಡಿರವಲ್ಲುಮಾಂಕಾ॥೧೭॥ ಲಿಂಗದಮಪತ್ತ್ವಮನನದಿತನು ವಚೆದಿನ್ನಲು।ಯಂಗ
ರವೆನಿಪ್ಪುಚೆಳಗಳವಟ್ಟು ವಾಕ್ಕಿರದ।ಪುಂಣಿಗತ್ತನುವನಾಳಿದುಸುಬದಿಮೆರತುತ್ತನೆಡೊಾಳ್ವರವನೆಡುವಂತೆ॥ ಶಂಭೊರತಿಮನೆನ್ನವವಚನದಿಂ।ತ್ರೈಜಗ
ವ್ರಮಂಣಿಸುತಬನ್ನವರಾಜನನುಪಾನಿಸುತಂದು।ಜಂಗಮಾಕಾರವಿಡಿದಿಪ್ಪಮಪುಂತನನೊಡಬಂದನ್ನಾಂನಳಿಗೆಟುರವಾ॥೧೮॥ ಕೆರಿಕೆಮಕಳೆನ್ನದ
ಲುಪಿಕ್ಷೆಂ।ತ್ರನಿರುತಿರೆಬಂದು।ಪಾರುವಿಲ್ಲದೆಮಕರಿಯೊಾವಷ್ಟಕರಿಮನಂ।ತ್ರೊರಕೊವೆಕೊಂಡನೊಾನಾಳಿಯಿಕ್ಕು ನಗೆಯಬಾರದೆಮಂಬಂನೆಣಾ॥ ಅರಿದನಾ

ಗಳಿ ಜಗದ್ಭನದಳಂತರಿ ಮಾಮಿ । ಕುರುಹುವಿಡಿದುಂ ಜರಿಯದುಂ ಕುಂಡುಬಿಲ್ಲಮಂ । ಪರಿಪಿಸು ವೆಬಡವ ಮಡಗು ವಕ್ರಡವರದತ್ರಿರದಮಶ್ವಟರದಮ
ರಿಮಲಿಂಗಪ್ರಾ॥೨೯॥ಮೆಂದುನನ್ನವಗುತಲ್ಲಮನನ್ನಂಮುಖಕಿಬಂದು । ನಿಂದುತ್ರಯಾಂಗಮಧ್ಯದ ವಸ್ತ್ರಮಂಬೆರಳ । ನಿಂದಮೊನರಿಷಿರಂಮು
ಗಿಲನಂ ಬಿಮೊಳಿಂದುಕೋಟಿ ಪ್ರಭಾಪಟಲಮಂ ॥ ಪೊಂದುಗಳಿದಿನಿವನೈತವ ಪ್ರಜ್ವಲಿತ ಕಾಂತಿ । ಯುಂಬೆನಿವನಿರುಪಾಧಿಕ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಬಿಪ್ಪಂದ
ದಂಬಾಂ ಪ್ರವಕ್ತ್ರಿ ಮೊ ಯೊಳು ಬಳಕೆಯಂ ತೋರಿ ಎಲ್ಲಮಂ ಮತ್ತೆಂದನು ॥೪೦॥ ಮೊಹನಿಂಗದಕಿ ಜ್ಞ ಬಡಿದ್ದಡದುದೆಂಬಂತೆ । ದೆಹನಿಂಗದ
ಲಾತ್ಮನಾಮ ಸಂಬಡದಿಪ್ಪುದೆ । ದೆಹದೊಂದಳವಟ್ಟ ಬಳಿಕಬಿಡಲಾಗದೆ ನೆನೆರಿಮದರಿಗತ್ತು ತಂಗಾ ॥ ಪೊಪ್ಪಂದನಿಮಗೆನಲುದೊರಕಿ
॥೬೨॥ ದಾತಂ ನಿವಿಮಾ । ಬೆಪ್ಪುದೆ ಮತಾರ್ಗ್ಗದೊಳ ಕೊಳುರುಪಾಮಕ್ಕೆ । ಸೊಪ್ಪಿಯಂ ಕುಡಲಾಗದೆ ಜಗದ್ಗುರುವಕ್ತ್ರದಿಂದನಾ ಅರ್ಥಂ ದ್ರುಮಾ ॥೪೧॥ ಜಿಡ ॥೬೨॥
ರನಡುವಿರಲು ವರಲಿಂಗದಿಂ ಕಾಮಗುಣ । ಬಿಡಿದುಬಳಲುವರಿನಲು ನನ್ನುವಗುತ್ತುಪ್ರಾಣಿಯಂ । ಹುಡಿಪಿಡಿಯದೆರ್ನಿನಿಪ್ಪಡನ್ನಿಬಪ್ಪುದೆ ಕಾಳಿ॥ಂ
ಜನವನೊಳಕೊಂಡಿಪ್ಪುದೆ ॥ ಪೊಡವಿಯೊಳು ಶಿವಯೋಗಿಸುಳಿದೊಡಂ ನೀರನಡು । ಬಿಡಿದಕುಂಜದತ್ರಿರದ ವಕ್ತ್ರಯುಕ್ತ ಸುವಲ್ಲ । ಪ್ರಮದಮೂರ್ತಿ
ಗ್ರನೆಂದೆನುತ್ತಪ್ಪಾಡಿದನು ಗುರುವಚನವಲ್ಲಮ ಮೆಚ್ಚಲು ॥೪೨॥ ಮೊಕವೆಲ್ಲಬದುಕಲೆಂದು ನಾಗಾರ್ಜುನನಾ । ಡಿರಸಿಪೊಗಾಡಿದಂತ
ರಿಮನಾದವ । ರಿಬಳಿ । ಕೆರಾಪಬೆಸ್ಕಿಕೊಂಡಾಂಟಕಂ ನಿರೂಪಾವರ ಡನೆನಲರಿದುದಿಲ್ಲ ॥ ಮೆಕನದ್ವಿತೀಯ ನೆನಿಸುವ ಲಿಂಗಮಂ ಸ್ನಾಂಬ । ಧಾರಾಕರಣಂ
ಕಿಟ್ಟರಲ್ಲದವರಿವರಿ । ನಾಕಾರನಿಪ್ಪ ಮಾತಂಗಳೊಳು ಕಂಪ ನಂತಾನೆ ಪರಬೊಂಮವೆನಲು ॥೪೩॥ ಭೋಗಲಪ್ಪುದ ದಕ್ಷಿ ನೊಡಂಬಟ್ಟನಮು

ಗಂ॥ ಬಾಗಿಬಳಗಾಲುಂಗುಟವನೂರುತ್ತಿರಲಂ ಜಿಮೊಗಿಗಳ್ಸರದಳಿಯಂ ಯುನಿಗಳನಿಬರುಮೆರುಮಂದರಗುಹಿಹೊದರಚರುು ತೊಗಿಸುಳನಪ್ಪು
ತೊರಕ್ಕೆ ದಿವಿಜರುದಿವವಾನಾಗರದಕ್ಷಟ್ಟ್ರೆಯಂ ರಡಿಸಿಗಾಕ್ಷ ನಿರುವಯಾ॥ ಶಾಗಿಪ್ಪುರಿಂ ಚಾಗಯಾನವರನಡುವಿರಲುಚಿಡಸಿ ಕ್ಷೆಂ ದ್ರುಯನ
ಲಾ॥೪೪॥ ಅದನುನಾಬಳ್ಲೆನಿಯಗ್ರಜೆವದಪುಂ ಣಾವು॥ ದೊದವಿಂಗೆಶೈಶೊಂ ಡಯೂತ್ರಿಯದಪ್ಪುನಿಮ್ಮಯಾ॥ ಔಡೆನಾದಡುಳಿದಯಾನ
ವರಪರಿಮ್ಯೆನಿರೆಇಲ್ಲಯಾ ಪ್ರಿಯವೆಯನಲು॥ ಚಿದುರನಂನಿ ಶ್ರುಷ್ಟ್ರಿಯೆಚಿರಿಯದಕ್ಷೆಮೆ॥ ಚ್ಚಿ ದಿನನಿರ್ದಯಳ್ಳೆಂಬಬಯವಿನಪ್ರಮೆ
ಯ॥ ಚಿದರಬಿನುಡೆಂಡುವಿವನುಬಗೊಟ್ಟ್ರಿಯುಂದರದರಿಯಬಟ್ಟ್ರೆಗೆಂ ಡಪ್ರಿಯಯಾ॥೪೫॥ ನಂತರನುವವಸ್ಟಾನುಪವಾಗಿಯನಮೊ
ಳಗೆ॥ ಚಿಂತಿಸಿದರರಿಯಯಧ್ರುವದಮೊಗಿನಾಥನ ಸ್ತುವಾಂತರದೊಳೆಂದು ನೊಪಿಯಮಾಡಿನಿಡುಗುಂಡಿನೊಳುಬಾಗಿಲಂ ಮಾಡಿಸಿ॥ ಚಿಂತಿಸಿಲ್ಲ
ರಿಡಿನಿಪವಜ್ರಿದರವಾಟದಿಂ ಭ್ರಷ್ಟಾ ಭ್ರಾಂತುನೊರಿಸಿ ವಿನಿವರ್ಜನವನಿಲ್ಲಿಹಿನೆಂತುಯಂತಿನಂತಕ್ಷೆ ಶ್ರುದೊಳುಗುಹ್ನಾರಗೆಂನದಂತಿರುತಿ
ರ್ದತೊರ್ವಿನೆಂದು॥೪೬॥ ಹತ್ರೈದುದಿವಸಿಮಂಕರಿದುವಿವರುಂಟಣ್ಣಿಣಬಿಯೆ॥ ಯತ್ರಬಾಮೆನಲುವಾವಿನವಾಳಕಲ್ಲಯವು॥ ನತವಿಂತಹ
ರುಷ್ಟಯಮನಾಗಿಮುಳುಕಿತಗಾ ಪ್ರಮ್ಯೆಯಕ್ಷಕಲಿನಾರ್ದರಕ್ಷೆ॥ ಹತ್ತಿರ್ದವರ್ಗೆ ಚಿನ್ನನಂ ಕೊಟ್ಟುಕಳುಹುಮುತ್ರಾನಿತವು ಪ್ರಪಿತ್ರ ಮತಾನೆನಿಪ್ಪ
ಗುರುವೆಕಾಂತ॥ ಚಿತ್ರನಾಗಿರ್ದಯತ್ರಾ ತಂಗೆಯನದಾಯತ್ತವಪ್ಪೊಳಲ್ಲುಮ ಗೃಹದನಾ॥೪೭॥ ಯಂಡುಯನವಂದನುನಿವಾತಗೊಪಿಯ
ನವನಿ॥ ನಿಂಮಾನದಿಂದಪದ್ಮಾನಿನಂ ಚಲಿಯುನಿದುಪ್ಹಂ ಯಯತಿಯಂ ಚಿಟ್ಟ್ರು ಅತ್ರನವಿಚಾರದಿಂ ಬರಯುಕ್ತಾಪ್ತಿಯ ನೈದುವಾ॥ ನಂ

ಬಿ.ನ
ಮಗೆಯನುಂ ನಿನದುಪರಮಶಿವತತ್ತ್ವವನು ॥ ಬೋಂ ಮವಿರಳಿನವೆಳಗುವೆರೆ ನಿಜರೂಪಾಗದಿಪ್ಪುದುಂ ಮಹಾವಿಪ್ಪಯಂ ನಿನಗೆ ಹೊಳೆದಿವೆ ನಮುದಿವ್ಯಪ್ಪವೆಂದನು
ನಿತವಿಪ್ಪತತ್ರಯಾಂಗವಪಡದುದಂ ಬಂತ್ರಿಸತ್ರಿ ಸಮತೆಯುಧರಿಗೆಪಿಳತ್ರಿ ನಿರ್ದಂ ತೆ ॥ ತವಿಂ ತ್ರಯಾತದಯೆ ಅವಯವಂ ಬಡದುದೊಂಯೊಗಿಗಳಚ್ಚಿ ॥೪೯॥
ತ್ರವಿಳಗಾ ಪ್ರತವಿಕ್ಷ ಗುರುರೂಪಧರಿ ಸಿ ರಾಜಿಸಿ ಪರಮತತ್ತ್ವನಿನಿಸುವರ್ನ ನಿನವಶಿನೈಜಗದಾಕತ್ರವಿಯಕಳಿಯವೆಂದವತರಿಸಿಬಂದಿರ್ದನಿನ
ಗೆ ಬಿರವಿನೆಂದನು ॥೪೯॥ ನಿನರಿಯೆಯಲ್ಲಿರಾಜ೯ನನೊಬ್ಬನಿನಿತವಿಜ್ಞಾನಮಯಸರ್ವಜ್ಞಾವಿಷಡ್ಗುಣಾನ್ವಿತರವಿಂಗಳೆನಯಂಕಾರತೆಯುಳ್ಳಶಿವ
॥೬೩॥ ಗೆಂನದಿಯಂನನಿನಿವಾಗಿಕ್ಕಿತ್ರಿಸುವಡೇ ॥ ಜ್ಞಾನಮಿನಯುಂದಿಯಲ್ಲಿ ದವಿಳಗಿಸಿಪಡಶಿವಜ್ಞಾನನಿನಗುಂಟೆಂದುಶಿಳಿಬಿಸಿದಡೇಯಮ ॥ ॥೬೩॥
ಗೆನುವಂ ತತ್ತ್ವನ್ನೆಯುತಿ ಯಹೊಳದಿನ್ನೆ ತವಿಯಂ ಮಾಡಿಕ್ಕುದಿಯನಲು ॥ ೫೦ ॥ ಧರಿಯರಿಯತ್ತಿರಿ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕ್ಷರನ ಪಾರವರಿಯನಾಮವಿ
ದಿನಾಕೋಟ್ಟೆನಿತ್ತಂದಿ ನಿರುಪಾಧಿಕಜ್ಯೋತಿ ನಿಂನಕಾಯಕ್ಕೆನೆಳಲಿಲ್ಲದಿಗೆಹಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲ ॥ ನರರೊಳದಂನವಾನದಹಂಗುನಿನಗಿಲ್ಲ ಸುರರಸುರಯಾನವರೊಳಿಂ
ಯಮುಂ ನೆಂದುಂಟಿ ಪರಬೋಂಯ ನಿಂಮ ನಿನವಾತನೆಬೋಂಯದಾಧಾರಿಯನುತ್ತಿಂ ತೆಂದನು ॥ ೫೧ ॥ ಮೊರದೊಳುನರರಂ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯಮಾಡವೆಂದ
ಶರವಾಡಶಿವಶಿವಸಿದ್ಧಯೂರು ತಿದಿವ ನಾರಾರನಿಕ್ಷ್ರಾರಾರವೆದಿಸಲುಸರ್ವರಿಗೆಬೋಂಯದತೊಂ ಮೆಯು ॥ ಬಿಕಂಬನಿತುಸಾರಿಯಸುಲ್ರುವಾಗಿತ್ತೆ
ಯಾಕಕ್ಕಟಾಬಯಲು ಪ್ರಮೆಯನೆಲ್ಲರಿಗಿಕ್ಕಿ ಬಿಕಾದದಿಕ್ಕದಿವರುಸ್ಪತಂ ತ್ರರೂನಯೊನಯೊಯೆಂದುತುಧರಿನಲು ॥ ೫೨ ॥ ಕಲ್ಲಯವಿನೆಂದಬಿ॥

ವಕ್ಕೆಮಂ ಮಹಾದಿಶರ । ಪಲ್ಲವದಿ ಮೈದಡವಿ ಚೋಳ್ಯೆ ಸನಿಂಸಂತ್ರೆ । ಬಲ್ಲರಾರುಂ ಯಿಲ್ಲ ಮನವ ವಂಚಿಸಿ ಬಪ್ಪುದೆ ನಿನಗಾಗದಿರವೆಂಬುದು ॥ ಪ್ರೌ
ಲ್ಲ ಹದುಳ ವಿಶಾಲ ವರರುಸು ರರಸು ರರಿಂ । ಬಲ್ಲಿದರು ಅದು ಶರಣಂ ಸಮಾಧಿಮ ಧರಿಗೆ । ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಕ್ಷೆತ್ರದೊಳಂ ಯಿರದಂತಿರ್ದತ್ತೆ
ಪೆರ್ಗೆ ಸೆಂದಂ ॥ ೨೫ ॥ ಶ್ರೀ ದನಾ ನೊಡಂ ಪೆರ್ಗೆನೆದೆ ವತ್ರಿ । ವಿದವ ನೋಡಿದ ಕಂಣು ಕೆ ತ್ರಿನೆಣದ ಬಾಯಿ ಮಾ । ಣಾದೆ ನೆನವ ಮನ ನಿಂನ ಹಂಬಲಿಂ ಮಾತ್ರೆಂ
ದಳೆಳನ್ನ ವರಶಿಂ ದ ಪೆನಗೆ ॥ ಪ್ರೌಢ ಗತಂ ನಿನ ನೆನವ ಮನ ನವೆಮ ನೆಮಂದು । ದಿಮ ನಿಂಮ ವಚನಮಂ ನಂಬಿದೆನು ಗುರುವೆ ಮನಾಲದ ಮೆಚ್ಚು ತಂಣ
ಬೊಂ ಮಮರ್ರೆ ಶಿದಾರ ಗುರುಗಳಿಗೆ ನೆಯ ವನಿತ್ರ ನಾ ॥ ೨೬ ॥ ಧರೆಯರಿಮೆ ಕೆರೆಮನಡುವಣ ಸಮಾಧಿ ಪ್ಪೆಳವಾ । ಪರಿಯ ಮಂಗಳವೆನಲು ಬೆಗೆವ
ನನವ ಮಾಡಿ । ತರವಿಡಿದು ಮಿತ್ರ ಮಂಕಂ ಮಗಳಂ ಮೊ ತೆಶವಿವರರಿಗಲ್ಲ ತರಸಿ । ಪಿರಿದೊಂದೆಂ ಮೆಗುಂ ಡಡೆಯಾದರವಾಗಿಲಂ । ಬಿರಳವಾಗಿ ಶೋಳ
ಗೆ ತೊಡಿಕೆ ಲಿನಕಲ್ಲ । ಕರಚಲು ಕರಿಸವಳವಡಲು ಮಾಡಿಸಿ ಭಾವ ಗದ್ದೊಳನಲು ನಮಂಗೊಂಡರು ॥ ೨೭ ॥ ದೇವಯುದ್ದಿದ್ದಂ ದಿದೆವ ನೆನದರಿಯ
ಲ್ಲಿ । ಗಾಯದು ಸ್ಥಳ ಪಟ್ಟ ರಿನು ಘಾತುಕವಾಯ್ತೊ । ದಾವರ್ಶಾರಿ ಯ ಮಗಣ ಪಿಗೆ ಬಿಜೆ ಮಂತ್ರ್ಯ ಯದೆ ರ್ರೆ ಬಿಂನವ ವೆಂದೆನೆ ॥ ನಿಬಿದ ಕಂಚೆಳ
ಕಾನಿಮ ಹಾಕ್ಷೆತ್ರ । ದಾವಾಸದೊಳು ಸಮಾಧಿಯೊಳ ಚಲನಾಗಿ ರಲ್ಲಾವ ಗಂಯಾ ಮಿರದಮಪ್ಪ ಮೆ ಮಂಗಳವಾಗಿ ಮೆರೆಯದಿರಬಪ್ಪುದೆ ಮನ
ಲಾ ॥ ೨೮ ॥ ಯಕ್ಕೆಮಂ ಡಂಕರದು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಚೊ । ವಕ್ಕೆ ಸ ಕ್ರಕ್ಕೆ ಮರಿಯದೆ ನಂಬಿ ಬೆಸ ರಪ್ಪು । ಯಕ್ಕೆ ದಿಬ್ಯ ರ್ರದಿಂದಾನಮಂ ಮಂಡು
ಕಲುಕೆಲಸ ತೊಟ ಕೆರೆಮೊಳಗ ॥ ಶಿಕ್ಷೆ ಬಿದ್ದ ನದಲು ಸದಂಜು ತಮಾಡಿದವರ್ಗ್ಗೆ । ನಿಕ್ಕ ವದು ಯುಕು ಲಿರರತಳ ಕಾಯ ಕ್ಷವೆಂದು ಸಿಕ್ಕುವ ಪ್ಪು

ದುಮಾಡು ಪದುಳವಿಲಸಿಥಮಳ್ಳೆ ಶನೊಳಗೈಶಬ್ದವಹುದು॥೫೭॥ ಸುಪಾಣಿಪಾದಿಧಿಗಿತವಂಬಳ್ಳೆ ವೆಂಬಳಿಗೆ ಮಾಯೆ
ಗಮಜ್ಞನದನುವತೊರುವದು ಯಶವಣಿಮಬಿಟ್ಟು ಪಶಿಣಾಮ ವಳವಪ್ಪ ನಿಟ್ಟ ನಿವಿವನವಂ ಬಿಪ್ಪುದು॥ ಪಶಕ್ಷೆ ಕ್ರತ್ರ ರ್ಥ
ದಾಸಿಮನುಳಿದು ಮುಲ್ಲಿಕಲು। ಶರಣು ಸುಚಶ್ರೀಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನಿಂ ಮನಾ। ಪ್ಪುಶಕಂಬಳಿಯ ಬೆಂಬಳಿ ಮೊಳಿ ಪ್ಪುಹಂ ಮಳಿಸಿಬಿಳಿದಂ ಜಬ್ಬ
ಡಿಂದವನು॥೫೮॥ ಯಿಂದು ತಳಗೊಳಿಸಿದಿವಿದಿಕೆಯ ಕೊಂಡದೊಳು। ಮಂದಾರಗಿರಿಯ ಹೊಮವಮಾಡುವಂದಿಂಗೆ। ಹೊಂ
॥೬೪॥ ದಿದಿಸಿಥಶಿನಿಸುವನಾಲ್ಪಶಂ ಮತ್ತಿ ಪಶಿಚಾಶಕಶಮಾಡುವೆ॥ ಹೊಂದದಾಥಶಿಯ ನಪಶಗುಣ್ಣ ಶಂ ಮಾಡಿಕೆಶಿಯಿಂದೊಗೆದ ॥೬೪॥
ಬಿಳಿಮಾನಿಯಂ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಾಯಂದಿಶದಿಕಟ್ಟುವೆಂ ಸರ್ವಲಿಂಗವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಸುವೆನಾ ಬಂದಂದಿಗೆ॥೫೯॥ ನಿಟ್ಟನಿಮ
ಪಾಶಾಜಿಕಂ ದೃಬಿಕಂಗಳ। ವಟ್ಟು ಮೊಶದೊಳು ನಾನಾಜೀವಜಾಲಪಡು। ಬಿಟ್ಟ ಮಿಡಿಗೆಡದಡಂ ಕೃತಿಮಾಡಿ ಮೆಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಣಾದಿ
ಕ್ಷೆತ್ರವಾ॥ ಬಿಟ್ಟ ಹೊಗದಿಶಕಲಿತನಜಾಶದಿಶಿ ಆಪ್ರಮುತಾ। ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ನಂಬಿಕೊಂಡಿಹುದು ಮಲ್ಲಯಪ್ಪಂಗೆ। ಬಿಟ್ಟು ಮಮಶಿ
ಮನಿರ್ವನಿಮವಂ ನಡಸೊಪದುಶಿವಾಗ್ಯೆಯಿಂದೆಂಥನು॥೬೦॥ ಯಾಪಶಿಯ ವೆಲ್ಲವಂ ಗುಣ್ಣಶಿಗೆ ಕ್ಷಣ್ಣಾನಿ। ಹಾಪವುಂ ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಲ್ಲಿ। ಹಾಮೊತ್ರ ಯಾಪೊತ್ರಯಂ ನವೆಲ್ಲ ಪೊತ್ರ ಕೆಲಸದವಿಸಂನ ಹಿತನಾಣಿ॥ ಶ್ರೀಪಶಮಗುರು ಚರಿತನ
ನಿಸುವುಮಿಪ್ರಪಂ। ಪಾಪತಿ ವಿಶಾಪಾಕ್ಷನಾಣಿ ಪೂಸಿಯಂದಿನಲ್ಲಿ ಪಾ। ಪಿಷ್ಟ ಪ್ರತಿಮಲ್ಲನಿಶದಿಪಾತ್ರಾಳದಿಂ ಗೆಲುವೆ ಪಾದಿಸಿದಶಿ ॥೬೧॥

॥ಶ್ರೀ॥

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳ್ ಕ್ಷೆಲ್ಲಾ ಜನಂಗಳ್ ದುಃಖಂ ಪ್ರನಷ್ಟ। ಶಿತವೆಂಬದಿವ್ಯ ಸುಧಿಯಂ ಸವಿದುಬದುಕವೆಂ। ದತಿ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯಿಂ ಜೆನಿರಪ್ಪಿಕ್ಷ್ಮೆಯ

ಡಿ ಶ್ರೀಗುರು ಪದವ ಭೋಗಪ್ತಾ ತಸಾ॥ ಚತುರಶಿತಿನಾಮ ಪ್ರಂಪಯ ಪ್ರಶಿಷ್ಟರನವಕ। ಸುತನ ಸುಪಮರ ವಿರಚ್ಯರ ಚಿನಾಷವಂಶವಂ

ಡಿತನೆನಗೆ ಕರುಣಾಸಿ ಸುಗೆ ಸಕಲಮಾ ಪ್ರಿಷ್ಟರ ಕುಳಂ ನಲವಂ ಭೋಗಳನೆಂದಾ॥೬೨॥ ಗುರು ಪಕ್ತ್ರಕಲ್ಲಮು ಖಕೆ ಸಕಲ್ಪನಾರವರು। ಪರಮಸಾಬ

ವಕ್ತೃದುರ್ಗತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟುತಂ। ಕರಮಕ್ತಿಯಳವಕ್ತೃಧನವರಪ್ಪಿಂ ತ್ರಿಯಾಕೆವಲ್ಯಮಂ। ಕಲ್ಪದಿತಿಯಾ॥ ಧರೆಯೊಳ್ ಸು ಪ್ರಪತ್ರಸುಪುಲಂಕ್ಷೆ

ಪಥಾಂ ನಲ್ಯಮಂ। ಕರುಣಾಸುಗೆ ಸಿಪಕ್ರಮಾ ಪಾಲರವನೆ ತಳವಕ್ತರ ವಾಣಿ ಪಾಲಿಸು ಗೆ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ್ಮೆ ನೊಲಿದುಂ ಪತ್ರಕಂ ಸಲಪಾಗೆ॥೬೩॥

ಮುಂಯಿತ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧನಾಮ ಚಾರಿತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣಕ್ಕೆ ಸಂಧಿ ವಂ ಪತ್ರ॥ ಪದನಾ ೫೪೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಂ ಃ ಂ॥ ಶ್ರೀ॥ ಂ ಃ ಂ॥

ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಗತಿ

॥६२॥

॥६२५॥

ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂ
ಗಾಯನಮಃ

॥९६॥

॥९६॥